

เปรียบเทียบต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์
กองทุนสวนยางพ่างพรหมนคร จำกัด อ.เคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
Comparison of Costs and Benefits of being a member and non-member of
Phuangphromkhon Rubber Fund Cooperative in
Amphur Kiansa, Surat Thani Province.

พัชรา สุวรรณพิวัฒน์
Patchara Suwanpiwat

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Business Administration
Prince of Songkla University
2557
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ เปรียบเทียบต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็น
สมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด อ.เคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ผู้เขียน นางสาวพัชรา สุวรรณพิวัฒน์
สาขาวิชา บริหารธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....
(ดร.วีระศักดิ์ คงฤทธิ)

.....ประธานกรรมการสอบ
(ผศ.ดร.นคร กกแก้ว)

.....กรรมการสอบ
(ดร.วีระศักดิ์ คงฤทธิ)

.....กรรมการสอบ
(ดร.ภาสกร ธรรมโชติ)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....
(ดร.วีระศักดิ์ คงฤทธิ์)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....
(นางสาวพัชรา สุวรรณพิวัฒน์)
นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลการวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการขออนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....
(นางสาวพัชรา สุวรรณพิวัฒน์)
นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์ เปรียบเทียบต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด อ.เคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผู้เขียน นางสาวพัชรา สุวรรณพิวัฒน์

สาขาวิชา บริหารธุรกิจ

ปีการศึกษา 2557

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด ในการจำหน่ายผลผลิตยางพาราในรูปแบบน้ำยางสด เพื่อศึกษาศักยภาพทางการเงินของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด และเพื่อศึกษาบทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด ที่มีต่อสมาชิกในการทำสวนยางพารา โดยแบ่งเกษตรกรที่ใช้ศึกษาเป็น 2 กลุ่ม คือเกษตรกรที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด จำนวน 75 ครัวเรือน และไม่เป็นสมาชิกจำนวน 95 ครัวเรือน และศึกษาสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด จำนวน 1 แห่ง

จากการศึกษาพบว่า ในระยะเวลาการดำเนินงาน 1 ปี ในจำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีต้นทุนรวมทั้งสิ้น 13,886.04 บาท คิดเป็นร้อยละ 51.25 ของรายได้ที่เกษตรกรได้รับจากการดำเนินงาน เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีต้นทุนรวมทั้งสิ้น 14,213.65 บาท คิดเป็นร้อยละ 53.41 ของรายได้ที่เกษตรกรได้รับจากการดำเนินงาน ซึ่งสูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 327.61 บาท ในส่วนของรายได้ที่เกษตรกรได้รับจากการดำเนินงานพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีรายได้จากการทำสวนยางพารา 27,098.34 บาท ได้รับกำไรจากการดำเนินงาน 13,207.30 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.75 เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีรายได้จากการทำสวนยางพารา 26,613.82 บาท ได้รับกำไรจากการดำเนินงาน 12,400.17 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.59 มีรายได้จากการทำสวนยางพาราในรูปแบบน้ำยางสดต่ำกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 497.52 บาทต่อปี ซึ่งผลประโยชน์ที่เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ ได้รับจากการเป็นสมาชิกสหกรณ์ คือ มีการซื้อปัจจัยการผลิตบางอย่างจากสหกรณ์ในราคาต่ำกว่าเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ซื้อในท้องตลาด ได้รับผลผลิตในปริมาณที่สูงกว่า และราคาน้ำยางสดที่จำหน่ายให้กับสหกรณ์มีราคาที่สูงกว่าการจำหน่ายผลผลิตให้กับจตุรัสซื้อในท้องถิ่น นอกจากการขายผลผลิต เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ยังได้รับรายได้ในส่วนของเงินปันผลตามหุ้น และเงินเฉลี่ยคืนตามธุรกิจเฉลี่ยอยู่ที่จำนวน 13,819.56 บาทต่อปี ที่ได้รับนอกเหนือจากเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์

การวิเคราะห์ศักยภาพทางการเงินของสหกรณ์พบว่า สหกรณ์มีศักยภาพในการดำเนินงานทางการเงินตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556 ในแต่ละมิตินี้ มิตินี้ 1 ด้านความเพียงพอของเงินทุนต่อความเสี่ยงพบว่า แหล่งเงินทุนของสหกรณ์ส่วนใหญ่ได้มาจากแหล่งเงินทุนภายในได้แก่ เงินฝากสมาชิก และทุนสหกรณ์เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 94.57 ส่วนที่เหลือได้มาจากแหล่งเงินทุนภายนอก โดยการกู้ยืมจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทยเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 5.43 แสดงให้เห็นว่า เจ้าหนี้

ไม่มีความเสี่ยง สหกรณ์มีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนตลอด 6 ปีที่ผ่านมา เฉลี่ยอยู่ที่ 0.75 เท่า ทุนของสหกรณ์สามารถคุ้มครองหนี้ได้ทั้งหมด มิติที่ 2 ด้านคุณภาพของสินทรัพย์พบว่า ทุนดำเนินงานส่วนใหญ่ของสหกรณ์อยู่ในรูปแบบของสินทรัพย์หมุนเวียน สหกรณ์มีอัตราการหมุนของสินทรัพย์เฉลี่ยอยู่ที่ 6.65 รอบ มีจำนวนรอบในการหมุนสูง แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่เพื่อก่อให้เกิดรายได้ได้เร็ว อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์สหกรณ์ มีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปีเฉลี่ยปีละ 26.76 แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ที่มีคุณภาพ และอัตราการเติบโตของสินทรัพย์สหกรณ์ มีอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นทุกปี ยกเว้นปี พ.ศ. 2552 ที่ลดลงจากปีก่อนเนื่องจากปัญหาด้านราคาขายพารา แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานสามารถจัดเก็บสินทรัพย์ได้เพิ่มขึ้น มิติที่ 3 การวิเคราะห์ขีดความสามารถในการบริหารจัดการพบว่า ธุรกิจที่สามารถทำกำไรให้กับสหกรณ์มากที่สุดคือ ธุรกิจสินเชื่อมีผลกำไรต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 83.81 ของมูลค่าธุรกิจ ซึ่งมีรายรับจากดอกเบี้ยรับจากเงินให้กู้ ตลอดระยะเวลา 6 ปีที่ผ่านมา สหกรณ์มีความสามารถในการทำกำไรต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 3.23 ของมูลค่าธุรกิจรวม มีอัตราเจริญเติบโตเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุกปี มิติที่ 4 ด้านการทำกำไรพบว่า สหกรณ์มีกำไรต่อกำไรสุทธิ เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 3.35 แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีความสามารถในการทำกำไรได้ดีพอสมควร แต่เนื่องจากราคายางที่ผันผวนส่งผลโดยตรงต่อธุรกิจหลักของสหกรณ์ มิติที่ 5 ด้านสภาพคล่องพบว่า สหกรณ์มีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2.10 เท่า แสดงให้ทราบว่าความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของสหกรณ์มีมาก อัตราหมุนของสินค้าต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ 235.83 ครั้ง แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์สามารถจำหน่ายสินค้าในงวดบัญชีนั้นๆ ได้ดี และสินค้ามีอายุเฉลี่ย 2.43 วัน แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีระยะเวลาการถือครองสินค้าที่สั้น สินค้าขายและเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็ว มิติที่ 6 ด้านผลกระทบของธุรกิจพบว่า ผลกระทบที่เกิดจากปัจจัยภายในธุรกิจ ได้แก่ ด้านการเงินและสภาพคล่องทางการเงิน ซึ่งสหกรณ์ยังต้องมีการพึ่งพาแหล่งเงินทุนจากภายนอก ด้านการผลิตและการดำเนินงาน ซึ่งมีปัญหาในด้านของการรับซื้อยางแผ่นจากสมาชิก ด้านการตลาดและการขาย ยังมีการซื้อขายสินค้าผ่านพ่อค้าคนกลาง และด้านทรัพยากรบุคคล ยังมีปัญหาในด้าน การสื่อสารกับแรงงานต่างด้าว และในส่วนของผลกระทบที่เกิดปัจจัยภายนอกธุรกิจ มีผลกระทบในด้านของภาวะคู่แข่ง ซึ่งมีแหล่งรับซื้อน้ำยางสดของพ่อค้าเอกชนมากขึ้น ด้านของสภาพตลาดและเศรษฐกิจ ราคายางพาราต่ำ แต่ราคาปัจจัยการผลิตเพิ่มสูงขึ้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลบทบาทของสหกรณ์ ที่มีต่อสมาชิกสหกรณ์ในการทำสวนยางพาราพบว่า มีบทบาทด้านการจัดหาเงินทุน ด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตร และด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตร โดยสหกรณ์เป็นผู้ให้ผลประโยชน์ มีระดับความพึงพอใจในด้านการจัดหาเงินทุนอยู่ในระดับมาก ด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตรอยู่ในระดับมาก และด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของสมาชิกสหกรณ์ที่เป็นผู้รับประโยชน์มีระดับความพึงพอใจในด้านการจัดหาเงินทุนอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตรอยู่ในระดับมาก และด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตรอยู่ในระดับน้อย

Thesis Title Comparison of Costs and Benefits of being a member and non-member of Phuangphromkhon Rubber Fund Cooperative in Amphur Kiansa, Surat Thani Province.

Author Patchara Suwanpiwat

Major Program Business Administration

Academic Year 2014

ABSTRACT

The research's purposes are 1) To study the cost and benefit of any agriculturists who are a member and non-member of Phuangphromkhon Rubber Fund Cooperative Limited. 2) To study its financial capability. 3) To study the Cooperative roles affecting the members. The study is revealed that 1 rai of the rubber tapping area, the average income, the average profit, the additional income through dividend and the average return on money depending on average business income the members derived are annually 27,093.34, 13,207.30 and 13,819.56 baht respectively. On the contrary, the average income and the average profit the nonmembers derived are annually 26,613.82 and 12,400.17 baht respectively. The financial capability of the Cooperative is high. The Cooperative roles affecting the members is found that the satisfactory level of the investment and the agricultural products provision is high but it is moderate level for broadcasting the agricultural knowledge. The members' satisfaction level of the investment provision, products provision and the agricultural knowledge broadcasting are high, moderate and low respectively.

The study is revealed that 1 rai of the rubber tapping area, the total cost of the agriculturists who are members and the non-members are 13,886.04 baht: 51.25% and 14,213.65 baht: 53.41% of the income they have derived from the administration respectively within one year. The non-members' total cost is 327.61 baht higher. The aspect of the rubber plantation income and the profit the members derived is 27,098.34 baht and 13,207.30 baht: 48.75% respectively. The same aspects mentioned the non-members derived is 26,613.82 baht and 12,400.17 baht: 46.59% respectively. The income in term of the rubber latex the non-members derived is less than the members derived: 497.52 baht/year. The privileges the members derived comparing with the non-members are purchasing cheaper production factor

leading to higher production, getting higher rubber latex value through the Cooperative than the local purchasing center. In addition, the members would receive the dividend and average business income which is 13,819.56 baht/year, however, the non-members wouldn't receive it.

The analysis results of the Cooperative capability during the year 2008 - 2013 are that it is capable of financial administration which classified the 6 aspects as follows;

1) Capital Strength: It is found that most of the Cooperative finances is internal finances derived from the members' deposit and the cooperative average cost; 94.57% and the rest of the cost derived from the external finances in term of the loan from the Cooperative Promotion Department and Krungthai bank; 5.43%. It shows that the creditors have no risk. The Debt/Equity Ratio of the Cooperative within the last 6 years is 0.75 times on average. Consequently, the Cooperative cost could cover all the debts occurring.

2) Asset Quality: Most of the operating cost is Current Assets. The average assets turnover of the Cooperative is 6.65 which is high. It shows that the asset efficiency existing brings income producing quickly and the return on assets increased each year is 26.76 on average. It shows that the Cooperative had used the assets effectively and the growth ratio of its assets increased in the 6 years mentioned except the year 2009 because of the natural rubber price reduction comparing with the year 2008. The data makes us know that the Cooperative could operate effectively by keeping the assets increasing.

3) Management Ability: It is found that the business making profit the most is loaning which average profit annual rate is 83.31 % of business value. The Cooperative income is from the loaning interest. In the last 6 years, the average profit annual rate of the Cooperative is 3.23 %. The average growth rate had increased annually.

4) Earning Sufficiency: The average net profit rate of the Cooperative is 3.35 %. It shows that the Cooperative Earning Sufficiency is moderate. Because of unstable price of the natural rubber which is the main business of the Cooperative, it affects uncertain profit.

5) Liquidity: The average annual current ratio of the Cooperative 2.10 times. It is show that the liquidity of the Cooperative is effective. The average annual inventory turnover is 235.83 times. It shows that the

Cooperative could distribute the product in an accounting period effectively. And the average age of inventory is 2.43 days. It shows that the inventory carrying cost period of the Cooperative is short and the inventory could be sold and turned into cash quickly.

6) Sensitivity: Internal environments are classified 4 aspects of 1) Finances and Liquidity: the Cooperative still depends on the external finances, 2) Manufacturing and Operation: the problem involved with purchasing the members' natural rubber, 3) Sales and Marketing: some of the products are merchandised through a middleman, 4) Human resources: the communication problem with an Alien labour. External environments are classified 2 aspects of 1) Competitor: there are more new private merchants of rubber latex, 2) Marketing and Economics: it is low price of natural rubber, high production factors.

The analysis of the role of the Cooperative concerning with the rubber plantation members is found that the Cooperative, as a giver, whose satisfactory level for providing the capital, providing the agricultural equipment and broadcasting the agricultural knowledge are high, high and moderate respectively. In the part of the members, as a receiver, whose satisfactory level for providing the capital, providing the agricultural equipment and broadcasting the agricultural knowledge are moderate, high and low respectively.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาของ ดร.วีระศักดิ์ คงฤทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ผู้ซึ่งสละเวลาในการให้ความรู้ คำปรึกษา แนะนำแนวทางที่มีประโยชน์ต่อการศึกษา รวมถึงการให้ความช่วยเหลือและการสนับสนุนในทุกๆ ด้านอย่างดียิ่ง และตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของผลงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้อย่างละเอียดตั้งแต่ต้นจนจบ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.นคร กกแก้ว ประธานกรรมการ และขอกราบขอบพระคุณ ดร.ภาสกร ธรรมโชติ กรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าต่อการศึกษา รวมทั้งตรวจสอบแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น ส่งผลให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ และอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ตลอดจนแง่คิดในด้านต่างๆ และขอกราบขอบพระคุณเจ้าหน้าที่สำนักงานวิทยาลัยชุมชน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ บริการประสานงานด้านต่างๆ เป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณเกษตรกรชาวสวนยางพารา และเจ้าหน้าที่สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ตำบลพวงพรหมคร อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลามาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา คณะญาติ และขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่ได้ให้โอกาสให้การช่วยเหลือสนับสนุนด้านต่างๆ ในการทำงาน ให้คำปรึกษา และเป็นกำลังใจที่ดีแก่ผู้วิจัยเสมอมาจนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์

ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาอันดียิ่ง จากทุกท่านที่ได้กล่าวนามมา หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ตามความเหมาะสมขอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจข้อมูล ผู้วิจัยขอมอบความดีงามอันเกิดจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แต่บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน สำหรับความผิดพลาดบกพร่องที่พึงมี ผู้วิจัยต้องขอน้อมรับมาแก้ไข และขออภัย ณ ที่นี้ด้วย

พัชรา สุวรรณพิวัฒน์
พฤษภาคม 2557

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(8)
กิตติกรรมประกาศ	(11)
สารบัญ	(12)
รายการตาราง	(16)
รายการภาพประกอบ	(18)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาทางวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	5
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.4 ขอบเขตของการศึกษา	6
1.5 นิยามศัพท์	6
1.6 แผนงานโครงการ	7
บทที่ 2 เอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	8
2.1.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ต้นทุน (COST) และผลตอบแทนหรือกำไร (Earning or Net Income)	8
2.1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ฐานะทางการเงิน (CAMELS ANALYSIS)	13
2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
2.2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนและผลตอบแทนของยางพารา	25
2.2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสหกรณ์กองทุนสวนยาง	30
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	37
3.1 ประชากร	37
สารบัญ (ต่อ)	
	หน้า
3.2 กลุ่มตัวอย่าง	37
3.2.1 ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	37

3.2.2 การสุ่มตัวอย่าง	38
3.3 ระเบียบวิธีวิจัย	40
3.3.1 การดำเนินการวิจัย	40
3.3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
3.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	41
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	42
3.4.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)	42
3.4.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method)	43
3.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย	46
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
4.1 สภาพทั่วไปของผู้ปลูกและสวนยางพารา	47
4.1.1 สภาพทั่วไปของผู้ปลูกยางพารา	47
4.1.2 สภาพทั่วไปของสวนยางพารา	51
4.2 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในการทำสวนยางพาราหลังเปิดกรีต	55
4.2.1 ต้นทุนผันแปร	55
4.2.2 ต้นทุนคงที่	65
4.3 รายได้จากการจำหน่ายผลผลิต	66
4.3.1 รายได้จากการจำหน่ายผลผลิตในรูปแบบน้ำยางสด	66
4.3.2 รายได้จากการจำหน่ายผลผลิตในรูปแบบอื่นๆ	68
4.3.3 รายได้จากการเป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมคร จำกัด	68
4.4 ปัญหาของเกษตรกร	71
4.4.1 ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน	71
4.4.2 ปัญหาเกี่ยวกับสวนยางและต้นยางพารา	72
4.4.3 ปัญหาที่เกี่ยวกับการขนส่งผลผลิต	73
4.4.4 ปัญหาเกี่ยวกับการจำหน่ายผลผลิต	74
สารบัญญ (ต่อ)	
	หน้า
4.4.5 ปัญหาเกี่ยวกับสินค้าทางการเกษตร	74
4.4.6 ปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ	75
4.4.7 ปัญหาเกี่ยวกับการช่วยเหลือจากรัฐบาล	75
4.5 การวิเคราะห์ศักยภาพทางการเงินของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมคร จำกัด	76
4.5.1 การวิเคราะห์ด้านความเพียงพอของเงินทุนต่อความเสี่ยง (Capital Strength)	77

	(12)
4.5.2 การวิเคราะห์ด้านคุณภาพของสินทรัพย์ (Asset Quality)	81
4.5.3 การวิเคราะห์ขีดความสามารถในการบริหารจัดการ (Management Ability)	86
4.5.4 การวิเคราะห์การทำกำไร (Earning Sufficiency)	90
4.5.5 การวิเคราะห์สภาพคล่อง (Liquidity)	94
4.5.6 การวิเคราะห์ผลกระทบของธุรกิจ (Sensitivity)	96
4.6 การวิเคราะห์บทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด	98
4.6.1 ด้านการจัดหาเงินทุน	99
4.6.2 ด้านการจัดหาสินค้าทางการเกษตร	100
4.6.3 ด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตร	101
4.7 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	107
5.1 สรุปผลการวิจัย	107
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	109
5.2.1 ต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและเกษตรกร ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ในการจำหน่าย ผลผลิตยางพาราในรูปแบบน้ำยางสด	109
5.2.2 ศักยภาพทางการเงินของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด	109
5.2.3 ศึกษาบทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ที่มีต่อ สมาชิกของสหกรณ์ในการทำสวนยางพารา	111
สารบัญญ (ต่อ)	
5.3 ข้อเสนอแนะ	111
5.3.1 ข้อเสนอแนะต่อเกษตรกร	111
5.3.2 ข้อเสนอแนะต่อสหกรณ์กองทุนสวนยางและหน่วยงานรัฐบาล	112
5.3.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	113
บรรณานุกรม	114
ภาคผนวก	116
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	117
ภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม	134
ภาคผนวก ค ข้อมูลทั่วไปประกอบการทำวิจัย	143

รายการตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1.1	พื้นที่ปลูกยางพาราในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 – 2554	2
ตารางที่ 1.2	แผนงานโครงการระยะเวลาดำเนินงาน 1 ปี	7
ตารางที่ 2.1	อัตราส่วนทางการเงินวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจทางการเงิน (CAMELS ANALYSIS RATIOS)	16
ตารางที่ 3.1	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คำนวณ	38
ตารางที่ 3.2	ครัวเรือนกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์	39
ตารางที่ 4.1	รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยางพารา	49
ตารางที่ 4.2	รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของสวนยางพารา	53
ตารางที่ 4.3	ต้นทุนในการบำรุงรักษายางพาราหลังเปิดกรีต	56
ตารางที่ 4.4	ต้นทุนค่าวัสดุอุปกรณ์กรีตและเก็บน้ำยาง และอุปกรณ์ในการดูแลรักษา	61
ตารางที่ 4.5	ค่าแรงในการกรีต เก็บน้ำยาง และดูแลรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีต	64
ตารางที่ 4.6	รายได้จากการทำสวนยางพาราในรูปแบบน้ำยางสด	67
ตารางที่ 4.7	รายได้จากการเป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมคร จำกัด	69
ตารางที่ 4.8	อัตราผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับจากการทำสวนยางพาราในรูปแบบ น้ำยางสดที่เปรียบเทียบระหว่างเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์และไม่ใช่ สมาชิกสหกรณ์ (จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่)	69
ตารางที่ 4.9	ระดับปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน	72
ตารางที่ 4.10	ระดับปัญหาเกี่ยวกับสวนยางและต้นยางพารา	73
ตารางที่ 4.11	ระดับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการขนส่ง	73
ตารางที่ 4.12	ระดับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายผลผลิต	74
ตารางที่ 4.13	ระดับปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การเกษตร	75
ตารางที่ 4.14	ระดับปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ	75
ตารางที่ 4.15	ระดับปัญหาเกี่ยวกับการช่วยเหลือจากรัฐบาล	76
ตารางที่ 4.16	แหล่งเงินทุนของสหกรณ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 – 2556	78
ตารางที่ 4.17	ความเพียงพอของเงินทุนต่อความเสี่ยงของสหกรณ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551–2556	80
ตารางที่ 4.18	รายละเอียดของสินทรัพย์สหกรณ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556	82
ตารางที่ 4.19	คุณภาพของสินทรัพย์ของสหกรณ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 – 2556	85

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 4.20	ความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์แยกในแต่ละธุรกิจตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 – 2556	87
ตารางที่ 4.21	อัตราการเจริญเติบโตของธุรกิจตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 – 2556	89
ตารางที่ 4.22	ผลประกอบการของธุรกิจตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 – 2556	91
ตารางที่ 4.23	ความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ในตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 – 2556	91
ตารางที่ 4.24	สภาพคล่องของสหกรณ์ในตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 – 2556	96
ตารางที่ 4.25	ความพึงพอใจบทบาทของสหกรณ์ที่มีต่อสมาชิกในด้านการจัดหาเงินทุน	99
ตารางที่ 4.26	ความพึงพอใจบทบาทของสหกรณ์ที่มีต่อสมาชิกในด้านการจัดหาสินค้าทางการเกษตร	100
ตารางที่ 4.27	ความพึงพอใจบทบาทของสหกรณ์ที่มีต่อสมาชิกในด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตร	102
ตารางที่ 4.28	ต้นทุนและอัตราผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับจากการทำสวนยางพารา หลังเปิดกรีด ในรูปแบบน้ำยางสดเปรียบเทียบกับระหว่างเกษตรกรที่เป็นสมาชิก และไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์จำนวนพื้นที่กรีด 1 ไร่	103

รายการภาพประกอบ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 ราคาขายแยกตามประเภทตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 – 2555	1
ภาพที่ 1.2 พื้นที่ปลูกยางพาราในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 – 2554	3
ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	46
ภาพที่ 4.1 เปรียบเทียบต้นทุน รายได้ และกำไรระหว่างเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์ได้รับ (จำนวนพื้นที่กรีด 1 ไร่)	71

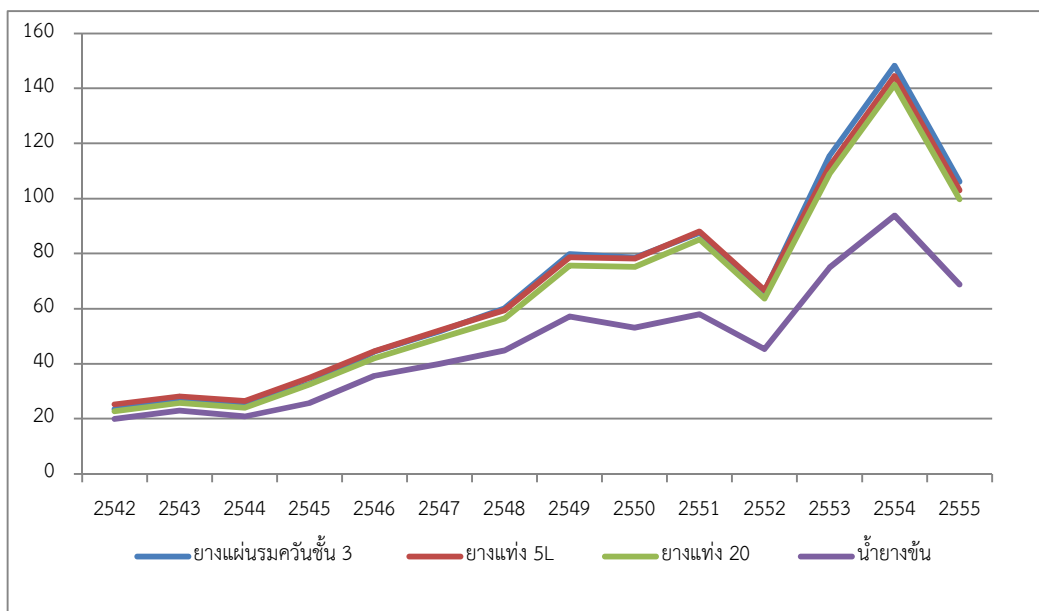
บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหางานวิจัย

“**ยางพารา**” เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศทั้งในแง่การจ้างงานและการส่งออก โดยเกิดการจ้างงานแก่เกษตรกรกว่า 6 ล้านคน และนับเป็นสินค้าส่งออก 1 ใน 10 ของสินค้าส่งออกที่สำคัญของไทย ที่สามารถสร้างรายได้เข้าประเทศกว่า 8,746 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2555 แหล่งปลูกยางพาราที่สำคัญของไทยคือ ภาคใต้ โดยในปี พ.ศ. 2555 ภาคใต้มีเนื้อที่กรีดยางทั้งสิ้น 9.9 ล้านไร่ (หรือคิดเป็นร้อยละ 72 ของเนื้อที่กรีดยางทั้งประเทศ) และผลผลิตทั้งสิ้น 2.7 ล้านตัน (หรือคิดเป็นร้อยละ 75 ของผลผลิตทั้งหมด) ทั้งนี้สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร คาดว่าในปี พ.ศ. 2556 ภาคใต้จะมีเนื้อที่กรีดยางเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 และผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 ตลาดส่งออกยางธรรมชาติที่สำคัญของไทย ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา เกาหลี และอียู จากการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจโลก รวมทั้งภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศจีน และอินเดีย ส่งผลให้ตลาดโลกมีความต้องการใช้ยางธรรมชาติเพิ่มมากขึ้นและทำให้ราคายางปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545

ภาพที่ 1.1 ราคายางแยกตามประเภท ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 – 2555 (หน่วย: บาท)

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2555) ตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 – 2554 เดสวางแรงจูงใจเหกบเกษตรกรปลูกยางพาราเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้พื้นที่การปลูกยางพาราได้เพิ่มสูงขึ้นทั้งทางภาคใต้ที่เป็นแหล่งปลูกยางเก่า และได้ขยายพื้นที่ปลูกยางพาราใหม่ไปยังทางภาค

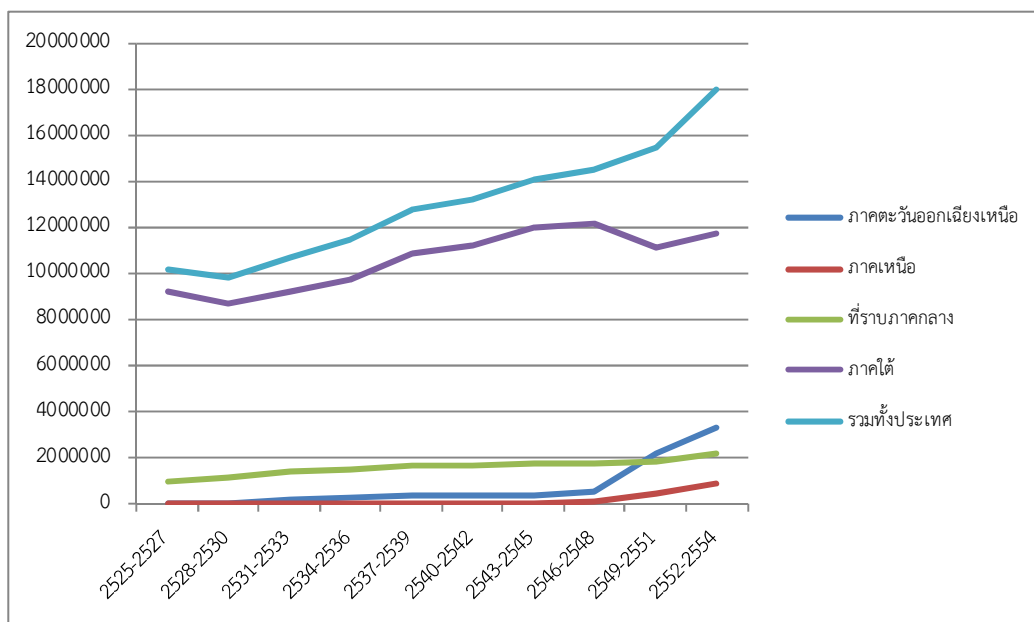
กลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จนเป็นเหตุให้ปริมาณผลผลิตยางพาราเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของพื้นที่ปลูกยาง (ตารางที่ 1.1)

ตารางที่ 1.1 พื้นที่ปลูกยางพาราในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 – 2554 (หน่วย: ไร่)

ปี (พ.ศ.)	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคเหนือ	ที่ราบภาคกลาง	ภาคใต้	รวมทั้งประเทศ
2525-2527	0	0	91,8371.7	9,214,295	10,132,667
2528-2530	5,999.667	150	1,092,470	8,683,154	9,781,774
2531-2533	111,660.7	735.3	1,381,182	9,199,987	10,693,565
2534-2536	193,781.7	6,606.7	1,476,537	9,743,442.6	11,420,368
2537-2539	301,268	4,323.3	1,630,476	10,860,917	12,796,984
2540-2542	339,863.7	3,961.333	1,628,370	11,231,259	13,203,454
2543-2545	355,151.3	6,552.7	1,731,334	11,990,632	14,083,670
2546-2548	505,132.3	5,4991.67	1,750,052	12,146,274	14,456,450
2549-2551	2,160,679	405,495	1,773,377	11,136,187	15,475,738
2552-2554	3,262,619	800,600.7	2,148,215	11,725,425	17,936,859

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2555)

ภาพที่ 1.2 พื้นที่ปลูกยางพาราในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 - 2554 (หน่วย: ไร่)

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2555)

ภาพที่ 1.2 พื้นที่ปลูกยางพาราในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ.2545 – 2554 ได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะพื้นที่ปลูกยางใหม่ ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในขณะเดียวกัน เมื่อพื้นที่ปลูกยางพาราเพิ่มมากขึ้น ปริมาณผลผลิตยางพาราในตลาดเพิ่มสูงขึ้นด้วย ย่อมที่จะส่งผลกระทบต่อระดับราคายางพารา เกษตรกรจะรอรับการขึ้นลงของราคายางพาราเพียงอย่างเดียวไม่ได้ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนากระบวนการผลิตและการตลาด โดยเกษตรกรรายย่อยต้องพยายามพัฒนากระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพ และรวมตัวกันทางการตลาดเพื่อเพิ่มอำนาจในการต่อรอง โดยได้มีการรวมตัวกันของเกษตรกรรายย่อยในรูปแบบของสหกรณ์ เพื่อแก้ไขความเดือดร้อนในการประกอบอาชีพของสมาชิก และช่วยแก้ปัญหาของสมาชิกในด้านต่างๆ ได้แก่ การขาดแคลนเงินทุน ขาดแคลนที่ดินทำกิน ปัญหาในเรื่องการผลิต ขาดปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่สหกรณ์การเกษตรช่วยแก้ไขได้และเป็นวิธีการแก้ไขในระยะยาว โดยการให้บริการต่างๆ แก่สมาชิก ได้แก่ การให้เงินกู้ การรับฝากเงิน การรวบรวมผลผลิตการเกษตรและผลิตภัณฑ์ของสมาชิกมาจัดจำหน่ายหรือแปรรูปออกจำหน่าย การจัดหาวัสดุการเกษตรและเครื่องอุปโภคบริโภคมาจำหน่าย การจัดระบบส่งน้ำ การใช้น้ำ การส่งเสริมเผยแพร่วิชาการเกษตรและอุตสาหกรรมในครัวเรือน และการให้บริการอื่นๆ แก่สมาชิก รวมทั้งการส่งเสริมสนับสนุนและคุ้มครองของสหกรณ์ ภายใต้นโยบายของรัฐบาลในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจในภาคเกษตร เสริมสร้างรากฐานครัวเรือนเกษตรกรให้เข้มแข็ง สนับสนุนเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ลดต้นทุนการผลิต สร้างความเข้มแข็งให้ภาคเกษตร และแก้ปัญหาความยากจนให้แก่เกษตรกร

สหกรณ์ เป็นองค์การธุรกิจแบบหนึ่งซึ่งบุคคลหลายๆ คนหรือตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป มีความเดือดร้อน หรือมีความต้องการในสิ่งๆ ที่เหมือนกัน หรือคล้ายๆ กัน ได้รวมตัวกันจัดตั้งขึ้น ด้วยความสมัครใจเพื่อช่วยเหลือตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยสหกรณ์กองทุนสวนยางเป็นสหกรณ์ประเภทสหกรณ์การเกษตร จัดตั้งขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล มีวัตถุประสงค์ให้เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มกันในรูปแบบของสหกรณ์ เพื่อร่วมกันผลิตยางแผ่นที่มีคุณภาพดีและการจัดการทางด้านการตลาดเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรอง อันจะส่งผลให้เกษตรกรชาวสวนยางมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยรัฐบาลให้การสนับสนุนโรงงานอบ/รมยาง (กรมส่งเสริมสหกรณ์, 2538)

จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่มีการปลูกยางพาราขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศ ตั้งอยู่ทางภาคใต้ มีพื้นที่การปลูกยางพารากระจายอยู่ทั่วไปในหลายอำเภอ ซึ่งมีการปลูกมากที่สุดในอำเภอไชยา พุนพิน พระแสง เคียนซา และท่าฉาง (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2555) ได้มีการรวมกลุ่มกันของเกษตรกรรายย่อย จัดตั้งสหกรณ์ คือ สหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมนคร จำกัด อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นหนึ่งในสหกรณ์ ที่มีศักยภาพในการดำเนินงานมากที่สุดเป็นอันดับสองรองจาก สหกรณ์ไม่ถ้าย อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (สหกรณ์กองทุนสวนยางจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2555) สหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมนคร จำกัด เป็นการรวมกลุ่มกันของเกษตรกรรายย่อยที่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราในตำบลพ่วงพรหมนคร และตำบลใกล้เคียงในอำเภอเคียนซา การจัดตั้งสหกรณ์ได้มีการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2511 เมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2537 และดำเนินธุรกิจเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2537 มีทุนในการดำเนินงาน 81,000 บาท สหกรณ์ดำเนินกิจการมาถึงปัจจุบันเป็นเวลา 18 ปี มีจำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้นเป็น 308 ครอบครัว จัดตั้งขึ้นเพื่อรวบรวมน้ำยางสดจากสมาชิกเพื่อนำมาผลิตเป็นยางแผ่นรมควันจำหน่าย โดยจัดจำหน่ายที่ บริษัทเซาท์แลนด์รับเบอร์ จำกัด จัดหาปุ๋ยและสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรให้สมาชิก เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนของสหกรณ์ (สมาชิกกู้ยืมเงินระยะสั้น) ก่อให้เกิดการสร้างงานสร้างรายได้ต่อชุมชน นอกจากนี้สหกรณ์ได้ดำเนินธุรกิจอื่นๆ เพื่ออำนวยความสะดวกและความต้องการของสมาชิก คือ ธุรกิจเงินรับฝากออมทรัพย์จากสมาชิก โดยการรับฝากเงินจากสมาชิกเพื่อเป็นการส่งเสริมในการออม ธุรกิจเงินให้กู้แก่สมาชิก วัตถุประสงค์เพื่อให้สมาชิกได้ซื้ออุปกรณ์ในการเกษตร ธุรกิจจัดหาสินค้ามาจำหน่ายให้แก่สมาชิก เช่น ปุ๋ย พันธุ์พืช และข่าวสาร เป็นต้น สหกรณ์ยังมีทุนไว้เพื่อเป็นสวัสดิการให้แก่สมาชิก และทุนสาธารณประโยชน์ไว้เพื่อช่วยเหลือสาธารณประโยชน์และกิจกรรมต่างๆ และส่งเสริมทางด้านการกีฬาและการศึกษาแก่เยาวชนในชุมชน

ในช่วงปีพ.ศ. 2551 - 2556 ราคาของพาราปรับตัวขึ้นลงอย่างเห็นได้ชัด และลดลงเรื่อยๆ ในช่วงปีพ.ศ. 2555 - 2556 ดังนั้นการรวมตัวกันของเกษตรกรรายย่อยในรูปแบบของสหกรณ์กองทุนสวนยางจะช่วยให้เกษตรกรพัฒนากระบวนการผลิตและเพิ่มอำนาจการต่อรองทางการตลาดได้หรือไม่ จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและเกษตรกรที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมนคร จำกัด ตำบลพ่วงพรหมนคร อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้ทราบถึงผลประโยชน์ที่สมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมนคร จำกัด ได้รับจากการรวมกลุ่มกันจัดตั้งสหกรณ์กองทุนสวนยาง เพื่อนำมาเปรียบเทียบผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับจากการเป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมนคร จำกัด ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องทราบข้อมูลผลผลิต รายได้ และผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับจาก

การทำสวนยางพารา และได้ทำการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินที่นำมาใช้ในการวัดผลการดำเนินงานทางการเงินของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด โดยการประยุกต์ใช้ CAMELS Analysis วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจการเงินของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรในมุมมอง 6 มิติ เพื่อให้ทราบถึงความเข้มแข็งของศักยภาพการดำเนินงานทางการเงินของสหกรณ์ และเพื่อสะท้อนถึงผลการบริหารจัดการของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร รวมถึงบทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ในการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและเกษตรกรในชุมชน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพ อันนำไปสู่การสร้างผลิตภาพและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยางพารา

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและเกษตรกรที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ตำบลพวงพรหมคร อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการจำหน่ายผลผลิตยางพาราในรูปแบบน้ำยางสด
2. เพื่อศึกษาศักยภาพทางการเงินของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด
3. เพื่อศึกษาบทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ที่มีต่อสมาชิกของสหกรณ์ในการทำสวนยางพารา

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและเกษตรกรที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลประโยชน์ที่เกษตรกรได้รับ
2. ได้ทราบถึงศักยภาพการดำเนินงานทางการเงินของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด
3. ได้ทราบถึงบทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ในการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตของเกษตรกรที่เป็นสมาชิก
4. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพ อันนำไปสู่การสร้างผลิตภาพและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยางพารา

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่ใช่สมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด อ.เคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ครั้งนี้ได้ทำการศึกษาข้อมูลจากเกษตรกรที่ประกอบอาชีพทำสวนยางพาราที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ในด้านของต้นทุนและอัตราผลตอบแทนที่เกษตรกรใน

พื้นที่ได้รับจากการประกอบอาชีพทำสวนยางพาราในรูปแบบของน้ำยางสด โดยทำการศึกษาต้นทุนและอัตราผลตอบแทนในระยะเวลาดำเนินงาน 1 ปี และทำการศึกษาถึงผลการดำเนินงานทางการเงินของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2551 – 2556 ในพื้นที่ตำบลพวงพรหมนคร อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และจัดทำแบบสอบถาม โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีการกำหนดข้อคำถามทั้งคำถาม ชนิดปลายเปิดและปลายปิด (Open-ended Questions and Closed Questions) เพื่อให้ผู้ตอบมีอิสระในการให้คำตอบ โดยมีระยะเวลาในการศึกษาวิจัย ตั้งแต่เดือน เมษายน 2556 – มีนาคม 2557

1.5 นิยามศัพท์

1. สหกรณ์กองทุนสวนยาง เป็นสหกรณ์ประเภทสหกรณ์การเกษตรที่จัดตั้งขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกษตรกรชาวสวนยางพารารวมกลุ่มในรูปแบบของสหกรณ์เพื่อร่วมกันผลิตยางแผ่นที่มีคุณภาพดี และจัดการด้านการตลาดเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรอง อันจะส่งผลให้เกษตรกรชาวสวนยางมีรายได้เพิ่มขึ้นโดยรัฐบาลให้การสนับสนุนโรงงานอบ/รมยาง สหกรณ์ที่จัดตั้งขึ้นมีกรอบแนวคิดและวิธีการดำเนินงานปรากฏชัดเจน

สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด ดำเนินกิจการทางธุรกิจ คือ 1. ธุรกิจการให้เงินกู้ยืม (สินเชื่อ), 2. ธุรกิจการจัดหาสินค้ามาจำหน่าย หรือ ธุรกิจการซื้อ, 3. ธุรกิจแปรรูปผลผลิตการเกษตรและการผลิตสินค้า, 4. ธุรกิจการให้บริการและส่งเสริมการเกษตร และ 5. ธุรกิจการรวบรวมผลผลิต หรือ ธุรกิจการขาย

2. สมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยาง หมายถึง เกษตรกรผู้ลงชื่อจดทะเบียนสหกรณ์ และผู้ที่มีชื่ออยู่ในบัญชีของผู้ที่จะเป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด รวมทั้งผู้ที่มาสมัครเป็นสมาชิกภายหลังที่สหกรณ์ได้จดทะเบียนแล้ว โดยถือว่าเป็นสมาชิกเมื่อได้ชำระค่าหุ้นตามข้อบังคับของสหกรณ์แล้ว

3. ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยาง หมายถึง เกษตรกรที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด

4. CAMELS Analysis เป็นเครื่องมือทางการเงินที่กรมตรวจบัญชีสหกรณ์นำมาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างมาตรฐานในการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจทางการเงินของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรอย่างเป็นระบบและเป็นมาตรฐานเดียวกันโดยการวิเคราะห์ในมุมมอง 6 มิติ

1.6 แผนงานโครงการ

มีระยะเวลาดำเนินงาน 1 ปี เริ่มตั้งแต่เดือน เมษายน 2556 – มีนาคม 2557

ตารางที่ 1.2 แผนงานโครงการ ระยะเวลาดำเนินงาน 1 ปี

บทที่ 2

เอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะแสดงถึงสาระสำคัญของเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรชาวสวนยางพาราที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเนื้อหาภายในจะประกอบไปด้วยส่วนต่างๆ 2 ส่วนคือ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ต้นทุน (Cost) และผลตอบแทน (Return Analysis)

การวิเคราะห์ต้นทุน (Cost) และผลตอบแทน (Return Analysis) หรือกำไร (Earning or Net Income) เป็นการวัดประสิทธิภาพการผลิตของเกษตรกรเพื่อนำมาเปรียบเทียบผลประโยชน์ที่ได้รับระหว่างเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด ซึ่งพิจารณาจากต้นทุนทั้งหมด (Total Cost: TC) ผลตอบแทนทั้งหมด (Total Return: TR) และผลตอบแทนสุทธิ (Net Return: NR) การวิเคราะห์ต้นทุน และผลตอบแทนทางการผลิตจะทำการวิเคราะห์ต่อหน่วยพื้นที่การผลิต คือ ต้นทุน และผลตอบแทนจากการลงทุนเฉลี่ยต่อพื้นที่เพาะปลูก 1 ไร่ ภายในระยะเวลา 1 ปี ของการดำเนินงาน ซึ่งแบ่งการวิเคราะห์ดังนี้

1.) ด้านต้นทุน

(1.) ต้นทุนทั้งหมด (Total Cost: TC) หมายถึง การรวมเอาค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการลงทุนและการดำเนินการผลิตทั้งหมด โดยต้นทุนทั้งหมดแบ่งออกเป็น

- ต้นทุนทางบัญชี (Business cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่างๆที่เกิดขึ้นเนื่องจากการผลิตซึ่งคิดเฉพาะรายจ่ายที่เห็นชัดเจนมีการจ่ายเกิดขึ้นจริงๆ (explicit cost)

- ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ (Economic cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นเนื่องจากการผลิต ทั้งรายจ่ายที่เห็นชัดเจนว่ามีรายจ่ายจริงและรายจ่ายที่มองไม่เห็นชัดเจนหรือไม่ต้องจ่ายจริง (implicit cost)

ต้นทุนจำแนกตามความสัมพันธ์กับระดับของกิจกรรม หรือที่เรียกกันอีกอย่างหนึ่งว่า “การจำแนกต้นทุนตามพฤติกรรม” (cost behavior) การจำแนกต้นทุนโดยวิธีนี้เป็นการจำแนกประเภท โดยพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงต้นทุนเมื่อระดับกิจกรรมเปลี่ยนไป ได้แก่ ต้นทุนคงที่ และต้นทุนผันแปร

(2.) ต้นทุนคงที่ (Fixed Costs: FC) หมายถึง ต้นทุนที่มีจำนวนรวมคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามสัดส่วนระดับของกิจกรรม หรือปริมาณการผลิต ไม่ว่าจะผลิตในปริมาณมาก หรือ

น้อยเท่าใดก็ตาม ต้นทุนประเภทนี้จะมีจำนวนคงที่ หรือไม่สามารถเปลี่ยนแปลงปริมาณการใช้ได้ภายในระยะเวลาของการผลิต และถ้าไม่ดำเนินการผลิตก็ต้องเสียต้นทุนนี้

- ต้นทุนคงที่ที่เป็นตัวเงิน (Explicit Fixed Costs: EFC) หมายถึง ค่าใช้จ่ายคงที่ที่เกษตรกรจ่ายในรูปแบบของเงินสดในจำนวนที่คงที่ตลอดปี เช่น ค่าเช่าที่ดิน ค่าภาษีที่ดิน เป็นต้น

- ต้นทุนคงที่ที่ไม่เป็นตัวเงิน (Implicit Fixed Costs: IFC) หมายถึง ค่าใช้จ่ายคงที่ที่เกษตรกรไม่ได้จ่ายไปจริงในรูปแบบของเงินสดหรือค่าใช้จ่ายที่ประเมิน เช่น ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์การเกษตร ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนในการซื้ออุปกรณ์การเกษตร และค่าเสียโอกาสการใช้ที่ดินกรรมสิทธิ์ที่มีที่ดินเป็นของตนเอง เป็นต้น

(3.) ต้นทุนผันแปร (Variable Costs) หมายถึง ต้นทุนที่มีต้นทุนรวมผันแปรไปตามสัดส่วนระดับของกิจกรรมหรือการผลิต ต้นทุนผันแปรจึงเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการใช้ปัจจัยผันแปรในการผลิต ถ้าทำการผลิตในปริมาณมากต้นทุนผันแปรในการผลิตก็จะมาก ถ้าผลิตในปริมาณน้อยต้นทุนผันแปรในการผลิตก็จะน้อย เมื่อไม่ทำการผลิตก็ไม่ต้องจ่ายต้นทุนชนิดนี้เลย และปัจจัยผันแปรจะใช้หมดไปในช่วงการผลิตนั้นๆ

- ต้นทุนผันแปรที่เป็นตัวเงิน (Explicit Variable Cost) หมายถึง ต้นทุนการผลิตที่เกษตรกรจ่ายไปจริงเป็นเงินสดจากการใช้ปัจจัยผันแปรต่างๆ เช่น ค่าจ้างแรงงาน ค่าวัสดุอุปกรณ์การเกษตร ค่าวัสดุคูป ค่าขนส่ง ตลอดจน ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ฯลฯ

- ต้นทุนผันแปรที่ไม่เป็นตัวเงิน (Implicit Variable Cost) หมายถึง ต้นทุนการผลิตที่เกษตรกรไม่ได้จ่ายเป็นเงินสดจากการใช้ปัจจัยผันแปรต่างๆ แต่ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการจะต้องประเมินขึ้นมาและถือเป็นต้นทุนการผลิตส่วนหนึ่ง ได้แก่ ราคา หรือผลตอบแทนของปัจจัยการผลิตในส่วนที่ผู้ผลิตเป็นเจ้าของ

สูตรในการคำนวณหาต้นทุน

หรือ $TC = TFC + TVC$

$$TC = NCC + CC$$

โดยที่	TC	=	ต้นทุนในการผลิตทั้งหมด (Total Cost)
	TFC	=	ต้นทุนคงที่ทั้งหมด (Total Fixed Costs)
	TVC	=	ต้นทุนผันแปรทั้งหมด (Variable Costs)
	CC	=	ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน (Cash costs)
	NCC	=	ต้นทุนที่ไม่เป็นตัวเงิน (Non-Cash costs)

2.) ด้านผลตอบแทน

ผลตอบแทนทั้งหมด (Total Revenue: TR) ของการลงทุน หมายถึง มูลค่าของสินค้า หรือบริการที่ผลิตได้จากการลงทุนประกอบด้วย ผลตอบแทนทางตรง ผลตอบแทนทางอ้อม และผลตอบแทนที่ไม่มีตัวตน

(1.) รายได้ที่เป็นตัวเงิน (Cash Income: CI) หรือผลตอบแทนทางตรง (Direct Benefits) คือ ผลผลิตสุทธิของการลงทุน ซึ่งหมายถึง มูลค่าของสินค้า และบริการที่ผลิตได้โดยตรงจากการลงทุนเป็นเงินสด นอกจากนี้ยังหมายถึงการประหยัด และการลดค่าใช้จ่าย จากที่เคยมีอยู่เดิม

(2.) รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน (In-Kind Income: II) ผลตอบแทนทางอ้อม (Indirect Benefits) คือ ผลประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ ที่นอกเหนือจากผลประโยชน์ตอบแทนทางตรง นอกจากนี้ยังรวมถึงผลประโยชน์ตอบแทนด้านสังคม และสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น โครงการนั้นอาจกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามก่อให้เกิดการขยายตัวของการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่โครงการตั้งอยู่ เป็นต้น

(3.) ผลตอบแทนที่ไม่มีตัวตน (Intangible Benefits) คือ ผลตอบแทนที่ไม่สามารถประเมินมูลค่าเป็นตัวเงินได้ เช่น การลงทุนนั้นอาจมีส่วนช่วยยกระดับคุณภาพชีวิต และการกระจายรายได้ ให้มีความยุติธรรมมากขึ้น เป็นต้น

สูตรในการคำนวณหาต้นทุน

หรือ

$$TR = P \times Q$$

$$TR = II + CI$$

โดยที่	TR	=	ผลตอบแทนทั้งหมด (Total Revenue)
	P	=	ราคาสินค้าต่อหน่วย (Price of Output)
	Q	=	ปริมาณผลผลิตที่ขายได้ (Quantity of Output)
	CI	=	รายได้ที่เป็นตัวเงิน (Cash Income)
	II	=	รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน (In-Kind Income)

3.) ด้านกำไร

กำไรสุทธิ (Net Profit: NP) หมายถึง ผลตอบแทนทั้งหมดที่เกษตรกรได้รับจากการดำเนินงานหักต้นทุนทั้งหมดที่เกษตรกรลงทุนในการดำเนินงาน แบ่งออกเป็น

(1.) กำไรสุทธิที่เป็นตัวเงิน (Net Cash Profit: NCP) หมายถึง ผลต่างระหว่างรายได้ที่เป็นตัวเงินทั้งหมด (Cash Income: CI) กับต้นทุนที่เป็นตัวเงินทั้งหมด (Total Cash Cost: CC)

(2.) กำไรสุทธิที่ไม่เป็นตัวเงิน (Net Not Cash Profit: NCP) หมายถึง ผลต่างระหว่างรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินทั้งหมด (Total Not-Cash Income: NCI) กับต้นทุนที่ไม่เป็นตัวเงินทั้งหมด (Total Net-Cash Cost: NCC)

สูตรในการคำนวณหาต้นทุน

$$NP = TR - TC$$

หรือ

$$NP = TR - TFC - TVC$$

และ

$$NR = TR - TVC$$

โดยที่

NP = กำไรสุทธิ (Net Profit)

NR = อัตราผลตอบแทนสุทธิ (Net Revenue)

TFC = ต้นทุนคงที่ทั้งหมด (Total Fixed Costs)

TVC = ต้นทุนผันแปรทั้งหมด (Total Variable Costs)

ในกรณีศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรชาวสวนยางพาราที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมคร จำกัด ในการทำสวนยางพาราหลังเปิดกรีต มีตัวแปรที่ศึกษาคือ

1.) ต้นทุน

(1.) ต้นทุนคงที่

- ค่าภาษีที่ดิน
- ค่าใช้ที่ดิน/ค่าเช่าที่ดิน
- ค่าเสื่อมอุปกรณ์การเกษตร

(2.) ต้นทุนแปรผันแปร

- ค่าแรงงาน
 - ค่าแรงในการกรีต และเก็บเกี่ยวผลผลิต
 - ค่าแรงในการดูแลรักษา (ใส่ปุ๋ย, ปราบศัตรูพืช/วัชพืช, ฯลฯ)
- ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
 - ค่าปุ๋ย
 - ค่าสารปราบศัตรูพืช
 - ค่าสารเคมีทาหน้ายาง

ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ วัสดุสิ้นเปลืองในการกรัดและการเก็บเกี่ยว (สวด, ลั่น, มีดกรัดยาง, ร่องรับน้ำยาง, ถ้วยรองน้ำยาง, ถังใส่น้ำยาง, พายกวาดน้ำยาง, ที่กรองน้ำยาง)

- ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง
- ค่าใช้จ่ายอื่นๆ
- ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์การเกษตร

2.) ผลตอบแทน

- (1.) รายได้จากการขายผลผลิต
- (2.) รายได้จากการเป็นสมาชิกสหกรณ์
 - เงินปันผลตามหุ้น
 - เงินเฉลี่ยคืนตามธุรกิจ (ธุรกิจสินเชื่อ, ธุรกิจจัดหา, ธุรกิจผลผลิต)

3.) กำไร

ผลตอบแทนทั้งหมดที่เกษตรกรได้รับจากการดำเนินงานหักต้นทุนทั้งหมดที่เกษตรกรลงทุนในการดำเนินงาน

2.1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ฐานะทางการเงิน (CAMELS ANALYSIS)

กรมการตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ (2548) ได้อธิบายไว้ว่า CAMELS ได้รับการออกแบบให้เป็นเครื่องมือวัดประสิทธิภาพการดำเนินงาน และต่อมาได้พัฒนาเป็นเครื่องมือทางการเงินเพื่อสร้างสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning System) อักษรแต่ละตัวของคำ CAMELS จะทำหน้าที่เฝ้าดูแต่ละเรื่องแตกต่างกันแต่ทุกตัวมีความสัมพันธ์กัน และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร องค์ประกอบที่สำคัญในมุมมอง 6 มิติ ของ CAMELS มีดังนี้

1.) C - Capital strength: ความเพียงพอของเงินทุนต่อความเสี่ยง

ความเพียงพอของเงินทุนต่อความเสี่ยง หรือความเข้มแข็งของเงินทุน เป็นการวิเคราะห์ความเพียงพอของเงินทุนต่อความเสี่ยง ซึ่งเป็นการวิเคราะห์แหล่งเงินทุนที่สามารถรองรับหรือป้องกันผลกระทบจากความเสียหายทางด้านธุรกิจและการเงินที่เกิดขึ้นกับสหกรณ์ เงินทุนดำเนินงานของสหกรณ์ประกอบด้วย ทุนเรือน ทุนสำรอง ทุนสะสมตามระเบียบข้อบังคับ กำไรสุทธิ และการจัดหาเงินทุนในรูปของการก่อหนี้ผูกพัน

ความเพียงพอและความเข้มแข็งของเงินทุน เน้นแหล่งเงินทุนภายในสหกรณ์เป็นหลักการมีทุนของสหกรณ์เพียงพอกับความเสียหายต่างๆ และทุนของสหกรณ์ควรมีลักษณะที่ไม่สามารถถอนได้และไม่ผูกพันที่จ่ายผลตอบแทน หากเงินทุนภายนอก (เงินกู้ยืม) มากกว่าทุนของสหกรณ์ แสดงว่าทุนของสหกรณ์ไม่เพียงพอและมีภาระผูกพันทางการเงิน ผู้บริหารสหกรณ์ต้องเพิ่มความระมัดระวังในการใช้ทุนเพื่อสร้างรายได้รองรับ

ความเสี่ยงของเงินทุน การก่อหนี้ในอัตราที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ด้วยทุนของสหกรณ์มีความเสี่ยงจากสัดส่วนหนี้สินทั้งสิ้นต่อทุนของสหกรณ์ถ้าผลหนี้้น้อยกว่าทุนของสหกรณ์ ย่อม

สามารถรองรับหนี้ได้ด้วยตัวเองและสร้างความมั่นใจให้กับเจ้าหนี้ หากผลหนี้มากกว่าทุนของสหกรณ์ มีความเสี่ยงต่อระดมทุนและบริหารสินทรัพย์เพื่อสร้างรายได้รองรับความเสี่ยงการให้ผลตอบแทน ผลตอบแทนมากหรือน้อยวัดจากอัตรากำไรต่อส่วนของทุนสหกรณ์หากมีอัตราสูงแสดงว่าทุนไปสร้างรายได้ดีหรือลงทุนในสินทรัพย์คุณภาพดีเพื่อสร้างรายได้

2.) A – Asset quality: คุณภาพของสินทรัพย์

คุณภาพของสินทรัพย์เป็นการวิเคราะห์ว่าสินทรัพย์ที่ลงทุนได้ก่อให้เกิดรายได้แก่สหกรณ์อย่างไรและได้ถูกใช้ไปอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ สินทรัพย์ที่จะวัดประสิทธิภาพ เช่น ลูกหนี้ สินค้าคงคลัง และสินทรัพย์รวม

การลงทุนในสินทรัพย์ เสี่ยงหรือไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือจมอยู่ในสินทรัพย์ที่เกินความต้องการเช่น สินค้า เงินฝากธนาคาร อาจส่งถึงสภาพคล่องทางการเงินของสหกรณ์ คุณภาพสินทรัพย์ มุ่งเน้นไปที่สินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ความเพียงพอของเงินทุนสำรองต่อการด้อยคุณภาพของสินทรัพย์เพื่อป้องกันผลกระทบต่อฐานะการเงินของสหกรณ์ เช่นกรณีของการมีหนี้ที่ค้างชำระและสินเชื่อไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) มีการสำรองหนี้หรือไม่ สูงเกินไปหรือต่ำเกินไป

สินทรัพย์นำไปสร้างรายได้และการให้ผลตอบแทน คุณภาพสินทรัพย์ที่ดีที่สุดสามารถแปลงเป็นรายได้ สินทรัพย์หมุนเวียนให้ผลตอบแทนเท่าไรวัดจากอัตรากำไรหรือรายได้ต่อสินทรัพย์ หากอัตราสูง แสดงว่าคุณภาพสินทรัพย์ดีมีรายได้เข้ามาหากอัตราต่ำแสดงว่า สินทรัพย์ด้อยคุณภาพไม่ก่อให้เกิดรายได้สหกรณ์ต้องบริหารสินทรัพย์ดังกล่าวให้เกิดประสิทธิภาพมีสภาพคล่อง

3.) M – Management capability: ชีตความสามารถในการบริหาร

ชิตความสามารถในการบริหารงานเป็นการวิเคราะห์ถึงความสามารถของฝ่ายบริหารในการวางกลยุทธ์ และจัดโครงสร้างองค์กรในการนำพาองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมที่กิจการเผชิญอยู่

การบริหารจัดการและโครงสร้างธุรกิจ ทุกธุรกิจต้องมีความสมดุลกัน ประเภทสหกรณ์กับโครงสร้างธุรกิจมีความเหมาะสมและสอดคล้องกันตาม พ.ร.บ. สหกรณ์เช่น สหกรณ์ประเภทการเกษตร เน้นไปที่ธุรกิจซื้อกับธุรกิจขาย ทั้งนี้การดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ชีตความสามารถบริหารงานและการควบคุมภายใน พิจารณาการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับ และมีระบบการควบคุมภายในที่ดี ซึ่งมีผลต่อสภาพคล่อง และการทำกำไรของสหกรณ์ บทบาทการบริหารในอนาคตต่อภาวะแข่งขันเพื่อการวางแผนในอนาคต

4.) E – Earning sufficiency: การทำกำไร

การทำกำไรเป็นการวิเคราะห์ถึงความสามารถในการแข่งขันของสหกรณ์ในธุรกิจที่สหกรณ์ดำเนินอยู่ ซึ่งจะประกอบไปด้วยการรักษาอัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อกำไรก่อนหักค่าใช้จ่ายดำเนินงานให้ต่ำ และเพิ่มอัตรากำไรขั้นต้นในแต่ละธุรกิจให้มากที่สุด รวมทั้งวิเคราะห์ถึงคุณภาพและแนวโน้มของกำไรในอนาคตของสหกรณ์

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับค่าใช้จ่าย กำไรและคุณภาพของกำไรขึ้นอยู่กับการบริหารควบคุมรายจ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ เปรียบเทียบรายได้อัตราค่าใช้จ่ายที่ละรายการว่ามีกำไรขั้นต้นหรือไม่หากบริหารค่าใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ กำไรสูงตรงข้ามบริหารค่าใช้จ่ายไม่ดีไม่เหมาะสม

กับรายได้ กำไรต่ำ รวมถึงอัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อกำไรก่อนหักค่าใช้จ่ายดำเนินงานให้อยู่ในอัตราที่ต่ำ

วินัยทางการเงินมีผลต่อรายได้ ระบบสหกรณ์มิได้มุ่งเน้นกำไรเป็นหลักหากแต่มุ่งเน้นสมาชิกเป็นหลัก ซึ่งมีฐานะเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับบริการกำไรจึงขึ้นอยู่กับการณ์คุณภาพชีวิตที่ดี การมีวินัยทางการเงินหรือการจัดการทางการเงินที่ดีของสมาชิก หากสมาชิกมีอัตรานี้สินมากกว่าเงินออมกำลังความสามารถชำระหนี้ของสมาชิกลดลงส่งผลต่อรายได้และฐานะการเงินของสหกรณ์

5.) L - Liquidity: สภาพคล่อง

สภาพคล่อง หรือความเพียงพอต่อความต้องการใช้เงิน เป็นการพิจารณาความเพียงพอของเงินสดหรือสินทรัพย์ที่มีสภาพใกล้เคียงเงินสด รวมถึงสินทรัพย์อื่นที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย สภาพคล่องวัดได้จากอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ซึ่งคำนวณได้จากสัดส่วนระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนกับหนี้สินหมุนเวียน หากสหกรณ์มีความเสี่ยงของเงินทุนสหกรณ์จำเป็นต้องรักษาสภาพคล่องให้สูงเพียงพอเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงิน

ความเพียงพอของสินทรัพย์ในการแปลงสภาพเป็นเงินสด ความเพียงพอของสภาพคล่องต่อความต้องการใช้เงิน พิจารณาสินทรัพย์หมุนเวียนต่อหนี้สินหมุนเวียนหากสินทรัพย์หมุนเวียนมากกว่า ถือว่ามีสภาพคล่องดีหรือมีความเพียงพอต่อความต้องการใช้เงิน อย่างไรก็ตามต้องพิจารณาตัวสินทรัพย์หมุนเวียนที่สามารถแปลงเป็นเงินสดได้เร็วด้วย

ความสมดุลระหว่างสินทรัพย์สภาพคล่องกับภาระผูกพันทางการเงิน เปรียบเทียบความสมดุลระหว่างสินทรัพย์สภาพคล่องกับภาระผูกพันทางการเงิน มีสินทรัพย์สภาพคล่องดำรงไว้เพียงพอต่อภาระผูกพันทางการเงินหรือสหกรณ์มีแหล่งที่มาของกระแสเงินสดเพียงพอกับภาระผูกพันทางการเงินที่จะถึงกำหนดหรือไม่ สาเหตุหลักของการขาดสภาพคล่องนั้นมาจากการบริหารสินทรัพย์และหนี้สินไม่ดีพอ รวมถึงปัญหาจากผลการดำเนินงานเช่น มีภาระหนี้สินระยะสั้นมาก การถอนเงินฝากมากกว่าปกติ การนำเงินกู้ยืมระยะสั้นไปให้กู้ระยะยาว เป็นต้น ครอบของการเปลี่ยนเป็นเงินสดหรือกระแสเงินสดเข้ามาเพียงพอหรือไม่เช่น อัตราลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นที่ชำระหนี้ได้ตามกำหนดต่อหนี้ถึงกำหนดชำระและอายุเฉลี่ยของสินค้า

6.) S - Sensitivity: ผลกระทบต่อธุรกิจ

ผลกระทบที่มีต่อธุรกิจ หรือความอ่อนไหวของธุรกิจคือ ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบในแง่ลบต่อธุรกิจ ปัจจัยเสี่ยงพิจารณาปัจจัยแวดล้อมสหกรณ์ สาเหตุการเกิดปัจจัยเสี่ยง อาจมาจากภาครัฐหรือจากสถานการณ์ทั่วไป ภาวะวิกฤต ภัยธรรมชาติ ที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจ อันประกอบด้วยภาวะคู่แข่งทางธุรกิจ นโยบายการเงินของรัฐ อัตราดอกเบี้ย นโยบายช่วยเหลือของภาครัฐ ระเบียบข้อบังคับพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง สภาพตลาด เทคโนโลยี และวิทยาการใหม่ หากสหกรณ์ไม่สามารถวางแผนกลยุทธ์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นย่อมส่งผลกระทบต่อธุรกิจของสหกรณ์

ผลกระทบต่อธุรกิจ ผลกระทบจากปัจจัยเสี่ยงซึ่งประกอบไปด้วยการลดลงของรายได้การลดต้นทุน

ในการวิเคราะห์ CAMEL Analysis ในมุมมอง 6 มิติ ในแต่ละมิติ จะมีรายละเอียดในการวิเคราะห์ ดังแสดงอยู่ในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 อัตราส่วนทางการเงินวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจทางการเงิน (CAMELS ANALYSIS RATIOS)

มิติที่ 1 ความเพียงพอของ เงินทุนต่อความเสี่ยง (Capital Strength)	สูตรในการคำนวณ	หมายเหตุ
อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (เท่า)	$\frac{\text{หนี้สินทั้งหมด}}{\text{ทุนสหกรณ์}}$	แสดงให้เห็นสัดส่วนของหนี้สินต่อทุน ซึ่งสะท้อนให้เห็นความสามารถในการชำระหนี้ของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร อัตราส่วนที่ค่อนข้างต่ำ แสดงถึงความเพียงพอของเงินทุนในการชำระหนี้สินของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร ถ้าอัตราส่วนดังกล่าวสูงเท่าใด แสดงว่าสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรมีความเสี่ยงสูงที่จะไม่สามารถชำระหนี้ต่อเจ้าหนี้ได้
อัตราส่วนทุนสำรองต่อ สินทรัพย์ (เท่า)	$\frac{\text{ทุนสำรอง}}{\text{สินทรัพย์ทั้งหมด}}$	แสดงให้เห็นสัดส่วนของทุนสำรองต่อสินทรัพย์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการมีทุนที่ไม่สามารถถอนได้ เว้นไว้แต่การขดเชยผลขาดทุนและไม่ผูกพันที่จะจ่ายผลตอบแทน (ทุนสำรอง) หากอัตราส่วนดังกล่าวต่ำ สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรจะมีความเสี่ยงสูง
อัตราการเติบโตทุนของ สหกรณ์ (%)	$\frac{\text{ทุนของสหกรณ์ปีปัจจุบัน} - \text{ทุนของสหกรณ์ปีก่อน}}{\text{ทุนของสหกรณ์ปีก่อน}} * 100$	แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มขึ้น (เติบโต) หรือลดลง (ถดถอย) ของทุนของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรอัตราส่วนดังกล่าวแสดงถึงการเติบโตที่มากขึ้น

ตารางที่ 2.1 ต่อ

มิติที่ 1 ความเพียงพอของ เงินทุนต่อความเสี่ยง (Capital Strength)	สูตรในการคำนวณ	หมายเหตุ
อัตราการเติบโตของหนี้ (%)	$\frac{\text{หนี้สินทั้งสิ้นปีปัจจุบัน} - \text{หนี้สินทั้งสิ้นปีก่อน} * 100}{\text{หนี้สินทั้งสิ้นปีก่อน}}$	แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มขึ้น (เติบโต) หรือลดลง (ถดถอย) ของหนี้สินทั้งสิ้น ถ้าอัตราส่วนดังกล่าวสูงเท่าใด แสดงถึงการเติบโตที่มากขึ้น
อัตราผลตอบแทนต่อส่วน ของทุน (%)	$\frac{\text{กำไรสุทธิ} * 100}{\text{ทุนของสหกรณ์ถั่วเฉลี่ย}}$	บอกให้ทราบถึงผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุน
อัตราการเติบโตทุนของ สหกรณ์ (%)	$\frac{\text{ทุนของสหกรณ์ปีปัจจุบัน} - \text{ทุนของสหกรณ์ปีก่อน} * 100}{\text{ทุนของสหกรณ์ปีก่อน}}$	แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มขึ้น (เติบโต) หรือลดลง (ถดถอย) ของทุนของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรอัตราส่วนดังกล่าวแสดงถึงการเติบโตที่มากขึ้น
มิติที่ 2 คุณภาพสินทรัพย์ (Asset Quality)	สูตรในการคำนวณ	หมายเหตุ
อัตราหนี้ค้างชำระ (%)	$\frac{\text{หนี้ไม่สามารถชำระได้ตามกำหนด} * 100}{\text{หนี้ที่ถึงกำหนดชำระ}}$	แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการจัดเก็บหนี้ของสหกรณ์หากอัตราส่วนดังกล่าวต่ำ แสดงว่าสหกรณ์มีการติดตามการค้างชำระหนี้ได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 2.1 ต่อ

มิติที่ 2 คุณภาพสินทรัพย์	สูตรในการคำนวณ	หมายเหตุ
---------------------------	----------------	----------

(Asset Quality)		
อัตราหมุนของสินทรัพย์ (รอบ)	$\frac{\text{ขาย/บริการ (รายได้สุทธิหลัก)}}{\text{สินทรัพย์ทั้งสิ้นถัวเฉลี่ย}}$	เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความมีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่เพื่อก่อให้เกิดรายได้ สร้างยอดขาย/บริการให้มีประสิทธิภาพเต็มที่หรือไม่เพียงใด การลงทุนในสินทรัพย์สอดคล้องกับยอดขาย/บริการหรือไม่
อัตราผลตอบแทนต่อ สินทรัพย์ (%)	$\frac{\text{กำไรจากการดำเนินงาน} * 100}{\text{สินทรัพย์ถัวเฉลี่ย}}$	แสดงให้เห็นถึงผลตอบแทนจากการใช้สินทรัพย์ว่าได้ผลตอบแทนเพียงพอหรือไม่ โดยจะเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์เพื่อก่อให้เกิดกำไรจากการดำเนินงาน แสดงให้เห็นว่าทุกๆ 100 บาท ที่ได้ลงทุนในสินทรัพย์นั้นสามารถก่อให้เกิดกำไรจากการดำเนินงานกี่บาท ในรอบระยะเวลาปีบัญชีนั้นๆ
อัตราการเติบโตของ สินทรัพย์	$\frac{\text{ขาย/บริการ (รายได้สุทธิหลัก)}}{\text{สินทรัพย์ทั้งสิ้นถัวเฉลี่ย}}$	แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มขึ้น (เติบโต) หรือลดลง (ถดถอย) ของสินทรัพย์ ยิ่งอัตราส่วนดังกล่าวสูงเท่าใด สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรมีการเติบโตของสินทรัพย์ที่มากขึ้นจากปีก่อนเท่านั้น

ตารางที่ 2.1 ต่อ

มิติที่ 2 คุณภาพสินทรัพย์ (Asset Quality)	สูตรในการคำนวณ	หมายเหตุ
--	----------------	----------

อัตราการผลิตของสินค้าคงเหลือ	$\frac{\text{ยอดขายสุทธิ}}{\text{สินค้าคงเหลือ}}$	แสดงถึงจำนวนครั้ง หรือจำนวนรอบที่สินค้าคงเหลือได้ถูกขายไปในระยะเวลา 1 ปี หรือแสดงถึงจำนวนครั้งที่สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร จะต้องซื้อสินค้ามาทดแทนในระหว่างปี อัตราส่วนนี้ยิ่งสูงยิ่งดี เพราะแสดงว่าสินค้าขายได้เร็วหรือสินค้ามีสภาพคล่องสูง ถ้าอัตราส่วนนี้ต่ำ แสดงว่า สินค้ามีสภาพคล่องต่ำ เงินทุนจมอยู่ในสินค้านาน อัตราส่วนนี้ใช้วิเคราะห์เฉพาะกลุ่มเกษตรกรสหกรณ์ภาคการเกษตรและสหกรณ์ร้านค้า
มิติที่ 3 ชีตความสามารถในการบริหาร (Management Ability)	สูตรในการคำนวณ	หมายเหตุ
อัตราการเติบโตของธุรกิจ (%) (ยอดเงินเพิ่มระหว่างปี)	$\frac{\text{มูลค่าธุรกิจรวมปีปัจจุบัน} - \text{มูลค่าธุรกิจรวมปีก่อน} * 100}{\text{มูลค่าธุรกิจรวมปีก่อน}}$	แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารธุรกิจ โดยวัดจากมูลค่าธุรกิจที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง ถ้าอัตราส่วนดังกล่าวสูงเท่าใดสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร ก็มีอัตราการเติบโตของธุรกิจ มากขึ้นเท่านั้น

ตารางที่ 2.1 ต่อ

มิติที่ 4 การทำกำไร (Earning)	สูตรในการคำนวณ	หมายเหตุ
--------------------------------------	-----------------------	-----------------

<p>กำไรต่อสมาชิก (บาท)</p>	$\frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{จำนวนสมาชิก}}$	<p>แสดงให้เห็นส่วนที่สมาชิกได้รับจากผลการดำเนินงาน ซึ่งอัตราส่วนดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร ได้ชัดเจนกว่าพิจารณากำไรสุทธิเพียงอย่างเดียว</p>
<p>เงินออมต่อสมาชิก (บาท)</p>	$\frac{\text{(เงินฝากสมาชิก + ทุนเรือนหุ้น)}}{\text{จำนวนสมาชิก}}$	<p>เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดศักยภาพของสมาชิกผู้ถือหุ้นในการเก็บออมเงิน ซึ่งอัตราส่วนดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงการออมเงินของสมาชิกไว้กับสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร</p>
<p>อัตราการเติบโตของทุน สำรอง (%)</p>	$\frac{\text{ทุนสำรองปีปัจจุบัน} - \text{ทุนสำรองปีก่อน}}{\text{ทุนสำรองปีก่อน}} * 100$	<p>แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น (เติบโต) หรือลดลง (ถดถอย) ของทุนสำรองจากปีก่อน ถ้าอัตราส่วนดังกล่าวสูงเท่าใด สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรก็มีความสามารถในการจัดสรรส่วนของกำไรเป็นทุนสำรองมากขึ้นจากปีก่อนเท่านั้น</p>

ตารางที่ 2.1 ต่อ

<p>มิติที่ 4 การทำกำไร (Earning)</p>	<p>สูตรในการคำนวณ</p>	<p>หมายเหตุ</p>
--	-----------------------	-----------------

อัตราการเติบโตของทุน สะสมอื่น (%)	$\frac{\text{ทุนสะสมอื่นปีปัจจุบัน} - \text{ทุนสะสมอื่นปีก่อน} * 100}{\text{ทุนสะสมอื่นปีก่อน}}$	แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น (เติบโต) หรือลดลง (ถดถอย) ของทุนสะสมอื่นๆ ถ้าอัตราส่วนดังกล่าวสูงเท่าใด สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรก็มีความสามารถในการจัดสรรทุนตามระเบียบข้อบังคับและได้สูงขึ้นจากปีก่อนเท่านั้น
อัตราการเติบโตของ กำไร/ขาดทุน (%)	$\frac{\text{กำไร/ขาดทุนสุทธิปีปัจจุบัน} - \text{กำไร/ขาดทุนสุทธิปีก่อน} * 100}{\text{กำไร/ขาดทุนสุทธิปีก่อน}}$	แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มขึ้น (เติบโต) หรือลดลง (ถดถอย) ของกำไรสุทธิ ถ้าอัตราส่วนดังกล่าวสูงขึ้นเท่าใด กิจการสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรก็มีประสิทธิภาพในการบริหารงานมากขึ้นจากปีก่อนเท่านั้น
อัตรากำไรสุทธิ (%)	$\frac{\text{กำไรสุทธิ} * 100}{\text{ขาย/บริการ (รายได้ธุรกิจหลัก)}}$	แสดงถึงความสามารถในการดำเนินงานของธุรกิจว่ามีผลกำไรสุทธิเมื่อเทียบกับยอดขาย/บริการ อัตราส่วนนี้แสดงให้เห็นว่าขาย/บริการของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรทุกๆ 100 บาท จะมีกำไรสุทธิเกิดขึ้นเท่าใด ถ้าอัตราส่วนที่คำนวณได้มีค่าสูง แสดงว่าสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรมีความสามารถสูงในการทำกำไร

ตารางที่ 2.1 ต่อ

มิติที่ 5 สภาพคล่อง (Liquidity)	สูตรในการคำนวณ	หมายเหตุ
------------------------------------	----------------	----------

อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (เท่า)	$\frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$	เป็นอัตราส่วนที่เป็นสัดส่วนระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียน แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร โดยที่หนี้สิน 1 ส่วน มีสินทรัพย์ที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดเพื่อชำระหนี้ได้กี่ส่วน
อัตราหมุนของสินค้า (ครั้ง)	$\frac{\text{ต้นทุนสินค้าขาย}}{\text{สินค้าคงเหลือถัวเฉลี่ย}}$	แสดงให้เห็นถึงจำนวนครั้งที่สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร สามารถจำหน่ายสินค้าได้ในงวดบัญชีนั้นๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดสภาพคล่องของสินค้าคงเหลือ ถ้าอัตราดังกล่าวมีค่ามาก แสดงว่าสินค้าคงเหลือสามารถไปถึงมือผู้ซื้อได้เร็ว ส่งผลต่อยอดขายของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร ที่จะสามารถจำหน่ายและเปลี่ยนสินค้าเป็นเงินสดได้เร็ว
อายุเฉลี่ยสินค้า (วัน)	$\frac{365 \text{ วัน}}{\text{อัตราหมุนเวียนของสินค้า}}$	แสดงระยะเวลาในการถือครองสินค้าจนถึงวันขายสินค้า ถ้าระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองสินค้านั้นสูง อาจแสดงว่าสินค้านั้นมีโอกาสขายหรือเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ช้า ทั้งนี้ควรพิจารณาถึงประเภทของสินค้าด้วย

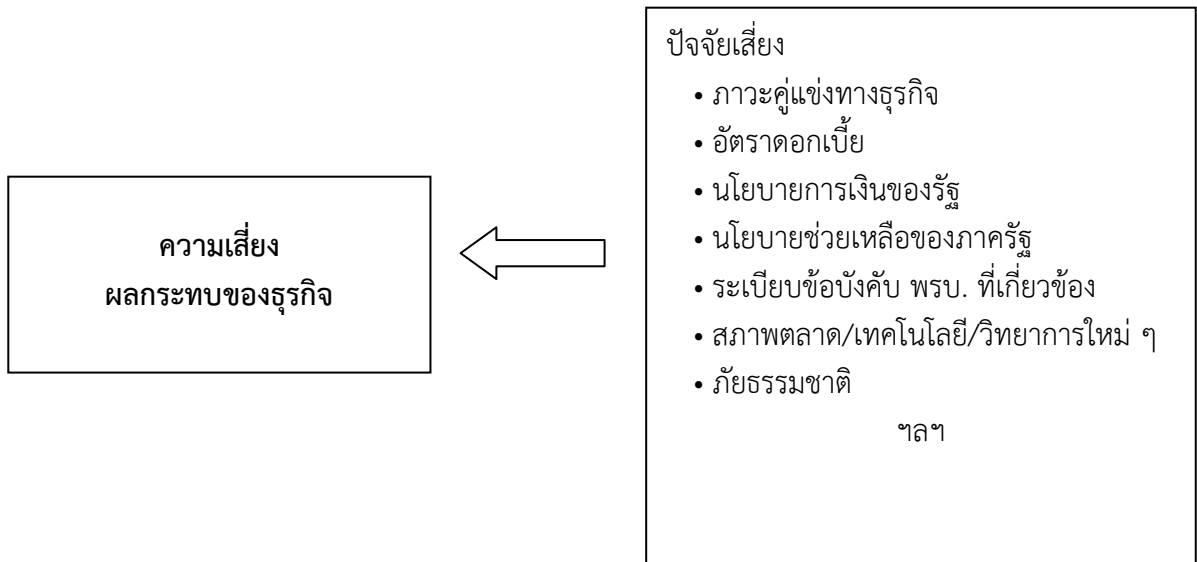
ตารางที่ 2.1 ต่อ

มิติที่ 5 สภาพคล่อง (Liquidity)	สูตรในการคำนวณ	หมายเหตุ
------------------------------------	----------------	----------

<p>อัตราลูกหนี้ระยะสั้นที่ชำระได้ตามกำหนด (%)</p>	$\frac{\text{ลูกหนี้ระยะสั้นที่ชำระได้กำหนด} * 100}{\text{ลูกหนี้ระยะสั้นที่ถึงกำหนดชำระ}}$	<p>เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรในการเรียกเก็บหนี้คืนจากลูกหนี้ อัตราส่วนนี้แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นที่ถึงกำหนดชำระทุกๆ 100 บาท จะสามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดกี่บาท ถ้าอัตราส่วนดังกล่าวสูงเท่าใดแสดงว่าความสามารถในการเรียกเก็บหนี้จากสมาชิกได้ดีเท่านั้น</p>
---	---	--

ที่มา : ข้อมูลและอัตราส่วนสำคัญเฉลี่ยของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร กรมตรวจบัญชีสหกรณ์: 2548

มิติที่ 6 ผลกระทบต่อธุรกิจ: Sensitivity

ความเสี่ยง/ผลกระทบของธุรกิจ หมายถึง สภาพแวดล้อมต่างๆ มีผลกระทบต่อธุรกิจ เช่น ภาวะคู่แข่งทางธุรกิจ นโยบายการเงินของรัฐ อัตราดอกเบี้ย นโยบายช่วยเหลือของภาครัฐ ระเบียบ ข้อบังคับพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง สภาพตลาด เทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ ภัยธรรมชาติ ฯลฯ ย่อมส่งผลกระทบต่อสหกรณ์ หากสหกรณ์ไม่สามารถวางแผนกลยุทธ์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนและผลตอบแทน

สถาบันวิจัยยาง (2547) ทำการศึกษาต้นทุนการผลิตยางของสวนยางขนาดเล็ก การวิเคราะห์ผลที่ได้คือ ต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบเฉลี่ยกิโลกรัมละ 29 บาท ณ ระดับราคายางท้องถิ่นเฉลี่ย (ต.ค. 45 – ก.ย. 46) กิโลกรัมละ 35.58 บาท ผลผลิตตลอดอายุยาง 22 ปี เฉลี่ยไร่ละ 234 กิโลกรัม โดยการวิเคราะห์แบ่งออกเป็นต้นทุนก่อนเปิดกรีต (ปีที่ 1 – 6) เฉลี่ย กิโลกรัมละ 4.34 บาท หรือร้อยละ 18.38 ของต้นทุนทั้งหมด

ต้นทุนการบำรุงรักษาช่วงยางให้ผลผลิต (ปีที่ 7 - 22) เฉลี่ยกิโลกรัมละ 3.28 บาท หรือร้อยละ 11.29 ของต้นทุนทั้งหมด ต้นทุนการกรีตน้ำยางและทำแผ่น (ปีที่ 7 - 22) เฉลี่ยกิโลกรัมละ 16.47 บาท หรือร้อยละ 56.70 ของต้นทุนทั้งหมด ส่วนค่าอุปกรณ์ทำยางแผ่นดิบ เฉลี่ยกิโลกรัมละ 1.44 บาท หรือร้อยละ 4.96 ของต้นทุนทั้งหมด และค่าที่ดินเฉลี่ยกิโลกรัมละ 2.52 บาท หรือร้อยละ 8.67 ของต้นทุนทั้งหมด ต้นทุนส่วนใหญ่จะอยู่ที่ค่าจ้างแรงงานกรีตเก็บน้ำยางทำแผ่น ซึ่งเป็นต้นทุนที่ผันแปรไปตามสภาวะราคายางแผ่นดิบตลาดท้องถิ่น ถ้าเกษตรกรกรีตยางด้วยแรงงานของครัวเรือนก็จะได้รับรายได้ส่วนนี้ไปด้วย ณ ระดับราคา กิโลกรัมละ 35.58 บาท เกษตรกรจะคุ้มทุนในการปลูกสร้างสวนยางในปีที่ 13 โดยรายได้จะสูงกว่าค่าใช้จ่าย ซึ่งการคิดต้นทุนต่อกิโลกรัมใช้มูลค่าปัจจุบัน (Net present Value) มาเป็นตัวปรับและใช้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ร้อยละ 5 ต่อปี

ส่วนค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินช่วงที่ยางยังไม่ให้ผลผลิต ปีที่ 1-6 ไร่ละ 10,629 บาท ค่าใช้จ่ายการบำรุงรักษาช่วงยางให้ผลผลิต ปีที่ 7-22 ไร่ละ 12,188 บาท ค่าใช้จ่ายการกรีตเก็บน้ำยางและทำแผ่นไร่ละ 61,413 บาท ค่าใช้จ่ายอุปกรณ์ทำยางแผ่นดิบไร่ละ 5,303 บาท ค่าใช้จ่ายด้านที่ดินไร่ละ 7,590 บาท ซึ่งค่าใช้จ่ายตลอดอายุยาง ปีที่ 1-22 ไร่ละ 97,123 บาท การคิดต้นทุนเป็นการประมาณการค่าใช้จ่ายและสามารถคาดการณ์การผลิตและสามารถกำหนดปัจจัยการผลิตได้อย่างเหมาะสมในการแข่งขันด้านการผลิตของประเทศต่อไป

สายัณห์ อินกะโผะ (2548) การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการปลูกยางพาราในพื้นที่นาข้าวตำบลบางโกระ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ผลการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของการปลูกยางพาราในพื้นที่นาข้าวพบว่าเกษตรกรจะมีวิธีการเตรียมพื้นที่ ปลูกยางพาราที่แตกต่างกัน 3 วิธี ซึ่งในแต่ละวิธีจะมีต้นทุนในระยะปีที่ 1-6 ที่แตกต่างกันคือ

- 1) การปลูกโดยวิธีการแบบยกร่องลึกจะต้นทุนเท่ากับ 23,190.01 บาท
- 2) การปลูกโดยวิธีการแบบยกร่องลึกขณะเป็นแบบลูกฟูกจะมีต้นทุน เท่ากับ 16,677.43 บาท
- 3) การปลูกโดยวิธีการแบบยกร่องลึกขณะเป็นแบบลูกฟูกและขุดร่องลึกปรับเปลี่ยนจะมีต้นทุนเท่ากับ 15,831.44 บาท

มีต้นทุนรวมในระยะ 7-25 ปี ประกอบด้วยค่าดูแลรักษาและค่าอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการกรีตซึ่งจะวิเคราะห์เฉพาะวิธียกร่องแบบยกร่องลูกฟูกเท่านั้นเนื่องจากเป็นวิธีเดียวที่ให้ผลผลิตแล้ว จะมีต้นทุนเท่ากับ 42,824.73 บาท ในส่วนของผลตอบแทนที่ได้รับ จะใช้ผลผลิตที่ได้รับจริง

ตั้งแต่ช่วงปีที่ 7-16 และใช้ผลผลิตสมมุติตั้งแต่ปี 7-25 ซึ่งจะเท่ากับผลผลิตปีที่ 16 ทั้งหมดคูณด้วยราคาเฉลี่ยน้ำยางสดของปี พ.ศ. 2548 สำหรับการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงิน มีค่า NPV เท่ากับ 173,872.52 บาท BCR เท่ากับ 7.3 และ IRR เท่ากับ 39.63 นอกจากนี้ได้ทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหวซึ่งจะวิเคราะห์ทั้งในส่วนของราคาและผลผลิตที่ลดลง ปัญหา อุปสรรคและแนวทางในการแก้ปัญหาของเกษตรกรในการปลูกยางพาราในพื้นที่นาข้าวพบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับสภาพพื้นที่ในการปลูกที่มีสภาพดินไม่เหมาะสม และการลงทุนในการปรับพื้นที่ค่อนข้างสูง ซึ่งเกษตรกรต้องการให้ภาครัฐเข้ามาช่วยส่งเสริมความรู้ และสนับสนุนทุนในการปลูก

ชินฤดี พิบูลย์ (2549) ได้ทำการศึกษาถึงการเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนในการปลูกยางพารา โดยมีการผลิตในรูปแบบยางพาราแผ่นดิบ และผลิตเป็นน้ำยางสดเพื่อจัดจำหน่าย ในเขตพื้นที่ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อ คำนวณต้นทุนและผลตอบแทนระหว่างการผลิตและจำหน่ายเป็นน้ำยางสดกับจำหน่ายเป็นยางแผ่นดิบ ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนการกรีดยางมีต้นทุนคือ ต้นทุนการผลิตน้ำยางสดเท่ากับ 5,958 บาท/ไร่/ปี ต้นทุนการผลิตยางแผ่นเท่ากับ 6,882 บาท/ไร่/ปี จึงสรุปได้ว่าควรผลิตและจำหน่ายเป็นแบบน้ำยางสด เพราะอัตราผลตอบแทนสูงกว่าการผลิตและจำหน่ายเป็นยางแผ่นดิบ และปัญหาที่สำคัญของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา คือ การถูกกดราคาน้ำยางสด การขาดเงินทุน แรงงาน และความรู้ในด้านวิชาการในการทำอาชีพสวนยาง

เรืองฤทธิ์ ด้วงดิลี (2550) อธิบายไว้ว่า ค่าใช้จ่ายในการลงทุนปลูกยาง จากผลสำรวจเกษตรกรผู้ลงทุนปลูกยางพาราในพื้นที่ 20 ไร่ ค่าใช้จ่ายในการลงทุนมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้ (1) ค่าเตรียมพื้นที่ ซึ่งประกอบไปด้วย ค่าเบิกที่โดยเกษตรกรจะจ้างรถไถทำการเบิกที่ป่าให้เป็นพื้นที่โล่ง และค่าไถพรวน (2) ค่าก่อสร้างโรงเรือนทำแผ่นยาง (3) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเกษตรต่างๆ ซึ่งประกอบไปด้วย ค่าพันสารเคมี, รถบรรทุก 4 ล้อ, จอบ, กรรไกร, ชุดถ้วยรองน้ำยาง, ถังใส่น้ำยางขนาดบรรจุ, จักรีดยาง, ถาดใส่น้ำ, ตะแกรง, มอเตอร์, มอเตอร์ปั้มน้ำ และรถเข็น ส่วนในด้านของค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ในการลงทุนปลูกยาง จากผลสำรวจเกษตรกรผู้ลงทุนปลูกยางพาราในพื้นที่ 20 ไร่ ค่าใช้จ่ายในการลงทุนมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้ (1) ค่าแรง ซึ่งประกอบไปด้วย ค่าแรงปลูกยางพารา, ค่าแรงในการใส่ปุ๋ย, ค่าจ้างในการกำจัดวัชพืช, ค่าแรงในการตายหญ้ากำจัดวัชพืช และค่าแรงในการเก็บเกี่ยว (2) ค่าวัสดุปัจจัยการผลิตต่างๆ ซึ่งประกอบไปด้วย ค่าพันธุ์ยางพารา, ค่าปุ๋ยเคมี, ค่าสารเคมีกำจัดวัชพืช, ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง, ค่ายาทาเปลือก และค่าน้ำกรด (3) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ซึ่งประกอบไปด้วย ค่าภาษีที่ดิน และค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมอุปกรณ์การเกษตร

พัชรินทร์ ศรีวารินทร์ และจุมพฏ สุขแก้ว (2551) ทำการศึกษาด้านต้นทุนและผลประโยชน์ที่เกษตรกรได้รับจากการปลูกยางพาราวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อศึกษาด้านต้นทุนและผลประโยชน์ที่เกษตรกรรายย่อยทั่วประเทศได้รับการปลูกยางพารา โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 150 ราย กำหนดช่วงอายุการทำสวนยาง 22 ปี ผลการศึกษาพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกยางระยะ 3x7 เมตร กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดใช้จ่ายข้างสูงเป็น

วัสดุปลูกและปลูกด้วยยางพันธ์ RRIM600 การวิเคราะห์ผลประโยชน์ที่เกษตรกรได้รับจากการปลูกยางพาราจากขนาดสวนยาง 14 ไร่ ซึ่งเป็นขนาดสวนยางเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยใช้ตัวชี้วัดทางการเงินได้แก่ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV) อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit Cost Ratio : BCR) อัตราผลตอบแทนภายในของการลงทุน (Internal Rate of Return : IRR) เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ที่อัตราคิดลดร้อยละ 8 ณ ระดับราคายางแผ่นดิบเฉลี่ยทั้งประเทศ กิโลกรัมละ 70.23 บาท พบว่า ค่า NPV มีค่าเท่ากับ 138,298 บาท BCR มีค่าเท่ากับ 1.08 และ IRR มีค่าเท่ากับ 9.20 ระยะเวลาคืนทุน (Payback period : PB) ของการปลูกยางอยู่ที่ 13.37 ปี ผลการวิเคราะห์ทางการเงินดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการทำสวนยางเป็นโครงการที่มีความคุ้มค่าในการลงทุน ส่วนการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบทั้งประเทศ พบว่าเฉลี่ยกิโลกรัมละ 50.57 บาท โดยค่าจ้างแรงงานกรีต เก็บและทำยางแผ่นดิบมีค่าใช้จ่ายสูงสุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60.45 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด

อรบุผา ศรีลาวงศ์ (2551) ได้ทำการศึกษาต้นทุน รายได้ และผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา กรณีศึกษา: อำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ซึ่งในปี 2536-2546 ผลการศึกษาปรากฏดังนี้ 1. ต้นทุนระยะก่อนกรีตยางอายุ 1-6 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยเท่ากับ 2,165.74 บาท/ไร่/ปี ประกอบด้วย ต้นทุนผันแปร 2,163.74 บาท/ไร่/ปี คิดเป็นร้อยละ 99.91 และต้นทุนคงที่ 2.00 บาท/ไร่/ปี คิดเป็นร้อยละ 0.09 ต้นทุนรวมต่อกิโลกรัมยางแผ่นดิบเท่ากับ 15.21 บาท 2. ต้นทุนระยะกรีตเก็บน้ำยางอายุ 7-19 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยเท่ากับ 5,960.67 บาท/ไร่/ปี ประกอบด้วยต้นทุนผันแปร 5,784.33 บาท/ไร่/ปี คิดเป็นร้อยละ 97.04 และต้นทุนคงที่ 176.34 บาท/ไร่/ปี คิดเป็นร้อยละ 2.96 ต้นทุนรวมต่อกิโลกรัมยางแผ่นดิบเท่ากับ 41.86 บาท 3. ต้นทุนการทำยางแผ่นดิบ อายุ 7-19 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยเท่ากับ 2,456.63 บาท/ไร่/ปี ประกอบด้วยต้นทุนผันแปร 1,390.37 บาท/ไร่/ปี คิดเป็นร้อยละ 56.60 และต้นทุนคงที่ 1,066.26 บาท/ไร่/ปี คิดเป็นร้อยละ 43.40 ต้นทุนรวมต่อกิโลกรัมยางแผ่นดิบเท่ากับ 17.25 บาท ต้นทุนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 9,500.17 บาท/ไร่/ปี ประกอบด้วยต้นทุนผันแปร 8,256.57 บาท/ไร่/ปี คิดเป็นร้อยละ 86.91 และต้นทุนคงที่เท่ากับ 1,243.60 บาท/ไร่/ปี คิดเป็นร้อยละ 13.09 และต้นทุนรวมต่อกิโลกรัมยางแผ่นดิบเท่ากับ 66.72 บาท รายได้จากการทำสวนยางเฉลี่ยเท่ากับ 17,940.28 บาท/ไร่/ปี ระยะเวลาในการคืนทุน (Payback Period) จากการปลูกยางพาราเท่ากับ 10 ปี มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการ ณ อัตราผลตอบแทนขั้นต่ำ 8%, 10% และ 22% เป็นบวก อัตราผลตอบแทนจากโครงการ (Internal Rate of Return) เท่ากับ 25% การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการปลูกยางพารานั้น ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราจะขึ้นอยู่กับระยะเวลา (อายุของยางพารา) และราคาปัจจัยการผลิต โดยมีค่าใช้จ่ายด้านต้นทุนผันแปรสูงกว่าต้นทุนคงที่ ใช้ระยะเวลาดำเนินการนานถึง 10 ปี มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการเป็นบวก และให้อัตราผลตอบแทนที่น่าพึงพอใจคือ 25%

ทรงฤทธิ์ ศรีไฉ และคณะ (2552) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ความเป็นไปได้ทางเศรษฐศาสตร์ในการปลูกยางพาราระหว่างพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจเดิมกับพื้นที่ปลูกใหม่เขตพื้นที่ตำบลสามพร้าว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาค้นคว้าผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ในการปลูกยางพาราในเขตตำบลสามพร้าวพบว่า ยางพาราให้ผลผลิตในช่วงปีที่ 8-25 โดยที่ขายผลผลิตยางได้

เฉลี่ยกิโกรัมละ 45 บาท และยังได้ขายไม้ยางเป็นผลพลอยได้จากการผลิตถึงไร่ละ 21,033 บาท ส่งผลให้มีรายได้ทั้งหมดเท่ากับ 247,995 บาทต่อไร่ คิดเป็นมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) 5,973.18 บาทต่อไร่ โดยใช้อัตราคิดลดร้อยละ 8 โดยมีต้นทุนทั้งหมดตลอดอายุเท่ากับ 188,166.78 บาทต่อไร่ อัตราผลตอบแทนต่อทุน (B/C) เท่ากับ 1.088 อัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) ร้อยละ 11.066 ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับผลการศึกษาของจันทวรรณ คงเจริญ (2546) ที่ได้ทำการศึกษาและผลการวิจัยพบว่ายางพาราให้ผลผลิตในช่วงปีที่ 8 - 25 โดยที่ขายผลผลิตยางได้เฉลี่ยกิโกรัมละ 22.13 บาท และยังได้ขายไม้ยางเป็นผลพลอยได้จากการผลิตถึงไร่ละ 11,932.30 บาท ส่งผลให้มีรายได้ทั้งหมดเท่ากับ 118,823.04 บาทต่อไร่ คิดเป็นมูลค่าปัจจุบัน 2836,913.21 บาทต่อไร่ โดยใช้อัตราคิดลดร้อยละ 8 โดยมีต้นทุนทั้งหมดตลอดอายุเท่ากับ 71,003.73 บาทต่อไร่ คิดเป็นมูลค่าปัจจุบัน 28,135.99 บาทต่อไร่ ดังนั้น ความเป็นไปได้ในการปลูกยางพาราในเขตพื้นที่ตำบลสามพร้าว ในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางด้านเศรษฐศาสตร์สามารถทำการปลูกได้เพราะผลการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยที่ได้ทำการศึกษามาก่อนในทางทิศทางเดียวกัน ภายใต้ข้อสมมุติว่าชุดดินและความลึกของหน้าดินต้องสอดคล้องกับพันธุ์ยางพาราที่ทำการปลูก แต่ความเป็นไปได้ในการปลูกยางพาราในเขตพื้นที่ตำบลสามพร้าวในการวิเคราะห์ด้านสภาพพื้นที่ดินพบว่า ดินเหล่านี้มีศักยภาพไม่เหมาะสมในการปลูกยางพารา แต่มีเกษตรกรเริ่มทำการปลูกยางพารา เพราะราคายางพาราที่ผ่านมาเป็นแรงจูงใจร่วมกับพฤติกรรมการเลียนแบบในการปลูกยางพาราของเกษตรกร

อนูมาน จันทวงศ์ (2552) ได้ทำการศึกษาสมการการผลิต ต้นทุนและผลตอบแทน จากการปลูกยางพาราของเกษตรกรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาพบว่า ผลการวิเคราะห์สมการการผลิตพื้นที่ปลูกยางพาราน้อยกว่า 10 ไร่ มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตยางพาราอย่างมีนัยสำคัญประกอบด้วย 4 ปัจจัยด้วยกัน คือ การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ จำนวนเดือนที่กรีดยาง การใช้ยาปราบศัตรูพืช และการใช้ยาควบคุมโรค การผลิตยางพาราอยู่ในระยะผลตอบแทนต่อขนาดลดลง สมการการผลิตพื้นที่ปลูกยางพาราระหว่าง 10 -20 ไร่ มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตยางพาราอย่างมีนัยสำคัญประกอบด้วย 2 ปัจจัยด้วยกัน คือ จำนวนเดือนที่กรีดยาง และจำนวนแรงงาน การผลิตยางพาราอยู่ในระยะผลตอบแทนต่อขนาดเพิ่มขึ้น สมการการผลิตพื้นที่ปลูกยางพารามากกว่า 20 ไร่ มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตยางพาราอย่างมีนัยสำคัญ 1 ปัจจัย คือ ปริมาณน้ำฝน การผลิตยางพารา อยู่ในระยะผลตอบแทนต่อขนาดลดลง การวัดประสิทธิภาพ ของการใช้ปัจจัยการผลิต ผลผลิตเพิ่มของปัจจัยการผลิตพื้นที่ปลูกยางพาราระหว่าง 10 – 20 ไร่ อยู่ในระยะผลตอบแทนต่อขนาดเพิ่มขึ้น ส่วนพื้นที่ปลูกยางพาราน้อยกว่า 10 ไร่ และมากกว่า 20 ไร่ อยู่ในระยะผลตอบแทนต่อขนาดลดลง ด้านการวิเคราะห์ประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราทั้ง 3 กลุ่ม เพิ่มปริมาณ ปัจจัยการผลิต เพื่อให้การใช้ปัจจัยการผลิตยางพารา อยู่ในระดับที่เหมาะสมทางเศรษฐกิจ มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนสุทธิของโครงการ ของเกษตรกรพื้นที่ปลูกยางพาราน้อยกว่า 10 ไร่ มีค่าเท่ากับ 309,290 บาท เกษตรกรพื้นที่ปลูกยางพาราระหว่าง 10 – 20 ไร่ มีค่าเท่ากับ 309,368 บาท และเกษตรกรพื้นที่ปลูกยางพารามากกว่า 20 ไร่ มีค่าเท่ากับ 322,432 บาทสำหรับ อัตราผลประโยชน์ต่อต้นทุน (BCR) เกษตรกรพื้นที่ปลูกยางพาราน้อยกว่า 10 ไร่ มีค่าเท่ากับ 3.04

เกษตรกรพื้นที่ปลูกยางพาราระหว่าง 10 -20 ไร่ มีค่าเท่ากับ 3.04 และเกษตรกรพื้นที่ปลูกยางพารา มากกว่า 20 ไร่มีค่าเท่ากับ 3.12 ส่วนอัตราผลตอบแทนภายในโครงการ พื้นที่ปลูกยางพาราน้อยกว่า 10 ไร่ เท่ากับ 23.83% พื้นที่ปลูกยางพาราระหว่าง 10 -20 ไร่ เท่ากับ 23.84% และพื้นที่ปลูกยางพารามากกว่า 20 ไร่ เท่ากับ 24.00%

เดชา นามโยทา และสุภาภรณ์ พวงชมพู (2556) ได้วิเคราะห์การจัดการผลิตและการตลาดยางแผ่นดิบของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราใน อ.กระนวน จ.ขอนแก่น พบว่า ต้นทุนเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่มีการผลิตและจำหน่ายยางแผ่นดิบปีการผลิต 2553 มีต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบ 15,849.82 บาทต่อไร่ และมีต้นทุนการผลิตต่อกิโลกรัมคือ 51.06 บาท โดยแยกเป็นต้นทุนผันแปร ซึ่งประกอบด้วย ค่าแรงงาน (ดูแล บำรุงรักษา ผลิตยางแผ่นดิบ), ปัจจัยการผลิต (ค่าวัสดุอุปกรณ์ สารเคมี ปุ๋ย ยา ฯลฯ), ต้นทุนด้านการตลาด การขนส่ง และค่าดอกเบี้ยเงินกู้ รวมต้นทุนผันแปรทั้งหมดคือ 13,921.37 บาท และต้นทุนคงที่ ซึ่งประกอบด้วย ค่าเสียโอกาสใช้ที่ดิน, ค่าเสียโอกาสเงินลงทุน และค่าเสื่อมวัสดุอุปกรณ์ โรงเรือน รวมต้นทุนคงที่รวมคือ 1,928.39 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 86.58 และร้อยละ 13.42 ของต้นทุนทั้งหมด

ผลตอบแทน ผลผลิตยางแผ่นดิบที่เกษตรกรผลิตได้เฉลี่ยคือ 310.45 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี และเกษตรกรจำหน่ายในราคาเฉลี่ยทั้งปี (ราคา ณ ตลาดประมูลยางพารา สหกรณ์ยางขอนแก่น จำกัด) คือ 106.13 บาทต่อกิโลกรัมและมีผลตอบแทน 32,948.06 บาทต่อไร่ ทำให้มีกำไรสุทธิทั้งหมด 17,098.24 บาทต่อไร่ ผลตอบแทนสุทธิต่อกิโลกรัมยางแผ่นดิบคือ 106.13 บาทต่อกิโลกรัม และมีกำไรสุทธิต่อกิโลกรัมคือ 55.07 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 107.85 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด

จากการที่ได้ทำการศึกษา ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราของเกษตรกร จากงานวิจัยทั้งหมด พบว่า ผู้ศึกษาส่วนใหญ่ได้จำแนกต้นทุนในการผลิตออกเป็น ต้นทุนผันแปรและต้นทุนคงที่ โดยต้นทุนผันแปรจะเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าต้นทุนคงที่ ซึ่งจะเป็นต้นทุนในส่วน of ค่าแรงงาน ค่าปัจจัยการผลิต ต้นทุนทางด้านการตลาด การขนส่ง และค่าดอกเบี้ยเงินกู้ โดยต้นทุนผันแปรส่วนใหญ่จะอยู่ที่ค่าจ้างแรงงานในการกรีดยาง เก็บ และทำแผ่น ซึ่งเป็นต้นทุนผันแปรไปตามสภาพราคายางพารา ในส่วนของต้นทุนคงที่ จะเป็นต้นทุนค่าเสียโอกาสในการใช้ที่ดิน ค่าเสียโอกาสเงินลงทุน และค่าเสื่อมวัสดุอุปกรณ์โรงเรือน และในส่วนของอัตราผลตอบแทน รายได้ที่เกษตรกรได้รับจะขึ้นอยู่กับปริมาณผลผลิตยางพารา โดยปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตยางพาราได้แก่ การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ จำนวนเดือนที่กรีดยาง ปริมาณน้ำฝน และปัจจัยที่สำคัญคือ ราคายาง

2.2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสหกรณ์กองทุนสวนยาง

อัสลีนา ระเด่นอาหมัด (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์อิสลามปัตตานี จำกัด การวิจัยพบว่า ฐานะทางการเงินของสหกรณ์ มีทุนเรือนหุ้น เงินสำรองและทุนอื่นเพิ่มขึ้นทุกปี การบริหารงานธุรกิจของสหกรณ์ได้ดำเนินธุรกิจนั้นโดยปราศจากดอกเบี้ย แต่สหกรณ์จะคิดค่าตอบแทนเงินกู้ในแต่ละงวดสัญญาเท่ากันทุกงวดตามที่ตกลงในสัญญา ส่วนการบริหารเงินของสหกรณ์พบว่า สหกรณ์มีสภาพคล่องทางการเงินขึ้นอยู่กับชำระหนี้

ของลูกหนี้และการบริหารสินค้าคงเหลือให้มีประสิทธิภาพ ความสามารถในการก่อหนี้ต่ำ เนื่องจาก สหกรณ์มีหนี้ในรูปแบบเงินฝาก ความสามารถในการใช้สินทรัพย์มีอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ เนื่องจากมีสินค้าคงเหลือในรูปแบบที่ดินที่ไม่สามารถขายได้ ความสามารถในการทำ กำไร สหกรณ์มีอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์อยู่ในเกณฑ์ต่ำ เนื่องจากไม่ได้ใช้สินทรัพย์ให้เกิดรายได้ เต็มที่ อัตรากำไรของสหกรณ์พบว่า อัตรากำไรสุทธิของสหกรณ์ลดลงเนื่องจากสหกรณ์มีต้นทุนสูง

อาลี หวังแอ (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่องระบบธุรกิจแปรรูปยางพารา : กรณีศึกษาสหกรณ์กองทุนสวนยางน้ำขาว จำกัด อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา จากการศึกษาพบว่า ในปี พ.ศ. 2543 สหกรณ์มีจำนวนสมาชิกทั้งสิ้น 85 คน เพิ่มจากปี พ.ศ. 2542 ซึ่งมีจำนวน 62 คน ในการลงทุนของธุรกิจรัฐบาลเป็นผู้ลงทุนคงที่โดยสร้างโรงงาน จัดหาเครื่องจักรและวัสดุถาวร รวมทั้งสิ้น 3,463,278 บาท แต่สหกรณ์มีได้คิดค่าเสื่อมราคา เพื่อนำมาใช้ในการคิดกำไรขาดทุน ส่วนทุน หมุนเวียนสมาชิกเป็นผู้ลงทุนในทุนเรือนหุ้น จำนวน 149,250 บาท ผลการดำเนินงานในรอบปี 2543 มีรายรับจากการขายยางแผ่นรมควัน เศษยาง และน้ำยางสด รวมทั้งสิ้น 4,865,091.70 บาท เมื่อคิด ตามระบบบัญชีธุรกิจมีกำไรสุทธิ 377,170.43 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.38 ของต้นทุนรวม ส่วนการคิด ตามหลักเศรษฐศาสตร์พบว่า ขาดทุน 10,795.36 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.22 ของต้นทุนรวม สมาชิกมีความเชื่อมั่นในตัวกรรมการและศรัทธาในระบบสหกรณ์ในระดับสูง แต่มีปัญหาในการดำเนินงานใน แต่ละระบบย่อยธุรกิจ เช่น ปริมาณน้ำยางสดเข้าสู่โรงงานไม่สม่ำเสมอ การผลิตได้คุณภาพไม่ดี เท่าที่ควร ขาดการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล และปัญหาตลาด แต่สามารถแก้ปัญหาได้โดย ดำเนินธุรกิจให้มีความยืดหยุ่น กล่าวคือ จะผลิตยางแผ่นรมควันจำหน่ายเมื่อราคาสูงกว่าน้ำยางสด อย่างน้อย 3 บาทต่อกิโลกรัม แต่ถ้าหากส่วนต่างของราคาต่ำกว่านี้ก็จะขายน้ำยางสด ทั้งนี้ผลของ การศึกษาได้เสนอแนวทางในการแก้ปัญหา โดยให้สหกรณ์กองทุนสวนยางประมาณการปริมาณน้ำ ยางสดที่เข้าสู่โรงงาน เพื่อใช้ในการวางแผนธุรกิจล่วงหน้าได้เหมาะสม จัดระบบบันทึกข้อมูลด้าน เทคนิคและต้นทุนการผลิต และข้อมูลด้านการตลาดให้มีรายละเอียดที่ชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งให้นำเงิน สดและเงินฝากธนาคาร มาจัดซื้อปุ๋ยยางพารามาจำหน่ายให้สมาชิกในราคาถูก

สันติ เลียดปฐม (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในจังหวัดสงขลา พบว่า สมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางชั้นคุณภาพดีร้อยละ 61.9 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา สมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 5.1 คน ถือครองสวนยางเฉลี่ย 10.0 ไร่ ระยะทางจากสวนถึงสหกรณ์เฉลี่ย 2.8 กิโลเมตร สมาชิกร้อยละ 88.9 ขายผลผลิตน้ำยางสดให้กับ สหกรณ์ทั้งหมด ส่วนสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางชั้นคุณภาพปานกลางร้อยละ 61.4 จบการศึกษาระดับประถมเช่นกัน สมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 5.0 คน ถือครองสวนยางเฉลี่ย 18.6 ไร่ ระยะทางจาก สวนถึงสหกรณ์เฉลี่ย 3.1 กิโลเมตร สมาชิกร้อยละ 87.7 ขายผลผลิตน้ำยางสดให้กับสหกรณ์ทั้งหมด การมีส่วนร่วมของสมาชิกในการดำเนินงาน สมาชิกสหกรณ์ทั้งระดับชั้นคุณภาพดีและปานกลาง มี ส่วนร่วมในการเข้าร่วมประชุมกับสหกรณ์ดี แต่ไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงานของ สหกรณ์ทั้งในด้านการผลิต การซื้อขายยางพารา ซึ่งเห็นได้จากระดับการมีส่วนร่วมในประเด็น การ แสดงความคิดเห็นต่างๆ อยู่ในระดับน้อย ส่วนในด้านทัศนคติของสมาชิกต่อสหกรณ์กองทุนสวนยาง สมาชิกมีระดับทัศนคติที่ดีต่อบทบาทในการดำเนินงาน โครงสร้างการดำเนินงานของสหกรณ์ และการ

ดูแลช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ สกย. และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์ ปัญหาและอุปสรรคของสหกรณ์ กองทุนสวนยาง คือ ต้นทุนค่าไม้พืนสูง สมาชิกและกรรมการขาดความรู้เกี่ยวกับระบบสหกรณ์ และระบบการบริหารจัดการ การขาดความร่วมมือในการทำงาน ปัญหาคนงานไม่เพียงพอ ปัญหาระบบบำบัดน้ำเสียไม่ดี ปัญหาการทำบัญชีไม่เป็นปัจจุบัน ปัญหา เงินทุนหมุนเวียน และปัญหาราคายางผันผวน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของสหกรณ์กองทุนสวนยาง ปัจจัยแรกคือ การประกอบอาชีพ รองของสมาชิกสหกรณ์ สมาชิกสหกรณ์ชั้นคุณภาพดีส่วนใหญ่ทำนาเป็นอาชีพรอง ซึ่งสร้างรายได้เสริมน้อย สมาชิกจึงให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกับสหกรณ์มากกว่า สมาชิกสหกรณ์ชั้นคุณภาพปานกลาง ที่ส่วนใหญ่มีอาชีพรองคือ ทำสวน ซึ่งสร้างรายได้เสริมดีกว่าทำนา ส่งผลให้สมาชิกสหกรณ์ให้ความสำคัญในการทำงานให้สหกรณ์น้อยลง ปัจจัยที่สองคือ ขนาดสวนยางที่ถือครอง สมาชิกสหกรณ์ชั้นคุณภาพดีถือครองสวนยางน้อยกว่าสหกรณ์ชั้นคุณภาพปานกลาง คือ 10.0 ไร่ และ 18.6 ไร่ ตามลำดับ ฉะนั้นสมาชิกสหกรณ์ชั้นคุณภาพดีจึงสามารถกรีดยางและส่งน้ำยางขายสหกรณ์ด้วยตัวเองทั้งหมด จึงใกล้ชิดและมีเวลาทำงานให้กับสหกรณ์มากกว่าสมาชิกสหกรณ์ชั้นคุณภาพปานกลาง ซึ่งต้องจ้างแรงงานกรีดยางและส่งขายน้ำยางให้กับสหกรณ์ จึงขาดความใกล้ชิดและมีเวลาทำงานให้สหกรณ์น้อยลง และปัจจัยสุดท้าย คือ การกู้เงินของสมาชิกสหกรณ์ สมาชิกสหกรณ์ชั้นคุณภาพดีส่วนใหญ่กู้เงินจาก ธ.ก.ส. ซึ่งมีความน่าเชื่อถือและมีเกณฑ์การเรียกชำระหนี้เข้มงวด สมาชิกจึงมีความมุ่งมั่น ตั้งใจในการ ทำสวนยาง และทำงานกับสหกรณ์เพื่อชำระหนี้คืน มากกว่าสมาชิกสหกรณ์ชั้นคุณภาพปานกลาง ซึ่งโดยส่วนใหญ่กู้เงินจากสหกรณ์การเกษตร และกองทุนหมู่บ้าน ซึ่งมีความน่าเชื่อถือและเกณฑ์การเรียกชำระหนี้เข้มงวดน้อยกว่า

สุธีรา แสงรักษาวงศ์ และคณะ (2546) ผลผลิตยางของสหกรณ์กองทุนร้อยละ 78.2 ผลิตยางแผ่นรมควัน สหกรณ์ที่ศึกษามีระยะเวลาดำเนินงานเฉลี่ย 7 ปี โดยสหกรณ์ร้อยละ 75.2 ไม่เคยหยุดดำเนินงาน กำไรของสหกรณ์ในระดับ A, B มากกว่า ระดับ C และจัดชั้นไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ต้นทุนการดำเนินงานของกลุ่มที่จัดชั้นไม่ได้มีค่าต่ำสุด เนื่องจากส่วนใหญ่ในบางฤดูกาลไม่ทำการผลิตยางแผ่นรมควัน ส่วนสหกรณ์ระดับ C ทำการผลิตยางแผ่นรมควัน ทำให้มีต้นทุนการผลิตสูง ต้นทุนการผลิตทั้งหมดเฉลี่ยของสหกรณ์ทุกระดับชั้นเท่ากับ 3.79 บาท/กก. แบ่งเป็นต้นทุนคงที่ 0.25 บาท/กก. ต้นทุนผันแปร 3.54 บาท/กก. เนื่องจากค่าแรงงานสูงจากการผลิตที่ไม่ได้ประหยัดต่อขนาด ด้านปัจจัยการมีส่วนร่วมของสมาชิกมีเพียงร้อยละ 64.1 ทำธุรกิจกับสหกรณ์ ความสามารถในการบริหารของกรรมการไม่มีผลกระทบต่อความสำเร็จ แต่สหกรณ์ทุกระดับมีปัญหาขาดเงินทุนหมุนเวียน และตัวโรงงานควันไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะสหกรณ์ในระดับ C และจัดชั้นไม่ได้ขาดการลงทุนหรือซ่อมแซมเพิ่มเติม ในขณะที่สหกรณ์ที่ประสบความสำเร็จมีการลงทุนด้านโรงงานโดยมีการซ่อมแซมอุปกรณ์ทุกปี การศึกษาปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จแยกตามระดับชั้นสหกรณ์ โดยใช้กำไรสุทธิเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จพบว่า สหกรณ์ระดับ A ปัจจัยที่ทำให้สำเร็จได้แก่ มูลค่าธุรกิจและร้อยละของการผลิตยางแผ่นรมควันคุณภาพ 3 สหกรณ์ระดับ B และจัดชั้นไม่ได้ ปัจจัยที่มีผลได้แก่ มูลค่าธุรกิจ ส่วนสหกรณ์ระดับ C ปัจจัยที่ทำให้สำเร็จได้แก่ ทุนการดำเนินงาน

ก้าวน้ำ อัครปฐมกุล (2547) ได้ทำการศึกษา บทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางที่มีต่อการผลิตและการตลาดยางพารา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีพบว่า มีบทบาทด้านการจัดหาทุน

การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตร และการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางด้านการเกษตรอยู่ในระดับน้อย ส่วนกลุ่มเกษตรกรพบว่า มีบทบาทด้านการจัดหาทุน การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตร และการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางด้านการเกษตรอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางด้านสถิติ t – test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสหกรณ์กองทุนสวนยางพารามีบทบาทมากกว่ากลุ่มเกษตรกรทั้งในด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตร และการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางด้านการเกษตร สำหรับบทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางที่มีต่อการตลาดยางพาราพบว่า มีบทบาทด้านการซื้อหรือการรวบรวมผลผลิต ด้านการแปรรูป และด้านการจัดมาตรฐานสินค้าอยู่ในระดับมาก ด้านการขาย ด้านการเก็บรักษา และด้านการขนส่ง และด้านการเสี่ยงเตือนภัยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางด้านสถิติ t – test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านการซื้อหรือรวบรวมผลผลิต ด้านการจัดมาตรฐานสินค้า และด้านการเสี่ยงเตือนภัย โดยสหกรณ์กองทุนสวนยางมีบทบาทด้านการเสี่ยงภัยมากกว่ากลุ่มเกษตรกร และกลุ่มเกษตรกรมีบทบาทด้านการซื้อและการจัดมาตรฐานสินค้ามากกว่าสหกรณ์กองทุนสวนยาง ปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาการพัฒนาสหกรณ์กองทุนสวนยางในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า มีปัญหาในด้านการขาดแคลนเงินทุน ขาดอำนาจในการต่อรองราคา ขาดยานพาหนะเพื่อใช้ในการขนส่งผลผลิต ขาดการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ด้านการเกษตร และมีจำนวนการผลิตจำกัด

วิโรจน์ รอดคำ (2550) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางในเขตปฏิรูปที่ดินบ้านทางเกวียน จำกัด อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง จะได้รับรางวัลพระราชทานรางวัลสหกรณ์ดีเด่นแห่งชาติ แต่การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้มีผลมาจากการที่สมาชิกไม่มีความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานของสหกรณ์ การขาดการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสหกรณ์ สมาชิกส่วนมากจะมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในทุกๆ ด้าน แตกต่างจากสมาชิกที่เข้าใหม่หรือสมาชิกที่ขาดการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสหกรณ์

ประเสริฐ จรรยาสุภาพ (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง โครงการศึกษายภาพระบบเตือนภัยทางการเงินของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร ผลการศึกษาพบว่า ระดับการวิเคราะห์เพื่อเฝ้าระวังและเตือนภัยทางการเงินของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร ปี 2549 สหกรณ์โดยส่วนใหญ่มีระดับการเฝ้าระวังและเตือนภัยทางการเงินในระดับมากขึ้น โดยสหกรณ์ประเภทการเกษตร ส่วนใหญ่อยู่ในระดับพิเศษเร่งด่วน การประเมินสถานการณ์ทางการเงินของสหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกร ส่วนใหญ่ผลการประเมินสถานการณ์ของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรไม่สอดคล้องกับผลการประเมินของเครื่องมือเตือนภัยฯ โดยส่วนใหญ่ผู้ให้ข้อมูลฝ่ายสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และผู้สอบบัญชีประเมินสถานการณ์ทางการเงินในระดับที่ดีกว่า ในส่วนที่ผลการประเมินตรงกัน พบว่าสหกรณ์ขนาดใหญ่และใหญ่มาก มีผลการประเมินที่สอดคล้องกับเครื่องมือมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางสถิติของผลการประเมินพบว่าทุกกลุ่มมีความสัมพันธ์ทางสถิติ สาเหตุที่ทำให้สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และผู้สอบบัญชีประเมินสถานการณ์ทางการเงินมีความเห็นที่ไม่สอดคล้องกับจากระดับที่กำหนดของเครื่องมือเตือนภัยฯ อาจเนื่องมาจากความไม่เข้าใจในเครื่องมือ และผู้ให้ข้อมูลมีผู้ไม่เคยผ่านการอบรมเรื่องงบการเงินมาก่อน ในส่วนของอัตราส่วนทางการเงิน 3 อัตราส่วน ที่ใช้ในการประเมินระดับการเฝ้าระวังฯ ทางการเงิน

นั้น ได้แก่ 1. อัตราส่วนค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อกำไร (ก่อนหักค่าใช้จ่ายดำเนินงาน) 2. อัตราลูกหนี้ที่ชำระหนี้ได้ตามกำหนด นั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลที่ใช้เป็นเครื่องมือเตือนภัยฯ เช่นกัน และ 3. อัตราส่วนทุนสำรองต่อสินทรัพย์นั้น เป็นการวัดความเสี่ยงพองของทุน เพื่อการสร้าง ความเข้มแข็งทางการเงินในระยะยาว

อัญชลี ปริ้มพราย (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนการผลิตเพื่อลดต้นทุน การผลิตยางแผ่นรมควันของสหกรณ์กองทุนสวนยางปริกอำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าปัญหาการผลิตยางแผ่นรมควันของสหกรณ์กองทุนสวนยางปริก ปัญหาที่พบมี 5 ประการคือ ยางค้ดตั้ง ยางพอง ยางมีสิ่งสกปรก ยางสุกไม่ทั่ว และยางเหนียวเยิ้ม โดยปัญหาที่พบมาก คือ ยางค้ดตั้งและยางพองเป็นเหตุผลให้ผู้วิจยวางแผนการผลิตเพื่อให้การทำงานเป็นระบบและมี มาตรฐานการทำงานเพื่อลดการเกิดปัญหาขึ้น ในการวางแผนการผลิตนั้นผู้วิจยได้ใช้หลักการของ 5W1H ภายหลังกการดำเนินงานตามแผนพบว่าปริมาณของเสียลดลงจากเดิมเมื่อเปรียบเทียบกับก่อน การดำเนินงานตามแผนนอกจากนี้พบว่าพนักงานในฝ่ายผลิตได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และ พนักงานมีความรู้มากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับระบบการผลิต รวมทั้งพนักงานมีความกระตือรือร้นในการทำงาน มากยิ่งขึ้น

ชนิษฐา โส้เล่งก้ง (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานของ สหกรณ์ออมทรัพย์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำกัด ด้วยเทคนิค Balanced Scorecard ผลการศึกษา พบว่า ด้านการเงินของสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยมหิดล จำกัด ในภาพรวมสหกรณ์มี ความสามารถในการดำเนินงานได้เกินเป้าหมาย สมาชิกเกิดความไว้วางใจนำเงินมาฝากมากขึ้น สมาชิกมีการถือหุ้นเพิ่มขึ้น มีความสามารถในการทำกำไรเพิ่มสูงขึ้นทุกปีเมื่อนำข้อมูลด้านการเงินของ สหกรณ์มาพิจารณาอัตราส่วนทางการเงิน สรุปได้ว่า (1.) ความเพียงพอของเงินลงทุนต่อความเสี่ยง สหกรณ์มีอัตราผลตอบแทนต่อทุน และอัตรการเติบโตของทุนสูง แต่มีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนสูงมาก ทำให้มีความเสี่ยงต่อหนี้สินค่อนข้างสูง ซึ่งทุนที่มีอยู่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ทั้งหมด (2.) คุณภาพของ สินทรัพย์ สหกรณ์มีอัตรการหมุนเวียนของสินทรัพย์ต่ำ มีอัตรการเติบโตของสินทรัพย์สูง แต่อัตร ผลตอบแทนจากสินทรัพย์อยู่ในระดับต่ำ แสดงถึงคุณภาพของสินทรัพย์ต่ำ เพราะสินทรัพย์ที่มีอยู่ ก่อให้เกิดผลตอบแทนต่ำ (3.) การทำกำไร สหกรณ์มีความสามารถในการทำให้กำไรต่อสมาชิกสูงขึ้น ทุกปี มีเงินออมต่อสมาชิกสูงขึ้นและมีอัตรการเติบโตของกำไรสุทธิสูง แต่เมื่อมาพิจารณาในเรื่องของ อัตรากำไรสุทธิ จะเห็นว่าอัตรากำไรสุทธิยังคงอยู่ในระดับเดิม ไม่สูงขึ้น ถึงแม้ว่าอัตรการเติบโตของ กำไรสุทธิจะสูงขึ้น แต่ก็ไม่ทำให้อัตรากำไรสุทธิสูงขึ้นเนื่องจากมีอัตราค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อ กำไรที่สูงขึ้น 3.4 สภาพคล่อง สหกรณ์มีอัตราส่วนทุนหมุนเวียนต่ำ สินทรัพย์หมุนเวียนที่มีอยู่ไม่ สามารถชำระหนี้ระยะสั้นได้ทั้งหมด แสดงถึงสภาพคล่องค่อนข้างต่ำ

บุศรากร เถลิงศรี (2555) ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของ สหกรณ์ออมทรัพย์ครุฑนครสวรรค์ จำกัด ผลการศึกษาพบว่า การเจริญเติบโตในด้านต่างๆ ของ สหกรณ์มีทุนเรือนหุ้น เงินให้กู้สมาชิก และทุนดำเนินการ เพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ในส่วนของจำนวนสมาชิก พบว่า บางปีมีจำนวนเพิ่มขึ้น และบางปีมีจำนวนลดลง เนื่องมาจากในแต่ละปีสมาชิกเข้าร่วมและ

ถอนออกอยู่ตลอดเวลา สำหรับในส่วนของรายได้ กำไรสุทธิ และเงินสำรองของสหกรณ์พบว่า มีอัตราส่วนที่เพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ในส่วนของการจ่ายละเงินรับฝาก พบว่ามีอัตราส่วนที่เพิ่มสูงขึ้น เป็นผลเนื่องจากสหกรณ์ ทำการเพิ่มเพดานเงินกู้และปรับอัตราดอกเบี้ยเป็นระยะๆ ทั้งนี้ยังมีภาวะอัตราดอกเบี้ยจากธนาคารและสถาบันการเงินอื่นๆ และในส่วนของการฝากออมทรัพย์นั้นสหกรณ์มีการระดมเงินฝากเพิ่มขึ้น สำหรับการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของสหกรณ์ มีผลการดำเนินงานเกี่ยวกับทุน การดำเนินงานต่อสมาชิก และประสิทธิภาพการให้กู้ พบว่า อัตราส่วนทั้งสอง มีอัตราที่เพิ่มขึ้นทุนดำเนินงานและเงินให้กู้แก่สมาชิกมีเพียงพอที่จะสนองสินเชื่อตามความจำเป็นของสมาชิกในปัจจุบัน การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการรับฝากเงินของสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ พบว่า มีอัตราเพิ่มสูง การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานเกี่ยวกับโครงสร้างขององค์กรพบว่า มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากสหกรณ์ได้มีการเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ทำให้มีเงินเพียงพอที่จะรับภาระในการจ่ายดอกเบี้ย ยังเป็นผลให้รายได้จากดอกเบี้ยเงินกู้เพิ่มขึ้น

สำหรับผลการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานทางการเงินสามารถสรุปผลการศึกษา ได้ดังนี้ อัตรากำไรสุทธิต่อรายได้มีอัตราลดลงเล็กน้อย เนื่องจากสหกรณ์ไม่อนุมัติสมาชิกทุกรายที่ขอกู้ เมื่อมีผู้กู้ชำระรายได้ดอกเบี้ยเงินกู้ก็ต่ำไปด้วย ส่งผลกระทบต่อรายได้และกำไรสุทธิ และวัตถุประสงค์ของสหกรณ์ที่ต้องการช่วยเหลือสมาชิกโดยไม่มุ่งหวังกำไร อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีอัตราส่วนที่เพิ่มสูงขึ้น แต่ก็ยังต่ำกว่าเกณฑ์รวมที่กรมตรวจสอบบัญชีกำหนด เนื่องจากสหกรณ์ขยายกิจการการซื้อครุภัณฑ์สำนักงาน สร้างการปรับปรุงสำนักงาน อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีอัตราเพิ่มขึ้นเนื่องจากสหกรณ์มีประสิทธิภาพในการนำเอาทุนไปใช้หากำไรได้มาก อัตราผลตอบแทนต่อเงินทุนหมุนเวียน มีอัตราลดลงทำให้สหกรณ์ขาดสภาพคล่องในธุรกิจ อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ ลดลงในอัตราคงที่เนื่องจากมีการปล่อยสินเชื่อให้สมาชิกเพิ่มขึ้น และมีการปรับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ แต่ผลของอัตราส่วนที่คำนวณได้ยังเกินเกณฑ์ที่กรมตรวจสอบบัญชีกำหนดไว้ แสดงว่าสหกรณ์ยังสามารถนำเอาสินทรัพย์ที่มีอยู่ไปหารายได้ให้สามารถเกิดประโยชน์ได้ดี ในส่วนของอัตราหนี้สินต่อทุนมีอัตราเพิ่มขึ้นสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แสดงว่าสหกรณ์มีโอกาสประสบปัญหาด้านการเงินและส่งผลกระทบต่อการบริหารสินเชื่อของสหกรณ์

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

รายละเอียดในส่วนนี้จะเป็นการแสดงถึงขั้นตอนวิธีการในการทำการศึกษารื่องเปรียบเทียบต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพหุกรรม จำกัด อ.เคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี อันประกอบไปด้วยข้อมูลประชากร การเก็บรวบรวมข้อมูล การดำเนินการวิจัย และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้บรรลุผลการศึกษาภายใต้วัตถุประสงค์ข้างต้น ดังต่อไปนี้

3.1 ประชากร

ในการศึกษาครั้งนี้ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เกษตรกรที่ประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราในตำบลพ่างพหุกรรม จำนวน 2,224 ครัวเรือน โดยแบ่งเกษตรกรออกเป็น 2 กลุ่มคือ เกษตรกรที่ประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพหุกรรม จำกัด จำนวน 1,916 ครัวเรือน เกษตรกรที่ประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพหุกรรม จำกัด จำนวน 308 ครัวเรือน และสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพหุกรรม จำกัด อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1 แห่ง

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ในการเลือกจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง ทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการคำนวณแบบ Yamane (1973) โดยแบ่งเกษตรกรที่ประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพหุกรรม จำกัด เพื่อทำการเปรียบเทียบต้นทุนและอัตราผลตอบแทนและประโยชน์ที่ได้รับจากการเป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพหุกรรม จำกัด และสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพหุกรรม จำกัด อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1 แห่ง เพื่อทำการศึกษาศักยภาพทางการเงินและบทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพหุกรรม จำกัด ที่มีต่อสมาชิกของสหกรณ์ในการทำสวนยางพารา

ในการคำนวณหาเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างจะใช้วิธี Yamane (1973) โดยจำนวนเกษตรกรที่ประกอบอาชีพการทำสวนยางในตำบลพ่างพหุกรรม มีทั้งหมด 2,224 ครัวเรือน แบ่งเป็นเกษตรกรที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพหุกรรม จำกัด จำนวน 308 ครัวเรือน และไม่
เป็นสมาชิก จำนวน 1,907 ครัวเรือนความคลาดเคลื่อนที่ผู้วิจัยยอมรับได้เท่ากับ 10%

สูตรที่ใช้ในการคำนวณหาเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

- การคำนวณหาเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด มีทั้งหมด 1,907 ครัวเรือน

$$n = \frac{1,916}{1 + 1,916(0.10)^2}$$

$$n = 95 \text{ ครัวเรือน}$$

- การคำนวณหาเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด มีทั้งหมด 308 ครัวเรือน

$$n = \frac{308}{1 + 308(0.10)^2}$$

$$n = 75 \text{ ครัวเรือน}$$

ตารางที่ 3.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คำนวณ

	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เกษตรกรที่ประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา	2,224 ครัวเรือน	170 ครัวเรือน
- ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์	1,907 ครัวเรือน	95 ครัวเรือน
- เป็นสมาชิกสหกรณ์	308 ครัวเรือน	75 ครัวเรือน
สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด	1 แห่ง	1 แห่ง

3.2.2 การสุ่มตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling)

ในการสุ่มตัวอย่างเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด จำนวน 95 ครัวเรือน ในขั้นแรกจะใช้วิธีการสุ่มโดยการเลือกแบบโควต้า (Quota Sampling) ตามสัดส่วนของจำนวนครัวเรือนในแต่ละหมู่บ้าน ยกเว้นหมู่ที่ 2 บ้านควนคีรีวงศ์ เนื่องจากเป็นที่ตั้งของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด เกษตรกรสวนใหญ่เป็นสมาชิกสหกรณ์จึงไม่นำมาใช้ในการตอบแบบสอบถาม ขั้นที่ 2 จะใช้วิธีการสุ่มโดยการเลือกตัวอย่างแบบสะดวกสบาย (Convenience หรือ Accidental Sampling) ในการสุ่มตัวอย่างผู้วิจัยจะไปรอสอบถามข้อมูลจากเกษตรกรที่มาขายน้ำยางสดให้กับพ่อค้าคนกลางที่จุดรับซื้อในแต่ละหมู่บ้านในช่วงเวลา 7:30 น. จนถึงช่วงเวลา 11:00 น. ของทุกวันจนครบตามจำนวน โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามในแต่ละหมู่บ้านดังนี้

ตารางที่ 3. 2 ครั้วเรือนกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ครั้วเรือน	ครั้วเรือนกลุ่มตัวอย่าง
1	บ้านควนสามัคคี	545	19
2	บ้านควนคีรีวงศ์	280	0
3	บ้านปลายควน	180	6
4	บ้านบางดี	181	6
5	บ้านคลองโร	184	7
6	บ้านพรหมรังสิต	211	8
7	บ้านสองพี่น้อง	134	5
8	บ้านควนลังสาต	133	5
9	บ้านคลองศิลา	289	10
10	บ้านไร่ยาว	213	8
11	บ้านห้วยลึก	177	6
12	บ้านสมบูรณ์ประชาสรรค์	156	6
13	บ้านบกหูน	258	9
รวม		2,941	95

ในการสุ่มตัวอย่างเกษตรกรที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด จำนวน 75 ครั้วเรือน จะใช้วิธีการสุ่มโดยการเลือกตัวอย่างแบบสะดวกสบาย (Convenience หรือ Accidental Sampling) ในการสุ่มตัวอย่างผู้วิจัยจะไปรอสอบถามข้อมูลจากเกษตรกรที่มาขาย น้ำยางสดให้กับสหกรณ์ที่จุดรับซื้อน้ำยางสดในช่วงเวลา 7:30 น. จนถึงช่วงเวลา 11:00 น. ของทุกวัน จนครบตามจำนวน

และในการเลือกตัวอย่างสหกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive หรือ Judgmental Sampling) เนื่องจากผู้วิจัยได้สอบถามข้อมูลจากสหกรณ์กองทุนสวนยางจังหวัดสุราษฎร์ธานีพบว่า สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด เป็นสหกรณ์ที่มีขนาดใหญ่และมีความสามารถในการดำเนินงานสูงมีความเหมาะสมกับงานวิจัยในครั้งนี้

3.3 ระเบียบวิธีวิจัย

ในส่วนนี้จะแสดงถึง การดำเนินการ การเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำผลที่ได้มาต่อบัณฑิตวุฒิปริญญาการวิจัย

3.3.1 การดำเนินการวิจัย

หลังจากที่ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการศึกษาวิจัย และกำหนดเทคนิคที่ใช้ในการวิจัย ประชากรกลุ่มตัวอย่าง รวมไปถึงการจัดทำแบบสอบถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ประชากรกลุ่มตัวอย่าง และแบบสอบถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ขั้นตอนต่อไปคือ การเตรียมข้อมูลที่ใช้ในการสำรวจพื้นที่ ได้แก่ ข้อมูลสถานที่สำหรับผลิตและจำหน่ายผลผลิตของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ในตำบลพวงพรหมคร อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และข้อมูลในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสหกรณ์กองทุนสวนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด

3.3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะใช้ข้อมูลจากสองแหล่งคือ ข้อมูลทุติยภูมิ และข้อมูลปฐมภูมิ ดังต่อไปนี้

1.) แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data)

การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ ดังนี้ ข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎีและหลักการในการคำนวณหาต้นทุนผลตอบแทน หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลักในการวิเคราะห์ อัตราส่วนทางการเงิน ข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ตตลอดจนเอกสารต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลเหล่านี้ในการกำหนดที่มาและความสำคัญของปัญหา การสร้างแบบสัมภาษณ์ รวมถึงเตรียมการวิจัยเพื่อให้ผลการวิเคราะห์ที่ได้มีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด และใช้ข้อมูลรายงานประจำปีของสหกรณ์กองทุนสวนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ที่จัดทำขึ้นเพื่อแสดงผลประกอบการที่ผ่านมาของสหกรณ์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาสถานะทางการเงินของสหกรณ์

2.) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data)

การเก็บข้อมูลปฐมภูมิจากการศึกษาครั้งนี้ จะสำรวจและสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ลงทุนทำสวนยางพารา ในเขตตำบลพวงพรหมคร อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้ได้ข้อมูลมาคำนวณและวิเคราะห์ส่วนของต้นทุนและอัตราผลตอบแทนจากการผลิตและจำหน่ายยางพาราในรูปแบบน้ำยางสด และปัญหาจากการทำสวนยางพาราเพื่อเปรียบเทียบผลประโยชน์ที่เกษตรกรได้รับจากสหกรณ์กองทุนสวนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ระหว่างเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด และเก็บรวบรวมข้อมูลในด้านบทบาทของสหกรณ์ที่มีต่อสมาชิกสหกรณ์ระหว่างเกษตรกรที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์และสหกรณ์ นอกจากนี้ยังใช้วิธีการสังเกต สอบถาม และบันทึกภาพเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม ที่ใช้ในการวิจัยจะใช้แบบสอบถามกึ่งโครงสร้าง (Semi Structured Questionnaire) สัมภาษณ์เกษตรกรรายบุคคลและสหกรณ์ แบบสอบถามที่ใช้มีทั้งส่วนที่เป็นคำถาม

ปลายปิด (Closed Questions) ได้กำหนดไว้เพื่อให้เลือกตอบและคำถามปลายเปิด (Open-ended Questions) เพื่อให้ผู้ตอบมีอิสระในการให้คำตอบ

เพื่อรวบรวมข้อมูลประสงค์ ข้อที่ 1

จะเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในการสัมภาษณ์เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ซึ่งเป็นตัวแทนเกษตรกรชาวสวนยางพาราในตำบลพวงพรหมนคร

แบบสอบถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เกษตรกรจะครอบคลุมในลักษณะต่างๆ ดังนี้

- ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปผู้ปลูก/สวนยาง
- ส่วนที่ 2 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในการทำสวนยางพาราหลังเปิดกรีตในรูปแบบน้ายางสด
- ส่วนที่ 3 รายได้จากการจำหน่ายผลผลิต
- ส่วนที่ 4 ปัญหาของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา

เพื่อรวบรวมข้อมูลประสงค์ ข้อที่ 2

จะเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด และข้อมูลรายงานประจำปีกับทางสหกรณ์ได้จัดทำขึ้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551-2556 เพื่อแสดงผลประกอบการที่ผ่านมาของสหกรณ์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาสถานะทางการเงินของสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วย งบดุล งบกำไรขาดทุน งบต้นทุนขายและบริการ งบต้นทุนการผลิต รวมถึงข้อมูลในส่วนต่างๆ ทางการเงินของสหกรณ์

เพื่อรวบรวมข้อมูลประสงค์ ข้อที่ 3

จะเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในการสัมภาษณ์เกษตรกรรายบุคคลและสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด เพื่อนำมาวิเคราะห์เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลของทั้งสองฝ่าย ระหว่างผู้ให้และผู้รับประโยชน์

แบบสอบถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เกษตรกร

- ส่วนที่ 5 บทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด (กรณีเป็นสมาชิกสหกรณ์)

แบบสอบถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด

- ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด
- ส่วนที่ 2 บทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด ที่มีต่อสมาชิก

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น การวิเคราะห์เชิงพรรณนา และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ดังนี้

3.4.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

เป็นวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลในด้านสภาพทั่วไปของเกษตรกรและสวนยางพารา ปัญหาในการทำสวนยางพารา บทบาทของสหกรณ์ที่มีต่อสมาชิกสหกรณ์ และผลประโยชน์ที่เกษตรกรที่เป็นสมาชิกและเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด เพื่อให้ได้ข้อมูลทางด้านสภาพทั่วไปของเกษตรกรและสวนยางพารา ปัญหาในการทำสวนยางพารา บทบาทของสหกรณ์ที่มีต่อสมาชิกสหกรณ์ และผลประโยชน์ที่เกษตรกรจะได้รับจากการทำสวนยางพารา

3.4.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method)

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลในด้านต้นทุนและอัตราผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับจากการลงทุนในการผลิตและแปรรูปยางพาราเพื่อจำหน่าย เปรียบเทียบระหว่างเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด และวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินของสหกรณ์เพื่อให้ทราบถึงอัตราการเจริญเติบโตของสหกรณ์ในการศึกษาครั้งนี้ โดยข้อมูลที่ได้จะออกมาในรูปแบบของ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ อัตราส่วนทางการเงิน และข้อมูลที่เป็นจำนวนตัวเลขที่แน่นอน

1.) การวิเคราะห์ต้นทุน รายได้ และอัตราผลตอบแทนจากการดำเนินงาน

โดยทำการศึกษาในส่วนของต้นทุนคงที่ ต้นทุนผันแปร และอัตราผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับจากการทำสวนยางพาราในช่วงที่ยังให้ผลผลิตแล้ว (7 – 23 ปี) ในรูปแบบของน้ำยางสด

ด้านต้นทุนและผลตอบแทนมีตัวแปรที่ทำการศึกษาคือ

(1.) ต้นทุน

- ต้นทุนคงที่ ได้แก่ ค่าภาษีที่ดิน ค่าใช้ที่ดิน/ค่าเช่าที่ดิน ค่าเสื่อมอุปกรณ์การเกษตร และค่าดอกเบี้ยเงินลงทุนอุปกรณ์
- ต้นทุนแปรผันแปร ได้แก่ ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ

(2.) ผลตอบแทน

- รายได้จากการขายน้ำยางสด
- รายได้จากการเป็นสมาชิกสหกรณ์ ได้แก่ เงินปันผลตามหุ้น และเงินเฉลี่ยคืนตามธุรกิจ

(3.) กำไร

- ผลตอบแทนทั้งหมดที่เกษตรกรได้รับจากการดำเนินงานหักต้นทุนทั้งหมดที่เกษตรกรลงทุนในการดำเนินงาน

2.) การวิเคราะห์ฐานะทางการเงิน (CAMELS ANALYSIS)

การวิเคราะห์ฐานะทางการเงินตามแนวคิดของกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ (2548) เป็นการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจทางการเงินของสหกรณ์โดยทำการวิเคราะห์ อัตราส่วนทางการเงิน 6 มิติ เพื่อการรายงานและติดตามประเมินผลทาง การเงินของสหกรณ์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป CFSAWS: SS ของกรมตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ในการวิเคราะห์ เพื่อดูศักยภาพทางการเงินของสหกรณ์ตลอดระยะเวลา การดำเนินการว่าเป็นไปในทิศทางใดด้วยกระบวนการอ้างอิงเพื่อเทียบเคียง (Bench marking Process) ในลักษณะ Financial Performance Benchmarking ซึ่งเป็นการเทียบเคียงเฉพาะผลการปฏิบัติงาน เพื่อดูความสามารถในการปฏิบัติงานของสหกรณ์ เพื่อพัฒนาความเข้มแข็ง ความมั่นคง และความยั่งยืนทางการเงินของสหกรณ์เป็นหลัก

ในการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจทางการเงินของสหกรณ์จะทำการวิเคราะห์ อัตราส่วนทางการเงิน 6 มิติ ดังนี้

(1.) C (Capital Strength): ความเข้มแข็งของเงินทุนหรือความเพียงพอของเงินทุนต่อ ความเสี่ยง ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน อัตราส่วนทุนสำรองต่อสินทรัพย์ อัตราการเติบโตของ สหกรณ์ อัตราการเติบโตของหนี้ และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของทุน

(2.) A (Asset Quality): คุณภาพสินทรัพย์ได้แก่ อัตราหมุนของสินทรัพย์ อัตรา ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และอัตราการเติบโตของสินทรัพย์

(3.) M (Management Ability): ชีตความสามารถในการบริหาร ได้แก่ อัตราการ เติบโตของธุรกิจ

(4.) E (Earning): การทำกำไร ได้แก่ กำไรต่อสมาชิก เงินออมต่อสมาชิก หนี้สินต่อ สมาชิก อัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อกำไร อัตราการเจริญเติบโตของทุนสำรองอัตราการเจริญเติบโต ของทุนสะสมอื่น อัตราการเจริญเติบโตของกำไร และอัตรากำไรสุทธิ

(5.) L (Liquidity): สภาพคล่อง ได้แก่ อัตราเงินทุนหมุนเวียน อัตราหมุนของสินค้า อายุเฉลี่ยสินค้า และอัตราลูกหนี้ระยะสั้นที่ชำระได้ตามกำหนด

(6.) S (Sensitivity): ผลกระทบการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ

3.) การวิเคราะห์ระดับของปัญหาและความพึงพอใจ

ในด้านของปัญหาในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรและบทบาทของสหกรณ์ กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด ที่มีต่อสมาชิกสหกรณ์

ในการวัดระดับของปัญหา แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยแต่ละระดับมีการให้คะแนนเป็น มาตรฐานส่วนประมาณค่าตามความรู้สึก โดยมีระดับคะแนน ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มีระดับปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีระดับปัญหาอยู่ในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด
ระดับ 0	หมายถึง	ท่านไม่มีปัญหาเลย

ในการวัดระดับความพึงพอใจแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยแต่ละระดับมีการให้คะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามความรู้สึก โดยมีระดับคะแนน ดังนี้

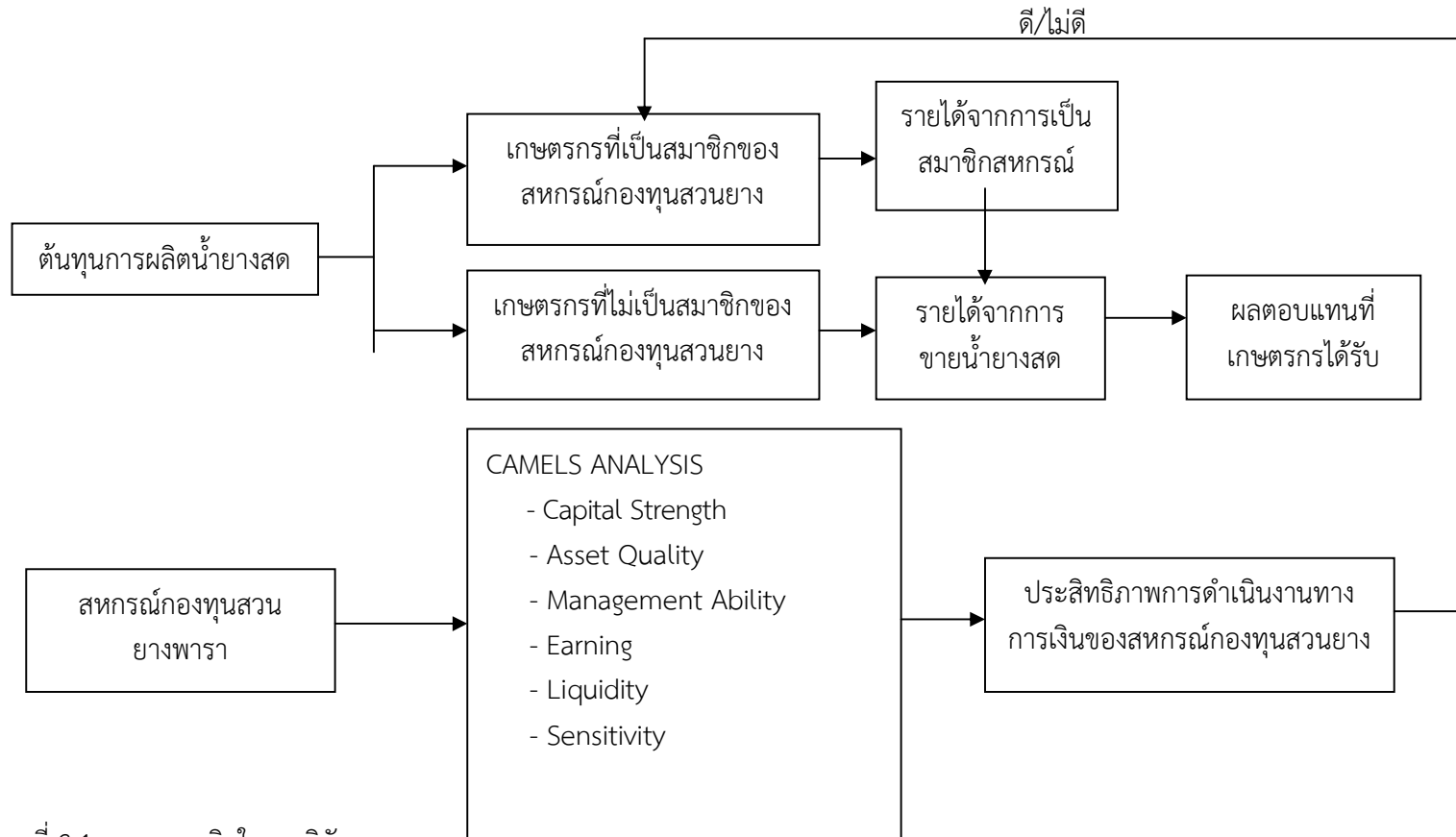
ระดับ 5	หมายถึง	ท่านมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	ท่านมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	ท่านมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	ท่านมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	ท่านมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด
ระดับ 0	หมายถึง	ท่านไม่พึงพอใจเลย

หลักเกณฑ์การแปลผล

การแปลผลคะแนนระดับของปัญหาและความพึงพอใจของเกษตรกรมีหลักเกณฑ์ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	4.01 – 5.00	อยู่ในเกณฑ์	มากที่สุด
ระดับคะแนนเฉลี่ย	3.01 – 4.00	อยู่ในเกณฑ์	มาก
ระดับคะแนนเฉลี่ย	2.01 – 3.00	อยู่ในเกณฑ์	ปานกลาง
ระดับคะแนนเฉลี่ย	1.01 – 2.00	อยู่ในเกณฑ์	น้อย
ระดับคะแนนเฉลี่ย	0.01 – 1.00	อยู่ในเกณฑ์	น้อยมาก
ระดับคะแนนเฉลี่ย	0.00	อยู่ในเกณฑ์	ไม่เลย

3.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลการศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด อ.เคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ว่า เพื่อศึกษาต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและเกษตรกรที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ตำบลพวงพรหมคร อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี กรณีการจำหน่ายผลผลิตยางพาราในรูปแบบน้ำยางสด โดยทำการศึกษาข้อมูลข้อมูลผลผลิต รายได้ และผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับจากการทำสวนยางพาราหลังเปิดกรีต เพื่อทำการศึกษาศักยภาพทางการเงินสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด โดยการประยุกต์ใช้ CAMELS Analysis วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจการเงินของสหกรณ์ในมุมมอง 6 มิติ และเพื่อศึกษาบทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ในการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและเกษตรกรในชุมชน ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลนี้โดยการคำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางสถิติ และใช้โปรแกรมสำเร็จรูป CFSAWS: SS ของกรมตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ มาช่วยประมวลผลการคำนวณ

4.1 สภาพทั่วไปของผู้ปลูกและสวนยางพารา

4.1.1 สภาพทั่วไปของผู้ปลูกยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ในตำบลพวงพรหมคร อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวเกษตรกรจากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในการสัมภาษณ์เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ ซึ่งเป็นตัวแทนเกษตรกรชาวสวนยางพาราในตำบลพวงพรหมคร แบ่งออกเป็นสองกลุ่มคือ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด จำนวน 75 ราย และเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด จำนวน 95 ราย ในจำนวนเกษตรกรผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ซึ่งมีอายุการเป็นสมาชิกสหกรณ์เฉลี่ยอยู่ที่ 10.21 ปี แบ่งเป็นเพศหญิงร้อยละ 50.67 และเป็นเพศชายร้อยละ 49.33 โดยมีลักษณะความสัมพันธ์กับหัวหน้าครอบครัวพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าครอบครัวร้อยละ 53.33 รองลงมาเป็นคู่สมสร้อยละ 33.33 และบุตร/ธิดาร้อยละ 13.34 ซึ่งมีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 41 – 50 ปี ร้อยละ 46.67 รองลงมาเป็นช่วงอายุ 31 – 40 ปี ร้อยละ 29.33 ช่วงอายุ 20 – 30 ปี ร้อยละ 16.00 และช่วงอายุ 51 – 60 ปี ร้อยละ 5.33 และต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 2.67 และเกษตรกรส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 34.66 รองลงมาจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวส. ร้อยละ 28.00 ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 17.33 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ปวช. ร้อยละ 13.33 และไม่ได้เรียน ร้อยละ 6.67 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากที่สุดอยู่ที่ 3 – 4 คน ร้อยละ 58.67 รองลงมาอยู่ที่ 5

– 6 คน ร้อยละ 29.33 และ 7 – 8 คน ร้อยละ 10.67 น้อยสุดอยู่ที่ 1 – 2 คน จำนวนร้อยละ 1.33 เกษตรกรทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลักร้อยละ 81.33 และเป็นอาชีพรองร้อยละ 18.67 ซึ่งเกษตรกรที่ทำสวนยางพาราเป็นอาชีพรองจะมีอาชีพหลักคือ ทำธุรกิจได้แก่ค้าขาย ทำสวนปาล์ม รับจ้างทั่วไป เลี้ยงสัตว์ และรับราชการ เกษตรกรมีจำนวนแปลงที่ดินที่ถือครองทั้งหมดมากที่สุดอยู่ที่ 1 – 2 แปลง ร้อยละ 50.67 3 – 4 แปลง ร้อยละ 40.00 จำนวน 5 – 6 แปลง ร้อยละ 5.33 และมากกว่า 7 แปลง ร้อยละ 4.00 เกษตรกรมีจำนวนที่ดินที่ถือครองทั้งหมดมากที่สุดอยู่ที่ 16 – 30 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 48.00 รองลงมาเป็น 31 – 45 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 24.00 จำนวน 1 – 15 ไร่ ร้อยละ 14.67 จำนวน 41 – 60 ไร่ ร้อยละ 8.00 จำนวน 61 – 75 ไร่ ร้อยละ 4.00 และน้อยสุดอยู่ที่ มากกว่า 90 ไร่ ร้อยละ 1.33 เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินเป็นของตนเองทั้งหมดที่ดินเป็นที่ราชพัสดุ แยกเป็นที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์ร้อยละ 54.67 และเป็นที่ดินที่เป็น ส.ป.ก. ร้อยละ 45.33

เกษตรกรผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ร้อยละ 66.31 ไม่มีความคิดที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหกรณ์ เนื่องจากปัญหาในด้านระยะทางการขนส่งจากสวนยางพารามายังจุดรับซื้อของสหกรณ์มีระยะห่างกันมาก ทำให้เสียเวลาในการขนส่งและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการขนส่ง การจำหน่ายให้กับจุดรับซื้อที่ใกล้สวนยางพาราความสะดวกกว่าร้อยละ 36.68 มีความคิดที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหกรณ์ เนื่องจากต้องการขอสินเชื่อกับทางสหกรณ์ และซื้อปัจจัยการผลิตบางชนิดกับทางสหกรณ์ โดยเฉพาะปุ๋ย เกษตรกรแบ่งเป็นเพศหญิงร้อยละ 61.05 และเป็นเพศชายร้อยละ 38.95 โดยมีลักษณะความสัมพันธ์กับหัวหน้าครอบครัวพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นคู่สมสร้อยละ 50.53 รองลงมาเป็นหัวหน้าครอบครัวร้อยละ 36.84 และบุตร/ธิดาร้อยละ 12.73 ซึ่งมีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 41 – 50 ปี ร้อยละ 46.32 รองลงมาเป็นช่วงอายุ 31 – 40 ปี ร้อยละ 30.53 ช่วงอายุ 20 – 30 ปี ร้อยละ 15.79 ช่วงอายุ 51 – 60 ปี ร้อยละ 6.31 และมีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 1.05 และเกษตรกรส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาร้อยละ 26.32 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวส. ร้อยละ 26.32 รองลงมาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ปวช. ร้อยละ 20.00 ระดับปริญญาตรีร้อยละ 1.05 และไม่ได้เรียนร้อยละ 13.70 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากที่สุดอยู่ที่ 5 – 6 คน ร้อยละ 43.16 รองลงมาอยู่ที่ 3 – 4 คน ร้อยละ 37.89 และ 7 – 8 คน น้อยสุดอยู่ที่ 7 – 8 คน จำนวนร้อยละ 18.95 เกษตรกรทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลักร้อยละ 87.37 และเป็นอาชีพรองร้อยละ 12.63 ซึ่งเกษตรกรที่ทำสวนยางพาราเป็นอาชีพรองจะมีอาชีพหลักคือ ทำธุรกิจส่วนตัวได้แก่ค้าขาย ทำสวนปาล์ม รับจ้างทั่วไป และเลี้ยงสัตว์ เกษตรกรมีจำนวนแปลงที่ดินที่ถือครองทั้งหมดมากที่สุดอยู่ที่ 3 – 4 แปลง ร้อยละ 48.42 1 – 2 แปลง ร้อยละ 41.05 และ 5 – 6 แปลง ร้อยละ 10.53 มีจำนวนที่ดินทั้งหมดที่ถือครอง 16 – 30 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 35.79 รองลงมาเป็น 31 – 45 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 20.00 จำนวน 1 – 15 ไร่ ร้อยละ 17.89 จำนวน 46 – 60 ไร่ ร้อยละ 12.63 จำนวน 61 – 75 ไร่ ร้อยละ 10.53 จำนวน 76 – 90 ไร่ ร้อยละ 2.11 และน้อยสุดอยู่ที่ มากกว่า 90 ไร่ ร้อยละ 1.05 เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินเป็นของตนเองทั้งหมดที่ดินเป็นที่ราชพัสดุ แยกเป็นที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์ร้อยละ 56.84 และเป็นที่ดินที่เป็น ส.ป.ก. ร้อยละ 43.16 แสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยางพารา

รายการ

สมาชิกสหกรณ์ (n = 75) ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (n = 95)

	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	75	100.00	95	100.00
ชาย	37	49.33	37	38.95
หญิง	38	50.67	58	61.05
ความสัมพันธ์กับหัวหน้าครอบครัว	75	100.00	95	100.00
หัวหน้าครอบครัว	40	53.33	35	36.84
คู่สมรส	25	33.33	48	50.53
บุตร/ธิดา	10	13.34	12	12.73
อายุ	75	100.00	95	100.00
ต่ำกว่า 20 ปี	2	2.67	1	1.05
20 – 30 ปี	12	16.00	15	15.79
31 – 40 ปี	22	29.33	29	30.53
41 – 50 ปี	35	46.67	44	46.32
51 – 60 ปี	4	5.33	6	6.31
ระดับการศึกษา	75	100.00	95	100.00
ไม่ได้เรียน	5	6.67	13	13.68
ประถมศึกษา	26	34.66	25	26.32
มัธยมศึกษาตอนต้น/ปวช.	10	13.33	19	20.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวส.	21	28.00	25	26.32
ปริญญาตรี	13	17.33	13	13.68

ตารางที่ 4.1 ต่อ

รายการ	สมาชิกสหกรณ์ (n = 75)		ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (n = 95)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	75	100.00	95	100.00
1 – 2 คน	1	1.33	-	-
3 – 4 คน	44	58.67	36	37.89
5 – 6 คน	22	29.33	41	43.16
7 – 8 คน	8	10.67	18	18.95
ปัจจุบันทำสวนยางพาราเป็นอาชีพ	75	100.00	95	100.00
อาชีพหลัก	61	81.33	83	87.37
อาชีพรอง	14	18.67	12	12.63
มีอาชีพหลักคือธุรกิจส่วนตัว	7	50.00	7	58.33
ทำสวนปาล์ม	3	21.45	2	16.67
รับจ้างทั่วไป	2	14.25	2	16.67

เลี้ยงสัตว์	1	7.15	1	8.33
รับราชการ	1	7.15	-	-
จำนวนแปลงที่ดินที่ถือครองทั้งหมด	75	100.00	95	100.00
1 – 2 แปลง	38	50.67	39	41.05
3 – 4 แปลง	30	40.00	46	48.42
5 – 6 แปลง	4	5.33	10	10.53
มากกว่า 7 แปลง	3	4.00	-	-
จำนวนที่ดินทั้งหมดที่ถือครอง	75	100.00	95	100.00
1 – 15 ไร่	11	14.67	17	17.89
16 – 30 ไร่	36	48.00	34	35.79
31 – 45 ไร่	18	24.00	19	20.00
41 – 60 ไร่	6	8.00	12	12.63
61 – 75 ไร่	3	4.00	10	10.53
76 – 90 ไร่	-	-	2	2.11
มากกว่า 90 ไร่	1	1.33	1	1.05
กรรมสิทธิ์ในที่ดิน	75	100.00	95	100.00
เป็นของตนเอง	75	100.00	95	100.00

ตารางที่ 4.1 ต่อ

รายการ	สมาชิกสหกรณ์ (n = 75)		ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (n = 95)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของที่ดิน	75	100.00	95	100.00
ไม่มีเอกสารสิทธิ์	34	45.33	54	56.84
ส.ป.ก.	41	54.67	41	43.16

4.1.2 สภาพทั่วไปของสวนยางพารา

ข้อมูลทั่วไปของสวนยางพารา โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในการสัมภาษณ์เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ซึ่งเป็นตัวแทนเกษตรกรชาวสวนยางพาราในตำบลพ่วงพรหมนครพบว่า ในจำนวนเกษตรกรผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีการใช้ประโยชน์จำนวนแปลงที่ดินที่ถือครองมีการใช้ประโยชน์จากจำนวนแปลงที่ดินที่ถือครองมากที่สุดใช้ในการทำสวนยางพาราคิดเป็นร้อยละ 69.63 รองลงมาใช้ทำสวนปาล์มร้อยละ 23.56 และทำสวนผลไม้ร้อยละ 6.81 ในจำนวนแปลงยางทั้งหมดที่เกษตรกรถือครองมีพื้นที่เฉลี่ยอยู่ที่คนละ 21.24 ไร่ ร้อยละ 90.98 เปิดกรีดแล้ว ซึ่งมีอายุต้นยางเฉลี่ยอยู่ที่ 12.40 ปี และสวนยางที่ยังไม่เปิดกรีดที่ร้อยละ 9.09 ซึ่งมีอายุยางเฉลี่ยอยู่ที่ 4 ปี พันธุ์ยางพาราที่เกษตรกรใช้ปลูกมากที่สุดคือพันธุ์ RRIM 600 คิดเป็นร้อยละ 86.67 และพันธุ์ RRIT 251 คิดเป็นร้อยละ 13.33 เกษตรกรมีแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารามากสุดเป็นของตนเองร้อยละ 65.33 รองลงมา จากสหกรณ์กองทุนสวนยางพาราร้อยละ

29.33 และน้อยสุดกู่ จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรร้อยละ 5.34 ในส่วนของแรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพาราเกษตรกรทำเองทั้งหมดมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.67 โดยใช้แรงงานในครอบครัวเฉลี่ยอยู่ที่ 2 คน รองลงมาทั้งจ้างและทำเองอยู่ที่ร้อยละ 42.67 โดยใช้แรงงานในครอบครัวเฉลี่ยอยู่ที่ 2 คน และแรงงานจ้างเฉลี่ยอยู่ที่ 2 คน และน้อยสุดคือจ้างทั้งหมดอยู่ที่ร้อยละ 6.67 โดยใช้แรงงานจ้างเฉลี่ยอยู่ที่ 3 คน กรณีกรีดยางแบบแบ่งผลประโยชน์ เกษตรกรกรีดยางเองทั้งหมดอยู่ที่ร้อยละ 50.67 รองลงมากรีดยางแบบแบ่งผลประโยชน์ เจ้าของสวน : ผู้รับจ้าง ในอัตรา 60:40 คิดเป็นร้อยละ 30.67 จ้างเหมาเป็นครั้งร้อยละ 14.66 และกรีดยางแบบแบ่งผลประโยชน์ เจ้าของสวน : ผู้รับจ้าง ในอัตรา 50:50 คิดเป็นร้อยละ 4.00 เกษตรกรมีลักษณะความถี่ในการกรีดยางพารามากที่สุดในรูปแบบกรีต 1 ใน 3 ของลำต้น กรีต 2 วัน เว้น 1 วัน ร้อยละ 86.87 รองลงมาคือกรีตในรูปแบบ 1 ใน 4 ของลำต้นกรีต 2 วัน เว้น 1 วัน ร้อยละ 9.33 และ กรีต 1 ใน 2 ของลำต้นกรีต 2 วัน เว้น 1 วัน ร้อยละ 4.00 มีจำนวนวันที่กรีตเฉลี่ยอยู่ที่ 186 วันต่อปี โดยที่เกษตรกรร้อยละ 84.00 ไม่มีการผลิตยางพาราในรูปแบบอื่นนอกจากรูปแบบน้ำยางสด ร้อยละ 13.33 มีการผลิตในรูปแบบยางก้อนถ้วย และร้อยละ 2.67 ผลิตในรูปแบบยางแผ่นดิบ ในส่วนของช่องทางในการจำหน่ายผลผลิตพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่นำผลผลิตที่ได้ไปขายที่สหกรณ์กองทุนสวนยางพาราร้อยละ 72.00 รองลงมาคือ จุดรับซื้อคิดเป็นร้อยละ 20.00 และน้อยสุดได้มีการจัดตั้งกลุ่มเพื่อรับซื้อน้ำยางเองคิดเป็นร้อยละ 8.00 ยานพาหนะที่เกษตรกรใช้ในการขนส่งผลผลิตไปจำหน่ายส่วนใหญ่พบว่า มีการขนส่งโดยใช้รถมอเตอร์ไซด์คิดเป็นร้อยละ 57.33 รองลงมาใช้รถมอเตอร์ไซด์พ่วงข้างในการขนส่งร้อยละ 29.33 และใช้รถยนต์ในการขนส่งร้อยละ 13.34 เกษตรกรมีการกรีต 10 เดือน ตั้งแต่เดือน พ.ค. – ก.พ. ร้อยละ 88.00 รองลงมากรีต 11 เดือน ตั้งแต่เดือน เม.ย. – ก.พ. ร้อยละ 10.67 และกรีดยางตลอดทั้งปีร้อยละ 1.33 ความพึงพอใจในด้านราคาจำหน่ายยางพาราพบว่าเกษตรกรทั้งหมดไม่มีความพึงพอใจในด้านราคาจำหน่ายยางพารา ซึ่งราคาที่เกษตรกรพึงพอใจจะอยู่ที่ราคาไม่ต่ำกว่า 90 บาทต่อกิโลกรัม

เกษตรกรผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีการใช้ประโยชน์จำนวนแปลงที่ดินที่ถือครองที่สุดใช้ในการทำสวนยางพาราคิดเป็นร้อยละ 81.18 รองลงมาใช้ทำสวนปาล์มร้อยละ 13.65 และทำสวนผลไม้ร้อยละ 5.17 ในจำนวนแปลงยางทั้งหมดที่เกษตรกรถือครองมีพื้นที่เฉลี่ยอยู่ที่คนละ 28.25 ไร่ ร้อยละ 90.45 เปิดกรีตแล้ว ซึ่งมีอายุต้นยางเฉลี่ยอยู่ที่ 11 ปี และสวนยางที่ยังไม่เปิดกรีตที่ร้อยละ 9.55 ซึ่งมีอายุยางเฉลี่ยอยู่ที่ 5 ปี พันธุ์ยางพาราที่เกษตรกรใช้ปลูกมากที่สุดคือพันธุ์ RRIM 600 คิดเป็นร้อยละ 91.57 และพันธุ์ RRIT 251 คิดเป็นร้อยละ 8.42 เกษตรกรมีแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารามากสุดเป็นของตนเองร้อยละ 77.90 รองลงมา กู่ จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรร้อยละ 18.95 และน้อยสุดกู่จากธนาคารพาณิชย์ร้อยละ 3.15 ในส่วนของแรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพาราเกษตรกรทั้งจ้างและทำเองอยู่ที่ร้อยละ 49.47 โดยใช้แรงงานในครอบครัวเฉลี่ยอยู่ที่ 2 คน และแรงงานจ้างเฉลี่ยอยู่ที่ 3 คน รองลงมาเกษตรกรทำเองทั้งหมดมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 41.05 โดยใช้แรงงานในครอบครัวเฉลี่ยอยู่ที่ 2 คน และน้อยสุดคือจ้างทั้งหมดอยู่ที่ร้อยละ 9.47 โดยใช้แรงงานจ้างเฉลี่ยอยู่ที่ 4 คน กรณีกรีดยางแบบแบ่งผลประโยชน์ เกษตรกรกรีดยางเองทั้งหมดอยู่ที่ร้อยละ 41.05 รองลงมากรีดยางแบบแบ่งผลประโยชน์ เจ้าของสวน : ผู้รับจ้าง ในอัตรา 60:40 คิดเป็นร้อยละ 34.74 จ้างเหมาเป็นครั้งร้อยละ 17.89 และกรีดยางแบบ

แบ่งผลประโยชน์ เจ้าของสวน : ผู้รับจ้าง ในอัตรา 50:50 คิดเป็นร้อยละ 6.32 เกษตรกรมีลักษณะความถี่ในการกรีดยางพารามากที่สุดในรูปแบบกรีต 1 ใน 3 ของลำต้น กรีต 2 วัน เว้น 1 วัน ร้อยละ 77.89 รองลงมาคือกรีตในรูปแบบ 1 ใน 4 ของลำต้นกรีต 2 วัน เว้น 1 วัน ร้อยละ 16.85 และ กรีต 1 ใน 2 ของลำต้น กรีต 2 วัน เว้น 1 วัน ร้อยละ 5.26 มีจำนวนวันที่กรีตเฉลี่ยอยู่ที่ 186 วันต่อปี โดยที่เกษตรกรร้อยละ 52.64 ไม่มีการผลิตรายางพาราในรูปแบบอื่นนอกจากรูปแบบนี้ยางสด ร้อยละ 29.47 มีการผลิตในรูปแบบยางก้อนถ้วย และร้อยละ 17.89 ผลิตในรูปแบบยางแผ่นดิบ ในส่วนช่องทางในการจำหน่ายผลผลิตพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ นำผลผลิตที่ได้ไปขายจุดรับซื้อคิดเป็นร้อยละ 85.26 และได้มีการจัดตั้งกลุ่มเพื่อรับซื้อน้ำยางเองคิดเป็นร้อยละ 14.74 ยานพาหนะที่เกษตรกรใช้ในการขนส่งผลผลิตไปจำหน่ายส่วนใหญ่พบว่า มีการขนส่งโดยใช้รถมอเตอร์ไซด์คิดเป็นร้อยละ 42.11 รองลงมาใช้รถมอเตอร์ไซด์พ่วงข้างในการขนส่งร้อยละ 31.58 และใช้รถยนต์ในการขนส่งร้อยละ 26.31 เกษตรกรมีการกรีต 10 เดือน ตั้งแต่เดือน พ.ค. – ก.พ. ร้อยละ 75.79 รองลงมา กรีต 11 เดือน ตั้งแต่เดือน เม.ย. – ก.พ. ร้อยละ 20.00 และกรีดยางตลอดทั้งปีร้อยละ 4.21 ความพึงพอใจในด้านราคาจำหน่ายยางพาราพบว่าเกษตรกรทั้งหมดไม่มีความพึงพอใจในด้านราคาจำหน่ายยางพารา ซึ่งราคาที่เกษตรกรพึงพอใจจะอยู่ที่ราคาไม่ต่ำกว่า 90 บาทต่อกิโลกรัม รายละเอียดในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของสวนยางพารา

รายการ	สมาชิกสหกรณ์ (n=75)		ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (n=95)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การใช้ประโยชน์จำนวนแปลงที่ดินที่ถือครอง	191	100.00	271	100.00
สวนยางพารา	133	69.63	220	81.18
เปิดกรีตแล้ว	121	90.98	199	90.45
ยังไม่เปิดกรีต	12	9.02	21	9.55
สวนปาล์ม	45	23.56	37	13.65
สวนผลไม้	13	6.81	14	5.17
พันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูก	75	100.00	95	100.00
RRIM 600	65	86.67	87	91.57
RRIT 251	10	13.33	8	8.42
แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา	75	100.00	95	100
ของตนเอง	49	65.33	74	77.90
กู้ จากสหกรณ์กองทุนสวนยางพารา	22	29.33	-	-
กู้ จากธนาคารเพื่อการเกษตรและ	4	5.34	18	18.95
สหกรณ์	-	-	3	3.15
กู้ ธนาคารพาณิชย์				
แรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารา	75	100.00	95	100.00
ทำเองทั้งหมด	38	50.67	39	41.05
จ้างทั้งหมด	5	6.67	9	9.47

ทำเองและจ้าง	32	42.67	47	49.47
--------------	----	-------	----	-------

ตารางที่ 4.2 ต่อ

รายการ	สมาชิกสหกรณ์ (n=75)		ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (n=95)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การแบ่งผลประโยชน์	75	100.00	95	100.00
กรีดเองทั้งหมด	38	50.67	39	41.05
จ้างในอัตรา 50:50	3	4.00	6	6.32
จ้างในอัตรา 60:40	23	30.67	33	34.74
จ้างเหมาเป็นครั้ง	11	14.66	17	17.89
ลักษณะความถี่ในการกรีดยางพารา	75	100.00	75	100.00
กรีด 1/2 ของลำต้น กรีด 2 วัน เว้น 1 วัน	3	4.00	5	5.26
กรีด 1/3 ของลำต้น กรีด 2 วัน เว้น 1 วัน	65	86.67	74	77.89
กรีด 1/4 ของลำต้น กรีด 2 วัน เว้น 1 วัน	7	9.33	16	16.85
มีการผลิตในรูปแบบอื่นนอกจากน้ำยางสด	75	100.00	95	100.00
ไม่ผลิต	63	84.00	50	52.64
ผลิตในรูปแบบยางแผ่นดิบ	2	2.67	17	17.89
ผลิตในรูปแบบยางก้อนถ้วย	10	13.33	28	29.47
ช่องทางในการจำหน่ายผลผลิต	75	100.00	95	100.00
ขายที่จุดรับซื้อ	15	20.00	81	85.26
ขายสหกรณ์กองทุนสวนยางพารา	54	72.00	-	-
รวมกลุ่มกันรับซื้อน้ำยาง	6	8.00	14	14.74
ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งผลผลิตไปจำหน่าย	75	100.00	95	100.00
รถมอเตอร์ไซด์	43	57.33	39	41.06
รถมอเตอร์ไซด์พ่วงข้าง	22	29.33	31	32.63
รถยนต์	10	13.34	25	26.31
จำนวนเดือนที่กรีดยางในหนึ่งปี	75	100.00	95	100.00
ตลอดทั้งปี	1	1.33	4	4.21
กรีด 11 เดือน ตั้งแต่เดือน เม.ย. – ก.พ.	8	10.67	19	20.00
กรีด 10 เดือน ตั้งแต่เดือน พ.ค. – ก.พ.	66	88.00	72	75.79
ความพึงพอใจในด้านราคาน้ำยางสดที่จำหน่าย	75	100.00	75	100.00
ไม่พึงพอใจ	75	100.00	75	100.00

4.2 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในการทำสวนยางพาราหลังเปิดกรีดยาง

ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลย้อนหลัง 1 ปี ของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ในตำบลพวงพรหมคร โดยทำการเปรียบเทียบต้นทุนที่เกษตรกรได้รับจากการทำสวนยางพาราหลังเปิดกรีตในรูปแบบน้ำยางสด ระหว่างที่เกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพาราพวงพรหมคร จำกัด โดยจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีแปลงยางพาราที่ใช้ในการศึกษาขนาดพื้นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ยอยู่ที่ 12.72 ไร่ มีจำนวนต้นยางเฉลี่ยอยู่ที่ 76 ต้นต่อไร่ อายุยางเฉลี่ยอยู่ที่ 12.40 ปี เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีแปลงยางพาราที่ใช้ในการศึกษาขนาดพื้นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ยอยู่ที่ 14.02 ไร่ มีจำนวนต้นยางเฉลี่ยอยู่ที่ 76 ต้นต่อไร่ อายุยางเฉลี่ยอยู่ที่ 13.02 ปี โดยวิเคราะห์ในประเด็นเกี่ยวกับต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ และรายได้จากการทำสวนยางพาราหลังเปิดกรีตในรูปแบบน้ำยางสด ดังนี้

4.2.1 ต้นทุนผันแปร

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกต้นทุนผันแปรออกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

1.) ต้นทุนในการบำรุงรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีต

(1.1) ค่าปุ๋ยบำรุง โดยจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์จะมีการใส่ปุ๋ยยางพาราในช่วงระหว่าง หลังจากต้นยางพาราพลาตัดไปถึงช่วงก่อนที่ใบยางจะแก่ โดยต้นยางที่มีอายุมากจะมีการใส่ปุ๋ยบำรุงแค่ครั้งเดียว เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ มีการใส่ปุ๋ยบำรุงปีละ 2 ครั้ง ร้อยละ 81.33 มีการใส่ปุ๋ยบำรุงปีละ 1 ครั้ง ร้อยละ 18.67 ซึ่งมีการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-7-18 ร้อยละ 55.88 รองลงมาเกษตรกรใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 17-5-18 ร้อยละ 17.65 ปุ๋ยชีวภาพร้อยละ 16.18 และปุ๋ยเคมีสูตร 21-7-14 ร้อยละ 10.29 ซึ่งปุ๋ยมีราคาเฉลี่ยอยู่ที่กระสอบละ 910.67 บาท (1 กระสอบหนัก 50 กิโลกรัม) จำนวนพื้นที่ปลูก 1 ไร่ เกษตรกรมีค่าใช้จ่ายในการใส่ปุ๋ยบำรุงอยู่ที่ 1,648.31 บาทต่อปี ในส่วนของเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีการใส่ปุ๋ยบำรุงปีละ 2 ครั้ง ร้อยละ 86.32 มีการใส่ปุ๋ยบำรุงปีละ 1 ครั้ง ร้อยละ 13.68 ซึ่งมีการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-7-18 ร้อยละ 71.19 รองลงมาเกษตรกรใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 21-7-14 ร้อยละ 10.17 ปุ๋ยชีวภาพร้อยละ 9.60 และปุ๋ยเคมีสูตร 17-5-18 ร้อยละ 9.04 ซึ่งปุ๋ยมีราคาเฉลี่ยอยู่ที่กระสอบละ 926.21 บาท (1 กระสอบหนัก 50 กิโลกรัม) จำนวนพื้นที่ปลูก 1 ไร่ เกษตรกรมีค่าใช้จ่ายในการใส่ปุ๋ยบำรุงอยู่ที่ 1,722.75 บาทต่อปี

(1.2) ค่ายาทาหน้ำยาง เกษตรกรจะต้องซื้อยาทาหน้ำยางพาราหลังปิดกรีตแล้ว โดยจากการสำรวจพบว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์มีการใช้ยาทาหน้ำยางในช่วงฤดูฝนเพื่อป้องกันเชื้อรา โดยเฉพาะกับต้นยางพาราที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ยาทาหน้ำยาง 1 ถัง มีปริมาณเฉลี่ยอยู่ที่ 100 กรัม ใช้กับต้นยางได้ประมาณ 4 – 7 ไร่ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ มีการใช้ยาทาหน้ำยางเฉลี่ยร้อยละ 85.33 ในราคาเฉลี่ยถังละ 108.98 บาท ใช้ได้ 6.5 ไร่ โดยพื้นที่จำนวนพื้นที่ปลูก 1 ไร่ เกษตรกรมีการใช้ยาทาหน้ำยางจำนวน 0.15 ถัง คิดเป็นเงิน 14.63 บาท เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีการใช้ยาทาหน้ำยางเฉลี่ยร้อยละ 90.53 ในราคาถังละ 108.95 บาท ใช้ได้

5.83 ไร่ โดยพื้นที่จำนวนพื้นที่ปลูก 1 ไร่ เกษตรกรมีการใช้ยาทาหน้ำอย่างจำนวน 0.17 ถุง คิดเป็นเงิน 17.54 บาท

(1.3) ค่ายาเร่งน้ำยาง โดยจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์จะมีการใช้ยาทาเร่งน้ำยางกับต้นยางพาราที่มีการกรีดซ้ำหน้าเดิม ต้นยางพารามีอายุมาก เนื่องจากยางจะให้ผลผลิตน้อย โดยมีการใช้ยาเร่งน้ำยางขนาด 1.5% - 5% ต้นเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีการใช้ยาเร่งน้ำยางร้อยละ 17.33 ในราคาเฉลี่ยขวดละ 70 บาท มีปริมาณเฉลี่ยอยู่ที่ 500 มิลลิลิตร ใช้ได้กับต้นยางประมาณ 10 ไร่ โดยพื้นที่จำนวนพื้นที่ปลูก 1 ไร่ เกษตรกรมีการใช้ยาเร่งน้ำยางคิดเป็นเงิน 1.25 บาท เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ มีการใช้ยาเร่งน้ำยางร้อยละ 10.53 ในราคาเฉลี่ยขวดละ 75 บาท ใช้ได้ 10 ไร่ โดยพื้นที่จำนวนพื้นที่ปลูก 1 ไร่ เกษตรกรมีการใช้ยาเร่งน้ำยางคิดเป็นเงิน 0.79 บาท

ต้นทุนในการบำรุงรักษายางพาราหลังเปิดกรีดจำนวนพื้นที่ 1 ไร่ พบว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ มีต้นทุนในการบำรุงรักษา 1,664.19 บาท เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีต้นทุนในการบำรุงรักษาอยู่ที่ 1,741.08 บาท ซึ่งมีต้นทุนสูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 76.89 บาท (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 ต้นทุนในการบำรุงรักษายางพาราหลังเปิดกรีด

รายการ	สมาชิกสหกรณ์ (n=75)			ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (n=95)		
	จำนวน ครั้ง/ปี	ปริมาณที่ ใช้/ไร่	จำนวนเงิน (บาท/ไร่)	จำนวน ครั้ง/ปี	ปริมาณที่ ใช้/ไร่	จำนวนเงิน (บาท)
ค่าปุ๋ย	1.81	90.5	1,648.31	1.86	93	1,722.75
ยาทาหน้ำยาง	0.85	0.15	14.63	0.91	0.17	17.54
ยาเร่งน้ำยาง	0.17	0.10	1.25	0.15	0.11	0.79
รวมมีต้นทุนเฉลี่ยต่อปี (บาท/ไร่)			1,664.19			1,741.08

2.) ต้นทุนค่าวัสดุอุปกรณ์กรีดและเก็บน้ำยาง และอุปกรณ์ในการดูแลรักษา

ในการคิดต้นทุนเฉลี่ยต่อปี โดยการคำนวณจากค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ต่อปี ใช้วิธีการคำนวณแบบเส้นตรง มีสูตรในการวิเคราะห์ดังนี้

$$\text{ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ต่อปี} = (\text{ราคาสินทรัพย์ที่ซื้อ} - \text{มูลค่าซาก}) / \text{จำนวนปีที่ใช้ประโยชน์}$$

โดยในการวิเคราะห์ต้นทุนในการผลิตยางพาราในรูปแบบน้ำยางสดในระยะเวลา 1 ปี ผู้วิจัยกำหนดให้สินทรัพย์ที่นำมาคำนวณไม่มีมูลค่าซากในปีที่คำนวณ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(2.1) ค่ามีดกรีดยาง โดยจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีดยาง 12.72 ไร่ ใช้แรงงานในการกรีดยางจำนวน 2 คน ใช้มีดกรีดยางจำนวน 2 เล่ม เกษตรกรซื้อมีดกรีดยางกับทางสหกรณ์ ราคาเฉลี่ยเล่มละ 152.53 บาท มีอายุการใช้งานอยู่ที่ 2.15 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 148.76 บาท จำนวนพื้นที่กรีดยาง 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 11.82 บาท เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีดยาง 14.02 ไร่ ใช้แรงงานในการกรีดยางจำนวน 2 คน ใช้มีดกรีดยางจำนวน 2 เล่ม ร้านจำหน่ายในท้องถิ่นมีราคาเฉลี่ยอยู่ที่เล่มละ 160.00 บาท มีอายุการใช้งานอยู่ที่ 2 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 177.78 บาท จำนวนพื้นที่กรีดยาง 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 12.52 บาท สูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 0.70 บาทต่อปี

(2.2) ลวดรองถ้วย มีไว้สำหรับแขวนถ้วยให้ติดกับต้นยาง โดยจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีดยาง 12.72 ไร่ มีการใช้ลวดจำนวน 973 เส้น ราคาเฉลี่ยเส้นละ 3.80 บาท อายุการใช้งานอยู่ที่ 13.04 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 299.37 บาท จำนวนพื้นที่กรีดยาง 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 23.50 บาท เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีดยาง 14.02 ไร่ มีการใช้ลวดจำนวน 1,064 เส้น ราคาเฉลี่ยเส้นละ 4.00 บาท อายุการใช้งานอยู่ที่ 12.53 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 363.27 บาท จำนวนพื้นที่กรีดยาง 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 25.82 บาท สูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 2.32 บาทต่อปี

(2.3) ลิ่นรองรับน้ำยาง โดยจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ซื้อลิ่นรองรับน้ำยางกับทางสหกรณ์ และร้านจำหน่ายภายในท้องถิ่น ในราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 38.80 บาท มีจำนวน 60 อัน มีราคาเฉลี่ยอยู่ที่อันละ 0.65 บาท จำนวนพื้นที่กรีดยาง 12.72 ไร่ มีการใช้ลิ่นรองรับน้ำยางจำนวน 973 อัน มีอายุการใช้งานเฉลี่ยอยู่ที่ 1.80 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 369.24 บาท จำนวนพื้นที่กรีดยาง 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 29.56 บาท เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ซื้อลิ่นรองรับน้ำยางจากร้านจำหน่ายภายในท้องถิ่น ในราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 45.00 บาท มีจำนวน 60 อัน มีราคาเฉลี่ยอยู่ที่อันละ 0.75 บาท จำนวนพื้นที่กรีดยาง 14.02 ไร่ มีการใช้ลิ่นรองรับน้ำยางจำนวน 1064 อัน มีอายุการใช้งานเฉลี่ยอยู่ที่ 1.75 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 488.70 บาท จำนวนพื้นที่กรีดยาง 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 34.58 บาท สูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 5.02 บาทต่อปี

(2.4) ถ้วยรองน้ำยาง สำหรับรองรับน้ำยางที่ไหลออกจากต้นยาง โดยจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรมีการใช้ถ้วยรองรับน้ำยางในรูปแบบที่เป็นกระเบื้อง มีการซื้อถ้วยรองรับน้ำยางมาจากร้านจำหน่ายในท้องถิ่น โดยเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีดยาง 12.72 ไร่ ใช้ถ้วยรองรับน้ำยางจำนวน 973 ใบ ในราคาเฉลี่ยใบละ 8.73 บาท อายุการใช้งานอยู่ที่ 12 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 752.10 บาท จำนวนพื้นที่กรีดยาง 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 58.52 บาท โดยเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีดยาง 14.02 ไร่ ใช้ถ้วยรองรับน้ำยางจำนวน 1,064 ใบ ในราคาเฉลี่ยใบละ 8.80 บาท อายุการใช้งานอยู่ที่ 12.97 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 769.48 บาท จำนวนพื้นที่กรีดยาง 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 54.88 บาท ต่ำกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 1.07 บาท

(2.5) ถังใส่น้ำยาง ใช้ใส่น้ำยางจากถ้วยรองน้ำยางขณะเก็บเกี่ยวผลผลิต โดยจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรมีการซื้อถังใส่น้ำยางจากร้านจำหน่ายในท้องถิ่น โดยเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีดยาง 12.72 ไร่ ใช้แรงงานในการกรีดยางจำนวน 2 คน ใช้ถังใส่น้ำยางจำนวน 2 ใบ ในราคาเฉลี่ยใบละ 75 บาท มีอายุการใช้งานจำนวน 2.5 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ

63.72 บาท จำนวนพื้นที่กรีด 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 5.13 บาท เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีดเฉลี่ย 14.02 ไร่ ใช้แรงงานในการกรีดจำนวน 2 คน ใช้ถังใส่น้ำยาล้างจำนวน 2 ใบ ในราคาเฉลี่ยใบละ 84.05 บาท มีอายุการใช้งานจำนวน 2.60 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 71.27 บาท จำนวนพื้นที่กรีด 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 5.05 บาท ต่ำกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 0.08 บาท

(2.6) ถัง/ถูรวมน้ำยาล้าง ใช้ใส่น้ำยาล้างที่ได้จากการเก็บเกี่ยว โดยจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรมีการซื้อถัง/ถูรวมน้ำยาล้างจากร้านจำหน่ายในท้องถิ่น โดยเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีดเฉลี่ย 12.72 ไร่ มีการใช้ถังในการรวบรวมน้ำยาล้างร้อยละ 62.67 และมีการใช้ถังในการรวบรวมน้ำยาล้างร้อยละ 37.33 โดยเกษตรกรส่วนใหญ่มีการใช้ถัง/ถูรวมน้ำยาล้างขนาดบรรจุ 60 ลิตร จำนวน 1.73 ใบ ในราคาเฉลี่ยใบละ 170 บาท มีอายุการใช้งานเฉลี่ยอยู่ที่ 1.90 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยอยู่ที่ 167.86 บาทต่อปี จำนวนพื้นที่กรีด 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 13.50 บาท เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีดเฉลี่ย 14.02 ไร่ มีการใช้ถังในการรวบรวมน้ำยาล้างร้อยละ 51.58 และมีการใช้ถังในการรวบรวมน้ำยาล้างร้อยละ 48.42 โดยเกษตรกรส่วนใหญ่มีการใช้ถัง/ถูรวมน้ำยาล้างขนาดบรรจุ 60 ลิตร จำนวน 2.16 ใบ ในราคาเฉลี่ยใบละ 242.84 บาท มีอายุการใช้งานเฉลี่ยอยู่ที่ 2.60 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยอยู่ที่ 207.25 บาทต่อปี จำนวนพื้นที่กรีด 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 14.92 บาท สูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 1.42 บาทต่อปี

(2.7) พายกวาดน้ำยาล้าง ใช้ในการเก็บน้ำยาล้างออกจากถ้วยรองรับน้ำยาล้าง โดยจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรซื้อพายกวาดน้ำยาล้างจากร้านจำหน่ายในท้องถิ่น โดยเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีดเฉลี่ย 12.72 ไร่ ใช้แรงงานในการกรีดจำนวน 2 คน มีการใช้พายกวาดน้ำยาล้างจำนวน 2 อัน ในราคาเฉลี่ยอันละ 18.00 บาท มีอายุการใช้งาน 1.5 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยอยู่ที่ปีละ 37.13 บาท จำนวนพื้นที่กรีด 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 2.15 บาท เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีดเฉลี่ย 14.02 ไร่ ใช้แรงงานในการกรีดจำนวน 2 คน มีการใช้พายกวาดน้ำยาล้างจำนวน 2 อัน ในราคาเฉลี่ยอันละ 17.95 บาท มีอายุการใช้งาน 1.45 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยอยู่ที่ปีละ 27.82 บาท จำนวนพื้นที่กรีด 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 1.98 บาท ต่ำกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 0.17 บาท

(2.8) หินลับมีดกรีดยาง เกษตรกรจะต้องมีหินไว้สำหรับลับมีดกรีดยางสองชนิดคือ หยาบและละเอียด เพื่อลับให้มีดมีความคมอยู่เสมอ โดยจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่ซื้อหินลับมีดชนิดละก้อนจากร้านจำหน่ายในท้องถิ่น โดยเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีดเฉลี่ย 12.72 ไร่ ใช้หินลับมีดกรีดยางชนิดหยาบและละเอียด จำนวน 2 ก้อน ในราคาเฉลี่ยก้อนละ 53.47 บาท สามารถใช้งานได้ประมาณ 0.5 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยอยู่ที่ปีละ 222.71 บาท จำนวนพื้นที่กรีด 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 19.23 บาท และเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์จำนวนพื้นที่กรีดเฉลี่ย 14.02 ไร่ ใช้หินลับมีดกรีดยางชนิดหยาบและละเอียด จำนวน 2 ก้อน ในราคาเฉลี่ยก้อนละ 55.55 บาท สามารถใช้งานได้ประมาณ 0.45 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยอยู่ที่ปีละ 255.40 บาท จำนวนพื้นที่กรีด 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 20.39 บาท สูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 1.16 บาทต่อปี

(2.9) ไฟฉาย/แบตเตอรี่ เกษตรกรใช้เป็นแหล่งพลังงานให้แสงสว่างขณะกรีดยางตอนกลางคืน โดยจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีดเฉลี่ย 12.72 ไร่ ใช้แรงงานในการกรีดจำนวน 2 คน มีการใช้ไฟฉาย/แบตเตอรี่เฉลี่ยจำนวน 2 อัน มีอายุการใช้งาน

ใช้งานอยู่ที่ 1.70 ปี ในราคาเฉลี่ยอันละ 300 บาท มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 380.64 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 30.30 บาท เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 14.02 ไร่ ใช้แรงงานในการกรีตจำนวน 2 คน มีการใช้ไฟฉาย/แบตเตอรี่เฉลี่ยจำนวน 2 อัน มีอายุการใช้งานอยู่ที่ 1.60 ปี ในราคาเฉลี่ยอันละ 296.00 บาท มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 419.18 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 29.44 บาท ต่ำกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 0.86 บาทต่อปี

(2.10) รองเท้ายาง เกษตรกรใช้ใส่เพื่อความสะดวกในการทำงาน ป้องกันสิ่งสกปรก และสัตว์ที่เป็นอันตราย เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 12.72 ไร่ ใช้แรงงานในการกรีตจำนวน 2 คน มีการใช้รองเท้ายางเฉลี่ยอยู่ที่ 2 คู่ มีอายุการใช้งานอยู่ที่ 4 ปี ในราคาเฉลี่ยคู่ละ 106.67 บาท มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 56.04 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 4.48 บาท เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 14.02 ไร่ ใช้แรงงานในการกรีตจำนวน 2 คน มีการใช้รองเท้ายางเฉลี่ยอยู่ที่ 2 คู่ มีอายุการใช้งานอยู่ที่ 3.60 ปี ในราคาเฉลี่ยคู่ละ 105.00 บาท มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 63.71 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 4.51 บาท ต่ำกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 0.03 บาทต่อปี

(2.11) มีด/พรั้า เกษตรกรใช้ในการกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา โดยจากการสำรวจพบว่า อันตราย เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 12.72 ไร่ มีการใช้การใช้มีด/พรั้าในการกำจัดวัชพืชจำนวน 2 เล่ม ในราคาเฉลี่ยเล่มละ 235 บาท มีอายุการใช้งาน 10 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 46.03 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 3.88 บาท เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 14.02 ไร่ มีการใช้การใช้มีด/พรั้าในการกำจัดวัชพืชจำนวน 2 เล่ม ในราคาเฉลี่ยเล่มละ 250 บาท มีอายุการใช้งาน 10 ปี มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 46.53 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 3.48 บาท ต่ำกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 0.40 บาทต่อปี

ต้นทุนค่าเครื่องมืออุปกรณ์ และวัสดุสิ้นเปลืองในการกรีตยาง เก็บเกี่ยวผลผลิต และอุปกรณ์ในการดูแลรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีตจำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ พบว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีต้นทุนค่าเครื่องมืออุปกรณ์ และวัสดุสิ้นเปลืองในการกรีตยาง เก็บเกี่ยวผลผลิต และอุปกรณ์เฉลี่ยอยู่ที่ 202.07 บาท และเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีต้นทุนเฉลี่ยอยู่ที่ 207.57 บาทต่อปี สูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 5.50 บาทต่อปี เนื่องจากเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีการซื้อเครื่องมืออุปกรณ์ และวัสดุสิ้นเปลืองในการกรีต เก็บเกี่ยวผลผลิต และอุปกรณ์ในการดูแลรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีตบางรายการจากสหกรณ์ที่มีราคาขายสินค้าต่ำกว่าราคาขายในท้องตลาด และมีอายุการใช้งานที่ยาวนานกว่าจึงส่งผลให้เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีต้นทุนที่ต่ำกว่า (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 ต้นทุนค่าวัสดุอุปกรณ์กรีตและเก็บน้ำยาง และอุปกรณ์ในการดูแลรักษา

รายการ	สมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 12.72 (n=75)					ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 14.02 (n=95)				
	จำนวนหน่วย ที่ใช้	ราคาต่อหน่วย (บาท)	อายุการใช้ งาน (ปี)	จำนวนเงิน ต้นทุนเฉลี่ยต่อ (บาท/ปี)	จำนวนเงิน ต้นทุนเฉลี่ยต่อ ไร่ (บาท/ปี)	จำนวน หน่วยที่ใช้	ราคาต่อหน่วย (บาท)	อายุการใช้ งาน (ปี)	จำนวนเงิน ต้นทุนเฉลี่ยต่อ (บาท/ปี)	จำนวนเงิน ต้นทุนเฉลี่ยต่อ ไร่ (บาท/ปี)
มีดกรีดยาง	2	152.53	2.15	148.76	11.82	2	160	2	177.78	12.52
ลวด	963	3.80	13.04	299.37	23.50	1,064	4	12.53	363.27	25.82
ลึนรองรับน้ำยาง	963	0.65	1.80	369.24	29.56	1,064	0.75	1.75	488.70	34.58
ถ้วยรองน้ำยาง	963	8.73	12	752.10	58.52	1,064	8.80	12.97	769.48	54.88
ถังใส่น้ำยาง	2	75.00	2.50	63.72	5.13	2	84.05	2.60	71.27	5.05
ถังรวมน้ำยาง	1.73	170.00	1.90	167.86	13.50	2.16	242.84	2.60	207.25	14.92
พายกวาดน้ำยาง	2	18.00	1.50	37.13	2.15	2	17.95	1.45	27.82	1.98
หินลับมีด	2	53.47	0.5	222.71	19.23	2	55.55	0.45	255.40	20.39
ไฟฉาย/แบตเตอรี่	2	300.00	1.70	380.64	30.30	2	296.00	1.60	419.18	29.44
รองเท้ายาง	2	106.67	4.00	56.04	4.48	2	105.00	3.60	63.71	4.51
มีด/พรั้า	2	235.00	10.00	46.03	3.88	2	250	10.00	46.53	3.48
รวมมีต้นทุนเฉลี่ยต่อปี (บาท/ไร่)					202.07					207.57

3.) ค่าแรงในการกรีต เก็บน้ำยาง และดูแลรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีต

(3.1) ค่าแรงในการกรีต และเก็บน้ำยาง โดยจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 12.59 ไร่ ใช้แรงงานจำนวน 2 คน ในการกรีต และเก็บน้ำยาง โดยคิดอัตราค่าจ้างเฉลี่ยครั้งละ 750.40 บาท ซึ่งในระยะเวลา 1 ปี มีจำนวนครั้งในการกรีตยางพาราเฉลี่ยอยู่ที่ 186 ครั้ง มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 139,574.40 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 10,899.60 บาท และเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 14.02 ไร่ ใช้แรงงานจำนวน 2 คน ในการกรีต และเก็บน้ำยาง โดยคิดอัตราค่าจ้างเฉลี่ยครั้งละ 855.21 บาท ซึ่งในระยะเวลา 1 ปี มีจำนวนครั้งในการกรีตยางพาราเฉลี่ยอยู่ที่ 186 ครั้ง มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 159,069.16 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 11,169.79 บาท สูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 270.19 บาทต่อปี

(3.2) ค่าแรงในการใส่ปุ๋ย โดยจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 12.72 ไร่ เกษตรกรมีการใส่ปุ๋ยยางพาราเฉลี่ยปีละ 1.81 ครั้ง ค่าแรงในการใส่ปุ๋ยยางพาราคิดค่าแรงตามจำนวนปุ๋ย ซึ่งปุ๋ย 1 กระสอบ มีน้ำหนัก 50 กิโลกรัม คิดค่าแรงในการใส่เฉลี่ยอยู่ที่กระสอบละ 45.00 บาท อัตราค่าจ้างต่อครั้งเฉลี่ยอยู่ที่ 566.93 บาท มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 1038.00 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 81.67 บาท และเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 14.02 ไร่ เกษตรกรมีการใส่ปุ๋ยยางพาราเฉลี่ยปีละ 1.86 ครั้ง ค่าแรงในการใส่ปุ๋ยยางพาราคิดค่าแรงตามจำนวนปุ๋ย ซึ่งปุ๋ย 1 กระสอบ มีน้ำหนัก 50 กิโลกรัม คิดค่าแรงในการใส่เฉลี่ยอยู่ที่กระสอบละ 44.00 บาท อัตราค่าจ้างต่อครั้งเฉลี่ยอยู่ที่ 615.89 บาท มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 1157.37 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 82.00 บาท สูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 0.33 บาทต่อปี

(3.3) ค่าแรงในการกำจัดวัชพืช เกษตรกรจะมีการจ้างแรงงานในการกำจัดวัชพืชจำนวน 1 ครั้งต่อปี โดยจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 12.72 ไร่ มีอัตราค่าจ้างต่อครั้งเฉลี่ยอยู่ที่ 4,899.48 บาท มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 4,899.48 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 389.99 บาท เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 14.02 ไร่ มีอัตราค่าจ้างต่อครั้งเฉลี่ยอยู่ที่ 5,460.53 บาท มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 5,460.53 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 394.74 บาท ต่ำกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 4.75 บาทต่อปี

(3.4) ค่าแรงในการทาหน้ายาง เกษตรกรจะมีการทาหน้ายางเพื่อป้องกันโรคเชื้อราที่เกิดในช่วงฤดูฝน โดยจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 12.72 ไร่ เกษตรกรมีอัตราการใช้ยาทาหน้ายางอยู่ที่ร้อยละ 84.00 มีมีการใช้ยาทาหน้ายางเฉลี่ยปีละ 0.84 ครั้ง อัตราค่าจ้างต่อครั้งเฉลี่ยอยู่ที่ 182.62 บาท ต้นทุนเฉลี่ยปีละ 153.40 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 12.06 บาท เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 14.02 ไร่ เกษตรกรมีอัตราการใช้ยาทาหน้ายางอยู่ที่ร้อยละ 87.37 มีมีการใช้ยาทาหน้ายางเฉลี่ยปีละ 0.87 ครั้ง อัตราค่าจ้างต่อครั้งเฉลี่ยอยู่ที่ 216.87 บาท ต้นทุนเฉลี่ยปีละ 189.47 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 13.34 บาท สูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 1.28 บาทต่อปี

(3.5) ค่าแรงในการทนายาเร่งน้ำยาง โดยจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 12.72 ไร่ มีอัตราการใช้ยาทาหน้ายางอยู่ที่ร้อยละ 24.00 มี การใช้ยาทาหน้ายางเฉลี่ยปีละ 0.24 ครั้ง อัตราค่าจ้างต่อครั้งเฉลี่ยอยู่ที่ 180.00 บาท ต้นทุนเฉลี่ยปี ละ 43.20 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 3.60 บาท และเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิก สหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 14.02 ไร่ เกษตรกรมีอัตราการใช้ยาทาหน้ายางอยู่ที่ร้อยละ 10.52 มีการใช้ยาทาหน้ายางเฉลี่ยปีละ 0.11 ครั้ง อัตราค่าจ้างต่อครั้งเฉลี่ยอยู่ที่ 193.50 บาท ต้นทุนเฉลี่ยปี ละ 20.37 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 1.58 บาท ต่ำกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิก สหกรณ์ฯ 2.02 บาทต่อปี

ค่าแรงในการกรีต เก็บน้ำยาง และดูแลรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีตจำนวนพื้นที่ กรีต 1 ไร่ โดยจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีต้นทุนเฉลี่ยปีละ 11,386.92 บาท เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ต้นทุนเฉลี่ยปีละ 11,661.45 บาท สูงกว่าเกษตรกรที่เป็น สมาชิกสหกรณ์ 274.53 บาทต่อปี เนื่องจากอัตราค่าจ้างแรงงานของเกษตรกรที่เป็นสมาชิก สหกรณ์ฯ มีค่าจ้างแรงงานที่ต่ำกว่า (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 ค่าแรงในการกรีต เก็บน้ำยาง และดูแลรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีต

ประเภทของการจ้าง	สมาชิกสหกรณ์ (n=75)				ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (n=95)			
	จำนวน ครั้ง/ปี	อัตรา ค่าจ้าง/ครั้ง	ค่าใช้จ่าย/ปี (บาท)	ต้นทุนเฉลี่ย ต่อไร่ (บาท/ปี)	จำนวน ครั้ง/ปี	ค่าใช้จ่าย/ปี (บาท)	ต้นทุนเฉลี่ยต่อไร่ (บาท/ปี)	ต้นทุนเฉลี่ย ต่อไร่ (บาท/ปี)
ค่าแรงในการกรีต เก็บเกี่ยว	186	750.40	139,544.40	10,899.60	186	855.21	159,069.16	11,169.79
ค่าแรงในใส่ปุ๋ย	1.81	566.93	1,038.00	81.67	1.86	615.89	1,152.37	82.00
ค่าแรงในการกำจัดวัชพืช	1	4,899.48	4,899.48	389.99	1	5,460.53	5,460.53	394.74
ค่าแรงในการทากำหน้ำยาง	0.84	182.26	153.40	12.06	0.87	216.87	189.47	13.34
ค่าแรงในการทากำหน้ำยาง	0.24	180	43.20	3.60	0.11	193.50	20.37	1.58
รวมมีต้นทุนเฉลี่ยต่อปี (บาท/ไร่)				11,386.92				11,661.45

4.) ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง

ค่าใช้จ่ายในการขนส่ง เมื่อเกษตรกรมีการรวบรวมน้ำยางสดที่เก็บเสร็จแล้ว จะมีการนำน้ำยางที่ได้ไปจำหน่ายยังจุดรับซื้อ โดยจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีระยะทางไป-กลับ ในการขนส่งน้ำยางเพื่อไปจำหน่ายจากสวนยางพาราไปยังจุดขายเฉลี่ยอยู่ที่ 2.50 กิโลเมตร มีค่าใช้จ่ายในการขนส่งเฉลี่ยอยู่ที่ 5.83 บาทต่อครั้ง ความถี่ในการขาย 186 ครั้งต่อปี รวมมีค่าใช้จ่ายในการขนส่งปีละ 1,085.00 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีค่าใช้จ่ายในการขนส่งเฉลี่ยปีละ 92.80 บาท และเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีระยะทางไป-กลับ ในการขนส่งน้ำยางเพื่อไปจำหน่ายจากสวนยางพาราไปยังจุดขายเฉลี่ยอยู่ที่ 2.01 กิโลเมตร มีค่าใช้จ่ายในการขนส่งเฉลี่ยอยู่ที่ 4.68 บาทต่อครั้ง ความถี่ในการขาย 186 ครั้งต่อปี รวมมีค่าใช้จ่ายในการขนส่งปีละ 870.48 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีค่าใช้จ่ายในการขนส่งเฉลี่ยปีละ 63.30 บาท ต่ำกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 29.50 บาทต่อปี

5.) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ

ในด้านค่าใช้จ่ายอื่นๆ จากการสำรวจพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการใช้แอมโมเนียเพื่อช่วยชะลอการจับตัวของน้ำยาง ค่าแอมโมเนียคิดกรดยางให้ใช้งานได้ ในสภาพปกติพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีค่าใช้จ่ายอื่นๆ เฉลี่ยอยู่ที่ปีละ 31.80 บาท และไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีค่าใช้จ่ายอื่นๆ เฉลี่ยอยู่ที่ปีละ 38.34 บาท สูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 6.54 บาทต่อปี

4.2.2 ต้นทุนคงที่

1.) ค่าใช้ที่ดิน/ค่าเช่าที่ดิน

เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ และไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ เป็นเจ้าของที่ดินที่ใช้ในการทำสวนยางพารา ค่าใช้ที่ดินหรือค่าเช่าที่ดิน ใช้วิธีคำนวณจากการประเมินราคาที่ดินว่างเปล่า เพื่อนำมาใช้ปลูกสร้างสวนยางไร่ละ 120,000 บาท กำหนดให้เป็นค่าใช้ที่ดินร้อยละ 10 ของมูลค่าที่ดิน เป็นเงินจำนวน 12,000 บาทต่อไร่ ในจำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ ระยะเวลาในการทำสวนยาง 23 ปี คิดเป็นค่าใช้ที่ดินปีละ 521.74 บาท

2.) ค่าภาษีที่ดิน

ค่าภาษีที่ดินเป็นค่าใช้จ่ายที่เกษตรกรต้องจ่ายให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ เพื่อเป็นภาษีบำรุงท้องถิ่น เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ และไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีการจ่ายภาษีที่ดินในจำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ ในราคา 5 บาทต่อปี

3.) ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์

ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์ เป็นค่าใช้จ่ายที่เกษตรกรจ่ายเพื่อซ่อมแซมอุปกรณ์ที่เกิดความเสียหายจากการใช้งานในการทำสวนยางพารา จากการสำรวจพบว่า ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์ ส่วนใหญ่เป็นค่าซ่อมยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งยางพาราเพื่อจำหน่าย เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์

และเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีกำหนดให้มีค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมอุปกรณ์เฉลี่ยปีละ 10.82 บาท

4.3 รายได้จากการจำหน่ายผลผลิต

โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลย้อนหลัง 1 ปี ของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ในตำบล พ่วงพรหคร โดยทำการเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทน หรือรายได้ที่เกษตรกรได้รับจากการทำสวนยางพาราหลังเปิดกรีตในรูปแบบน้ำยางสด ระหว่างที่เกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหคร จำกัด จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

4.3.1 รายได้จากการจำหน่ายผลผลิตในรูปแบบน้ำยางสด

น้ำยางสด คือ น้ำยางธรรมชาติที่กรีตได้จากต้นยางพารามีลักษณะเป็นของเหลวสีขาวขุ่นคล้ายน้ำมัน มีกลิ่นหอมเล็กน้อย ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ เนื้อยางประมาณ 35% และส่วนที่เป็นน้ำและสารอื่นๆ ประมาณ 65% การหาปริมาณเนื้อยางแห้งในการจำหน่ายน้ำยางสด จะต้องมีการคำนวณหาปริมาณเนื้อยางแห้งในน้ำยางสดผันแปรไปตามฤดูกาลอากาศ สภาพดิน ลักษณะพันธุ์ตัวกระตุ่น และระบบกรีต ตามปกติน้ำยางจะมีปริมาณเนื้อยางแห้ง ระหว่าง 20-40% โดยเฉลี่ยประมาณ 35% ดังนั้น ในการจำหน่ายผลผลิตยางพาราในรูปแบบน้ำยางสด จำต้องมีเทียบหาปริมาณเนื้อยางแห้ง เพื่อนำมาคำนวณรายได้ที่เกษตรกรได้รับจากการจำหน่ายยางพาราในรูปแบบน้ำยางสด ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงกำหนดให้น้ำยางสด 1 กิโลกรัม มีเนื้อยางแห้ง 300 กรัม (คำนวณโดยวิธีช่างน้ำหนัก ที่มา: สำนักงานตลาดกลางยางพารานครศรีธรรมราช สถาบันวิจัยยาง)

รายได้จากการทำสวนยางพาราในการจำหน่ายรูปแบบน้ำยางสด จากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 12.72 ไร่ มีจำนวนครั้งในการขายเฉลี่ยต่อปี 186 ครั้ง ได้รับผลผลิตในรูปแบบน้ำยางสดเฉลี่ยต่อครั้งจำนวน 78.77 กิโลกรัม รวมผลผลิตเฉลี่ยต่อปี 14,651.84 กิโลกรัม คิดเป็นปริมาณเนื้อยางแห้งจำนวน 4,399.95 กิโลกรัมต่อปี เกษตรกรมีการจำหน่ายผลผลิตน้ำยางสดในราคาเฉลี่ย 74.25 บาทต่อกิโลกรัม มีรายได้จากการทำสวนยางพาราเฉลี่ยปีละ 326,696.42 บาท ในจำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ เกษตรกรสามารถผลิตเป็นน้ำยางสดเฉลี่ย 1,151 กิโลกรัมต่อปี มีรายได้จากการทำสวนยางพาราเฉลี่ยปีละ 26,007.34 บาท และเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 14.02 ไร่ มีจำนวนครั้งในการขายเฉลี่ยต่อปี 186 ครั้ง ได้รับผลผลิตในรูปแบบน้ำยางสดเฉลี่ยต่อครั้งจำนวน 86.51 กิโลกรัม รวมผลผลิตเฉลี่ยต่อปี 16,089.98 กิโลกรัม คิดเป็นปริมาณเนื้อยางแห้งจำนวน 4,831.83 กิโลกรัมต่อปี เกษตรกรมีการจำหน่ายผลผลิตน้ำยางสดในราคาเฉลี่ย 73.78 บาทต่อกิโลกรัม มีรายได้จากการทำสวนยางพาราเฉลี่ยปีละ 356,492.09 บาท ในจำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ เกษตรกรสามารถผลิตเป็นน้ำยางสดเฉลี่ย 1,147.62 กิโลกรัมต่อปี มีรายได้จากการทำสวนยางพาราเฉลี่ยปีละ 25,523.81 บาท มีรายได้ต่ำกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์เฉลี่ยปีละ 483.53 บาทต่อปี เนื่องจากราคายางขายพาราที่เกษตรกรที่เป็นสมาชิก

สหกรณ์ได้รับจากการขายผลผลิตให้กับสหกรณ์สูงกว่าราคาขายที่เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ได้รับจากการขายผลผลิตให้กับพ่อค้าคนกลางในท้องถิ่น (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 รายได้จากการทำสวนยางพาราในรูปแบบน้ำยางสด

เกษตรกร	สมาชิกสหกรณ์ (n=75) จำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 12.72 ไร่	ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (n=95) จำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 14.02 ไร่
จำนวนครั้งที่ขาย/ปี	186	186
ผลผลิต (กิโลกรัม/ครั้ง)	78.77	86.51
ผลผลิต (กิโลกรัม/ปี)	14,651.84	16,089.98
ปริมาณเนื้อยางแห้ง (กิโลกรัม/ปี)	4,399.95	4,831.83
ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม)	74.25*	73.78**
รายได้ (บาท/ปี)	326,696.42	356,492.09
รายได้เฉลี่ยต่อไร่ (บาท/ปี)	26,007.34	25,523.81

* ราคาจำหน่ายยางแผ่นรมควันชั้น 3 เฉลี่ยปี 2556 ราคาประมูล ณ ตลาดกลางยางพารา อ.หาดใหญ่ หักต้นทุนสหกรณ์ กิโลกรัมละ 6 บาท

** ราคาจำหน่ายน้ำยางสดเฉลี่ยปี 2556 ราคาประมูล ณ ตลาดกลางยางพารา อ.หาดใหญ่

4.3.2 รายได้จากการจำหน่ายผลผลิตในรูปแบบอื่นๆ

1.) รายได้จากการจำหน่ายเศษยาง

นอกเหนือจากน้ำยางสดที่เกษตรกรได้รับแล้วยังมีเศษยางที่ผสมอยู่ในน้ำยางสด ที่เกษตรกรกรองออกจากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 12.72 ไร่ มีการจำหน่ายเศษยางเฉลี่ยปีละ 43 ครั้ง มีรายได้จากการจำหน่ายเศษยางครั้งละ 278.45 บาท รวมมีรายได้จากการจำหน่ายเศษยางปีละ 11,973.35 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีรายได้จากการจำหน่ายเศษยางเฉลี่ยอยู่ที่ 941.00 บาทต่อปี เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีตเฉลี่ย 14.02 ไร่ มีการจำหน่ายเศษยางเฉลี่ยปีละ 45 ครั้ง มีรายได้จากการจำหน่ายเศษยางครั้งละ 294.23 บาท รวมมีรายได้จากการจำหน่ายเศษยางปีละ 13,240.35 บาท จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ มีรายได้จากการจำหน่ายเศษยางเฉลี่ยอยู่ที่ 944.30 บาทต่อปี มีรายได้สูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์เฉลี่ยปีละ 3.3 บาทต่อปี

2.) รายได้จากการจำหน่ายยางก้อนถ้วย

จากการสำรวจพบว่า เกษตรกรมีการผลิตยางพาราในรูปแบบยางก้อนถ้วย ในช่วงอาทิตย์แรกของการเปิดกรีดยางหลังจากหยุดกรีดในช่วงยางปลัดใบ (มี.ค – ก.พ.) เนื่องจากยางพาราให้ผลผลิตน้อยกว่าปกติ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีดเฉลี่ย 12.72 ไร่ มีการจำหน่ายก้อนถ้วยเฉลี่ยปีละ 1 ครั้ง มีรายได้จากการจำหน่ายก้อนถ้วยเฉลี่ยปีละ 1,856.40 บาท จำนวนพื้นที่กรีด 1 ไร่ มีรายได้จากการจำหน่ายยางก้อนถ้วยเฉลี่ยอยู่ที่ 145.94 บาทต่อปี เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนพื้นที่กรีดเฉลี่ย 14.02 ไร่ มีการจำหน่ายก้อนถ้วยเฉลี่ยปีละ 1 ครั้ง มีรายได้จากการจำหน่ายก้อนถ้วยเฉลี่ยปีละ 2,056.47 บาท จำนวนพื้นที่กรีด 1 ไร่ มีรายได้จากการจำหน่ายยางก้อนถ้วยเฉลี่ยอยู่ที่ 146.68 บาทต่อปี มีรายได้สูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์เฉลี่ยปีละ 0.74 บาทต่อปี

4.3.3 รายได้จากการเป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด

เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด จะได้รับรายได้จากการเป็นสมาชิกสหกรณ์แยกออกเป็น 2 ส่วน คือ รายได้จากเงินปันผลตามหุ้น และรายได้จากเงินเฉลี่ยคืนตามธุรกิจ ซึ่งประกอบไปด้วยเงินเฉลี่ยคืนตามธุรกิจสินเชื่อ, เงินเฉลี่ยคืนตามธุรกิจจัดหา และเงินเฉลี่ยคืนตามธุรกิจผลผลิต

ตารางที่ 4.7 รายได้จากการเป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด (บาท/ปี)

	จำนวน หุ้นเฉลี่ย	ปันผลตาม หุ้นเฉลี่ย	เงินเฉลี่ยคืนตามธุรกิจ			รวม
			สินเชื่อ	จัดหา	ผลผลิต	
รายได้จากการ เป็นสมาชิก สหกรณ์	786.40	1,130.51	856.29	856.29	11,529.21	13,819.56

รายได้จากการเป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด จากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีจำนวนหุ้นเฉลี่ยคนละ 786.40 หุ้น ราคาขายหุ้นละ 10 บาท มีรายได้จากเงินปันผลตามหุ้นต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ 1,130.51 บาท เงินเฉลี่ยคืนตามธุรกิจสินเชื่อต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ 856.29 บาท เงินเฉลี่ยคืนตามธุรกิจจัดหาต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ 303.55 บาท และเงินเฉลี่ยคืนตามธุรกิจผลผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ 11,529.21 บาท รวมเกษตรกรมีรายได้จากการเป็นสมาชิกสหกรณ์ เฉลี่ยอยู่ที่ 13,819.56 บาท

ผลจากการศึกษาต้นทุนและอัตราผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับจากการทำสวนยางพาราหลังเปิดกรีด ในรูปแบบน้ำยางสดเปรียบเทียบระหว่างเกษตรกรที่เป็นสมาชิก และไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 ต้นทุนและผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับจากการทำสวนยางพาราในรูปแบบน้ำยางสด เปรียบเทียบระหว่างเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่)

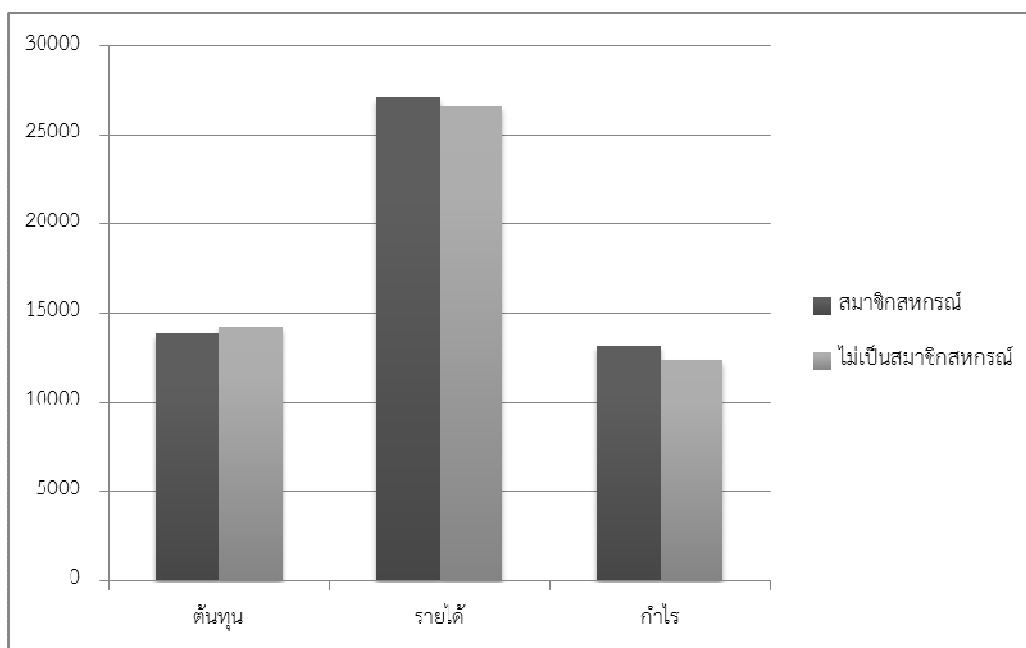
รายการ	สมาชิกสหกรณ์ (n=75)		ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (n=95)	
	ต้นทุน (บาท/ปี)	ร้อยละ	ต้นทุน (บาท/ปี)	ร้อยละ
ต้นทุนผันแปร				
- ต้นทุนการบำรุงรักษาหลังเปิดกรีต	1,664.19	6.14	1,741.08	6.54
- ต้นทุนค่าวัสดุอุปกรณ์	202.07	0.75	207.56	0.78
- ค่าแรง	11,386.92	42.03	11,661.45	43.82
- ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	92.8	0.34	63.30	0.24
- ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	2.5	0.01	2.7	0.01
รวมต้นทุนผันแปรทั้งหมด	13,348.48	49.27	13,676.09	51.39

ตารางที่ 4.8 ต่อ

รายการ	สมาชิกสหกรณ์ (n=75)		ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (n=95)	
	ต้นทุน (บาท/ปี)	ร้อยละ	ต้นทุน (บาท/ปี)	ร้อยละ
ต้นทุนคงที่				
- ค่าใช้ที่ดิน/ค่าเช่าที่ดิน	521.74	1.93	521.74	1.96
- ค่าภาษีที่ดิน	5	0.02	5	0.02
- ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์	10.82	0.04	10.82	0.04
รวมต้นทุนที่ทั้งหมด	537.56	1.98	537.56	2.02
รวมต้นทุน	<u>13,886.04</u>	<u>51.25</u>	<u>14,213.65</u>	<u>53.41</u>
รายได้จากการทำสวนยางพารา				
- รายได้จากการจำหน่ายน้ำยางสด	26,007.34	95.99	25,523.81	95.90
- รายได้จากการจำหน่ายเศษยาง	941.00	3.47	943.33	3.54
- รายได้จากการจำหน่ายยางก้อนถ้วย	145.00	0.54	146.68	0.55
รวมรายได้	<u>27,093.34</u>	<u>100.00</u>	<u>26,613.82</u>	<u>100.00</u>
กำไร	<u>13,207.30</u>	<u>48.75</u>	<u>12,400.17</u>	<u>46.59</u>

ที่มา : จากการคำนวณ

ผลจากการศึกษาต้นทุนและอัตราผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับจากการทำสวนยางพาราหลังเปิดกรีต ในรูปแบบน้ำยางสดเปรียบเทียบระหว่างเกษตรกรที่เป็นสมาชิก และไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์พบว่า ในระยะเวลาการดำเนินงาน 1 ปี ในจำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ จำนวนต้นยางเฉลี่ย 76 ต้นต่อไร่ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีต้นทุนรวมทั้งสิ้น 13,886.04 บาท คิดเป็นร้อยละ 51.25 ของรายได้ที่เกษตรกรได้รับจากการดำเนินงาน เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีต้นทุนรวมทั้งสิ้น 14,213.65 บาท คิดเป็นร้อยละ 53.41 ของรายได้ที่เกษตรกรได้รับจากการดำเนินงาน ซึ่งสูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 327.61 บาท ในส่วนของรายได้ที่เกษตรกรได้รับจากการดำเนินงานพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีรายได้จากการทำสวนยางพารา 27,093.34 บาท ได้รับกำไรจากการดำเนินงาน 13,207.30 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.75 เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีรายได้จากการทำสวนยางพารา 26,613.82 บาท ได้รับกำไรจากการดำเนินงาน 12,400.17 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.59 มีรายได้จากการทำสวนยางพาราในรูปแบบน้ำยางสดต่ำกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 479.52 บาทต่อปี ซึ่งผลประโยชน์ที่เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ได้รับการเป็นสมาชิกสหกรณ์คือ มีการซื้อปัจจัยการผลิตบางอย่างในราคาต่ำกว่าเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ได้รับผลผลิตในปริมาณที่สูงกว่า และราคาน้ำยางสดที่จำหน่ายให้กับสหกรณ์มีราคาที่สูงกว่าการจำหน่ายผลผลิตให้กับพ่อค้าคนกลางในท้องถิ่น (ภาพที่ 4.1)

ภาพที่ 4.1 เปรียบเทียบต้นทุน รายได้ และกำไรระหว่างเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์ที่ได้รับ (จำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่)

นอกจากการขายผลผลิต เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ยังได้รับรายได้ในส่วนของเงินปันผลตามหุ้น และเงินเฉลี่ยคืนตามธุรกิจเฉลี่ยอยู่ที่จำนวน 13,819.56 บาทต่อปี ที่ได้รับนอกเหนือจากเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์

4.4 ปัญหาของเกษตรกร

โดยในส่วนนี้ได้มีการนำเสนอผลจากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการทำสวนยางพารา ผู้วิจัยได้นำเสนอออกเป็น 7 ประเด็น ดังนี้

4.4.1 ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการทำสวนยางพาราในประเด็นปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีปัญหาเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์มีปัญหาเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยเช่นกัน โดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็นดังนี้ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการขาดความรู้ทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยอยู่ในระดับปานกลาง ขาดความรู้พื้นฐานในด้านการผลิตและการตลาดยางพารา ขาดแคลนเงินทุนมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และมีปัญหาในการขาดแคลนแรงงานอยู่ในระดับน้อยมาก เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์ มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับขาดความรู้ทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยอยู่ในระดับปานกลาง มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับขาดความรู้พื้นฐานในด้านการผลิต และการตลาดยางพาราอยู่ในระดับน้อย และมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับขาดแคลนแรงงาน และขาดแคลนเงินทุนอยู่ในระดับที่น้อยมาก (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 ระดับปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน

ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน	สมาชิกสหกรณ์ (n = 75)		ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (n = 95)			
	คะแนนที่ได้	ระดับปัญหา	SD	คะแนนที่ได้	ระดับปัญหา	SD
ขาดความรู้พื้นฐานในด้านการผลิต						
และการตลาดยางพารา	1.61	น้อย	0.80	1.62	น้อย	0.81
ขาดความรู้ทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย	2.19	ปานกลาง	0.73	2.29	ปานกลาง	0.78
ขาดแคลนแรงงาน	0.59	น้อยมาก	0.81	0.61	น้อยมาก	0.78
ขาดแคลนเงินทุน	1.15	น้อย	0.80	0.95	น้อยมาก	0.86
เฉลี่ย	1.38	น้อย	0.54	1.37	น้อย	0.55

4.4.2 ปัญหาเกี่ยวกับสวนยางและต้นยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการทำสวนยางพาราในประเด็นปัญหาเกี่ยวกับสวนยางและต้นยางพาราพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีปัญหาเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์มีปัญหาเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยเช่นกัน โดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็นดังนี้ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ และเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์ มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตยางพาราต่ำอยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาวัชพืชในสวน

ยางมีมาก ต้นยางพาราเป็นโรคและเปอร์เซ็นต์น้ำยางสดต่ำอยู่ในระดับน้อย และมีปัญหาเกี่ยวกับสวนยางมีแมลงรบกวนอยู่ในระดับน้อยมาก (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 ระดับปัญหาเกี่ยวกับสวนยางและต้นยางพารา

ปัญหาเกี่ยวกับสวนยางและต้น ยางพารา	สมาชิกสหกรณ์ (n = 75)		ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (n = 95)	
	คะแนนที่ได้	ระดับปัญหา SD	คะแนนที่ได้	ระดับปัญหา SD
สวนยางมีแมลงรบกวน	0.36	น้อยมาก 0.48	0.26	น้อยมาก 0.44
วัชพืชมาก	2.00	น้อย 0.76	1.69	น้อย 0.88
ต้นยางพาราเป็นโรค	1.87	น้อย 0.96	1.72	น้อย 0.86
ผลผลิตยางพาราต่ำ	2.40	ปานกลาง 0.81	2.60	ปานกลาง 0.83
เปอร์เซ็นต์น้ำยางสดต่ำ	1.79	น้อย 0.68	1.37	น้อย 0.99
เฉลี่ย	1.69	น้อย 0.45	1.53	น้อย 0.50

4.4.3 ปัญหาที่เกี่ยวกับการขนส่งผลผลิต

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการทำสวนยางพาราและต้นยางพารา ในประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับการขนส่งผลผลิตพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีปัญหาเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมาก ส่วนเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์มีปัญหาเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมากเช่นกัน โดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็นดังนี้ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีปัญหาที่เกี่ยวข้องต้นทุนค่าขนส่งสูงอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการขาดแคลนยานพาหนะที่ใช้ขนส่งระยะทางขนส่งผลผลิตไกล และสภาพถนนไม่ดี อยู่ในระดับน้อยมาก ส่วนเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ ต้นทุนค่าขนส่งสูงอยู่ในระดับน้อย มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการขาดแคลนยานพาหนะที่ใช้ขนส่ง ระยะทางขนส่งผลผลิตไกล และสภาพถนนไม่ดีอยู่ในระดับน้อยมาก (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 ระดับปัญหาที่เกี่ยวกับการขนส่ง

ปัญหาที่เกี่ยวกับการขนส่ง ผลผลิต	สมาชิกสหกรณ์ (n = 75)		ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (n = 95)	
	คะแนนที่ได้	ระดับปัญหา SD	คะแนนที่ได้	ระดับปัญหา SD
ขาดแคลนยานพาหนะที่ใช้ขนส่ง	0.09	น้อยมาก 0.29	0.12	น้อยมาก 0.32
ต้นทุนค่าขนส่งสูง	2.19	ปานกลาง 0.78	1.68	น้อย 0.94
สภาพถนนไม่ดี	0.52	น้อยมาก 0.67	0.48	น้อยมาก 0.70

ระยะทางขนส่งผลผลิตไกล	0.71	น้อยมาก	0.71	0.89	น้อยมาก	0.81
เฉลี่ย	0.88	น้อยมาก	0.43	0.79	น้อยมาก	0.47

4.4.4 ปัญหาเกี่ยวกับการจำหน่ายผลผลิต

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการทำสวนยางพาราในประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับการจำหน่ายผลผลิตพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีปัญหาเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมาก ส่วนเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์มีปัญหาเฉลี่ยอยู่ที่ระดับน้อยมากเช่นกัน โดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็นดังนี้ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์และเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์ มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับระดับราคายางพาราต่ำอยู่ในระดับมาก มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสถานที่จำหน่ายมีน้อย และผู้รับซื้อไม่มีความเป็นธรรมในการรับซื้ออยู่ในระดับน้อยมาก (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 ระดับปัญหาที่เกี่ยวกับการจำหน่ายผลผลิต

ปัญหาที่เกี่ยวกับการจำหน่าย ผลผลิต	สมาชิกสหกรณ์ (n = 75)		ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (n = 95)	
	คะแนนที่ได้	ระดับปัญหา SD	คะแนนที่ได้	ระดับปัญหา SD
สถานที่จำหน่ายมีน้อย	0.13	น้อยมาก 0.34	0.39	น้อยมาก 0.61
ระดับราคายางพาราต่ำ	3.91	มาก 0.93	3.88	มาก 0.84
ผู้รับซื้อไม่มีความเป็นธรรม ในการรับซื้อ	0.89	น้อยมาก 0.73	0.95	น้อยมาก 0.83
เฉลี่ย	1.69	น้อย 0.50	1.64	น้อย 0.54

4.4.5 ปัญหาเกี่ยวกับสินค้าทางการเกษตร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการทำสวนยางพาราในประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับสินค้าทางการเกษตรพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีปัญหาเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมาก ส่วนเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์มีปัญหาเฉลี่ยอยู่ที่ระดับน้อย โดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็นดังนี้ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับระดับราคาสินค้าทางการเกษตรสูงอยู่ในระดับน้อย และมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการหาซื้อยาก และอายุการใช้งานสั้นอยู่ในระดับที่น้อยมาก ส่วนเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับระดับราคาสินค้าทางการเกษตรสูง และอายุการใช้งานสั้นอยู่ในระดับน้อย และมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการหาซื้อยากอยู่ในระดับน้อยมาก (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 ระดับปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ทางการเกษตร

ปัญหาเกี่ยวกับสินค้าทางการเกษตร	สมาชิกสหกรณ์ (n =75)		ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (n = 95)	
	คะแนนที่ได้	ระดับปัญหา SD	คะแนนที่ได้	ระดับปัญหา SD
ระดับราคาสินค้าทางการเกษตรสูง	2.31	ปานกลาง 0.84	2.52	ปานกลาง 0.89
หาซื้อยาก	0.75	น้อยมาก 0.68	0.96	น้อยมาก 0.67
อายุการใช้งานสั้น	0.91	น้อยมาก 0.74	1.01	น้อย 0.69
เฉลี่ย	1.46	น้อย 0.57	1.39	น้อย 0.54

4.4.6 ปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการทำสวนยางพาราในประเด็นปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีปัญหาเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์มีปัญหาเฉลี่ยอยู่ที่ระดับน้อยเช่นกัน โดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็นดังนี้ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์และเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับฝนตกชุก/น้ำท่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภัยแล้งอยู่ในระดับน้อย และมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับลมพายุอยู่ในระดับน้อยมาก (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14 ระดับปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ

ปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ	สมาชิกสหกรณ์ (n =75)		ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (n = 95)	
	คะแนนที่ได้	ระดับปัญหา SD	คะแนนที่ได้	ระดับปัญหา SD
ลมพายุ	0.71	น้อยมาก 0.63	0.71	น้อยมาก 0.66
ภัยแล้ง	1.57	น้อย 0.72	1.66	น้อย 0.69
ฝนตกชุก/น้ำท่วม	2.15	ปานกลาง 0.73	2.08	ปานกลาง 0.78
เฉลี่ย	1.48	น้อย 0.54	1.48	น้อย 0.56

4.4.7 ปัญหาเกี่ยวกับการช่วยเหลือจากรัฐบาล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการทำสวนยางพาราในประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการช่วยเหลือจากรัฐบาลพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีปัญหาเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมาก ส่วนเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์มีปัญหาเฉลี่ยอยู่ที่ระดับน้อย โดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็นดังนี้ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือด้านเงินทุนสงเคราะห์อยู่ในระดับน้อย มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลข่าวสาร และการช่วยเหลือกรณีเกิดภัยธรรมชาติอยู่ในระดับน้อยมาก ส่วนเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับช่วยเหลือกรณีเกิดภัยธรรมชาติอยู่ในระดับน้อย และมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลข่าวสาร และการช่วยเหลือด้านเงินทุนสงเคราะห์อยู่ในระดับที่น้อยมาก (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 ระดับปัญหาเกี่ยวกับการช่วยเหลือจากรัฐบาล

ปัญหาเกี่ยวกับการช่วยเหลือ จากรัฐบาล	สมาชิกสหกรณ์ (n = 75)		ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (n = 95)			
	คะแนนที่ได้	ระดับปัญหาSD	คะแนนที่ได้	ระดับปัญหา SD		
การให้ข้อมูลข่าวสาร	0.72	น้อยมาก	0.61	0.64	น้อยมาก	0.58
การช่วยเหลือด้านเงินทุนสงเคราะห์	1.05	น้อย	0.70	0.99	น้อยมาก	0.63
การช่วยเหลือกรณีเกิดภัยธรรมชาติ	0.88	น้อยมาก	0.68	1.48	น้อย	0.56
เฉลี่ย	0.88	น้อยมาก	0.55	1.04	น้อย	0.39

ในส่วนของปัญหาในด้านอื่นๆ พบว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์และเกษตรกรไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์มีปัญหาในระดับน้อยมาก ซึ่งจะมีปัญหาในส่วนของความซื่อสัตย์ของลูกจ้าง ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือในเรื่องราคายางพาราจากรัฐบาล

4.5 การวิเคราะห์ศักยภาพทางการเงินของสหกรณ์กองทุนยางพาราฟ่งพรหมคร จำกัด

สหกรณ์กองทุนสวนยางพ่งพรหมคร จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ 137 หมู่ที่ 2 ตำบลฟ่งพรหมคร อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ดำเนินก่อสร้างโรงอบยางแห้งเมื่อปี พ.ศ. 2537 งบประมาณจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจำนวน 3,600,500 บาท มีห้องจำนวนห้องรมควัน 7 ห้อง สหกรณ์ได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2511 เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2537 มีสมาชิกแรกตั้งทั้งหมด 43 คน มีทุนเรือนหุ้นแรกตั้ง 81,000.00 บาท และในปี พ.ศ. 2539 สหกรณ์ ได้งบประมาณจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวนเงิน 1,200,000.00 บาท เพื่อก่อสร้างห้องรมควันเพิ่มอีกจำนวน 7 ห้อง และเมื่อปี พ.ศ. 2545 สหกรณ์ได้ขอกู้เงินจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ภายใต้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนโครงการเงินกู้เพื่อปรับโครงสร้างภาคเกษตร (ABS) เพื่อก่อสร้างโรงยางแผ่นผึ่งแห้ง/ยางเครฟ สหกรณ์ได้เริ่มดำเนินการขื่อน้ำยางสดนำมาแปรรูปปี พ.ศ. 2538 จนถึงปีปัจจุบันรวม 19 ปี

สหกรณ์กองทุนสวนยางพ่งพรหมคร จำกัด เป็นสหกรณ์ขนาดใหญ่ ปัจจุบันมีจำนวนสมาชิกจำนวน 308 ครั้วเรือน แรงงานที่ใช้ในการดำเนินงานของสหกรณ์มีจำนวนทั้งสิ้น 16 คน แบ่งเป็นแรงงานไทยจำนวน 4 คน และแรงงานต่างด้าวจำนวน 12 คน โครงสร้างธุรกิจของสหกรณ์ประกอบด้วย

1. ธุรกิจการให้เงินกู้ยืม (สินเชื่อ) (Credit Operation)
2. ธุรกิจการจัดหาสินค้ามาจำหน่าย หรือธุรกิจการซื้อ (Supply products to sell or buying)
3. ธุรกิจแปรรูปผลผลิตการเกษตรและการผลิตสินค้า (Agricultural production and processing business)

4. ธุรกิจการให้บริการและส่งเสริมการเกษตร (Agricultural Promotion & Service Operation)

5. ธุรกิจการรวบรวมผลิตผล หรือธุรกิจการขาย (Marketing Operation)

โดยในส่วนนี้จะทำการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลภาวะเศรษฐกิจทางการเงินของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด จะทำการวิเคราะห์ อัตราส่วนทางการเงิน 6 มิติ ดังนี้ ความเข้มแข็งของเงินทุนหรือความเพียงพอของเงินทุนต่อความเสี่ยง คุณภาพสินทรัพย์ ชัดความสามารถในการบริหาร การทำกำไร สภาพคล่อง และผลกระทบการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล จากการสัมภาษณ์สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด และข้อมูลรายงานประจำปีที่ทางสหกรณ์ได้จัดทำขึ้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 – 2556 เพื่อแสดงผลประกอบการที่ผ่านมาของสหกรณ์พบว่า

4.5.1 การวิเคราะห์ด้านความเพียงพอของเงินทุนต่อความเสี่ยง (Capital Strength)

การวิเคราะห์ด้านความเพียงพอของเงินทุนต่อความเสี่ยงของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ได้ทำการศึกษาถึงแหล่งเงินทุนของสหกรณ์ อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน อัตราส่วนทุนสำรองต่อสินทรัพย์ อัตราการเติบโตของสหกรณ์ อัตราการเติบโตของหนี้ และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 – 2556 รายละเอียดในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แหล่งเงินทุนของสหกรณ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 – 2556

ปี พ.ศ.	ทุนดำเนินงาน	แหล่งเงินทุนจากภายใน			แหล่งเงินทุนภายนอก		
		เงินฝากสมาชิก	เงินทุน	รวม	ธนาคารกรุงไทย	กรมส่งเสริมสหกรณ์	รวม
2551	6,506,021.28	2,736,737.42	3,569,283.86	6,306,021.28	-	200,000	200,000
%	100	42.06	54.86	96.92	-	3.08	3.08
2552	7,820,577.49	2,723,788.84	4,936,788.65	7,660,577.49	-	160,000	160,000
%	100	34.82	63.12	97.94	-	2.06	2.06
2553	10,812,994.34	4,788,508.39	5,444,485.95	10,232,994.34	-	580,000	580,000
%	100	44.28	50.36	94.64	-	5.36	5.36
2554	18,180,052.87	9,313,564.88	7,094,988.67	16,408,553.55	971,499.32	800,000	1,771,499.32
%	100	51.23	39.03	90.26	5.34	4.40	9.74
2555	21,413,523.97	10,632,537.52	9,304,734.04	19,937,271.56	675,993.04	800,259.37	1,476,252.41
%	100	49.65	43.45	93.10	3.16	3.74	6.90
2556	21,356,061.17	9,898,999.38	10,313,834.94	20,212,834.32	343,226.85	800,000	1,143,226.85

%	100	46.35	48.29	94.64	1.60	3.76	5.36
---	-----	-------	-------	-------	------	------	------

ที่มา : จากการคำนวณข้อมูลในรายงานประจำปีสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด

จากตารางที่ 4.16 ในปี พ.ศ. 2551 เงินทุนดำเนินงานอยู่ที่ 6,506,021.28 บาท ส่วนใหญ่ได้มาจากแหล่งเงินทุนภายในร้อยละ 96.92 ประกอบด้วยเงินรับฝากจากสมาชิกร้อยละ 42.06 ทุนของสหกรณ์เองร้อยละ 54.86 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 3.08 มาจากแหล่งเงินทุนภายนอกซึ่งเป็น เงินกู้ยืมจากกรมส่งเสริมสหกรณ์

ในปี พ.ศ. 2552 เงินทุนดำเนินงานอยู่ที่ 7,820,577.49 บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2551 เป็นเงินจำนวน 1,314,556.21 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.21 ส่วนใหญ่ได้มาจากแหล่งเงินทุนภายในร้อยละ 97.94 ประกอบด้วยเงินรับฝากจากสมาชิกร้อยละ 34.82 ทุนของสหกรณ์เองร้อยละ 63.12 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 2.06 มาจากแหล่งเงินทุนภายนอกซึ่งเป็น เงินกู้ยืมจากกรมส่งเสริมสหกรณ์

ในปี พ.ศ. 2553 เงินทุนดำเนินงานอยู่ที่ 10,812,994.34 บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2552 เป็นเงินจำนวน 2,992,416.85 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.26 ส่วนใหญ่ได้มาจากแหล่งเงินทุนภายในร้อยละ 94.64 ประกอบด้วยเงินรับฝากจากสมาชิกร้อยละ 44.28 ทุนของสหกรณ์เองร้อยละ 50.36 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 5.36 มาจากแหล่งเงินทุนภายนอกซึ่งเป็น เงินกู้ยืมจากกรมส่งเสริมสหกรณ์

ในปี พ.ศ. 2554 เงินทุนดำเนินงานอยู่ที่ 18,180,052.87 บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 เป็นเงินจำนวน 7,367,058.53 บาท คิดเป็นร้อยละ 68.13 ส่วนใหญ่ได้มาจากแหล่งเงินทุนภายในร้อยละ 90.26 ประกอบด้วยเงินรับฝากจากสมาชิกร้อยละ 51.23 ทุนของสหกรณ์เองร้อยละ 39.03 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 9.74 มาจากแหล่งเงินทุนภายนอกซึ่งเป็นเงินกู้ยืมจากธนาคารกรุงไทยเฉลี่ยร้อยละ 5.34 เงินกู้ยืมจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ร้อยละ 4.40

ในปี พ.ศ. 2555 เงินทุนดำเนินงานอยู่ที่ 21,413,523.97 บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 เป็นเงินจำนวน 3,233,471.1 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.79 ส่วนใหญ่ได้มาจากแหล่งเงินทุนภายในร้อยละ 93.10 ประกอบด้วยเงินรับฝากจากสมาชิกร้อยละ 49.65 ทุนของสหกรณ์เองร้อยละ 48.29 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 6.90 มาจากแหล่งเงินทุนภายนอกซึ่งเป็นซึ่งเป็นเงินกู้ยืมจากธนาคารกรุงไทยเฉลี่ยร้อยละ 3.16 เงินกู้ยืมจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ร้อยละ 3.74

ในปี พ.ศ. 2556 เงินทุนดำเนินงานอยู่ที่ 21,356,061.17 บาท ลดลงจากปี พ.ศ. 2555 เป็นเงินจำนวน 57,462.8 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.26 ส่วนใหญ่ได้มาจากแหล่งเงินทุนภายในร้อยละ 94.64 ประกอบด้วยเงินรับฝากจากสมาชิกร้อยละ 46.35 ทุนของสหกรณ์เองร้อยละ 43.45 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 5.36 มาจากแหล่งเงินทุนภายนอกซึ่งเป็นซึ่งเป็นเงินกู้ยืมจากธนาคารกรุงไทยร้อยละ 1.60 เงินกู้ยืมจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ร้อยละ 3.76

ในส่วนของความเข้มแข็งและความเพียงพอของเงินทุนต่อความเสี่ยงพบว่า เจ้าหนี้ไม่มีความเสี่ยง เนื่องจากสหกรณ์มีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนของสหกรณ์สามารถคุ้มครองหนี้ได้ทั้งหมด ยกเว้นในปี พ.ศ. 2555 สหกรณ์เผชิญกับปัญหาราคายางพาราตกต่ำ ส่งให้สหกรณ์มีหนี้สินเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากธุรกิจหลักของสหกรณ์คือ ธุรกิจแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตรและการผลิตสินค้า สหกรณ์มีปริมาณการผลิตที่ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2554 แต่ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 ร้อยละ 3.17 แต่

ให้รายได้ของสหกรณ์ลดลง ส่งผลกระทบต่อเงินทุนสหกรณ์ซึ่งมีรายละเอียดอัตราส่วนทางการเงินของสหกรณ์ในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 ความเพียงพอของเงินทุนต่อความเสี่ยงของสหกรณ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556

มิติที่ 1 ความเพียงพอของเงินทุนต่อ ความเสี่ยง (Capital Strength)	2551	2552	2553	2554	2555	2556
อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (เท่า)	0.56	0.50	0.66	0.94	1.31	0.55
อัตราส่วนทุนสำรองต่อสินทรัพย์ (เท่า)	0.18	0.14	0.17	0.12	0.15	0.12
อัตรากาเรเติบโตของสหกรณ์ (%)	36.30	2.58	44.69	44.12	-13.40	100.73
อัตรากาเรเติบโตของหนี้ (%)	-2.85	-8.35	90.52	106.67	20.77	-16.30
อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของทุน (%)	42.22	14.69	41.20	48.50	10.00	67.72

ที่มา : จากการคำนวณข้อมูลในรายงานประจำปีสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมคร จำกัด

อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน แสดงถึง ความเพียงพอของเงินทุนในการชำระหนี้ของสหกรณ์ มีอัตราส่วนค่อนข้างสูง โดยอัตราส่วนในปี พ.ศ. 2551 – 2554 อยู่ที่ 0.56 0.50 0.66 และ 0.94 เท่า ตามลำดับ อัตราส่วนของเงินทุนมีค่ามากกว่าหนี้สินของสหกรณ์ แต่ในปี พ.ศ. 2555 อัตราส่วน 1.31 เท่า ซึ่งส่วนของทุนสหกรณ์มีค่าต่ำกว่าหนี้สินของสหกรณ์ แสดงว่าสหกรณ์มีความเสี่ยงสูงที่จะชำระหนี้ต่อเจ้าหนี้ได้ แต่ในปี พ.ศ. 2556 อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนของสหกรณ์กลับมาอยู่ที่ระดับปกติ แสดงให้เห็นว่าสหกรณ์มีความเพียงพอของเงินทุนในการชำระหนี้สินของสหกรณ์ได้ด้วยตัวเอง และสร้างความมั่นใจให้กับเจ้าหนี้

อัตราส่วนทุนสำรองต่อสินทรัพย์ของสหกรณ์อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งมีอัตราส่วนในปี พ.ศ. 2551 อยู่ที่ 0.18 เท่าในปี พ.ศ. 2552 อยู่ที่ 0.14 เท่า ลดลงจากปี พ.ศ. 2551 0.04 เท่า ในปี พ.ศ. 2553 อยู่ที่ 0.17 เท่า เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2552 0.03 เท่า ในปี 2554 อยู่ที่ 0.12 เท่า ลดลงจากปี พ.ศ. 2553 0.05 เท่า ในปี พ.ศ. 2555 อยู่ที่ 0.15 เท่า เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2552 0.03 เท่า และ ในปี พ.ศ. 2556 อยู่ที่ 0.12 เท่า ลดลงจากปี พ.ศ. 2555 0.03 เท่า ตลอดระยะเวลา 6 ปีที่ผ่านมาซึ่งมีอัตราส่วนเปลี่ยนแปลงขึ้นลงในแต่ละปีไม่มาก แสดงว่า การจัดเก็บเงินทุนสำรองของสหกรณ์มีน้อยจะ

มีความเสี่ยงสูง สหกรณ์ควรเพิ่มในส่วนของเงินทุนสำรองให้มากขึ้น เพื่อชดเชยการขาดทุนที่อาจจะเกิดขึ้น

อัตรากาการเจริญเติบโตของทุนสหกรณ์ ในปี พ.ศ. 2551 อยู่ที่ร้อยละ 36.30 ในปี พ.ศ. 2552 อยู่ที่ร้อยละ 2.58 ซึ่งลดลงจากปีก่อนร้อยละ 33.72 แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเพิ่มการเจริญเติบโตของทุนสหกรณ์ลดลง ในปี พ.ศ. 2553 - 2554 อัตรากาการเจริญเติบโตของทุนสหกรณ์อยู่ที่ร้อยละ 44.69 และ 44.12 แสดงถึงสหกรณ์มีความสามารถในการเพิ่มการเจริญเติบโตของทุนสหกรณ์จากปี พ.ศ. 2552 มาก ในปี พ.ศ. 2555 อัตรากาการเจริญเติบโตของทุนสหกรณ์ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 13.40 แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการจัดเก็บทุนของสหกรณ์ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2554 และในปี พ.ศ. 2556 อัตรากาการเจริญเติบโตของทุนสหกรณ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 100.73 แสดงให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นของทุนสหกรณ์ที่เพิ่มขึ้นอย่างมากสหกรณ์มีกำไรสูงสามารถจัดเก็บทุนได้มาก

อัตรากาการเจริญเติบโตของหนี้ ในปี พ.ศ. 2551 - 2552 อัตรากาการเจริญเติบโตของหนี้สหกรณ์ลดลงอยู่ที่ร้อยละ 2.85 และ 8.36 แสดงให้เห็นว่าสหกรณ์มีอัตรากาการเจริญเติบโตของหนี้ในปัจจุบันต่ำกว่าปีก่อน แต่ในปี พ.ศ. 2553 - 2555 อัตรากาการเจริญเติบโตของหนี้สหกรณ์เพิ่มขึ้นอย่างมากอยู่ที่ร้อยละ 90.52 106.67 และ 20.77 แสดงให้เห็นว่าเงินทุนภายในของสหกรณ์มีไม่เพียงพอ แต่ในปี พ.ศ. 2556 อัตรากาการเจริญเติบโตของหนี้สหกรณ์ลดลงจากปี 2555 อยู่ที่ร้อยละ 16.30 แสดงให้เห็นว่าสหกรณ์สามารถบริหารจัดการหนี้ได้ดีและสามารถนำทุนไปสร้างรายได้ได้มากขึ้น

อัตรากาการผลตอบแทนต่อส่วนของทุนสหกรณ์ ในปี พ.ศ. 2551 มีอัตรากาการผลตอบแทนต่อส่วนของทุนสหกรณ์อยู่ที่ร้อยละ 42.22 ในปี พ.ศ. 2552 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2551 อยู่ที่ร้อยละ 14.69 ในปี พ.ศ. 2553 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2552 อยู่ที่ร้อยละ 41.20 ในปี 2554 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 อยู่ที่ร้อยละ 48.50 ในปี พ.ศ. 2555 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 อยู่ที่ร้อยละ 10.00 และในปี พ.ศ. 2556 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2555 อยู่ที่ร้อยละ 67.72 ตลอดระยะเวลา 6 ปีที่ผ่านมาอัตรากาการผลตอบแทนต่อส่วนของทุนสหกรณ์มีค่าเพิ่มขึ้นทุกปี แสดงให้เห็นว่าสหกรณ์มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานสามารถนำทุนไปสร้างรายได้ได้ดี

4.5.2 การวิเคราะห์ด้านคุณภาพของสินทรัพย์ (Asset Quality)

สินทรัพย์ของสหกรณ์ประกอบด้วยสินทรัพย์หมุนเวียน และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน โดยสินทรัพย์หมุนเวียน ได้แก่ เงินสดและเงินฝากธนาคาร เงินให้กู้ยืมระยะสั้น ลูกหนี้ระยะสั้น สินค้าคงเหลือ และสินทรัพย์หมุนเวียนอื่น สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ได้แก่ เงินลงทุนระยะยาว เงินให้กู้ระยะยาว ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ สิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ดิน สินทรัพย์ไม่มีตัวตน และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18 รายละเอียดของสินทรัพย์สภกรณ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556

ปี พ.ศ.	ทุนดำเนินงาน	สินทรัพย์หมุนเวียน						สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน							รวม
		เงินสดและเงิน ฝากธนาคาร	เงินให้กู้ยืม ระยะสั้น	ลูกหนี้ ระยะสั้น	สินค้า คงเหลือ	สินทรัพย์ หมุนเวียนอื่น	รวม	เงินลงทุน ระยะยาว	เงินให้กู้ ระยะยาว	ที่ดิน อุปกรณ์ - สุธิ	อาคาร และ สิทธิการใช้ ประโยชน์ที่ดิน	สินทรัพย์ ไม่มีตัวตน	สินทรัพย์ไม่ หมุนเวียนอื่น		
2551	8,773,653.55	3,679,706.25	3,565,000	172,650	232,353.65	142,408	7,792,117.90	48,000	0.00	823,312.54	40,000	0.00	70,223.20	981,535.65	
%	100	41.94	40.63	1.97	2.65	1.62	88.81	0.55	0	9.38	0.46	0	0.80	11.19	
2552	8,656,252.56	1,888,108.22	4,035,000	479,920	878,003.92	38,198.00	7,319,230.14	26,700	0.00	1,114,228.82	37,500	0.00	158,593.6	1,337,022.42	
%	100	21.81	46.61	5.54	10.14	0.44	84.55	0.31	0	12.87	0.44	0	1.83	15.45	
2553	13,845,692.08	6,568,169.3	5,138,000	283,392	521,745.83	55,705	12,567,012.13	36,700	0.00	1,098,071.95	35,000	0.00	108,908	1,278,679.95	
%	100	47.44	37.11	2.30	3.76	0.40	90.76	0.27	0	7.93	0.25	0	0.79	9.24	
2554	23,388,395.01	12,234,519.5	4,776,000	537,320	340,090	76,574.92	17,964,504.49	39,600	2,008,000	3,113,433.72	32,500	0.00	320,356.8	5,423,890.52	
%	100	52.31	20.42	2.05	1.45	0.33	76.81	0.20	8.59	13.31	0.14	0	1.37	23.19	
2555	24,131,649.18	9,205,382.98	4,845,000	1,442,850	1,135,620	107,138.58	16,735,991.47	46,600	4,211,500	2,660,584.51	30,000	0.00	446,973.2	7,395,657.71	
%	100	38.15	20.08	5.98	4.71	0.44	69.35	0.19	17.45	11.03	0.12	0	1.85	30.65	
2556	32,402,192.65	12,609,573.5	9,234,572	358,020	459,060.89	347,323.6	23,008,549.99	46,600	3,902,029	1,843,381.65	1,951,883.56	638,255.45	1,011,493	9,393,642.66	
%	100	38.92	28.50	1.10	1.42	1.07	71.01	0.14	12.04	5.69	6.02	1.97	3.12	28.99	

ที่มา : จากการคำนวณข้อมูลในรายงานประจำปีสภกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด

จากตารางที่ 4.18 ในปี พ.ศ. 2551 สหกรณ์มีทุนดำเนินงานทั้งสิ้น 8,773,653.55 บาท ส่วนใหญ่อยู่ในรูปของเงินสดและเงินฝากธนาคารคิดเป็นร้อยละ 41.94 เงินให้กู้ยืมระยะสั้นร้อยละ 40.63 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ – สุทธิร้อยละ 9.38 สินค้าคงเหลือร้อยละ 2.65 ลูกหนี้ระยะสั้นร้อยละ 1.97 เงินลงทุนระยะยาวร้อยละ 0.55 สิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ดินร้อยละ 0.46 ส่วนที่เหลือเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนอื่นร้อยละ 1.62 และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่นร้อยละ 0.80 ทั้งนี้สหกรณ์ได้นำสินทรัพย์ที่มีอยู่ไปใช้ในการดำเนินงานเพื่อก่อให้เกิดรายได้ 6.14 รอบ สร้างอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ร้อยละ 31.24 มีอัตราการเติบโตของสินทรัพย์เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 19.10 แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์และสร้างรายได้เพิ่มขึ้นจากปีก่อน

ในปี พ.ศ. 2552 สหกรณ์มีทุนดำเนินงานทั้งสิ้น 8,656,252.56 บาท ลดลงจากปีก่อน 117,400.99 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.34 ส่วนใหญ่อยู่ในรูปของเงินให้กู้ยืมระยะสั้นร้อยละ 46.61 เงินสดและเงินฝากธนาคารคิดเป็นร้อยละ 21.81 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ – สุทธิร้อยละ 12.87 สินค้าคงเหลือร้อยละ 10.14 ลูกหนี้ระยะสั้นร้อยละ 5.54 สิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ดินร้อยละ 0.44 เงินลงทุนระยะยาวร้อยละ 0.31 ส่วนที่เหลือเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนอื่นร้อยละ 0.44 และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่นร้อยละ 1.83 ทั้งนี้สหกรณ์ได้นำสินทรัพย์ที่มีอยู่ไปใช้ในการดำเนินงานเพื่อก่อให้เกิดรายได้ 6.20 รอบ สร้างอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ร้อยละ 16.94 มีอัตราการเติบโตของสินทรัพย์ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 1.34 แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ลดลงสหกรณ์ควรพิจารณาหาแนวทางในการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ที่มีอยู่ให้มากขึ้น และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ในปี พ.ศ. 2553 สหกรณ์มีทุนดำเนินงานทั้งสิ้น 13,845,692.08 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 5,189,439.52 บาท คิดเป็นร้อยละ 59.95 ส่วนใหญ่อยู่ในรูปของเงินสด และเงินฝากธนาคารคิดเป็นร้อยละ 47.44 เงินให้กู้ยืมระยะสั้นร้อยละ 37.11 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ – สุทธิร้อยละ 7.93 สินค้าคงเหลือร้อยละ 3.76 ลูกหนี้ระยะสั้นร้อยละ 2.30 เงินลงทุนระยะยาวร้อยละ 0.27 สิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ดินร้อยละ 0.25 ส่วนที่เหลือเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนอื่นร้อยละ 0.40 และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่นร้อยละ 0.79 ทั้งนี้สหกรณ์ได้นำสินทรัพย์ที่มีอยู่ไปใช้ในการดำเนินงานเพื่อก่อให้เกิดรายได้ 4.40 รอบ สร้างอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ร้อยละ 31.02 มีอัตราการเติบโตของสินทรัพย์เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 59.95 แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์และสร้างรายได้เพิ่มขึ้นจากปีก่อน

ในปี พ.ศ. 2554 สหกรณ์มีทุนดำเนินงานทั้งสิ้น 23,388,395.01 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 9,542,702.93 บาท คิดเป็นร้อยละ 68.92 ส่วนใหญ่อยู่ในรูปของเงินสดและเงินฝากธนาคารคิดเป็นร้อยละ 52.31 เงินให้กู้ยืมระยะสั้นร้อยละ 20.42 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ – สุทธิร้อยละ 13.31 เงินให้กู้ระยะยาวร้อยละ 8.59 ลูกหนี้ระยะสั้นร้อยละ 2.05 สินค้าคงเหลือร้อยละ 1.45 เงินลงทุนระยะยาวร้อยละ 0.19 สิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ดินร้อยละ 0.14 ส่วนที่เหลือเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนอื่นร้อยละ 0.33 และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่นร้อยละ 1.37 ทั้งนี้สหกรณ์ได้นำสินทรัพย์ที่มีอยู่ไปใช้ในการดำเนินงานเพื่อก่อให้เกิดรายได้ 7.32 รอบ สร้างอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ร้อยละ 30.86 มีอัตราการเติบโตของสินทรัพย์เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 68.92 แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์และสร้างรายได้เพิ่มขึ้นจากปีก่อน

ในปี พ.ศ. 2555 สหกรณ์มีทุนดำเนินงานทั้งสิ้น 24,131,649.18 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 743,254.17 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.17 ส่วนใหญ่อยู่ในรูปของเงินสดและเงินฝากธนาคารคิดเป็นร้อยละ 38.15 เงินให้กู้ยืมระยะสั้นร้อยละ 20.08 เงินให้กู้ระยะยาวร้อยละ 17.45 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ – สุทธิร้อยละ 11.03 ลูกหนี้ระยะสั้นร้อยละ 5.98 สินค้าคงเหลือร้อยละ 4.71 เงินลงทุนระยะยาวร้อยละ 0.19 สิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ดินร้อยละ 0.12 ส่วนที่เหลือเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนอื่นร้อยละ 0.44 และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่นร้อยละ 1.85 ทั้งนี้สหกรณ์ได้นำสินทรัพย์ที่มีอยู่ไปใช้ในการดำเนินงานเพื่อก่อให้เกิดรายได้ 5.93 รอบ สร้างอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ร้อยละ 9.05 มีอัตราการเติบโตของสินทรัพย์ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 3.18 แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ลดลงสหกรณ์ควรพิจารณาหาแนวทางในการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ที่มีอยู่ให้มากขึ้น และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ในปี พ.ศ. 2556 สหกรณ์มีทุนดำเนินงานทั้งสิ้น 32,402,192.65 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 8,270,543.47 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.27 ส่วนใหญ่อยู่ในรูปของเงินสดและเงินฝากธนาคารคิดเป็นร้อยละ 38.92 เงินให้กู้ยืมระยะสั้นร้อยละ 28.50 ให้กู้ระยะยาวร้อยละ 12.04 สิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ดินร้อยละ 6.02 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ – สุทธิร้อยละ 5.69 เงิน สินค้าคงเหลือร้อยละ 1.42 ลูกหนี้ระยะสั้นร้อยละ 1.10 เงินลงทุนระยะยาวร้อยละ 0.14 ส่วนที่เหลือเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนอื่นร้อยละ 1.07 และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่นร้อยละ 3.12 ทั้งนี้สหกรณ์ฯ ได้นำสินทรัพย์ที่มีอยู่ไปใช้ในการดำเนินงานเพื่อก่อให้เกิดรายได้ 9.88 รอบ สร้างอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ร้อยละ 41.55 มีอัตราการเติบโตของสินทรัพย์เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 34.27 แสดงให้เห็นว่าสหกรณ์มีความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์และสร้างรายได้เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ซึ่งมีรายละเอียดอัตราการเพิ่มขึ้น/ลดลงของสินทรัพย์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556 รายละเอียดในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 คุณภาพของสินทรัพย์ของสหกรณ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556

มิติที่ 2 คุณภาพสินทรัพย์ (Asset Quality)		2551	2552	2553	2554	2555	2556
อัตราหมุนของสินทรัพย์	(รอบ)	6.14	6.20	4.40	7.32	5.93	9.88
อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	(%)	31.24	16.94	31.02	30.86	9.05	41.55
อัตราการเติบโตของสินทรัพย์	(%)	19.10	-1.34	59.95	68.92	3.18	34.27

ที่มา : จากการคำนวณข้อมูลในรายงานประจำปีสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมนคร จำกัด

อัตราหมุนของสินทรัพย์ของสหกรณ์ ในปี พ.ศ. 2551 สหกรณ์มีอัตราหมุนของสินทรัพย์อยู่ที่ 6.14 รอบ ในปี พ.ศ. 2552 มีจำนวนรอบในการหมุนอยู่ที่ 6.20 รอบ ในปี พ.ศ. 2553 มีจำนวนรอบในการหมุนอยู่ที่ 4.40 รอบ ลดลงจากปีพ.ศ. 2552 ในปีพ.ศ. 2554 มีจำนวนรอบในการหมุนอยู่ที่ 7.32 รอบ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 ในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวนรอบในการหมุนอยู่ที่ 5.93 ลดลงจากปี พ.ศ. 2554 และ ในปี พ.ศ. 2556 มีจำนวนรอบในการหมุนอยู่ที่ 9.88 รอบ เพิ่มสูงขึ้นมากกว่าทุกปี ตลอดระยะเวลา 6 ปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ในระดับดีมีจำนวนรอบในการหมุนสูง แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่เพื่อก่อให้เกิดรายได้และสร้างยอดขาย และมีการลงทุนในสินทรัพย์ที่สอดคล้องกับยอดขาย

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ของสหกรณ์ ในปี พ.ศ. 2551 มีอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ของสหกรณ์อยู่ที่ร้อยละ 31.24 ในปี พ.ศ. 2552 อยู่ที่ร้อยละ 16.94 ลดลงจากปี พ.ศ. 2551 ร้อยละ 14.31 ในปี พ.ศ. 2553 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 31.02 ในปี พ.ศ. 2554 อยู่ที่ร้อยละ 30.86 ลดลงจากปี พ.ศ. 2553 ร้อยละ 0.16 แต่ในปี พ.ศ. 2555 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ของสหกรณ์ลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 9.05 ลดลงจากปี พ.ศ. 2554 ร้อยละ 21.81 แสดงให้ทราบว่าในปี พ.ศ. 2555 สหกรณ์ใช้สินทรัพย์เพิ่มขึ้นแต่ก่อให้เกิดประโยชน์น้อยลงกว่าปีก่อน และในปี พ.ศ. 2556 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ของสหกรณ์เพิ่มสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2555 ร้อยละ 32.5 มาอยู่ที่ร้อยละ 41.55 แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ที่มีคุณภาพ ก่อให้เกิดกำไรจากการดำเนินงานสร้างรายได้ให้กับสหกรณ์

อัตรากาเรเติบโตของสินทรัพย์ของสหกรณ์ ในปี พ.ศ. 2551 อยู่ที่ร้อยละ 19.10 ในปี พ.ศ. 2552 อัตรากาเรเติบโตของสินทรัพย์ของสหกรณ์ลดลงจากปี พ.ศ. 2551 อยู่ที่ร้อยละ 1.34 ในปี พ.ศ. 2553 อัตรากาเรเติบโตของสินทรัพย์ของสหกรณ์ มีอัตรากาเรเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 59.95 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2552 และ ในปี พ.ศ. 2554 อัตรากาเรเติบโตของสินทรัพย์ของสหกรณ์ มีอัตรากาเรเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้นเป็นจากปี พ.ศ. 2553 ร้อยละ 68.92 แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีความสามารถในการจัดเก็บสินทรัพย์ได้เพิ่มขึ้นจากปีก่อน แต่ในปี พ.ศ. 2555 อัตรากาเรเจริญเติบโตของสินทรัพย์เพิ่มขึ้นน้อยลงจากปี พ.ศ. 2554 อยู่ที่ร้อยละ 3.18 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2556 อยู่ที่ร้อยละ 34.27 แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานสามารถจัดเก็บสินทรัพย์ได้เพิ่มขึ้น สหกรณ์มีอัตรากาเรเจริญเติบโตของสินทรัพย์ในอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นทุกปี ยกเว้นปี พ.ศ. 2552 ที่ลดลงจากปีก่อน แต่ลดลงในอัตราส่วนที่ต่ำ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนในปีอื่นๆ เนื่องจากการลดลงของราคาขายพาราที่เป็นรายได้หลักของสหกรณ์ ส่งผลให้สหกรณ์มีความสามารถในการจัดเก็บสินทรัพย์ได้ลดลง

4.5.3 การวิเคราะห์ขีดความสามารถในการบริหารจัดการ (Management Ability)

การวิเคราะห์ขีดความสามารถในการบริหารจัดการ จะพิจารณาถึงความสามารถในการบริหารธุรกิจ ให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นของสหกรณ์ฯ ซึ่งมูลค่าธุรกิจที่นำมาคำนวณมีค่าเท่ากับรายรับรวมของสหกรณ์แยกออกตามแต่ละธุรกิจ ประกอบไปด้วย 1.) ธุรกิจการให้เงินกู้ยืม (สินเชื่อ) รายรับคือ ดอกเบี้ยรับจากเงินให้กู้ยืม 2.) ธุรกิจการจัดหาสินค้ามาจำหน่าย รายรับคือ รายได้จากการขายสินค้า

เกษตร และสินค้าอื่น 3.) ธุรกิจแปรรูปผลผลิตการเกษตรและการผลิตสินค้า รายรับคือ รายได้จากการแปรรูปผลผลิตการเกษตร และประเภทผลผลิตอื่นๆ 4.) ธุรกิจการให้บริการและส่งเสริมการเกษตร รายรับคือ รายได้ค่าบริการโทรศัพท์ รายได้ค่าบริการกระแสไฟฟ้า และรายได้ค่าบริการ 5.) ธุรกิจรวบรวมผลผลิต รายรับคือ รายได้จากการขายน้ำยางพารา รายละเอียดในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 ความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์แยกในแต่ละธุรกิจตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556

ปี พ.ศ.		มูลค่าธุรกิจรวม	ธุรกิจสินเชื่อ	ธุรกิจจัดหาสินค้ามาจำหน่าย	ธุรกิจแปรรูปผลผลิต การเกษตรและการผลิตสินค้า	ธุรกิจให้บริการและส่งเสริมการเกษตร	ธุรกิจรวบรวมผลผลิต
2551	มูลค่าธุรกิจ	49,524,712.25	532,478.83	1,861,463.00	47,130,770.42		
	กำไร/ขาดทุน	2,494,263.73	523,729.00	57,659.63	1,912,875.10	-	-
	%	5.04	98.36	3.10	4.06		
2552	มูลค่าธุรกิจ	54,025,051.44	499,170.56	4,363,703.20	49,162,177.68		
	กำไร/ขาดทุน	681,702.89	506,520.00	175,182.89	737,010.88	-	-
	%	1.26	101.47	4.01	1.5		
2553	มูลค่าธุรกิจ	49,539,941.36	626,396.36	2,853,615.00	46,051,430	8,500.00	
	กำไร/ขาดทุน	3,445,979.76	573,451.60	94,638.82	2,771,434.34	6,455.00	-
	%	6.96	91.55	3.32	6.02	75.94	
2554	มูลค่าธุรกิจ	126,853,234.31	644,919.64	3,195,650.00	119,567,032.00	25,497.20	12,813,795.47
	กำไร/ขาดทุน	878,951.57	476,443.54	115,724.94	5,126,522.12	7,201.55	(120,815.18)
	%	0.69	73.87	3.63	4.29	28.24	(0.95)
2555	มูลค่าธุรกิจ	140,917,833.81	766,020.58	3,878,390.00	99,364,912	47,299.45	36,861,211.78
	กำไร/ขาดทุน	1,416,510.01	475,157.75	322,262.11	960,195.65	16,872.95	220,961.00
	%	1.42	62.03	8.31	0.97	35.67	0.71
2556	มูลค่าธุรกิจ	279,135,064.99	1,104,387.88	3,988,465.00	97,760,747.40	48,405.40	176,233,059.31
	กำไร/ขาดทุน	11,175,307.88	835,309.57	307,018.60	5,188,524.00	28,793.40	4,815,662.31
	%	4.00	75.64	7.70	5.60	59.48	2.73

ที่มา : จากการคำนวณข้อมูลในรายงานประจำปีสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด

จากตารางที่ 4.20 สหกรณ์มีมูลค่าธุรกิจในปี พ.ศ. 2551 รวมทั้งสิ้นจำนวน 49,524,712.25 บาท แยกเป็นธุรกิจสินเชื่อจำนวน 532,478.83 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 523,729.00 บาท ธุรกิจจัดหาสินค้ามาจำหน่ายจำนวน 1,861,463.00 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจ จำนวน 57,659.63 บาท และธุรกิจแปรรูปผลผลิตและผลิตสินค้าจำนวน 47,130,770.42 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 1,912,875.10 บาท รวมผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2551 มีกำไรทั้งสิ้น 2,494,263.73 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.04 ของมูลค่าธุรกิจรวม

ในปี พ.ศ. 2552 ธุรกิจมีมูลค่าธุรกิจรวมทั้งสิ้นจำนวน 54,025,051.44 บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2551 จำนวน 4,500,339.19 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.09 แยกเป็นธุรกิจสินเชื่อจำนวน 499,170.56 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 506,520.00 บาท ธุรกิจจัดหาสินค้ามาจำหน่ายจำนวน 4,363,703.20 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 175,182.89 บาท และธุรกิจแปรรูปผลผลิตและผลิตสินค้าจำนวน 49,162,177.68 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 737,010.88 บาท รวมผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2552 มีกำไรทั้งสิ้น 681,702.89 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.26 ของมูลค่าธุรกิจรวม

ในปี พ.ศ. 2553 ธุรกิจมีมูลค่าธุรกิจรวมทั้งสิ้นจำนวน 49,539,941.36 บาท ลดลงจากปี พ.ศ. 2552 จำนวน 4,485,110.08 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.30 แยกเป็นธุรกิจสินเชื่อจำนวน 644,919.64 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 573,451.60 บาท ธุรกิจจัดหาสินค้ามาจำหน่ายจำนวน 2,853,615.00 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 94,638.82 บาท ธุรกิจแปรรูปผลผลิตและผลิตสินค้าจำนวน 49,162,177.68 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 46,051,430 บาท และธุรกิจให้บริการและส่งเสริมการเกษตรจำนวน 8,500.00 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 6,455.00 บาท รวมผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2553 มีกำไรทั้งสิ้น 3,445,979.76 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.96 ของมูลค่าธุรกิจรวม

ในปี พ.ศ. 2554 ธุรกิจมีมูลค่าธุรกิจรวมทั้งสิ้นจำนวน 126,853,234.31 บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 จำนวน 77,313,292.94 บาท คิดเป็นร้อยละ 156.00 แยกเป็นธุรกิจสินเชื่อจำนวน 626,396.36 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 476,443.54 บาท ธุรกิจจัดหาสินค้ามาจำหน่ายจำนวน 3,195,650.00 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 115,724.94 บาท ธุรกิจแปรรูปผลผลิตและผลิตสินค้าจำนวน 119,567,032.00 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 5,126,522.12 บาท ธุรกิจให้บริการและส่งเสริมการเกษตรจำนวน 25,497.20 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 7,201.55 บาท และธุรกิจรวบรวมผลผลิตจำนวน 12,813,795.47 บาท มีผลการดำเนินงานขาดทุนเฉพาะธุรกิจจำนวน 120,815.18 บาท รวมผลการดำเนินงานในปี 2554 มีกำไรทั้งสิ้น 878,951.57 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.69 ของมูลค่าธุรกิจรวม

ในปี พ.ศ. 2555 ธุรกิจมีมูลค่าธุรกิจรวมทั้งสิ้นจำนวน 140,917,833.81 บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 จำนวน 14,064,599.5 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.09 แยกเป็นธุรกิจสินเชื่อจำนวน 766,020.58 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 475,157.75 บาท ธุรกิจจัดหาสินค้ามาจำหน่ายจำนวน 3,878,390.00 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน

322,262.11 บาท ธุรกิจแปรรูปผลผลิตและผลิตสินค้าจำนวน 99,364,912 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 960,195.65 บาท ธุรกิจให้บริการและส่งเสริมการเกษตรจำนวน 47,299.45 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 16872.95 บาท และธุรกิจรวบรวมผลผลิตจำนวน 36,861,211.78 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 4,815,662.31 บาท รวมผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 มีกำไรทั้งสิ้น 1,416,510.01 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.42 ของมูลค่าธุรกิจรวม

ในปี พ.ศ. 2556 ธุรกิจมีมูลค่าธุรกิจรวมทั้งสิ้นจำนวน 279,135,064.99 บาท เพิ่มขึ้นจากปี 2555 จำนวน 138,217,231.10 บาท คิดเป็นร้อยละ 98.08 แยกเป็นธุรกิจสินเชื่อจำนวน 1,104,387.88 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 835,309.57 บาท ธุรกิจจัดหาสินค้ามาจำหน่ายจำนวน 3,988,465.00 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 307,018.60 บาท ธุรกิจแปรรูปผลผลิตและผลิตสินค้าจำนวน 97,760,747.40 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 5,188,524.00 บาท ธุรกิจให้บริการและส่งเสริมการเกษตรจำนวน 48,405.40 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 28,793.40 บาท และธุรกิจรวบรวมผลผลิตจำนวน 176,233,059.30 บาท มีผลการดำเนินงานมีกำไรเฉพาะธุรกิจจำนวน 4,815,662.31 บาท รวมผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2556 มีกำไรทั้งสิ้น 11,175,307.88 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.00 ของมูลค่าธุรกิจรวม และสหกรณ์มีอัตราการเจริญเติบโตของธุรกิจในปี พ.ศ. 2551 – 2556 ซึ่งมีรายละเอียดในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 อัตราการเจริญเติบโตของธุรกิจตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556

มิติที่ 3 ชัดความสามารถในการบริหาร (Management Ability)	2551	2552	2553	2554	2555	2556
อัตราการเติบโตของธุรกิจ (%)	6.76	9.08	-8.30	156.06	11.09	98.08

ที่มา : จากการคำนวณข้อมูลในรายงานประจำปีสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด

จากตารางที่ 4.21 อัตราการเติบโตของธุรกิจ ในปี พ.ศ. 2551 มีอัตราการเจริญเติบโตอยู่ที่ร้อยละ 6.76 ในปี พ.ศ. 2552 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนอยู่ที่ 9.08 แสดงให้ทราบถึงความสามารถของสหกรณ์ที่เพิ่มขึ้น แต่ในปี พ.ศ. 2553 อัตราการเจริญเติบโตของสหกรณ์ได้ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 8.30 และเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 156.06 ในปี 2554 ในปี พ.ศ. 2555 เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.09 ในปี 2556 เพิ่มขึ้นร้อยละ 98.08 แสดงให้ทราบว่า อัตราการเจริญเติบโตของสหกรณ์ ใน 6 ปีที่ผ่านมา มีอัตราส่วนการเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้น สหกรณ์มีความสามารถในการบริหารธุรกิจให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นได้ตามกลางสภาพแวดล้อมและสังคมที่กิจการเผชิญอยู่

4.5.4 การวิเคราะห์การทำกำไร (Earning Sufficiency)

การวิเคราะห์การทำกำไรของสหกรณ์พวงพรหมนครจำกัดพบว่า สหกรณ์มีรายได้รวมในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 49,524,712.25 บาท และมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นจำนวน 47,464,844.46 บาท

จึงมีกำไรสุทธิจำนวน 2,059,867.79 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.16 ของยอดขาย/บริการ ในปี พ.ศ. 2552 สหกรณ์มีรายได้รวมจำนวน 54,025,051.44 บาท และมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นจำนวน 53,187,477.14 บาท จึงมีกำไรสุทธิจำนวน 837,574.30 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.55 ของยอดขาย/บริการ ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 2.61 สหกรณ์มีความสามารถในการทำกำไรลดลง ในปี พ.ศ. 2553 สหกรณ์มีรายได้รวมจำนวน 49,539,941.36 บาท และมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นจำนวน 46,629,285.64 บาท จึงมีกำไรสุทธิจำนวน 2,910,655.72 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.88 ของยอดขาย/บริการ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 4.33 สหกรณ์ฯ มีความสามารถในการทำกำไรเพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ. 2554 สหกรณ์มีรายได้รวมจำนวน 126,853,234.31 บาท และมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นจำนวน 121,906,935.95 บาท จึงมีกำไรสุทธิจำนวน 4,946,298.36 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.90 ของยอดขาย/บริการ ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 1.98 สหกรณ์ฯ มีความสามารถในการทำกำไรลดลง ในปี พ.ศ. 2555 สหกรณ์มีรายได้รวมจำนวน 140,917,833.81 บาท และมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นจำนวน 139,794,268.91 บาท จึงมีกำไรสุทธิจำนวน 1,123,564.90 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.80 ของยอดขาย/บริการ ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 3.10 สหกรณ์มีความสามารถในการทำกำไรลดลง และในปี พ.ศ. 2556 สหกรณ์มีรายได้รวมจำนวน 279,135,064.99 บาท และมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นจำนวน 268,515,965.18 บาท จึงมีกำไรสุทธิจำนวน 10,619,099.81 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.80 ของยอดขาย/บริการ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 3.00 สหกรณ์มีความสามารถในการทำกำไรเพิ่มขึ้น (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22 ผลประกอบการของธุรกิจตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556

ปี พ.ศ.	รายได้รวม	ค่าใช้จ่าย	กำไรสุทธิ	%
2551	49,524,712.25	47,464,844.46	2,059,867.79	4.16
2552	54,025,051.44	53,187,477.14	837,574.30	1.55
2553	49,539,941.36	46,629,285.64	2,910,655.72	5.88
2554	126,853,234.31	121,906,935.95	4,946,298.36	3.90
2555	140,917,833.81	139,794,268.91	1,123,564.90	0.80
2556	279,135,064.99	268,515,965.18	10,619,099.81	3.80

ที่มา : จากการคำนวณข้อมูลในรายงานประจำปีสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมคร จำกัด

สหกรณ์มีความสามารถในการทำกำไรได้ดีพอสมควร แต่เนื่องจากราคายางที่ผันผวนส่งผลโดยตรงต่อธุรกิจหลักของสหกรณ์ซึ่งความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์มีรายละเอียดแสดงให้เห็นในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ในตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556

มิตีที่ 4 การทำกำไร (Earning)	2551	2552	2553	2554	2555	2556
กำไรต่อสมาชิก (บาท)	11,507.64	3,969.55	12,600.24	19,171.70	4,304.85	34,477.60
เงินออมต่อสมาชิก (บาท)	22,853.45	21,025.54	29,423.67	45,719.76	51,732.90	45,931.74
หนี้สินต่อสมาชิก (บาท)	964.56	2,274.50	1,226.81	2,082.64	5,528.16	1,162.40
อัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ต่อกำไร (%)	20.50	43.25	261.85	13.91	47.74	9.58
อัตรากาไรสุทธิ (%)	27.32	-21.47	86.77	20.36	32.00	4.15
อัตรากาไรสุทธิ (%)	58.95	57.01	11.67	60.51	52.22	0.85
อัตรากาไรสุทธิ (%)	20.73	-59.34	247.51	69.94	-77.29	845.13
อัตรากาไรสุทธิ (%)	4.16	1.55	5.88	3.90	0.80	3.80

ที่มา : จากการคำนวณข้อมูลในรายงานประจำปีสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด

อัตรากำไรต่อสมาชิก ในปี พ.ศ. 2551 สหกรณ์มีอัตรากำไรต่อสมาชิกอยู่ที่ 11,507.64 บาท ในปี พ.ศ. 2552 สหกรณ์มีอัตรากำไรต่อสมาชิกอยู่ที่ 3,969.55 บาท ลดลงจากปี พ.ศ. 2551 ร้อยละ 65.51 ในปี พ.ศ. 2553 สหกรณ์มีอัตรากำไรต่อสมาชิกอยู่ที่ 12,600.24 บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2552 ร้อยละ 217.42 ในปี พ.ศ. 2554 สหกรณ์มีอัตรากำไรต่อสมาชิกอยู่ที่ 19,171.70 บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 ร้อยละ 52.15 ในปี พ.ศ. 2555 สหกรณ์มีอัตรากำไรต่อสมาชิกอยู่ที่ 4,304.85 บาท ลดลงจากปี พ.ศ. 2554 ร้อยละ 77.55 และในปี 2556 สหกรณ์มีอัตรากำไรต่อสมาชิกอยู่ที่ 34,477.60 บาท เพิ่มขึ้นจากปี 2555 ร้อยละ 52.15 แสดงให้ทราบว่าตลอดระยะเวลา 6 ปีที่ผ่านมาสหกรณ์มีความสามารถในการทำกำไร สมาชิกสหกรณ์มีกำไรจากผลการดำเนินงานโดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2556 สหกรณ์มีความสามารถในการทำกำไรที่เพิ่มขึ้นมากเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

เงินออมต่อสมาชิก สมาชิกสหกรณ์มีเงินออมในปี พ.ศ. 2551 อยู่ที่ 22,853.45 บาท ปี พ.ศ. 2552 อยู่ที่ 21,025.54 บาท ลดลงจากปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1,827.91 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.00 ในปี พ.ศ. 2553 เงินออมต่อสมาชิกของสหกรณ์อยู่ที่ 29,423.67 บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2552 จำนวน 8,398.13 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.94 ในปี พ.ศ. 2554 เงินออมต่อสมาชิกของสหกรณ์อยู่ที่ 45,719.76 บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 จำนวน 16,296.09 บาท คิดเป็นร้อยละ 55.38 และในปี พ.ศ. 2555 เงินออมต่อสมาชิกของสหกรณ์อยู่ที่ 51,732.21 บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 จำนวน 6,012.45 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.15 แสดงให้ทราบว่า สมาชิกของสหกรณ์มีความสามารถในการเก็บเงินออมที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ในปี พ.ศ. 2556 เงินออมต่อสมาชิกอยู่ที่ 45,931.74 บาท ลดลงจากปี

พ.ศ. 2555 จำนวน 5,818.47 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.25 สมาชิกสหกรณ์มีศักยภาพในการเก็บเงินลดลง แต่ยังมีอัตราส่วนที่สูง

หนี้สินต่อสมาชิกของสหกรณ์ โดยในปี พ.ศ. 2551 สหกรณ์มีหนี้สินต่อสมาชิกอยู่ที่ 964.53 บาท ในปี 2552 มีหนี้สินต่อสมาชิกอยู่ที่ 2,274.50 บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1,309.97 บาท คิดเป็นร้อยละ 135.81 ในปี พ.ศ. 2553 มีหนี้สินต่อสมาชิกอยู่ที่ 1,226.51 บาท ลดลงจากปี 2552 จำนวน 1,047.99 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.08 ในปี พ.ศ. 2554 มีหนี้สินต่อสมาชิกของสหกรณ์อยู่ที่ 2,082.64 บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 จำนวน 856.13 บาท คิดเป็นร้อยละ 69.80 ในปี พ.ศ. 2555 มีหนี้สินต่อสมาชิกของสหกรณ์อยู่ที่ 5,528.16 บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 จำนวน 3,445.52 บาท คิดเป็นร้อยละ 165.44 และในปี พ.ศ. 2556 หนี้สินต่อสมาชิกของสหกรณ์อยู่ที่ 1,162.40 ลดลงจากปี พ.ศ. 2555 จำนวน 4,365.76 บาท คิดเป็นร้อยละ 78.98 แสดงให้ทราบว่าหนี้สินต่อสมาชิกของสหกรณ์ตลอดระยะเวลา 6 ปีที่ผ่านมาอยู่ในอัตราส่วนที่ต่ำเมื่อเทียบกับเงินออมต่อสมาชิกสหกรณ์มีความสามารถในการจัดการหนี้ที่ดี

อัตราค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อกำไร ในปี พ.ศ. 2551 สหกรณ์มีอัตราค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อกำไรอยู่ที่ร้อยละ 20.50 ในปี พ.ศ. 2552 อยู่ที่ร้อยละ 43.25 สูงกว่าปี พ.ศ. 2551 ร้อยละ 22.75 ในปี พ.ศ. 2553 อยู่ที่ร้อยละ 261.85 สูงกว่าจากปี พ.ศ. 2552 ร้อยละ 218.60 ซึ่งมีอัตราส่วนที่สูงมากเมื่อเทียบกับปีก่อน แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีกำไรจากการดำเนินงานสูง แต่ในปี พ.ศ. 2554 อัตราค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อกำไรอยู่ที่ร้อยละ 13.91 ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2553 ร้อยละ 202.94 ในปี พ.ศ. 2555 อยู่ที่ร้อยละ 47.74 สูงกว่าปี พ.ศ. 2554 ร้อยละ 33.83 และในปี พ.ศ. 2556 อัตราค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อกำไรอยู่ที่ ร้อยละ 95.85 สูงกว่าปี พ.ศ. 2555 ร้อยละ 48.11 แสดงให้ทราบว่าตลอด 6 ปี ที่ผ่านมา สหกรณ์มีการควบคุมค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่ดี มีความสามารถในการทำกำไรได้ดี ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่มีศักยภาพ

อัตรากาไรสุทธิของทุนสำรอง ในปี พ.ศ. 2551 อัตรากาไรสุทธิของทุนสำรองอยู่ที่ร้อยละ 27.32 ในปี พ.ศ. 2552 ลดลงจากปี พ.ศ. 2551 ร้อยละ 21.49 และเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2552 เป็นร้อยละ 86.77 ในปี พ.ศ. 2553 แสดงให้ทราบว่า สหกรณ์มีความสามารถในการจัดสรรส่วนของกำไรมาเป็นทุนสำรองมากขึ้นจากปีก่อน ในปีพ.ศ. 2554อัตรากาไรสุทธิของทุนสำรองอยู่ที่ 20.37 ในปี พ.ศ. 2555 อัตรากาไรสุทธิของเงินทุนสำรองสหกรณ์เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 อยู่ที่ร้อยละ 32.00 และในปี พ.ศ. 2556 อัตรากาไรสุทธิของเงินทุนสำรองสหกรณ์เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2555 อยู่ที่ร้อยละ 4.45 แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีความสามารถในการจัดสรรส่วนของกำไรมาเป็นเงินทุนสำรองได้เพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลา 6 ที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผลดีต่อสหกรณ์

อัตรากาไรสุทธิของทุนสะสมอื่น ของสหกรณ์อยู่ในอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นทุกปี ในปี พ.ศ. 2551 สหกรณ์มีอัตรากาไรสุทธิของทุนสะสมอื่นอยู่ที่ร้อยละ 58.95 ในปี พ.ศ. 2552 สหกรณ์มีอัตรากาไรสุทธิของทุนสะสมอื่นอยู่ที่ร้อยละ 57.03 เพิ่มขึ้นต่ำกว่าปี พ.ศ. 2551 ร้อยละ 1.92 ในปี พ.ศ. 2553 สหกรณ์มีอัตรากาไรสุทธิของทุนสะสมอื่นอยู่ที่ร้อยละ 11.67 เพิ่มขึ้นต่ำกว่าปี 2552 ร้อยละ 45.36 ในปี พ.ศ. 2554 สหกรณ์มีอัตรากาไรสุทธิของทุนสะสมอื่นอยู่ที่ร้อยละ 60.51 เพิ่มขึ้นสูงกว่าปี 2553 ร้อยละ 48.84 ในปี พ.ศ. 2555 สหกรณ์มีอัตรากาไร

เจริญเติบโตของทุนสะสมอื่นอยู่ที่ร้อยละ 52.22 เพิ่มขึ้นต่ำกว่าปี พ.ศ. 2554 ร้อยละ 8.29 และในปี พ.ศ. 2556 สหกรณ์มีอัตราการเจริญเติบโตของทุนสะสมอื่นอยู่ที่ร้อยละ 0.85 เพิ่มขึ้นต่ำกว่าปี พ.ศ. 2555 ร้อยละ 51.37 แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีความสามารถในการจัดสรรทุนตามระเบียบข้อบังคับได้ดี และดีมากโดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2554 มีตราส่วนที่เพิ่มขึ้นมากกว่าปีอื่นๆ

อัตราการเจริญเติบโตของกำไรของสหกรณ์ในปี พ.ศ. 2551 อัตราการเจริญเติบโตของกำไรอยู่ที่ร้อยละ 20.73 ในปี พ.ศ. 2552 ลดลงจากปี พ.ศ. 2551 ร้อยละ 59.34 ในปี พ.ศ. 2553 อัตราการเจริญเติบโตของกำไรอยู่ที่ร้อยละ 247.51 ในปี พ.ศ. 2554 อัตราการเจริญเติบโตของกำไรอยู่ที่ร้อยละ 69.94 ในปี พ.ศ. 2555 อัตราการเจริญเติบโตของกำไรของสหกรณ์ลดลงจากปี พ.ศ. 2554 ร้อยละ 77.29 และในปี 2556 อัตราการเจริญเติบโตของกำไร เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2555 ร้อยละ 845.13 แสดงให้ทราบว่ากิจการสหกรณ์ฯ มีประสิทธิภาพในการบริหารงานแม้ว่าในปี พ.ศ. 2552 และปี พ.ศ. 2555 จะมีอัตราการเจริญเติบโตของกำไรของสหกรณ์ลดลงจากปีก่อน แต่อัตราการเจริญเติบโตของกำไรของสหกรณ์ฯ ที่เพิ่มขึ้นมีค่ามากกว่าอัตราการเจริญเติบโตของกำไรของสหกรณ์ลดลง

อัตรากำไรสุทธิของสหกรณ์มีอัตราการเจริญเติบโตของกำไรสุทธิ ในปี พ.ศ. 2551 สหกรณ์มีอัตรากำไรสุทธิอยู่ที่ร้อยละ 4.16 ในปี พ.ศ. 2552 อยู่ที่ร้อยละ 1.55 ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2551 ร้อยละ 2.61 แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีความสามารถในการทำกำไรลดลงจากปีก่อน ในปี พ.ศ. 2553 อยู่ที่ร้อยละ 5.88 สูงกว่าปี พ.ศ. 2552 ร้อยละ 4.33 ในปี พ.ศ. 2554 อยู่ที่ร้อยละ 3.90 ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2553 ร้อยละ 1.98 ในปี พ.ศ. 2555 อยู่ที่ร้อยละ 0.80 ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2554 ร้อยละ 3.1 และในปี พ.ศ. 2556 อยู่ที่ร้อยละ 3.80 สูงกว่าปี พ.ศ. 2555 ร้อยละ 3 แสดงให้ทราบว่า สหกรณ์มีความสามารถในการทำกำไรที่ไม่แน่นอนใน 6 ปีที่ผ่านมา แต่ยังสามารถในการทำกำไรโดยรวมอยู่ที่ระดับปกติ

4.5.5 การวิเคราะห์สภาพคล่อง (Liquidity)

สหกรณ์มีสภาพคล่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 – 2556 พบว่าในปี พ.ศ. 2551 สหกรณ์มีสินทรัพย์หมุนเวียนทั้งหมด 7,792,117.90 บาท มีหนี้สินหมุนเวียน 3,065,792.42 บาท สหกรณ์มีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 2.54 เท่า แสดงให้ทราบว่าความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของสหกรณ์มีมาก สหกรณ์มีสินทรัพย์ที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดเพื่อชำระหนี้มากกว่าหนี้สินหมุนเวียน อัตราหมุนของสินค้า 323.09 ครั้ง แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์สามารถจำหน่ายสินค้าในงวดบัญชีนั้นๆ ได้ดี สินค้าคงเหลือของสหกรณ์มีค่าต่ำ เมื่อเทียบกับต้นทุนขาย สหกรณ์มีความสามารถในการส่งสินค้าไปถึงมือผู้ซื้อได้เร็ว ส่งผลต่อยอดขายของสหกรณ์ที่สามารถจำหน่ายและเปลี่ยนสินค้าเป็นเงินสดได้เร็ว และสินค้ามีอายุเฉลี่ย 1.13 วัน แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีระยะเวลาการถือครองสินค้าที่สั้น สินค้าขายและเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็ว สหกรณ์มีประสิทธิภาพในการบริหารสินค้าขาย และเพิ่มยอดขายให้กับกิจการส่งผลต่อกำไรที่เพิ่มขึ้น

ในปี พ.ศ. 2552 สหกรณ์มีสินทรัพย์หมุนเวียนทั้งหมด 12,567,012.13 บาท มีหนี้สินหมุนเวียน 2,769,594.84 บาท สหกรณ์มีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 2.64 เท่า เพิ่มขึ้นจากปี

ก่อน แสดงให้ทราบว่าความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของสหกรณ์มีมากขึ้น สหกรณ์มีสินทรัพย์ที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดเพื่อชำระหนี้มากกว่าหนี้สินหมุนเวียน อัตราหมุนของสินค้า 94.13 ครั้ง มีค่าลดลงจากปีก่อน เนื่องจากสินค้าคงเหลือมีค่าสูงขึ้นจากปีก่อน แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีความสามารถในการจำหน่ายสินค้าในงวดบัญชีนั้นๆ ได้น้อยลง และสินค้ามีอายุเฉลี่ย 3.88 วัน แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีระยะเวลาการถือครองสินค้าที่ยาวนานขึ้นจากปีก่อน สินค้าขายและเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ช้าลง

ในปี พ.ศ. 2553 สหกรณ์มีสินทรัพย์หมุนเวียนทั้งหมด 7,319,230.14 บาท มีหนี้สินหมุนเวียน 5,338,508.39 บาท สหกรณ์มีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 2.35 เท่า ลดลงจากปีก่อน แสดงให้ทราบว่าความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของสหกรณ์มีลดลง สหกรณ์มีความสามารถในการชำระหนี้ลดลงจากปีก่อน อัตราหมุนของสินค้า 65.46 ครั้ง มีค่าลดลงจากปีก่อน เนื่องจากสินค้าคงเหลือมีค่าสูงขึ้นจากปีก่อน ในขณะที่ต้นทุนขายสินค้าลดลง แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีความสามารถในการจำหน่ายสินค้าในงวดบัญชีนั้นๆ ได้น้อยลง และสินค้ามีอายุเฉลี่ย 5.58 วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีระยะเวลาการถือครองสินค้าที่ยาวนานขึ้นจากปีก่อน สินค้าขายและเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ช้าลง

ในปี พ.ศ. 2554 สหกรณ์มีสินทรัพย์หมุนเวียนทั้งหมด 17,964,504.49 บาท มีหนี้สินหมุนเวียน 10,515,057.88 บาท สหกรณ์มีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 2.07 เท่า ลดลงจากปีก่อน แสดงให้ทราบว่าความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของสหกรณ์มีลดลง สหกรณ์มีความสามารถในการชำระหนี้ลดลงจากปีก่อน อัตราหมุนของสินค้า 302.18 ครั้ง เพิ่มขึ้นจากปีก่อน แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์สามารถเพิ่มขึ้นในการจำหน่ายสินค้าในงวดบัญชีนั้นๆ ได้เพิ่มขึ้นจากปีก่อน สินค้าคงเหลือของสหกรณ์มีค่าต่ำ เมื่อเทียบกับต้นทุนขาย สหกรณ์มีความสามารถในการส่งสินค้าไปถึงมือผู้ซื้อได้เร็ว ส่งผลต่อยอดขายของสหกรณ์ที่สามารถจำหน่ายและเปลี่ยนสินค้าเป็นเงินสดได้เร็ว และสินค้ามีอายุเฉลี่ย 1.21 วัน ลดลงจากปีก่อน แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีระยะเวลาการถือครองสินค้าที่สั้นลงจากปีก่อน สินค้าขายและเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็ว สหกรณ์มีประสิทธิภาพในการบริหารสินค้าขาย และเพิ่มยอดขายให้กับกิจการ ส่งผลต่อกำไรที่เพิ่มขึ้น

ในปี พ.ศ. 2555 สหกรณ์มีสินทรัพย์หมุนเวียนทั้งหมด 16,735,991.47 บาท มีหนี้สินหมุนเวียน 13,058,758.17 บาท สหกรณ์มีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 1.28 เท่า ลดลงจากปีก่อน แสดงให้ทราบว่าความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของสหกรณ์มีลดลง สหกรณ์มีความสามารถในการชำระหนี้ลดลงจากปีก่อน อัตราหมุนของสินค้า 185.45 ครั้ง มีค่าลดลงจากปีก่อน เนื่องจากสินค้าคงเหลือมีค่าสูงขึ้นจากปีก่อน แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีความสามารถในการจำหน่ายสินค้าในงวดบัญชีนั้นๆ ได้น้อยลง และสินค้ามีอายุเฉลี่ย 1.97 วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีระยะเวลาการถือครองสินค้าที่ยาวนานขึ้นจากปีก่อน สินค้าขายและเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ช้าลง แต่ยังคงอยู่ในระดับที่ดี

ในปี พ.ศ. 2556 สหกรณ์มีสินทรัพย์หมุนเวียนทั้งหมด 23,008,549.99 บาท มีหนี้สินหมุนเวียน 11,144,471.23 บาท สหกรณ์มีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 2.07 เท่า เพิ่มขึ้นจากปีก่อน แสดงให้ทราบว่าความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของสหกรณ์มีมากขึ้น สหกรณ์มีสินทรัพย์ที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดเพื่อชำระหนี้มากกว่าหนี้สินหมุนเวียน อัตราหมุนของสินค้า 444.64 ครั้ง

เพิ่มขึ้นจากปีก่อน แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์สามารถเพิ่มขึ้นในการจำหน่ายสินค้าในงวดบัญชีนั้นๆ ได้เพิ่มขึ้นจากปีก่อน สินค้าคงเหลือของสหกรณ์มีค่าต่ำ เมื่อเทียบกับต้นทุนขาย สหกรณ์มีความสามารถในการส่งสินค้าไปถึงมือผู้ซื้อได้เร็ว ส่งผลต่อยอดขายของสหกรณ์ที่สามารถจำหน่ายและเปลี่ยนสินค้าเป็นเงินสดได้เร็ว และสินค้ามีอายุเฉลี่ย 0.82 วัน ลดลงจากปีก่อน แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีระยะเวลาการถือครองสินค้าที่สั้นลงจากปีก่อน สินค้าขายและเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็ว สหกรณ์มีประสิทธิภาพในการบริหารสินค้าขาย และเพิ่มยอดขายให้กับกิจการ ส่งผลต่อกำไรที่เพิ่มขึ้น (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24 สภาพคล่องของสหกรณ์ในตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556

ปี พ.ศ.	สินทรัพย์หมุนเวียน (บาท)	หนี้สินหมุนเวียน (บาท)	อัตราเงินทุน หมุนเวียน (เท่า)	อัตรามูลของ สินค้า (ครั้ง)	อายุเฉลี่ย สินค้า (วัน)
2551	7,792,117.90	3,065,792.42	2.54	323.09	1.13
2552	7,319,230.14	2,769,594.84	2.64	94.13	3.88
2553	12,567,012.13	5,338,508.39	2.35	65.46	5.58
2554	17,964,504.49	10,515,057.88	1.71	302.18	1.21
2555	16,735,991.47	13,058,758.17	1.28	185.45	1.97
2556	23,008,549.99	11,144,471.23	2.07	444.64	0.82

ที่มา : จากการคำนวณข้อมูลในรายงานประจำปีสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด

4.5.6 การวิเคราะห์ผลกระทบของธุรกิจ (Sensitivity)

การวิเคราะห์ผลกระทบของธุรกิจของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด จะทำการวิเคราะห์ 2 ส่วน คือ ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากภายในสหกรณ์ และผลกระทบที่มาจากภายนอกสหกรณ์

1.) ผลกระทบภายในธุรกิจ

(1.) ด้านการเงินและสภาพคล่องทางการเงิน สหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด ดำเนินธุรกิจโดยใช้เงินทุนของสหกรณ์เองมากกว่าร้อยละ 90.00 เงินทุนมีความเพียงพอ มีสภาพคล่องที่ดีพอสมควร สามารถคุ้มครองหนี้ได้ทั้งหมด แต่ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาแหล่งเงินทุนจากภายนอกโดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2554 สหกรณ์มีการกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุนภายนอกเป็นจำนวนเงิน 1,771,499.32 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 9.74 ของทุนการดำเนินงานทั้งหมด เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงานของธุรกิจสหกรณ์ และในปี พ.ศ. 2555 - 2556 สหกรณ์มีการกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุนภายนอกจำนวนร้อยละ 6.90 และ 5.36 ของทุนการดำเนินงานทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าสหกรณ์มีเงินทุนจากแหล่งเงินทุนภายในไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานยังต้องการพึ่งพาแหล่งเงินทุนจากภายนอก

(2.) ด้านการผลิตและการดำเนินงาน สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรคร จำกัด ได้มีการรับซื้อยางแผ่นจากเกษตรกรในช่วงปี พ.ศ. 2555 แต่เกิดปัญหายางแผ่นไม่ได้คุณภาพโดนปฏิเสธจากโรงงานที่รับซื้อ เนื่องจากยางแผ่นที่รับซื้อมาจากเกษตรกรมีความชื้น และตัวสหกรณ์เองยังไม่มีความพร้อมในการรับซื้อยางแผ่น คือ ยังไม่มีโรงเก็บยางที่ได้มาตรฐานจำเป็นต้องหยุดการรับซื้อยางแผ่นในปี พ.ศ. 2556

(3.) ด้านการตลาดและการขาย สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรคร จำกัด ยังต้องมีการซื้อขายสินค้าผ่านพ่อค้าคนกลาง ดังนั้นปริมาณการขายสินค้ายังต้องขึ้นอยู่กับปริมาณความต้องการของพ่อค้าคนกลาง ในปี พ.ศ. 2557 สหกรณ์มีนโยบายที่จะเปิดตลาดและทำการส่งออกเอง

สหกรณ์มีการขายผลผลิตให้กับทางสหกรณ์กองทุนสวนยางและชุมชน โดยถูกหักค่าหัวคิวในอัตรา 0.45 – 0.50 บาท ในปี พ.ศ. 2555 สหกรณ์จึงมีการแยกตัวนำผลผลิตที่ได้ออกมาขายให้กับ บริษัท เซาท์แลนด์รับเบอร์ จำกัด ที่มีการหักค่าหัวคิวแค่ 0.10 บาท

(4.) ด้านทรัพยากรบุคคล สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรคร จำกัด มีการใช้แรงงานต่างด้าวเข้ามาช่วยในการแปรรูปผลผลิต ดังนั้นเมื่อมีการรับแรงงานใหม่เข้ามาจะเกิดปัญหาเรื่องของการสื่อสาร แต่เป็นแค่ผลกระทบแค่ระยะสั้น ซึ่งมีการแก้ปัญหาโดยการเรียนรู้จากคนเดิมที่ทำงานอยู่ก่อน

2.) ผลกระทบภายนอกธุรกิจ

(1.) ด้านภาวะคู่แข่ง ซึ่งในตำบลพวงพรครมีแหล่งรับซื้อน้ำยางสดของพ่อค้าเอกชนมากขึ้น สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรคร จำกัด ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 ตำบลพวงพรคร ซึ่งมีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด 13 หมู่บ้าน เกษตรกรจึงมีทางเลือกในการจำหน่ายผลผลิตมากขึ้น โดยเฉพาะเกษตรกรที่อยู่ในหมู่บ้านที่ห่างไกลกับสหกรณ์แต่ไม่มีผลกระทบต่อสมาชิกสหกรณ์ที่ให้ความเชื่อมั่นและจำหน่ายผลผลิตให้กับสหกรณ์เท่านั้น

(2.) ด้านสภาพตลาด/เศรษฐกิจ การวัดศักยภาพการดำเนินงานของสหกรณ์ จะดูจากผลกำไรที่สหกรณ์ได้รับจากการดำเนินงาน โดยตั้งแต่ปี พ.ศ.2551 จนถึงปัจจุบัน สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรคร จำกัด ต้องเผชิญกับปัญหาราคายางที่ไม่เสถียรภาพ การปรับตัวขึ้นลงบ่อยครั้งของราคายางพารา (ภาพที่ 1.1 ราคายางแยกตามประเภท ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 – 2555 หน้า 1) ส่งผลให้สหกรณ์มีความเสี่ยง โดยเฉพาะ ในปีพ.ศ. 2555 ราคายางพาราปรับตัวลดลงต่ำมาก ในขณะที่ปริมาณการขายผลผลิตยางพาราของสหกรณ์มีปริมาณการขายที่สูง แต่สหกรณ์มีรายได้จากการขายยางพาราลดลง

และในส่วนของธุรกิจแปรรูปผลผลิตการเกษตรและการผลิตสินค้า ที่ขยายตัวอย่างมากในปี พ.ศ. 2554 ได้รับผลกระทบในเรื่องของราคาไม้พืนและสารเคมีซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการแปรรูปยางพารามีการปรับตัวเพ่งสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตามสภาพของเศรษฐกิจ จึงส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายที่เป็นต้นทุนของสหกรณ์สูงขึ้นไปด้วย ดังนั้นสหกรณ์ต้องหาแนวทางในการบริหารจัดการธุรกิจให้ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้ภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป

(3.) ด้านเทคโนโลยี ในปี พ.ศ. 2557 สหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรคร จำกัด มีโครงการที่จะนำเครื่องจักรอัตโนมัติแบบสกรูคู่เข้ามาใช้ในกระบวนการผลิต ดังนั้นสหกรณ์ จำต้องหาแหล่งวัตถุดิบเพิ่มเพื่อมารองรับการทำงานของเครื่องจักรรูปแบบใหม่

สหกรณ์มีการนำโปรแกรมระบบบัญชีแยกประเภท ระบบสมาชิก และหุ้น ที่พัฒนา โดยกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ เข้ามาใช้ในการดำเนินธุรกิจ ดังนั้นสหกรณ์จำต้องมีการพัฒนาทรัพยากร บุคคลเพื่อมารองรับการใช้งานและให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในการพัฒนาระบบการใช้งานให้ ครบคลุมจากกรมตรวจสอบบัญชีสหกรณ์

4.6 การวิเคราะห์บทบาทของสหกรณ์กองทุนยางพาราพ่างพรหมคร จำกัด

โดยในส่วนนี้ได้มีการนำเสนอผลจากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล บทบาทของสหกรณ์ กองทุนสวนยางพาราพ่างพรหมคร จำกัด ที่มีต่อสมาชิกของสหกรณ์ในการทำสวนยางพารา ผู้วิจัยได้ นำเสนอออกเป็น 3 ส่วน ตามลำดับดังนี้

4.6.1 ด้านการจัดการเงินทุน

4.6.2 ด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตร

4.6.3 ด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตร

ซึ่งในแต่ละส่วนมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.6.1 ด้านการจัดการเงินทุน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลบทบาทของสหกรณ์ที่มีต่อสมาชิกสหกรณ์ในการทำสวน ยางพารา ในด้านการจัดการเงินทุน ซึ่งตัวสหกรณ์เองมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนสมาชิกสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยแยกการสำรวจข้อมูลออกเป็น 5 รายการ ดังนี้ ระยะเวลาในการให้กู้ยืม ประกอบด้วยเงินกู้ระยะสั้นมีวงเงินกู้ยืมไม่เกิน 100,000 บาท มี ระยะเวลาการผ่อนชำระ 1 ปี และเงินกู้ระยะปานกลางมีวงเงินกู้ยืมไม่เกิน 200,000 บาท มี ระยะเวลาการผ่อนชำระ 2 ปี สหกรณ์มีระดับความพึงพอใจที่มีต่อระยะเวลาการให้กู้ยืมเงินอยู่ใน ระดับมาก ส่วนสมาชิกสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากเช่นกัน ปริมาณเงินให้กู้มี เพียงพอต่อความต้องการ สหกรณ์มีระดับความพึงพอใจที่มีต่อปริมาณเงินให้กู้ยืมมีเพียงพอต่อความ ต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนสมาชิกสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก อัตราดอกเบี้ย เงินกู้ยืม สหกรณ์มีการคิดอัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ร้อยละ 10 บาทต่อปี ระดับความพึงพอใจของสหกรณ์ที่ มีต่อการคิดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมอยู่ในระดับมาก ส่วนสมาชิกสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจอยู่ใน ระดับมากเช่นกัน อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก สหกรณ์ให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากอยู่ที่ร้อยละ 3.50 บาทต่อปี ระดับความพึงพอใจของสหกรณ์ที่มีต่อการให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากอยู่ในระดับมาก ส่วนสมาชิก

สหกรณ์มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากเช่นกัน และสวัสดิการต่างๆ โดยสหกรณ์มีการจัดเก็บทุนสาธารณะประโยชน์ไว้เพื่อช่วยเหลือสาธารณะประโยชน์และกิจกรรมต่างๆ และส่งเสริมทางด้านการกีฬา และการศึกษาแก่เยาวชนในชุมชน ระดับความพึงพอใจของสหกรณ์ที่มีต่อการให้สวัสดิการต่างๆ แก่สมาชิกสหกรณ์ และชุมชน อยู่ในระดับมาก ส่วนสมาชิกสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25 ความพึงพอใจบทบาทของสหกรณ์ที่มีต่อสมาชิกในด้านการจัดหาเงินทุน

บทบาทของสหกรณ์ด้าน การจัดหาเงินทุน	สหกรณ์ (n = 1)		สมาชิกสหกรณ์ (n = 75)		SD
	คะแนนที่	ระดับความ	คะแนนที่	ระดับความ	
	ได้	พึงพอใจ	ได้	พอใจ	
ระยะเวลาการให้กู้ยืมเงินเหมาะสม	4	มาก	3.55	มาก	0.79
ปริมาณเงินให้กู้มีเพียงพอต่อความต้องการ	5	มากที่สุด	3.72	มาก	0.67
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้	4	มาก	3.28	มาก	0.65
อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก	4	มาก	3.27	มาก	0.53
สวัสดิการต่างๆ	4	มาก	2.89	ปานกลาง	0.63
เฉลี่ย	4.2	มากที่สุด	3.34	มาก	0.44

4.6.2 ด้านการจัดหาสินค้าทางการเกษตร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลบทบาทของสหกรณ์ที่มีต่อสมาชิกสหกรณ์ในการทำสวนยางพารา ในด้านการจัดหาสินค้าทางการเกษตร ซึ่งสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนสมาชิกสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน โดยแยกการสำรวจข้อมูลออกเป็น 4 รายการ ดังนี้ ความเพียงพอของจำนวนสินค้าที่ให้บริการ สหกรณ์มีจำนวนสินค้าที่ให้บริการอยู่ในสต็อกไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 โดยเฉพาะ ข้าวสาร ปุ๋ยเคมีผสม ปุ๋ยน้ำ ยาปราบศัตรูพืช และอุปกรณ์ที่ในการทำสวนยางพารา โดยเฉพาะมีดกรีดยาง ลิ่นรองรับน้ำยาง เป็นต้น หากเกษตรกรหรือพ่อค้าคนกลางที่ต้องการสินค้าในปริมาณมาก จะมีการเข้ามาสั่งซื้อล่วงหน้า ระดับความพึงพอใจของสหกรณ์ที่มีต่อความเพียงพอของจำนวนสินค้าที่ให้บริการอยู่ในระดับมาก ส่วนสมาชิกสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ความหลากหลายของชนิดสินค้าที่ให้บริการ สหกรณ์มีการจำหน่ายสินค้าประเภทการเกษตรและสินค้าทั่วไป ที่มีความจำเป็นต่อเกษตรกรมากกว่า 10 ชนิด ระดับความพึงพอใจของสหกรณ์ที่มีต่อความหลากหลายของชนิดสินค้าที่ให้บริการอยู่ในระดับมาก ส่วนสมาชิกสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คุณภาพของสินค้าที่ให้บริการ สหกรณ์มีการนำสินค้าที่มีคุณภาพอยู่ในระดับใกล้เคียงกับท้องตลาดเพื่อให้เกษตรกรมีทางเลือกในการซื้อสินค้า ระดับความพึงพอใจของสหกรณ์ที่มีต่อคุณภาพของสินค้าที่ให้บริการอยู่ในระดับมาก ส่วนสมาชิกสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และระดับราคาของสินค้าที่ให้บริการ สหกรณ์ได้จำหน่ายสินค้าบางรายการในราคาที่ต่ำกว่าท้องตลาด เน้นปริมาณการขาย

มากกว่าผลกำไร โดยมีระดับความพึงพอใจของสหกรณ์ที่มีต่อระดับราคาของสินค้าที่ให้บริการอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนสมาชิกสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26 ความพึงพอใจบทบาทของสหกรณ์ที่มีต่อสมาชิกในด้านการจัดหาสินค้าทางการเกษตร

บทบาทของสหกรณ์ด้านการจัดหาสินค้าทางการเกษตร	สหกรณ์ (n = 1)		สมาชิกสหกรณ์ (n = 75)		SD
	คะแนนที่ได้	ระดับความพึงพอใจ	คะแนนที่ได้	ระดับความพึงพอใจ	
ความเพียงพอของจำนวนสินค้าที่ให้บริการ	4	มาก	4.32	มากที่สุด	0.59
ความหลากหลายของชนิดสินค้าที่ให้บริการ	4	มาก	4.37	มากที่สุด	0.61
คุณภาพของสินค้าที่ให้บริการ	4	มาก	4.35	มากที่สุด	0.58
ระดับราคาของสินค้าที่ให้บริการ	5	มากที่สุด	3.68	มาก	0.66
เฉลี่ย	4.25	มากที่สุด	4.18	มากที่สุด	0.35

4.6.3 ด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลบทบาทของสหกรณ์ที่มีต่อสมาชิกสหกรณ์ในการทำสวนยางพารา ในด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตร ซึ่งตัวสหกรณ์เองมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนสมาชิกสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยแยกการสำรวจข้อมูลออกเป็น 4 รายการ ดังนี้ การจัดประชุมสมาชิกสหกรณ์มีการจัดประชุมกรรมการสหกรณ์เป็นประจำทุกเดือน ส่วนการจัดประชุมสมาชิกสหกรณ์ปกติมีการจัดประชุมจำนวน 2 ครั้งต่อปี ยกเว้นกรณีเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินต้องเรียกประชุมทันที ซึ่งเรียกว่าการประชุมวิสามัญ ระดับความพึงพอใจของสหกรณ์ที่มีต่อการจัดประชุมสมาชิกอยู่ในระดับมาก ส่วนสมาชิกสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง การให้ข้อมูลข่าวสารที่ทันต่อสถานการณ์ เมื่อมีข่าวสารใหม่ๆ จะติดประกาศแจ้งไว้หน้าสหกรณ์ และจุดรับซื้อน้ำยางสดของสหกรณ์ และทำเป็นไบบันทึกข้อความแจก ระดับความพึงพอใจของสหกรณ์ที่มีต่อการให้ข้อมูลข่าวสารที่ทันต่อสถานการณ์ อยู่ในระดับมาก ส่วนสมาชิกสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง การจัดอบรมเกษตรกร มีการจัดตามโครงการที่สหกรณ์กองทุนสวนยางจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้เสนอมา ซึ่งภายใน 1 ปี จะมีการจัดอบรมเกษตรกรอย่างน้อย 3 ครั้ง ระดับความพึงพอใจของสหกรณ์ที่มีต่อการจัดอบรมเกษตรกรอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสมาชิกสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจอยู่ในปานกลางเช่นกัน การลงพื้นที่ถ่ายทอดความรู้ สหกรณ์มีการลงพื้นที่ไปจัดอบรมโครงการตามแต่ละหมู่บ้าน โดยผ่านทางกรรมการของสหกรณ์ อาสามัคร เช่น หมอเดิน ยกเว้นแต่โครงการที่มาจากสหกรณ์จังหวัด จะมีวิทยากรมาให้ความรู้ ระดับความพึงพอใจของสหกรณ์ที่มีต่อการลงพื้นที่ถ่ายทอดความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสมาชิกสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจอยู่ในปานกลางเช่นกัน การแจกแผ่นพับประชาสัมพันธ์ ใบความรู้ สหกรณ์มีการนำแผ่นพับประชาสัมพันธ์ และใบความรู้ จากเกษตรอำเภอ และสหกรณ์จังหวัด มาแจกให้กับเกษตรกรที่เข้ามาขายน้ำยาง และซื้อสินค้าสหกรณ์ ปริมาณการแจกแผ่นพับประชาสัมพันธ์ และใบความรู้จะขึ้นอยู่กับปริมาณที่ได้มาจากเกษตรอำเภอและสหกรณ์จังหวัด ระดับ

ความพึงพอใจของสหกรณ์ที่มีต่อการแจกแผ่นพับประชาสัมพันธ์ และใบความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสมาชิกสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจอยู่ในปานกลางเช่นกัน ความร่วมมือในการแก้ปัญหาและแนวทางแก้ไข ในการจัดประชุมสมาชิกสหกรณ์แต่ละครั้ง จะมีการพูดคุยสอบถามข้อสงสัยกันในที่ประชุม ช่วยกันแสดงความคิดเห็นและหาแนวทางการแก้ไขปัญหา แต่ถ้ามีปัญหารายบุคคลเกษตรกรจะเข้ามาปรึกษาที่สหกรณ์เองมีระดับความพึงพอใจของสหกรณ์ที่มีต่อความร่วมมือในการแก้ปัญหาและแนวทางแก้ไขอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสมาชิกสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจอยู่ในปานกลางเช่นกัน (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27 ความพึงพอใจบทบาทของสหกรณ์ที่มีต่อสมาชิกในด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตร

บทบาทของสหกรณ์ด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตร	สหกรณ์ (n = 1)		สมาชิกสหกรณ์ (n = 75)		SD
	คะแนนที่ ได้	ระดับความ พึงพอใจ	คะแนนที่ ได้	ระดับความ พึงพอใจ	
การจัดประชุมสมาชิกตามช่วงเวลาที่เหมาะสม	4	มาก	2.48	ปานกลาง	0.62
การให้ข้อมูลข่าวสารที่ทันต่อสถานการณ์	4	มาก	2.53	ปานกลาง	0.62
มีการจัดอบรมเกษตรกร	3	ปานกลาง	2.61	ปานกลาง	0.54
การลงพื้นที่ถ่ายทอดความรู้	3	ปานกลาง	2.31	ปานกลาง	0.61
การแจกแผ่นพับประชาสัมพันธ์ ใบความรู้ สหกรณ์ฯให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาและ แนวทางแก้ไข	3	ปานกลาง	2.84	ปานกลาง	0.52
เฉลี่ย	3.34	มาก	2.58	ปานกลาง	0.34

4.7 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวเกษตรกรจากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในการสัมภาษณ์เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ ซึ่งเป็นตัวแทนเกษตรกรชาวสวนยางพาราในตำบลม่วงพรหมนครที่ผลิตยางพาราในรูปแบบน้ำยางสด แบ่งออกเป็นสองกลุ่มคือ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมนคร จำกัด จำนวน 75 ราย และเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิก จำนวน 95 ราย ในจำนวนเกษตรกรผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ซึ่งมีอายุการเป็นสมาชิกสหกรณ์เฉลี่ยอยู่ที่ 10.21 ปี เกษตรกรผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่แบ่งเป็นเพศหญิงร้อยละ 50.67 มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 41 - 50 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3 - 4 คน เกษตรกรทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลัก รองลงมาทำสวนปาล์ม พันธุ์ยางพาราที่เกษตรกรใช้ปลูกคือพันธุ์ RRIM 600 แรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพาราเกษตรกรทำเองทั้งหมดโดยใช้แรงงานในครอบครัวเฉลี่ยอยู่ที่ 2 คน เกษตรกรมีลักษณะความถี่ในการกรีดยางพารามากที่สุดในรูปแบบกรีดยาง 1 ใน 3 ของลำต้น กรีดยาง 2 วัน เว้น 1 วัน ยานพาหนะที่เกษตรกรใช้ในการขนส่งผลผลิตไปจำหน่ายใช้

รถจักรยานยนต์ ส่วนของช่องทางในการจำหน่ายผลผลิตพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ นำผลผลิตที่ได้ไปขายที่สหกรณ์ เกษตรกรมีการกรีด 10 เดือน ตั้งแต่เดือน พ.ค. – ก.พ.

เกษตรกรผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 41 – 50 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา และมีมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวส. มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนอยู่ที่ 5 – 6 คน เกษตรกรทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลัก รองลงมาทำสวนปาล์ม พันธุ์ยางพาราที่เกษตรกรใช้ปลูกมากที่สุดคือพันธุ์ RRIM 600 แรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพาราเกษตรกรจ้างและทำเอง โดยใช้แรงงานในครอบครัวเฉลี่ยอยู่ที่ 2 คน และแรงงานจ้างเฉลี่ยอยู่ที่ 3 คน เกษตรกรมีลักษณะความถี่ในการกรีดยางพารามากที่สุดในรูปแบบกรีด 1 ใน 3 ของลำต้นกรีด 2 วัน เว้น 1 วัน ยานพาหนะที่เกษตรกรใช้ในการขนส่งผลผลิตไปจำหน่ายส่วนใหญ่พบว่า มีการขนส่งโดยใช้รถจักรยานยนต์ เกษตรกรส่วนใหญ่ นำผลผลิตที่ได้ไปขายจูดรับซื้อ เกษตรกรมีการกรีด 10 เดือน ตั้งแต่เดือน พ.ค. – ก.พ.

ต้นทุนและอัตราผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับจากการทำสวนยางพาราหลังเปิดกรีดในรูปแบบน้ำยางสดเปรียบเทียบระหว่างเกษตรกรที่เป็นสมาชิก และไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์พบว่า ในระยะเวลาการดำเนินงาน 1 ปี ในจำนวนพื้นที่กรีด 1 ไร่ จำนวนต้นยางเฉลี่ย 76 ต้นต่อไร่ มีต้นทุนและอัตราผลตอบแทนแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 ต้นทุนและอัตราผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับจากการทำสวนยางพาราหลังเปิดกรีด ในรูปแบบน้ำยางสดเปรียบเทียบระหว่างเกษตรกรที่เป็นสมาชิก และไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (จำนวนพื้นที่กรีด 1 ไร่)

เกษตรกร	ปริมาณผลผลิต (กิโลกรัมต่อปี)	รายได้ (บาทต่อปี)	ต้นทุน (บาทต่อปี)	กำไร (บาทต่อปี)
สมาชิกสหกรณ์ (n=75)	1,151	27,093.34	13,886.04	13,207.30
ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ (n=95)	1,147.62	26,613.82	14,213.65	12,400.17

ที่มา: จากการคำนวณ

เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีต้นทุนรวมทั้งสิ้น 13,886.04 บาท คิดเป็นร้อยละ 51.25 ของรายได้ที่เกษตรกรได้รับจากการดำเนินงาน เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีต้นทุนรวมทั้งสิ้น 14,213.65 บาท คิดเป็นร้อยละ 53.41 ของรายได้ที่เกษตรกรได้รับจากการดำเนินงาน ซึ่งสูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 327.61 บาท ในส่วนของรายได้ที่เกษตรกรได้รับจากการดำเนินงานพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีรายได้จากการทำสวนยางพารา 27,093.34 บาท ได้รับกำไรจากการดำเนินงาน 13,207.30 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.75 เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีรายได้จากการทำสวนยางพารา 26,613.82 บาท ได้รับกำไรจากการดำเนินงาน 12,400.17 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.59 มีรายได้จากการทำสวนยางพาราในรูปแบบน้ำยางสดต่ำกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 479.52 บาทต่อปี ซึ่งผลประโยชน์ที่เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ ได้รับจากการเป็นสมาชิกสหกรณ์ คือ มีการซื้อปัจจัยการผลิตบางอย่างในราคาที่ต่ำกว่าเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิก

สหกรณ์ได้รับผลผลิตในปริมาณที่สูงกว่า และราคาขายน้ำยางสดที่จำหน่ายให้กับสหกรณ์มีราคาที่สูงกว่าการจำหน่ายผลผลิตให้กับพ่อค้าคนกลางในท้องถิ่น นอกจากการขายผลผลิต เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ยังได้รับรายได้ในส่วนของเงินปันผลตามหุ้น และเงินเฉลี่ยคืนตามธุรกิจเฉลี่ยอยู่ที่จำนวน 13,819.56 บาทต่อปี ที่ได้รับนอกเหนือจากเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์

ปัญหาของเกษตรกร จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการทำสวนยางพาราพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีปัญหาในด้านของปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ปัญหาเกี่ยวกับสวนยางและต้นยางพารา ปัญหาเกี่ยวกับการจำหน่ายผลผลิต ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การเกษตร และปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติอยู่ในระดับน้อย และมีปัญหาที่เกี่ยวกับการขนส่งผลผลิต และปัญหาที่เกี่ยวกับการช่วยเหลือจากรัฐบาลอยู่ในระดับน้อยมาก ส่วนเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์มีปัญหาในด้านของปัญหาที่เกี่ยวกับสวนยางและต้นยางพารา ปัญหาที่เกี่ยวกับการขนส่งผลผลิต ปัญหาที่เกี่ยวกับการจำหน่ายผลผลิต ปัญหาที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ทางการเกษตร และปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติอยู่ในระดับน้อย และมีปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน และปัญหาที่เกี่ยวกับการช่วยเหลือจากรัฐบาลอยู่ในระดับน้อยมาก ในส่วนของปัญหาในด้านอื่นๆ พบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ และเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์ มีปัญหาในระดับน้อยมาก ซึ่งจะมีปัญหาในส่วนของความซื่อสัตย์ของลูกจ้าง ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือในเรื่องราคายางพาราจากรัฐบาล

จากการศึกษาศักยภาพทางการเงินของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมนคร จำกัด ในส่วนของการวิเคราะห์ด้านความเข้มแข็งและความเพียงพอของเงินทุนต่อความเสี่ยงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556 พบว่า แหล่งเงินทุนของสหกรณ์ส่วนใหญ่ได้มาจากแหล่งเงินทุนภายในของสหกรณ์ ได้แก่ เงินฝากสมาชิก และทุนสหกรณ์ เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 94.57 ส่วนที่เหลือได้มาจากแหล่งเงินทุนภายนอก โดยการกู้ยืมจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทยเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 5.43 แสดงให้เห็นว่า เจ้าหนี้ไม่มีความเสี่ยงสหกรณ์มีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนตลอด 6 ปีที่ผ่านมา เฉลี่ยอยู่ที่ 0.75 เท่า ทุนของสหกรณ์สามารถคุ้มครองหนี้ได้ทั้งหมด

การวิเคราะห์ด้านคุณภาพของสินทรัพย์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556 พบว่า ทุนดำเนินงานส่วนใหญ่ของสหกรณ์อยู่ในรูปแบบของสินทรัพย์หมุนเวียน ในรูปแบบของเงินสดและเงินฝากธนาคาร รองลงมาเป็นเงินกู้ระยะสั้น ซึ่งมีอัตราส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนต่อต่อสินทรัพย์ทั้งหมด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556 อยู่ที่ร้อยละ 8.81 84.55 90.76 76.81 69.35 และ 71.01 ตามลำดับ สหกรณ์มีสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอยู่ที่ร้อยละ 11.19 15.45 9.24 23.19 30.65 และ 28.99 ส่วนใหญ่อยู่ในรูปของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุนัข เมื่อมาวิเคราะห์อัตราการหมุนของสินทรัพย์พบว่า มีอัตราการหมุนเฉลี่ยอยู่ที่ 6.65 รอบ ซึ่งอยู่ในระดับดีมีจำนวนรอบในการหมุนสูง แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่เพื่อก่อให้เกิดรายได้ อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ สหกรณ์ มีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปีเฉลี่ยปีละ 26.76 แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ที่มีคุณภาพ ก่อให้เกิดกำไรจากการดำเนินงานสร้างรายได้ให้กับสหกรณ์ และอัตราการเติบโตของสินทรัพย์สหกรณ์ สหกรณ์มีอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นทุกปี ยกเว้นปี พ.ศ. 2552 ที่ลดลงจากปีก่อน เนื่องจากปัญหาด้านราคายางพารา แต่ลดลงในอัตราส่วนที่ต่ำ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนในปีอื่นๆ แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานสามารถจัดเก็บสินทรัพย์ได้เพิ่มขึ้น

การวิเคราะห์ขีดความสามารถในการบริหารจัดการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556 พบว่า ธุรกิจที่สามารถทำกำไรให้กับสหกรณ์มากที่สุดคือ ธุรกิจสินเชื่อซึ่งรายได้หลักมาจากดอกเบี้ยรับจากเงินให้กู้ มีผลกำไรต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 83.81 ของมูลค่าธุรกิจ รองลงมาคือ ธุรกิจให้บริการและส่งเสริมการเกษตรเริ่มดำเนินงานเมื่อปี พ.ศ. 2553 สามารถสร้างผลกำไรต่อปีให้กับสหกรณ์เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 49.83 ของมูลค่าธุรกิจ และธุรกิจจัดหาสินค้ามาจำหน่ายมีผลกำไรต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 5.01 ของมูลค่าธุรกิจ ธุรกิจแปรรูปผลผลิตการเกษตรและการผลิตสินค้ามีผลกำไรต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 3.74 ของมูลค่าธุรกิจ และธุรกิจที่มีผลกำไรต่ำสุด คือ ธุรกิจรวบรวมผลผลิตเริ่มดำเนินงานในปี พ.ศ. 2554 มีผลการดำเนินงานขาดทุนในปีแรก มีผลกำไรต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ 0.83 ของมูลค่าธุรกิจ ตลอดระยะเวลา 6 ปีที่ผ่านมา สหกรณ์มีความสามารถในการทำกำไรต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 3.23 ของมูลค่าธุรกิจรวม มีอัตราเจริญเติบโตเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุกปี สหกรณ์มีความสามารถในการบริหารธุรกิจให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นได้ตามกลางสภาพแวดล้อมและสังคมที่กิจการเผชิญอยู่

การวิเคราะห์การทำกำไรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556 พบว่า สหกรณ์มีกำไรอัตรากำไรสุทธิ ในปี พ.ศ. 2551 - 2556 อยู่ที่ร้อยละ 4.16 1.55 5.88 3.90 0.80 และ 3.80 แสดงให้ทราบว่า สหกรณ์มีความสามารถในการทำกำไรที่ไม่แน่นอนใน 6 ปีที่ผ่านมา แต่ยังสามารถในการทำกำไรโดยรวมอยู่ที่ระดับปกติ อัตราการเจริญเติบโตของกำไรของสหกรณ์ ปี พ.ศ. 2551 - 2556 มีอัตราการเจริญเติบโตของกำไรอยู่ที่ร้อยละ 20.73 -59.34 247.51 69.94 - 77.29 และ 845.13 ตามลำดับ แสดงให้ทราบว่ากิจการสหกรณ์มีประสิทธิภาพในการบริหารงานแม้ว่าในปี พ.ศ. 2552 และปี พ.ศ. 2555 จะมีอัตราการเจริญเติบโตของกำไรของสหกรณ์ลดลงจากปีก่อน แต่อัตราการเจริญเติบโตของกำไรของสหกรณ์ที่เพิ่มขึ้นมีค่ามากกว่าอัตราการเจริญเติบโตของกำไรสหกรณ์ที่ลดลง

การวิเคราะห์สภาพคล่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556 พบว่า สหกรณ์มีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2.10 เท่า แสดงให้ทราบว่าความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของสหกรณ์มีมาก สหกรณ์มีสินทรัพย์ที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดเพื่อชำระหนี้มากกว่าหนี้สินหมุนเวียน อัตราหมุนเวียนของสินค้าต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ 235.83 ครั้ง แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์สามารถจำหน่ายสินค้าในงวดบัญชีนั้นๆ ได้ดี สินค้าคงเหลือของสหกรณ์มีค่าต่ำ เมื่อเทียบกับต้นทุนขาย สหกรณ์มีความสามารถในการส่งสินค้าไปถึงมือผู้ซื้อได้เร็ว ส่งผลต่อยอดขายของสหกรณ์ที่สามารถจำหน่ายและเปลี่ยนสินค้าเป็นเงินสดได้เร็ว และสินค้ามีอายุเฉลี่ย 2.43 วัน แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีระยะการถือครองสินค้าที่สั้น สินค้าขายและเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็ว สหกรณ์มีประสิทธิภาพในการบริหารสินค้าขาย และเพิ่มยอดขายให้กับกิจการ

การวิเคราะห์ผลกระทบของธุรกิจ พบว่า ผลกระทบที่เกิดจากปัจจัยภายในธุรกิจ ได้แก่ ด้านการเงินและสภาพคล่องทางการเงิน ซึ่งสหกรณ์ยังต้องมีการพึ่งพาแหล่งเงินทุนจากภายนอก ด้านการผลิตและการดำเนินงาน ซึ่งมีปัญหาในด้านของการรับซื้ออย่างแผ่นจากสมาชิก ด้านการตลาดและการขาย ยังต้องมีการซื้อขายสินค้าผ่านพ่อค้าคนกลาง และด้านทรัพยากรบุคคล ยังมีปัญหาในด้านการสื่อสารกับแรงงานต่างด้าว และในส่วนของผลกระทบที่เกิดปัจจัยภายนอกธุรกิจ ในด้านของภาวะคู่แข่ง อัตรากอเบี้ย นโยบายการเงินของภาครัฐ นโยบายการช่วยเหลือของภาครัฐ ระเบียบข้อบังคับ พรบ. ที่เกี่ยวข้อง วิชาการใหม่ๆ และภัยธรรมชาติ ไม่มีผลกระทบต่อสหกรณ์ แต่สหกรณ์ฯ ยังมีผลกระทบในด้านของภาวะคู่แข่ง ซึ่งมีแหล่งรับซื้อน้ำยางสดของพ่อค้าเอกชนมาก

ขึ้น ด้านของสภาพตลาด/เศรษฐกิจ มีการปรับตัวขึ้นลงบ่อยครั้งของราคายางพารา ในขณะที่เดียวกัน ราคามันฝรั่งและสารเคมีมีการปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายที่เป็นต้นทุนของ สหกรณ์สูงขึ้นไปด้วย และด้านเทคโนโลยี โครงการที่จะนำเครื่องจักรอัตโนมัติแบบสกรูมาใช้ใน กระบวนการผลิต ดังนั้นสหกรณ์จำเป็นต้องหาแหล่งวัตถุดิบเพิ่ม และพัฒนาบุคลากรของสหกรณ์ให้มี ประสิทธิภาพเพื่อมารองรับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลบทบาทของสหกรณ์ที่มีต่อสมาชิกสหกรณ์ในการทำสวน ยางพาราพบว่า มีบทบาทด้านการจัดหาเงินทุน ด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตร และด้าน การส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตร โดยสหกรณ์เป็นผู้ให้ผลประโยชน์ มีระดับความพึง พอใจในด้านการจัดหาเงินทุน ด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตรอยู่ในระดับมาก และด้านการ ส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของสมาชิกสหกรณ์ที่เป็นผู้รับ ประโยชน์มีระดับความพึงพอใจในด้านการจัดหาเงินทุนอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ทางการเกษตรอยู่ในระดับมาก และด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตรอยู่ใน ระดับน้อย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะเป็นการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะของการศึกษาซึ่งมีรายละเอียดต่างๆ ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนและอัตราผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับจากการทำสวนยางพาราหลังเปิดกรีต ในรูปแบบน้ำยางสดเปรียบเทียบระหว่างเกษตรกรที่เป็นสมาชิก และไม่ เป็นสมาชิกสหกรณ์พบว่า ในระยะเวลาการดำเนินงาน 1 ปี ในจำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ จำนวนต้นยางเฉลี่ย 76 ต้นต่อไร่ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีต้นทุนรวมทั้งสิ้น 13,886.04 บาท คิดเป็นร้อยละ 51.25 ของรายได้ที่เกษตรกรได้รับจากการดำเนินงาน เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีต้นทุนรวมทั้งสิ้น 14,213.65 บาท คิดเป็นร้อยละ 53.41 ของรายได้ที่เกษตรกรได้รับจากการดำเนินงาน ซึ่งสูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 327.61 บาท ในส่วนของรายได้ที่เกษตรกรได้รับจากการดำเนินงานพบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีรายได้จากการทำสวนยางพารา 27,098.34 บาท ได้รับกำไรจากการดำเนินงาน 13,207.30 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.75 เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีรายได้จากการทำสวนยางพารา 26,613.82 บาท ได้รับกำไรจากการดำเนินงาน 12,400.17 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.59 มีรายได้จากการทำสวนยางพาราในรูปแบบน้ำยางสดต่ำกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ 497.52 บาทต่อปี ซึ่งผลประโยชน์ที่เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ ได้รับจากการเป็นสมาชิกสหกรณ์คือ มีการซื้อปัจจัยการผลิตบางอย่างจากสหกรณ์ในราคาต่ำกว่าเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ซื้อในท้องตลาด ได้รับผลผลิตในปริมาณที่สูงกว่า และราคาน้ำยางสดที่จำหน่ายให้กับสหกรณ์มีราคาที่สูงกว่าการจำหน่ายผลผลิตให้กับจุดรับซื้อในท้องถิ่น นอกจากการขายผลผลิต เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ยังได้รับรายได้ในส่วนของเงินปันผลตามหุ้น และเงินเฉลี่ยคืนตามธุรกิจเฉลี่ยอยู่ที่จำนวน 13,819.56 บาทต่อปี ที่ได้รับนอกเหนือจากเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์

การวิเคราะห์ศักยภาพทางการเงินของสหกรณ์พบว่า สหกรณ์มีศักยภาพในการดำเนินงานทางการเงินตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 – 2556 ในแต่ละมิติดังนี้ มิติที่ 1 ด้านความเพียงพอของเงินทุนต่อความเสี่ยงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556 พบว่า แหล่งเงินทุนของสหกรณ์ฯ ส่วนใหญ่ได้มาจากแหล่งเงินทุนภายในของสหกรณ์ได้แก่ เงินฝากสมาชิก และทุนสหกรณ์เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 94.57 ส่วนที่เหลือได้มาจากแหล่งเงินทุนภายนอก โดยการกู้ยืมจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ และธนาคารกรุงไทยเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 5.43 แสดงให้เห็นว่า เจ้าหนี้ไม่มีความเสี่ยงสหกรณ์มีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนตลอด 6 ปีที่ผ่านมาเฉลี่ยอยู่ที่ 0.75 เท่า ทุนของสหกรณ์สามารถคุ้มครองหนี้ได้ทั้งหมด มิติที่ 2 ด้านคุณภาพของสินทรัพย์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556 พบว่า ทุนดำเนินงานส่วนใหญ่ของสหกรณ์อยู่ในรูปแบบของสินทรัพย์หมุนเวียน สหกรณ์มีอัตรากារหมุนของสินทรัพย์เฉลี่ยอยู่ที่ 6.65 รอบ มีจำนวนรอบในการ

หมุนสูง แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่เพื่อก่อให้เกิดรายได้ได้เร็ว อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์สหกรณ์ มีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปีเฉลี่ยปีละ 26.76 แสดงให้ทราบว่า สหกรณ์มีการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ที่มีคุณภาพ และอัตราการเติบโตของสินทรัพย์สหกรณ์ มีอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นทุกปี ยกเว้นปี 2552 ที่ลดลงจากปีก่อนเนื่องจากปัญหาด้านราคาขายพารา แสดงให้ทราบว่า สหกรณ์มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานสามารถจัดเก็บสินทรัพย์ได้เพิ่มขึ้น มิติที่ 3 การวิเคราะห์ขีดความสามารถในการบริหารจัดการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556 พบว่า ธุรกิจที่สามารถทำกำไรให้กับสหกรณ์มากที่สุดคือ ธุรกิจสินเชื่อมีผลกำไรต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 83.81 ของมูลค่าธุรกิจ ซึ่งมีรายรับจากดอกเบี้ยรับจากเงินให้กู้ ตลอดระยะเวลา 6 ปีที่ผ่านมา สหกรณ์มีความสามารถในการทำกำไรต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 3.23 ของมูลค่าธุรกิจรวม มีอัตราเจริญเติบโตเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุกปี มิติที่ 4 ด้านการทำกำไรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556 พบว่า สหกรณ์มีกำไรสุทธิ สหกรณ์มีอัตรากำไรสุทธิในปี พ.ศ. 2551 - 2556 อยู่ที่ร้อยละ 4.16 1.55 5.88 3.90 0.80 และ 3.80 แสดงให้ทราบว่า สหกรณ์มีความสามารถในการทำกำไรได้ดีพอสมควร แต่เนื่องจากราคายางที่ผันผวนส่งผลโดยตรงต่อธุรกิจหลักของสหกรณ์ มิติที่ 5 ด้านสภาพคล่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556 พบว่า สหกรณ์มีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2.10 เท่า แสดงให้ทราบว่าความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของสหกรณ์มีมาก อัตราหมุนของสินค้าต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ 235.83 ครั้ง แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์สามารถจำหน่ายสินค้าในงวดบัญชีนั้นๆ ได้ดี และสินค้ามีอายุเฉลี่ย 2.43 วัน แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีระยะเวลาการถือครองสินค้าที่สั้น สินค้าขายและเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็ว มิติที่ 6 ด้านผลกระทบของธุรกิจตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2556 พบว่า ผลกระทบที่เกิดจากปัจจัยภายในธุรกิจ ได้แก่ ด้านการเงินและสภาพคล่องทางการเงิน ซึ่งสหกรณ์ยังต้องมีการพึ่งพาแหล่งเงินทุนจากภายนอก ด้านการผลิตและการดำเนินงาน ซึ่งมีปัญหาในด้านของการรับซื้ออย่างแผ่วจากสมาชิก ด้านการตลาดและการขาย ยังต้องมีการซื้อขายสินค้าผ่านพ่อค้าคนกลาง และด้านทรัพยากรบุคคล ยังมีปัญหาในด้านการสื่อสารกับแรงงานต่างด้าว และในส่วนของผลกระทบที่เกิดปัจจัยภายนอกธุรกิจ มีผลกระทบในด้านของภาวะคู่แข่ง ซึ่งมีแหล่งรับซื้อน้ำยางสดของพ่อค้าเอกชนมากขึ้น ด้านของสภาพตลาดและเศรษฐกิจ มีการปรับตัวขึ้นลงบ่อยครั้งของราคาขายพารา ในขณะที่เดียวกันราคาไม้พินและสารเคมีมีการปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบให้ค่าใช้จ่ายที่เป็นต้นทุนของสหกรณ์สูงขึ้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลบทบาทของสหกรณ์ที่มีต่อสมาชิกสหกรณ์ในการทำสวนยางพาราพบว่า สหกรณ์ที่เป็นผู้ให้ผลประโยชน์ มีระดับความพึงพอใจในด้านการจัดหาเงินทุน และด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตรอยู่ในระดับมาก และด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของสมาชิกสหกรณ์ที่เป็นผู้รับประโยชน์มีระดับความพึงพอใจในด้านการจัดหาเงินทุนอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตรอยู่ในระดับมาก และด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตรอยู่ในระดับน้อย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลโดยแยกออกเป็นแต่ละประเด็นตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

5.2.1 ต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและเกษตรกรที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ในการจำหน่ายผลผลิตยางพาราในรูปแบบน้ำยางสด

ผลการศึกษาพบว่า ในจำนวนพื้นที่กรีต 1 ไร่ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีต้นทุนในการผลิตและจำหน่ายเป็นน้ำยางสดเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 13,886.04 บาท ได้รับกำไรจากการดำเนินงาน 13,207.30 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.75 ของรายได้ เกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีต้นทุนรวมทั้งสิ้น 14,213.65 บาท โดยมีต้นทุนการผลิตน้ำยางสดส่วนใหญ่เป็นค่าแรงในการกรีตและเก็บน้ำยาง รายได้จากการทำสวนยางพารา 26,613.82 บาท ได้รับกำไรจากการดำเนินงาน 12,400.17 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.59 ของรายได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชื่นฤดี พิบูลย์ (2549) ศึกษาเรื่อง เปรียบเทียบต้นทุนผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราระหว่างการผลิตและจำหน่ายเป็นน้ำยางสดและยางพาราแผ่นดิบในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ต้นทุนในการผลิตและจำหน่ายเป็นน้ำยางสดเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 5,958.00 บาท ซึ่งต้นทุนการผลิตน้ำยางสดส่วนใหญ่เป็นค่าแรงในการกรีตและเก็บน้ำยาง รายได้และผลตอบแทนการผลิตน้ำยางสดของกลุ่มตัวอย่าง มีรายได้เฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 13,227.60 บาท พบว่ามีกำไรเฉลี่ย 7,269.60 บาท หรือ 54.96% ของรายได้ จะเห็นได้ว่าต้นทุนและอัตราผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับคิดเป็นจำนวนเงินที่สูงกว่า แต่ยังมีสัดส่วนของกำไรใกล้เคียงกัน

5.2.2 ศักยภาพทางการเงินของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด

ผลการศึกษาพบว่า 1.) ด้านความเพียงพอของเงินทุนต่อความเสี่ยง พบว่า มีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนตลอด 6 ปีที่ผ่านมา เฉลี่ยอยู่ที่ 0.75 เท่า ทุนของสหกรณ์สามารถคุ้มครองหนี้ได้ทั้งหมด 2.) ด้านคุณภาพของสินทรัพย์พบว่า มีอัตราการหมุนของสินทรัพย์สูง แสดงให้ทราบว่า สหกรณ์มีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่เพื่อก่อให้เกิดรายได้ อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์สหกรณ์เพิ่มขึ้นทุกปี แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ที่มีคุณภาพ ก่อให้เกิดกำไรจากการดำเนินงานสร้างรายได้ให้กับสหกรณ์ และอัตราการเติบโตของสินทรัพย์สหกรณ์มีอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นทุกปี ยกเว้นปี พ.ศ. 2552 ที่ลดลงจากปีก่อน เนื่องจากปัญหาด้านราคายางพารา แต่ลดลงในอัตราส่วนที่ต่ำ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนในปีอื่นๆ แสดงให้ทราบว่าสหกรณ์มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานสามารถจัดเก็บสินทรัพย์ได้เพิ่มขึ้น 3.) ด้านการทำกำไร สหกรณ์มีความสามารถในการทำกำไรที่ไม่แน่นอน เนื่องจากการขึ้นลงของราคายางพาราส่งผลกระทบต่อธุรกิจหลักของสหกรณ์ อัตราการเจริญเติบโตของกำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้น แสดงให้ทราบว่ากิจการสหกรณ์มีประสิทธิภาพในการบริหารงาน 4.) ด้านสภาพคล่องพบว่า สหกรณ์มีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนสูงความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของสหกรณ์มีมาก สหกรณ์มีสภาพคล่องสูงซึ่งมีหลักการในการพิจารณาผลการดำเนินงานเดียวกันกับ ชนิษฐา โฉมแก้ว (2553) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการประเมินผลการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำกัด ด้วยเทคนิค Balanced Scorecard ผลการวิเคราะห์พบว่า ด้านการเงินของสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยมหิดล จำกัด ในภาพรวมสหกรณ์มีความสามารถในการ

ดำเนินงานได้เกินเป้าหมาย สมาชิกเกิดความไว้วางใจนำเงินมาฝากมากขึ้น สมาชิกมีการถือหุ้นเพิ่มขึ้น มีความสามารถในการทำกำไรเพิ่มสูงขึ้นทุกปี เมื่อนำข้อมูลด้านการเงินของสหกรณ์มาพิจารณา อัตราส่วนทางการเงิน สรุปได้ว่า 1.) ความเพียงพอของเงินลงทุนต่อความเสี่ยง สหกรณ์มีอัตราผลตอบแทนต่อทุน และอัตรากำไรสุทธิของทุนสูง แต่มีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนสูงมาก ทำให้มีความเสี่ยงต่อหนี้สินค่อนข้างสูง ซึ่งทุนที่มีอยู่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ทั้งหมด 2.) คุณภาพของสินทรัพย์ สหกรณ์มีอัตรากำไรสุทธิของสินทรัพย์ต่ำ มีอัตรากำไรสุทธิของสินทรัพย์สูง แต่อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์อยู่ในระดับต่ำ แสดงถึงคุณภาพของสินทรัพย์ต่ำ เพราะสินทรัพย์ที่มีอยู่ก่อให้เกิดผลตอบแทนต่ำ 3.) การทำกำไร สหกรณ์มีความสามารถในการทำกำไรต่อสมาชิกสูงขึ้นทุกปี มีเงินออมต่อสมาชิกสูงขึ้น และมีอัตรากำไรสุทธิสูง แต่เมื่อมาพิจารณาในเรื่องของอัตรากำไรสุทธิ จะเห็นว่าอัตรากำไรสุทธิยังคงอยู่ในระดับเดิมไม่สูงขึ้น ถึงแม้ว่าอัตรากำไรสุทธิจะสูงขึ้น แต่ก็ไม่ได้ทำให้อัตรากำไรสุทธิสูงขึ้นเนื่องจากมีอัตราค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อกำไรที่สูงขึ้น 4.) สภาพคล่อง สหกรณ์มีอัตราส่วนทุนหมุนเวียนต่ำ สินทรัพย์หมุนเวียนที่มีอยู่ไม่สามารถชำระหนี้ระยะสั้นได้ทั้งหมด แสดงถึงสภาพคล่องค่อนข้างต่ำ

5.2.3 ศึกษาบทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด ที่มีต่อสมาชิกของสหกรณ์ในการทำสวนยางพารา

ผลการศึกษาพบว่า บทบาทของสหกรณ์ที่มีต่อสมาชิกพบว่า มีระดับความพึงพอใจด้านการจัดหาเงินทุน และด้านจัดหาสินค้าทางการเกษตรอยู่ในระดับมาก ด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสมาชิกสหกรณ์มีระดับความพึงพอใจด้านการจัดหาเงินทุนระดับมาก และด้านจัดหาสินค้าทางการเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตรอยู่ในระดับน้อย ซึ่งใช้บทบาทในด้านเดียวกันกับการศึกษาของ ก้าวหน้า อัครปฐมกุล (2547) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยาง ที่มีต่อการผลิตและการตลาดยางพารา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี แต่ผลการวิเคราะห์มีความขัดแย้งกัน โดยผลการวิเคราะห์พบว่า บทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางที่มีต่อการผลิตยางพาราในด้านการจัดหาทุน การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตร และการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ด้านการเกษตรอยู่ในระดับน้อย ส่วนกลุ่มเกษตรกรพบว่า มีบทบาทด้านการจัดหาทุน การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตร และการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ด้านการเกษตรอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะต่อเกษตรกร

1.) ในการทำสวนยางพาราหลังเปิดกรีตพบว่า เกษตรกรมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับปัจจัยการผลิตบางรายการสูง โดยเฉพาะค่าปุ๋ยเคมีที่มีราคาต่อกระสอบสูงถึง 850 – 900 บาท และมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ซึ่งอาจเป็นผลให้เกษตรกรรายย่อยใส่ปุ๋ยบำรุงน้อยลง หรือไม่สามารถใส่ปุ๋ยบำรุงได้ตามคำแนะนำ จนอาจส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตที่เกษตรกรได้รับ ดังนั้นเกษตรกรจึงควรศึกษาหาทางเลือกอื่นๆ เพื่อลดต้นทุนค่าปุ๋ยเคมี เช่น การรวมกลุ่มกันซื้อปุ๋ยเคมีในปริมาณที่มากๆ อาจจะได้ส่วนลดหรือราคาที่ต่ำกว่าราคาขายปลีก รวมทั้งการศึกษาหาวิธีทำปุ๋ยชีวภาพจากทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นไว้ใช้ในสวนยางพารา และการซื้อแม่ปุ๋ยมาผสมตามคำแนะนำของสถาบันวิจัยยาง จะเป็นการช่วยลดต้นทุนในส่วนนี้ได้

2.) ในส่วนของต้นทุนผันแปรหลังเปิดกรีต ในส่วนของค่าจ้างแรงงานในการกรีตและเก็บผลผลิต เป็นค่าใช้จ่ายที่มีสัดส่วนมากที่สุด ดังนั้นหากเกษตรกรหรือสมาชิกในครอบครัวกรีต และเก็บน้ำยาง ก็จะสามารถลดค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินและมีรายได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังมีรายได้ในส่วนของการจำหน่ายเศษยางพาราอีกทางหนึ่ง

3.) เกษตรกรที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยาง ควรมีการรวมกลุ่ม เพื่อนำผลผลิตที่ได้ไปจำหน่ายให้ผู้รับซื้อรายใหญ่หรือกลุ่มสหกรณ์ที่รับซื้อผลผลิต เนื่องจากเกษตรกรขายให้กับผู้รับซื้อรายย่อยในท้องถิ่น อาจจะทำให้ถูกกดตันในด้านราคา เบอร์เซ็นต์น้ำยาง และขาดความเป็นธรรมในการรับซื้อ

4.) เกษตรกรควรค้นคว้าหาความรู้ข้อมูลด้านวิชาการ การกรีตยาง การดูแลรักษาหน้ายางที่ถูกวิธี เพื่อเพิ่มผลผลิตและลดการเสียหายของหน้ายาง

5.) ภายใต้อัตราราคายางตกต่ำ เกษตรกรควรปลูกพืชแซมในสวนยางพารา เพื่อเป็นรายได้เสริมให้กับครอบครัว เช่น ใบเหลียง ใผ่หวาน ซึ่งเป็นพืชที่มีการเจริญเติบโตได้ดีในที่ร่ม

5.3.2 ข้อเสนอแนะต่อสหกรณ์กองทุนสวนยางและหน่วยงานรัฐบาล

1.) สหกรณ์กองทุนสวนยางและหน่วยงานรัฐบาลควรส่งเสริมและแนะนำให้ความรู้ในเรื่องของข้อมูลในด้านการผลิต การตลาด และความรู้ในด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ให้แก่เกษตรกร เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการทำสวนยางพาราได้ถูกต้อง รวมถึงการแนะนำให้ความรู้ในเรื่องของการใช้ปุ๋ยอื่นๆ ที่มีต้นทุนต่ำกว่าเพื่อทดแทนการใช้ปุ๋ยเคมีที่มีต้นทุนสูง

2.) หน่วยงานภาครัฐควรมีนโยบายที่ชัดเจนในการช่วยเหลือเกษตรกร และการประกันราคายาง เพื่อลดความเดือดร้อนและสร้างความมั่นใจให้กับเกษตรกร

3.) ควรแนะนำให้เกษตรกรเลือกใช้พันธุ์ยางที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และความต้องการให้มากขึ้น โดยเฉพาะเกษตรกรที่ต้องการพันธุ์ยางที่ให้น้ำยางสูง ควรมีแนวทางการยอมรับการกระจายพันธุ์ยาง 251 เพื่อให้เกษตรกรนำไปใช้ อันจะทำให้ผลผลิตยางต่อหน่วยของเกษตรกรสูงขึ้น

4.) ควรมีการจัดทำแบบสำรวจความต้องการและความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการดำเนินงานของสหกรณ์กองทุนสวนยางและหน่วยงานรัฐบาล เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการได้ถูกต้อง

5.) ในการขับเคลื่อนเพื่อให้สหกรณ์ให้เป็นสหกรณ์กองทุนสวนยางที่มีคุณภาพและมีศักยภาพในการดำเนินงานได้นั้น คนใดคนหนึ่งไม่สามารถที่จะกระทำได้โดยลำพัง จะต้องมีการร่วมมือร่วมใจกันหลายๆ ฝ่าย โดยเฉพาะตัวของสหกรณ์เอง ซึ่งประกอบไปด้วย คณะกรรมการดำเนินการ เจ้าหน้าที่ของสหกรณ์ รวมทั้งสมาชิกสหกรณ์ จะต้องร่วมกันเป็นหนึ่งเดียว ในการช่วยกันขับเคลื่อนสหกรณ์ของตนเองให้สามารถปฏิบัติงานเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไปในการบริหารงานตามรูปแบบของสหกรณ์

6.) สหกรณ์กองทุนสวนยางควรมีการวิเคราะห์สถานะทางการเงินของสหกรณ์เป็นประจำทุกปี และสร้างความเข้าใจในการใช้เครื่องมือเตือนภัยทางการเงิน (CAMELS ANALYSIS) และประโยชน์ที่สหกรณ์จะได้รับจากการนำเครื่องมือเตือนภัยทางการเงิน ไปใช้ในการพัฒนาการบริหารสหกรณ์ และที่สำคัญต้องสร้างความเข้าใจว่าเครื่องมือเป็นการประเมินสถานการณ์ทางการเงินเมื่อทราบสถานการณ์ทางการเงินแล้วสหกรณ์จะทำการพัฒนาหรือปรับปรุงการบริหารการเงินนั้น จะต้องจัดระดับการเฝ้าระวังและเตือนภัยทางการเงินที่สอดคล้องกับระดับสถานการณ์ทางการเงินเพื่อนำไปสู่การพัฒนาด้านการเงินเพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้สหกรณ์ต่อไป

5.3.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1.) จากการศึกษาต้นทุนและอัตราผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับจากการทำสวนยางพาราหลังเปิดกรีตในรูปแบบนี้ยางสดเป็นการคิดต้นทุนและอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยเพียงแค่ 1 ปี ดังนั้นควรมีการศึกษาต้นทุนและอัตราผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับตั้งแต่เริ่มทำสวนยาง จนถึงอายุสูงสุดต้นยางพาราที่ยังให้ผลผลิตได้ เพื่อที่จะได้ผลการศึกษาด้านต้นทุน ผลผลิต รายได้ และอัตราผลตอบแทนที่มีความสมบูรณ์และแม่นยำมากที่สุด

2.) จากการลงพื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม พบว่าเกษตรกรผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือในการตอบ จึงควรมีการปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความชัดเจน กะทัดรัด และเข้าใจง่าย เพื่อความสะดวก และช่วยประหยัดเวลาในการตอบแบบสอบถาม

3.) ควรจัดให้มีการศึกษาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของสหกรณ์กองทุนสวนยางทั่วประเทศ เพื่อจัดลำดับผลการดำเนินงานของสหกรณ์กองทุนสวนยางแต่ละแห่ง เป็นการกระตุ้นให้สหกรณ์กองทุนสวนยางมีผลการดำเนินงานที่ดี และได้มีการปรับปรุงพัฒนากิจการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมสหกรณ์. 2538. *คู่มือส่งเสริมกองทุนสวนยาง*. เอกสารเผยแพร่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมตรวจบัญชีสหกรณ์. 2548. *คู่มือการประยุกต์ใช้ CAMELS ANALYSIS วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจทางการเงินของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร*. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- ก้าวหน้า อัครปฐมกุล. 2547. *บทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางที่มีต่อการผลิตและการตลาดยางพารา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี*. สาขาการเกษตร, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ชนิษฐา โล่เล่งกั้ง. 2553. *การประเมินผลการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำกัด ด้วยเทคนิค Balanced Scorecard*. สาขาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชื่นฤดี พิบุลย์. 2549. *เปรียบเทียบต้นทุนผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราระหว่างการผลิตและจำหน่ายเป็นน้ำยางสดและยางพาราแผ่นดิบในจังหวัดนครศรีธรรมราช*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เดชา นามโยธา และสุภาภรณ์ พวงชมพู. 2556. *การจัดการผลิตและการตลาดยางแผ่นดิบของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราใน อ.กระนวน จ.ขอนแก่น*. ธุรกิจการเกษตร, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทรงฤทธิ์ ศรีไฉ และคณะ. 2552. *ความเป็นไปได้ทางเศรษฐศาสตร์ในการปลูกยางพาราระหว่างพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจเดิมกับพื้นที่ปลูกใหม่เขตพื้นที่ตำบลสามพร้าว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี*. สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- นงลักษณ์ สีบชนะ. 2548. *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจขายผลผลิตยางพาราของเกษตรกรชาวสวนยางในอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา*.
- บัญชา สมบูรณ์สุข กนกพร ภาชีรัตน์ และ Benedicte Chambon. 2553. *การเปรียบเทียบการดำรงชีพของครัวเรือนเกษตรกรชาวสวนยางระหว่างครัวเรือนที่ผลิตยางแผ่นดิบและครัวเรือนที่ผลิตน้ำยางสด*.
- บุศรากร เถลิงศรี. 2555. *การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูนครสวรรค์ จำกัด*. สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประเสริฐ จรรยาสุภาพ. 2551. *โครงการศึกษาภาพระบบเตือนภัยทางการเงินของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร*. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- พัชรินทร์ ศรีวารินทร์ และจุมพฏ สุขเกื้อ. 2551. *ต้นทุนและผลประโยชน์ที่เกษตรกรได้รับจากการปลูกยางพารา*.
- พลศักดิ์ อินทรโยธา และภักดี บุญเจริญ. 2555. *ปัจจัยที่มีผลต่อความเข้มแข็งของสหกรณ์กองทุนสวนยาง*.
- เรืองฤทธิ์ ดั่งจิลี. 2550. *การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลตอบแทนทางการเงินของการลงทุนระหว่างการปลูกยางพาราและการปลูกข้าวในอำเภอ ศรีสงคราม จังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ศุภาพร หาญสุขสินวัฒนา. 2549. ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการส่งออกยางพาราของประเทศไทย.
- สันติ เลียดปทุม. 2546. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของสหกรณ์กองทุนสวนยาง ในจังหวัดสงขลา. สาขาธุรกิจเกษตร, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สายัณห์ อินกะโผะ. 2548. การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการปลูกยางพาราในพื้นที่น้ำท่วม ต.บางโกระ อ.โคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี. สาขาธุรกิจเกษตร, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุภาพร ธีรานุสนธิ์. 2547. การวิเคราะห์โครงการลงทุนในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรรายย่อย ในตำบลพะตง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2555. สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปี 2554. แหล่งที่มา http://www.oae.go.th/ewt_news.php?nid=4542 สืบค้นเมื่อ 2 ก.ค. 2555
- อนูมาน จันทวงศ์. 2552. ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราของเกษตรกรจังหวัดสุราษฎร์ธานี.
- อัสนีนา ระเด่นอาหมัด. 2543. การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์อิสลามปัตตานี จำกัด. อ้างในหนังสือผลงานวิจัยด้านสหกรณ์เนื่องในโอกาสครบรอบ 30 ปี
- อาลี หวังแอ. 2544. ระบบธุรกิจแปรรูปยางพารา: กรณีศึกษาสหกรณ์กองทุนสวนยางน้ำขาว จำกัด อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม โดยจะใช้แบบสอบถามกึ่งโครงสร้าง (Semi Structured Questionnaire) สัมภาษณ์เกษตรกรรายบุคคลและสหกรณ์ แบบสอบถามที่ใช้มีทั้งส่วนที่เป็นคำถามปลายปิด (Closed Questions) ได้กำหนดไว้เพื่อให้เลือกตอบและคำถามปลายเปิด (Open-ended Questions) เพื่อให้ผู้ตอบมีอิสระในการให้คำตอบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามจำนวน 2 ฉบับ ในแต่ละฉบับมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถาม ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ซึ่งเป็นตัวแทนเกษตรกรชาวสวนยางพาราในตำบลพวงพรหมคร ที่เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด จำนวน 75 ชุด และเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์จำนวน 95 ชุด ประกอบไปด้วยข้อมูล 5 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปผู้ปลูก/สวนยางพารา
- ส่วนที่ 2 ค่าใช้จ่ายในการทำสวนยางหลังเปิดกรีด
- ส่วนที่ 3 รายได้จากการจำหน่ายผลผลิต
- ส่วนที่ 4 ปัญหาของเกษตรกร
- ส่วนที่ 5 บทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด (กรณีเป็นสมาชิกสหกรณ์)

2. แบบสอบถาม ที่ใช้ในการสัมภาษณ์สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด จำนวน 1 ชุด ประกอบไปด้วยข้อมูล 2 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด
- ส่วนที่ 2 บทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ที่มีต่อสมาชิกสหกรณ์

**แบบสอบถามเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิก
สหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมนคร จำกัด**

โครงการวิจัย “เปรียบเทียบต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมนคร จำกัด อ.เคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี”

ภาควิชาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
2556

คำนำ โครงการวิจัยฉบับนี้มีความประสงค์ เพื่อศึกษาต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและเกษตรกรที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมนคร จำกัด ได้รับ เพื่อนำมาวิเคราะห์ศักยภาพการดำเนินงานของสหกรณ์ถึงผลประโยชน์ที่ได้รับจากความเป็นสมาชิกของสหกรณ์ ดังนั้นการให้ข้อมูลของท่าน จึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อ งานวิจัยในครั้งนี้

- คำชี้แจง** 1. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้
- ส่วนที่ 1** สภาพทั่วไปผู้ปลูก/สวนยาง **ส่วนที่ 2** ค่าใช้จ่ายในการทำสวนยางหลังเปิดกรีต
- ส่วนที่ 3** รายได้ในจำหน่ายผลผลิต **ส่วนที่ 4** ปัญหาของเกษตรกร
- ส่วนที่ 5** บทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมนคร จำกัด (กรณีเป็นสมาชิกสหกรณ์)
2. กรุณาตอบคำถามลงใน.....
3. ทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ตามความคิดเห็นหรือตรงกับความเป็นจริงที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด
4. กรณี ท่านมีจำนวนสวนยางพารามากกว่า 1 แปลง กรุณาเลือกแปลงที่มีอายุยางที่มีความเหมาะสมและสร้างรายได้ให้กับท่านมากที่สุดในการตอบคำถามในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปผู้ปลูก/สวนยาง

1. ท่านเป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมนคร จำกัด หรือไม่
- () 1. เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมนคร จำกัด ระยะเวลาปี
- () 2. ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมนคร จำกัด

3											
4											
5											
6											

9. แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. ของตัวเอง
- () 2. กู้ จากสหกรณ์กองทุนสวนยาง อัตราดอกเบี้ยร้อยละ.....บาท/ปี
- () 3. กู้ จากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อัตราดอกเบี้ยร้อยละ.....บาท/ปี
- () 4. กู้ จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ อัตราดอกเบี้ยร้อยละ.....บาท/ปี
- () 5. กู้ จาก ธนาคารพาณิชย์ อัตราดอกเบี้ยร้อยละ.....บาท/ปี
- () 6. กู้ จากอื่นๆ ระบุ..... อัตราดอกเบี้ยร้อยละ.....บาท/ปี

10. พื้นที่ในการปลูกยางพารา

พื้นที่ปลูก ยางพารา	พันธุ์ยาง	อายุต้น ยาง (ปี)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	จำนวนต้น ยาง (ต้น/ไร่)	การเปิดกรีต		หมายเหตุ
					กรีตแล้ว	ยังไม่กรีต	
แปลงที่ 1							
แปลงที่ 2							
แปลงที่ 3							
แปลงที่ 4							

11. ทำสวนยางพาราหลังเปิดกรีตโดยใช้แรงงานจาก

- () 1. ทำเองทั้งหมด แรงงานในครอบครัว.....คน
- () 2. จ้างทั้งหมด จำนวนลูกจ้าง.....คน
- () 3. ทั้งจ้างและทำเอง แรงงานในครอบครัว.....คน จำนวนลูกจ้าง.....คน

12. กรณีกรีตยางแบ่งผลประโยชน์อย่างไร

- () 1. เจ้าของสวนกรีตเองทั้งหมด
- () 2. เจ้าของสวน : ผู้รับจ้าง ในอัตรา 40 : 60
- () 3. เจ้าของสวน : ผู้รับจ้าง ในอัตรา 50 : 50
- () 4. เจ้าของสวน : ผู้รับจ้าง ในอัตรา 55 : 45
- () 5. เจ้าของสวน : ผู้รับจ้าง ในอัตรา 60 : 40
- () 6. อื่นๆ ระบุ.....

13. ลักษณะความถี่ในการกรีดยางพารา

- () 1. กรีตครั้งต้น กรีต 1 วันเว้น 1 วัน (กรีตปกติ)
 () 2. กรีตครั้งต้น กรีต 2 วันเว้น 1 วัน
 () 3. กรีตหนึ่งในสามของลำต้น กรีต 1 วัน เว้น 1 วัน
 () 4. กรีตหนึ่งในสามของลำต้น กรีต 2 วัน เว้น 1 วัน
 () 5. อื่นๆ ระบุ.....

14. จำนวนวันที่กรีต จำนวน.....วัน/เดือน

15. ท่านนำน้ำยางพารามาผลิตในรูปแบบอื่นนอกเหนือจากการผลิตในรูปแบบน้ำยางสดหรือไม่

- () 1. ไม่ผลิต () 2. ผลิต

ถ้าผลิตมีการผลิตในรูปแบบใด

- () 1. ยางแผ่นดิบ () 2. ยางก้อน () 3. อื่นๆ ระบุ.....

16. ช่องทางในการขายผลผลิตของท่านในรอบปี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. มีพ่อค้ามารับซื้อในสวน คิดเป็นร้อยละ.....
 () 2. ขายที่จุดรับซื้อ คิดเป็นร้อยละ.....
 () 3. นำไปขายที่ตลาดซื้อ-ขายยางพารา คิดเป็นร้อยละ.....
 () 4. ขายสหกรณ์กองทุนสวนยาง คิดเป็นร้อยละ.....
 () 5. รวมกลุ่มกันรับซื้อน้ำยางเอง คิดเป็นร้อยละ.....
 () 6. อื่น ระบุ..... คิดเป็นร้อยละ.....

ส่วนที่ 2 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในการทำสวนยางพาราหลังเปิดกรีต

ในการตอบคำถามต่อไปนี้ท่านใช้ข้อมูลสวนยาง แปลงที่.....จำนวน.....ไร่

17. ค่าปุ๋ย, ค่ายาปราบศัตรูพืช และค่าสารเคมี

รายการ	จำนวนครั้ง/ปี	ปริมาณที่ใช้/ไร่	จำนวนเงิน	หมายเหตุ
ค่าปุ๋ย(กิโลกรัม)				
สูตร.....
สูตร.....
ค่ายาปราบศัตรูพืช(ลิตร)
ค่ายาทาหน้ายาง
อื่นๆ ระบุ.....

18. ต้นทุนค่าเครื่องมืออุปกรณ์ และวัสดุสิ้นเปลืองในการกรีดยาง การเก็บเกี่ยวผลผลิต และอุปกรณ์ในการดูแลรักษา

รายการ	จำนวนหน่วยที่ใช้	ราคาต่อหน่วย (บาท)	จำนวนเงิน (บาท)	อายุการใช้ (ปี)	หมายเหตุ
มีดกรีดยาง
สวด
ลั่นรองรับน้ำยาง
ถ้วยรองน้ำยาง
ถังใส่น้ำยาง
ถุง/ถังรวมน้ำยาง
พายกวาดน้ำยาง
หินลับมีด
ไฟฉายและแบตเตอรี่
รองเท้ายาง
มีด/พรั้า

อื่นๆ.....
------------	-------	-------	-------	-------	-------

19. ค่าแรงในการกรีต เก็บน้ำยาง และดูแลรักษาสวนยางพาราหลังเปิดกรีต

ประเภทของการจ้าง	จำนวนครั้ง/ปี	อัตราค่าจ้าง/ ครั้ง	ค่าใช้จ่าย/ปี (บาท)	หมายเหตุ
ค่าแรงในการกรีต เก็บเกี่ยว
ค่าแรงในใส่ปุ๋ย
ค่าแรงในการกำจัดวัชพืช
ค่าแรงในการทหาน้ำยาง
อื่นๆ

20. ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งผลผลิตเพื่อไปจำหน่าย

- () 1. รถมอเตอร์ไซด์ () 2. รถมอเตอร์ไซด์พ่วงข้าง
() 3. รถยนต์ () 4. อื่นๆ ระบุ.....

21. ระยะทางจากสวนยางพาราไปยังจุดขาย.....กิโลเมตร

มีค่าใช้จ่ายในการขนส่ง.....บาท/ครั้ง ความถี่ในการขาย..... ครั้ง/เดือน

ส่วนที่ 3 รายได้จากการจำหน่ายผลผลิต

22. ปริมาณยางขายต่อครั้ง.....กิโลกรัม รายได้เฉลี่ยจากการขายยางแต่ละครั้ง.....บาท
ความถี่ในการขาย.....ครั้ง/เดือน

23. รายได้จากการขายยางในรูปแบบอื่น

รูปแบบ.....บาท/ครั้ง ความถี่ในการขาย..... ครั้ง/เดือน
รูปแบบ.....บาท/ครั้ง ความถี่ในการขาย..... ครั้ง/เดือน
รูปแบบ.....บาท/ครั้ง ความถี่ในการขาย..... ครั้ง/เดือน

24. จำนวนเดือนที่ผลิตและขายน้ำยางสด

- () 1. ตลอดทั้งปี () 2. เฉพาะเดือน ตั้งแต่เดือน.....ถึงเดือน.....
รวมจำนวนเดือน..... เดือน/ปี

25. ราคาขายเฉลี่ย.....บาท/กิโลกรัม

ท่านพอใจในราคาขายพาราที่สามารถจำหน่ายได้หรือไม่

- () 1. พอใจ
() 2. ไม่พอใจ เพราะ.....ราคาที่พึงพอใจ.....บาท/กิโลกรัม

ส่วนที่ 5 บทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด (กรณีเป็นสมาชิกสหกรณ์)

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- ระดับ 0 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับไม่พึงพอใจเลย

29. บทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรหมคร จำกัด ที่มีต่อสมาชิกสหกรณ์

บทบาทของสหกรณ์	ระดับความพึงพอใจ					
	5	4	3	2	1	0
1. ด้านการจัดการจัดหาเงินทุน						
1.1 ระยะเวลาการให้กู้ยืม						
1.2 ปริมาณเงินให้กู้ยืมมีเพียงพอต่อความต้องการ						
1.3 ความเหมาะสมของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้						
1.4 ความเหมาะสมของอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก						
1.5 การให้สวัสดิการต่างๆ						
2. ด้านการจัดการสินค้าทางการเกษตร						
2.1 ความเพียงพอของจำนวนสินค้าที่ให้บริการ						
2.2 ความหลากหลายของชนิดสินค้าที่ให้บริการ						
2.3 คุณภาพของสินค้าที่ให้บริการ						
2.4 ระดับราคาของสินค้าที่ให้บริการ						
3. ด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตร						
3.1 การจัดประชุมสมาชิก						
3.2 การให้ข้อมูลข่าวสารที่ทันต่อสถานการณ์						
3.3 การจัดอบรมเกษตรกร						
3.4 การลงพื้นที่ถ่ายทอดความรู้						
3.5 การแจกแผ่นพับประชาสัมพันธ์ ใบความรู้ต่างๆ						
3.6 ความร่วมมือในการแก้ปัญหาและแนวทางแก้ไข						

หมายเหตุ.....

ขอขอบคุณท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้
 นางสาวพัชรา สุวรรณพิวัฒน์
 (ผู้วิจัย)

แบบสอบถามสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด

โครงการวิจัย “เปรียบเทียบต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด อ.เคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี”

ภาควิชาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

2556

คำนำ โครงการวิจัยฉบับนี้มีความประสงค์ เพื่อศึกษาศักยภาพทางการเงินของสหกรณ์ กองทุนยางพาราพ่างพรหมคร จำกัด โดยใช้การวิเคราะห์ตามหลัก CAMELS Analysis และเพื่อศึกษาบทบาทของสหกรณ์กองทุนยางพาราพ่างพรหมคร จำกัด ในการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตของเกษตรกรที่เป็นสมาชิก ฉะนั้นข้อมูล ต่อไปนี้จะเป็นประโยชน์ต่อ การศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด ดังนั้นการให้ข้อมูลของท่านจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัยในครั้งนี้

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด

ส่วนที่ 2 บทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด ที่มีต่อสมาชิกสหกรณ์

2. กรุณาตอบคำถามลงใน.....ตามความคิดเห็นหรือตรงกับความเป็นจริงที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด

3. ทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ตามความคิดเห็นหรือตรงกับความเป็นจริงที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด

1. หลักการเลือกทำเลที่ตั้งของสหกรณ์

() แหล่งวัตถุดิบ และลูกค้า

() ค่าใช้จ่ายในการขนส่ง

() สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

() แหล่งเงินทุน

- () แหล่งแรงงาน () กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับต่างๆ
 () อื่นๆโปรดระบุ.....

2. ขนาดของสหกรณ์

- () สหกรณ์ขนาดเล็ก () สหกรณ์ขนาดกลาง () สหกรณ์ขนาดใหญ่
 เกรณท์ที่ใช้วัดขนาดของสหกรณ์

.....

3. จำนวนแรงงานที่ใช้

- แรงงานไทย จำนวน.....คน
 - แรงงานต่างด้าว จำนวน.....คน

4. ปัจจุบันมีจำนวนสมาชิก.....คน

5. ระยะเวลาในการให้เงินกู้ยืมแก่สมาชิก

- เงินกู้ระยะสั้น.....ปี วงเงินให้กู้ยืม.....บาท
 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้..... บาท/ปี
 - เงินกู้ระยะปานกลาง.....ปี วงเงินให้กู้ยืม.....บาท
 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้..... บาท/ปี

6. อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก.....บาท/ปี

7. ชนิดของสินค้าที่สหกรณ์นำมาจำหน่ายให้เกษตรกร จำนวน.....ชนิด ได้แก่

1.	11.....
2.	12.
3.	13.
4.	14.
5.	15.
6.	16.
7.	17.
8.	18.

9. 19.
 10. 20.

8. ส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตรให้กับสมาชิกสหกรณ์

- การจัดประชุมสมาชิก.....ครั้ง/ปี
 รายละเอียด.....

- การให้ข้อมูลข่าวสารที่ทันต่อสถานการณ์.....ครั้ง/ปี
 รายละเอียด.....

- การจัดอบรมเกษตรกร.....ครั้ง/ปี
 รายละเอียด.....

- การลงพื้นที่ถ่ายทอดความรู้.....ครั้ง/ปี
 รายละเอียด.....

- การแจกแผ่นพับประชาสัมพันธ์ ใบความรู้ต่างๆ.....ครั้ง/ปี
 รายละเอียด.....

- ความร่วมมือในการช่วยแก้ปัญหาและแนะนำแนวทางแก้ไขปัญหา.....ครั้ง/ปี
 รายละเอียด.....

ส่วนที่ 2 บทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด ที่มีต่อสมาชิกสหกรณ์

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

- ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
 ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
 ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด
 ระดับ 0 หมายถึง ไม่พึงพอใจเลย

9. บทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ที่มีต่อสมาชิกสหกรณ์

บทบาทของสหกรณ์	ระดับความพึงพอใจ					
	5	4	3	2	1	0
1. ด้านการจัดการเงินทุน						
1.1 ระยะเวลาการให้กู้ยืม						
1.2 ปริมาณเงินให้กู้ยืมมีเพียงพอต่อความต้องการ						
1.3 ความเหมาะสมของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้						
1.4 ความเหมาะสมของอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก						
1.5 การให้สวัสดิการต่างๆ						
2. ด้านการจัดการสินค้าทางการเกษตร						
2.1 ความเพียงพอของจำนวนสินค้าที่ให้บริการ						
2.2 ความหลากหลายของชนิดสินค้าที่ให้บริการ						
2.3 คุณภาพของสินค้าที่ให้บริการ						
2.4 ระดับราคาของสินค้าที่ให้บริการ						
3. ด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตร						
3.1 การจัดประชุมสมาชิก						
3.2 การให้ข้อมูลข่าวสารที่ทันต่อสถานการณ์						
3.3 การจัดอบรมเกษตรกร						

3.4 การลงพื้นที่ถ่ายทอดความรู้
3.5 การแจกแผ่นพับประชาสัมพันธ์ ใบความรู้ต่างๆ
3.6 ความร่วมมือในการแก้ปัญหาและแนวทางแก้ไข

หมายเหตุ.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นางสาวพัชรา สุวรรณพิวัฒน์
(ผู้วิจัย)

ภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

1. ดร. นงเยาว์ เมืองดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
2. อาจารย์วิชุดา สองเมือง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
3. อาจารย์ชมพูนุท ค้วงจันทร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อหรือความสอดคล้องกับตัวแปรแต่ละตัวตามนิยามที่กำหนดไว้หรือไม่ จากนั้นนำผลที่ได้มากำหนดความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (อาคม ใจแก้ว, 2551) ซึ่งกำหนดค่าว่า ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้องของคำถามมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ข้อคำถามนั้นสามารถเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะของปัจจัยส่วนผสมนั้นและสามารถนำไปใช้ได้ ข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยจะตัดข้อคำถามนั้นทิ้งไป สำหรับการศึกษานี้หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการคำนวณค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ซึ่งคำนวณได้จาก

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = ค่า Index of Item-Objective Congruence
 $\sum R$ = คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
ระหว่างข้อความกับระดับปัญหาและบทบาทของ
สหกรณ์ที่มีผลต่อเกษตรกร

แบบสอบถามนี้มีค่า Index of Item-Objective Congruence เท่ากับ 0.97 และ
ทุกข้อความมีค่าดัชนีความสอดคล้องของคำถาม (Index of Item-Objective Congruence)
มากกว่า 0.5 จึงไม่มีการตัดข้อความออกไป ซึ่งมีรายละเอียดแสดงดังตารางต่อไปนี้

ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง เปรียบเทียบต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิก
สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด อ.เคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและโครงสร้างโดย
ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแบบสอบถามการวิจัยเรื่องเปรียบเทียบต้นทุนและอัตรา
ผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด
อ.เคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ
จำนวน 7 ด้าน ผลปรากฏดังนี้

บทบาทของสหกรณ์	ค่าความสอดคล้อง			ΣR	ค่าIOC	แปลผล
	1	2	3			
3. ปัญหาที่เกี่ยวกับการขนส่ง						
3.1 ขาดแคลนยานพาหนะที่ใช้ขนส่ง	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3.2 ต้นทุนค่าขนส่งสูง	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3.3 สภาพถนนไม่ดี	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3.4 ระยะทางไกล	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3.5 อื่นๆ ระบุ.....	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4. ปัญหาเกี่ยวกับการจำหน่ายผลิต						
4.1 สถานที่จำหน่ายมีน้อย	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4.2 ระดับราคายางพาราต่ำ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4.3 ผู้รับซื้อขอลดความเป็นธรรมในการรับซื้อ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4.4 อื่นๆ ระบุ.....	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
15 ปัญหาเฉลี่ยอุปสรรคที่เกี่วข้องกับอัตรดำเนินงาน						
151 ขาดความพร้อมผู้ที่มีรู้กันในกำารเกษตรสูงและ การตลาดของซึ่งขาด	0	1	1	2	1.00	ใช้ได้
152 ขาดความรู้ทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย	10	11	11	32	1.00	ใช้ได้
153 ขาดความรู้แรงงาน.....	11	11	11	33	1.00	ใช้ได้
61 ปัญหาเกี่ยวกับปัญหาธรรมชาติ						
611 อื่นๆ ระบุ.....	11	11	11	23	1.00	ใช้ได้
2. ปัญหาอันเนื่องกับสวนยางและต้นยางพารา						
2613 ผดงยางที่มีไม้ท้วมทวน	10	11	11	32	1.00	ใช้ได้
2624 อื่นๆ ระบุ.....	11	11	11	33	1.00	ใช้ได้
72 ฝ่ายของเหลือจป็นรัฐบาล						
2741 ผลที่ได้ของเกษตรสาร	11	11	11	23	1.00	ใช้ได้
2752 นโยบายที่เสียดังตมที่ทุนสงเคราะห์	11	11	11	33	1.00	ใช้ได้
2763 อื่นๆ ระบุเหลือกรณีเกิดภัยธรรมชาติ.....	11	11	11	33	1.00	ใช้ได้
7.4 อื่นๆ ระบุ.....	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
รวม	30	32	32	94	0.97	ใช้ได้

ข้อคำถามจำนวน 32 ข้อ ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.97

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 คือ ดร. นงเยาว์ เมืองดี
 ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 คือ อาจารย์วิชุดา สองเมือง
 ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 คือ อาจารย์ชมพูนุท ดั่งจันทร์

ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง เปรียบเทียบต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิก สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด อ.เคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและโครงสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแบบสอบถามการวิจัยเรื่องเปรียบเทียบต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมนคร จำกัด อ.เคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 3 ด้าน ผลปรากฏดังนี้

บทบาทของสหกรณ์	ค่าความสอดคล้อง			ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3			
1. ด้านการจัดการเงินทุน						
1.1 ระยะเวลาการให้กู้ยืม	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
1.2 ปริมาณเงินให้กู้ยืมมีเพียงพอต่อความต้องการ	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
1.3 ความเหมาะสมของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
1.4 ความเหมาะสมของอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
1.5 การให้สวัสดิการต่างๆ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. ด้านการจัดการสินค้าทางการเกษตร						
2.1 ความเพียงพอของจำนวนสินค้าที่ให้บริการ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2.2 ความหลากหลายของชนิดสินค้าที่ให้บริการ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2.3 คุณภาพของสินค้าที่ให้บริการ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2.4 ระดับราคาของสินค้าที่ให้บริการ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

บทบาทของสหกรณ์	ค่าความสอดคล้อง			ΣR	ค่าIOC	แปลผล
	1	2	3			
3. ด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตร						
3.1 มีการจัดประชุมสมาชิกตามช่วงเวลาที่เหมาะสม	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3.2 การให้ข้อมูลข่าวสารที่ทันต่อสถานการณ์	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3.3 มีการจัดอบรมเกษตรกร	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3.4 มีการลงพื้นที่ถ่ายทอดความรู้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3.5 การแจกแผ่นพับประชาสัมพันธ์ ใบความรู้ต่างๆ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3.6 สหกรณ์ความร่วมมือในการแก้ปัญหาและแนว ทางแก้ไข	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
รวม	15	14	15	74	0.97	ใช้ได้

ข้อคำถามจำนวน 25 ข้อ ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.97

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 คือ ดร. นงเยาว์ เมืองดี
 ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 คือ อาจารย์วิชุดา สองเมือง
 ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 คือ อาจารย์ชมพูนุท ด้วงจันทร์

2. ขั้นตอนการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย มาหาความเที่ยง โดยวิธีการหาค่าความคงที่ภายในของแบบสอบถาม (Internal Consistency) โดยใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์พบว่าแบบสอบถามชุดที่เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตยางพารา และชุดที่เป็นคำถามเกี่ยวกับเรื่อง บทบาทของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ที่มีต่อสมาชิกสหกรณ์ พบว่ามีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.8392 และ 0.8000 ตามลำดับ ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับที่เหมาะสมยอมรับได้ โดยมีรายละเอียดแสดงข้อมูลดังต่อไปนี้

Reliability Analysis-Scale (Alpha) ของชุดคำถามที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและอุปสรรคในการผลิตยางพารา

**ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - C0efficient)
ของครอนบาค (Cronbach)**

Reliability

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

Item/Scale	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item - Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1.	41.7149	75.2083	.3926	.8174
1.1	41.4846	75.3547	.2279	.8227
1.2	40.8552	76.6107	.1513	.8252
1.3	42.5023	75.6212	.2161	.8230
1.4	42.0670	74.7549	.2597	.8217
2.	41.5046	74.1721	.5770	.8136
2.1	42.7964	77.3123	.2061	.8222
2.2	41.2670	74.5444	.2722	.8212
2.3	41.3199	76.6834	.1068	.8286
2.4	40.5905	72.9397	.3972	.8161
2.5	41.5439	71.4291	.4636	.8132
3.	42.2714	74.0476	.6345	.8128
3.1	42.9964	76.7881	.4285	.8192
3.2	41.1963	72.9985	.3480	.8183
3.3	42.6023	73.9474	.4086	.8161
3.4	42.2905	73.6058	.3791	.8169
4.	41.4356	74.1504	.5348	.8140
4.1	42.8258	75.8615	.3375	.8190
4.2	39.2082	73.7458	.3109	.8198
4.3	42.1787	73.5820	.3718	.8172
5.	41.6807	73.6966	.5464	.8132
5.1	40.6787	73.4719	.3341	.8188
5.2	42.2376	74.9147	.3255	.8189
5.3	42.1376	74.0780	.3763	.8171
6.	41.6218	74.6459	.4499	.8159

6.1	42.3964	76.2676	.2214	.8221
6.2	41.4787	74.6084	.3365	.8185
6.3	40.9905	73.6613	.3822	.8168
7.	42.1317	75.7612	.3905	.8180
7.1	42.4258	74.8944	.3862	.8173
7.2	42.0846	77.9721	.0687	.8268
7.3	41.8729	74.7690	.3226	.8189
8.	42.8787	79.0808	-.0132	.8271

N of Cases = 170.0

Reliability Coefficients 33 items

Alpha = .8236

Standardized item alpha = .8405

Reliability Analysis-Scale (Alpha) ของชุดคำถามที่เกี่ยวข้องกับ บทบาทของสหกรณ์
กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด ที่มีต่อสมาชิกสหกรณ์

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)
ของครอนบาค (Cronbach)

Reliability

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

Item/Scale	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item - Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1.	55.6667	20.9116	.7145	.7630
1.1	55.4613	20.3870	.4133	.7780
1.2	55.2880	21.2528	.3629	.7805
1.3	55.7280	21.1502	.4036	.7778

1.4	55.7413	22.3168	.2767	.7860
1.5	56.1147	20.6556	.5133	.7696
2	54.8280	21.8352	.6222	.7722
2.1	54.6880	21.9058	.3074	.7845
2.2	54.6347	21.9598	.2878	.7860
2.3	54.6613	22.8702	.1385	.7945
2.4	55.3280	21.6238	.3119	.7848
3	56.4280	21.6551	.5618	.7660
3.1	56.5280	20.4260	.3416	.7823
3.2	56.4747	21.6135	.3188	.7835
3.3	56.3947	22.0588	.3187	.7838
3.4	56.7013	21.7726	.3654	.7806
3.5	56.1680	21.9241	.0602	.7982
3.6	56.3013	23.4143	.6916	.7696

N of Cases = 75.0

Reliability Coefficients 18 items

Alpha = .8000 Standardized item alpha = .8098

ภาคผนวก ค ข้อมูลทั่วไปประกอบการทำวิจัย

1. ประวัติองค์กร

1.1 สหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด อำเภอเคียนซา

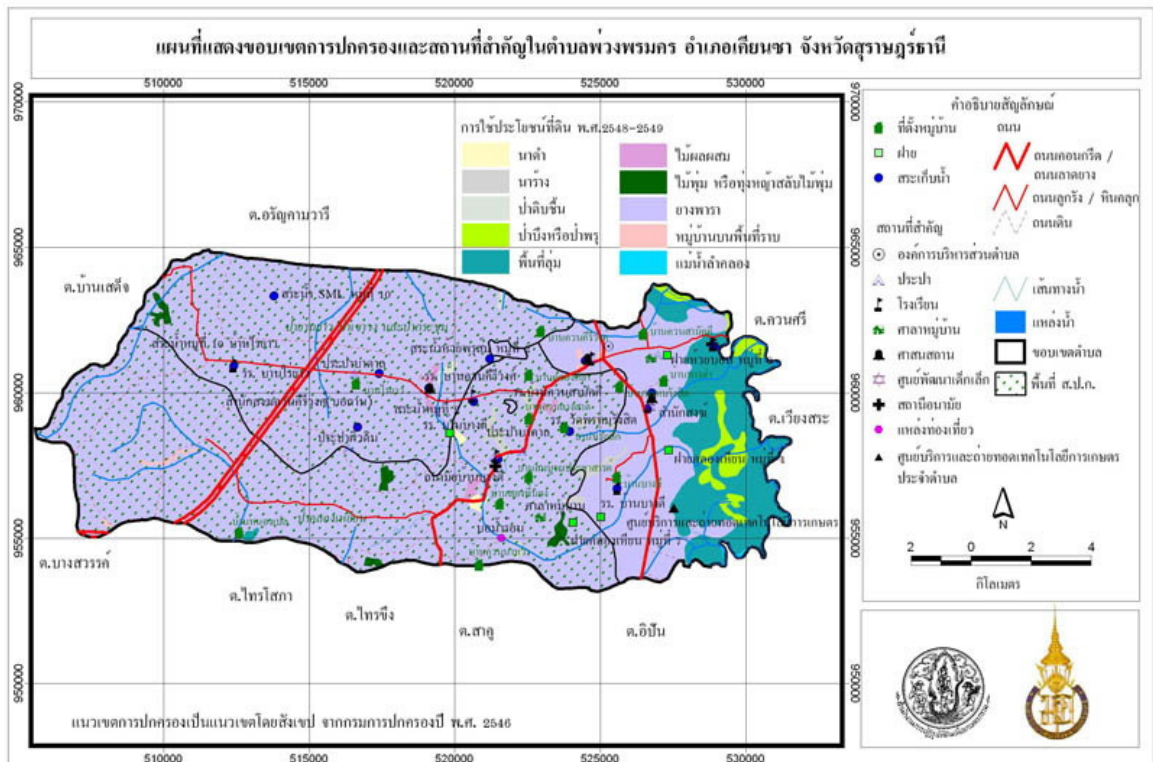

สหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ 137 หมู่ที่ 2 ตำบลพ่างพรหมคร อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ดำเนินก่อสร้างโรงอบยางแห้งเมื่อปี พ.ศ. 2537 งบประมาณจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจำนวน 3,600,500.- (สามล้านหกแสนห้าร้อยบาทถ้วน) มีห้องจำนวนห้องรมควัน 7 ห้อง สหกรณ์ได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2511 เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2537 มีสมาชิกแรกตั้งทั้งหมด 43 คน มีทุนเรือนหุ้นแรกตั้ง 81,000.- และในปี พ.ศ. 2539 สหกรณ์ ได้งบประมาณจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวนเงิน 1,200,000.- (หนึ่งล้านสองแสนบาทถ้วน) เพื่อก่อสร้างห้องรมควันเพิ่มอีกจำนวน 7 ห้อง และเมื่อปี พ.ศ. 2545 สหกรณ์ได้ขอกู้เงินจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ภายใต้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนโครงการเงินกู้เพื่อปรับโครงสร้างภาคเกษตร(ABS) เพื่อก่อสร้างโรงยางแผ่นผึ่งแห้ง/ยางเครฟ สหกรณ์ฯได้เริ่มดำเนินการชื้อน้ำยางสดนำมาแปรรูปเมื่อปี พ.ศ. 2538 จนถึงปีปัจจุบันรวม 19 ปี

ปัจจุบันมีจำนวนสมาชิก จำนวน 308 คน มีทุนเรือนหุ้นในการดำเนินงานทั้งสิ้น 12,041,287.04 บาท และในรอบปี สหกรณ์กองทุนสวนยางพ่างพรหมคร จำกัด มีรายได้ทั้งสิ้น 136,553,717.84 บาท (เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 86, 897,917.44 บาท) คิดเป็นร้อยละ 175 ค่าใช้จ่าย 131,607,419.47 บาท (เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 46,745,144.68 บาท) คิดเป็นร้อยละ 181.54 มีกำไรสุทธิ

4,946,298.37 บาท (เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 2,035,642.65บาท) คิดเป็นร้อยละ69.94 ณ บัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 มีนาคม 2555

1.2 ตำบลพ่วงพรมนคร

ตำบลพ่วงพรมนคร ตั้งอยู่ในอำเภอเคียนซา มีระยะทางห่างจากอำเภอเคียนซา ประมาณ 16 กิโลเมตรและห่างจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีประมาณ 65 กิโลเมตรพื้นที่ ตำบลพ่วงพรมนครมีเนื้อที่โดยประมาณ 220 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 137,500 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับเนินดิน ส่วนฝั่งตะวันออกติดกับแม่น้ำตาปี เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำพื้นที่ทอดยาวจากทิศใต้ไปทางทิศเหนือ และมีน้ำท่วมในบางฤดู สภาพเหมาะแก่การเพาะปลูกและทำการเกษตร

- อาณาเขต ทิศเหนือ จด พื้นที่ ตำบลอรัญคามวารีอำเภอเคียนซา
- ทิศตะวันออก จด แม่น้ำตาปี และพื้นที่ตำบลควนศรีอำเภอบ้านนาสาร
- ทิศตะวันตก จด พื้นที่ ตำบลบ้านเสด็จอำเภอเคียนซา
- ทิศใต้ จด พื้นที่ ตำบลอปีนและตำบลสาคุ อำเภอพระแสง

ลักษณะภูมิประเทศตำบลพ่วงพรมนครมีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสลับเนินดิน ส่วนฝั่งตะวันออกติดกับแม่น้ำปี เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ พื้นที่ทอดยาวจากทิศใต้ไปทางทิศเหนือ และมีน้ำท่วมในบางฤดู สภาพโดยทั่วไปไปประมาณ ร้อยละ 80 ของพื้นที่ทั้งหมดเป็นดินร่วนปนทรายเหมาะแก่การเพาะปลูกและทำการเกษตร

ตารางที่ 2.3 แสดงข้อมูลทางสังคม ตำบลพ่วงพรมนครมีจำนวนทั้งสิ้น 13 หมู่บ้าน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ครัวเรือน	ประชากร (คน)		
			ชาย	หญิง	รวม
1	บ้านควนสามัคคี				
2	บ้านควนคีรีวงศ์	545	898	909	1,807
3	บ้านปลายควน	280	583	641	1,224
4	บ้านบางดี	180	375	384	759
5	บ้านคลองโร	181	388	333	721
6	บ้านพรหมรังสิต	184	368	334	702
7	บ้านสองพี่น้อง	211	424	443	867
8	บ้านควนลึงสาต	134	261	271	532
9	บ้านคลองศิลา	133	237	250	487
10	บ้านไร่ยาว	289	549	634	1,153
11	บ้านห้วยลึก	213	440	441	881
12	บ้านสมบูรณประชาสรรค์	177	412	419	831
13	บ้านบกขุน	156	347	381	728
		258	364	332	696
รวม		2,941	5,646	5,772	11,418

ที่มา: จำนวนประชากรและครัวเรือน สำนักงานทะเบียน ที่ว่าการอำเภอเคียนซา 22 พฤษภาคม 2555

- ข้อมูลทางชีวภาพ

ด้านพืช การใช้พื้นที่ทางการเกษตรของตำบลพ่วงพรหมนคร ส่วนใหญ่มีการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ดังนี้

1. ยางพารา มีการปลูก 68,173 ไร่ จำนวนครัวเรือน 2,224 ครัวเรือน โดยเฉลี่ยใช้พื้นที่ปลูก ครัวเรือนละ 30 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ยไร่ละ 250 กิโลกรัม/ปี
2. ปาล์มน้ำมัน มีการปลูก 9,504 ไร่ จำนวนครัวเรือน 236 ครัวเรือน โดยเฉลี่ยใช้พื้นที่ปลูก ครัวเรือนละ 30 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ยไร่ละ 2,500 กิโลกรัม/ปี
3. ทูเรียน มีเกษตรกรปลูกทูเรียน 154 ไร่ จำนวนครัวเรือน 59 ครัวเรือน โดยเฉลี่ยใช้พื้นที่ปลูก ครัวเรือนละ 4 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ยไร่ละ 1,280 กิโลกรัม/ปี
4. มังคุด มีเกษตรกรปลูกมังคุด 84 ไร่ จำนวนครัวเรือน 58 ครัวเรือน โดยเฉลี่ยใช้พื้นที่ปลูก ครัวเรือนละ 3 ไร่ ผลผลิตส่วนใหญ่ยังไม่ให้ผลผลิต
5. ลองกอง มีเกษตรกรปลูกลองกอง 125 ไร่ จำนวนครัวเรือน 70 ครัวเรือน โดยเฉลี่ยใช้พื้นที่ปลูก ครัวเรือนละ 2.5 ไร่ ผลผลิตส่วนใหญ่ยังไม่ให้ผลผลิต
6. เงาะ มีเกษตรกรปลูกเงาะ 120 ไร่ จำนวนครัวเรือน 53 ครัวเรือน โดยเฉลี่ยใช้พื้นที่ปลูก ครัวเรือนละ 3 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ยไร่ละ 1,600 กิโลกรัม/ปี

การผลิตปศุสัตว์ เกษตรกรของบตำบลส่วนใหญ่เลี้ยงปศุสัตว์แบบปล่อยในบริเวณที่สาธารณะหรือบริเวณบ้านมากกว่าที่จะเลี้ยงในลักษณะเป็นฟาร์ม โดยมีการเลี้ยงปศุสัตว์ ดังนี้

1. โคพื้นเมือง และลูกผสมรามันท์ มีคร้วเรือนที่เลี้ยงจำนวน 143 คร้วเรือน เลี้ยงโคจำนวน 508 ตัว
2. สุกร มีเกษตรกรที่เลี้ยงจำนวน 81 คร้วเรือน มีจำนวนสุกร 395 ตัว
3. ไก่ มีเกษตรกรที่เลี้ยงจำนวน 157 คร้วเรือน มีจำนวนไก่ 1,793 ตัว
4. แพะ มีเกษตรกรที่เลี้ยงจำนวน 2 คร้วเรือน มีจำนวนแพะ 90 ตัว

การผลิตด้านประมง มีเกษตรกรเลี้ยงปลาทั้งในกระชัง, บ่อปูนและบ่อดิน ซึ่งในตำบลพ่วงพรหมครมีแม่น้ำตาปีไหลผ่านทำให้มีการเลี้ยงปลาในกระชังของหมู่ที่ 5 บ้านคลองโร โดยมีเกษตรกรที่มีการผลิตเพื่อจำหน่ายและไว้เพื่อการบริโภคในครัวเรือน ซึ่งมีทั้งปลากินพืชและปลากินสัตว์ดังนี้

1. การเลี้ยงปลาในกระชัง ปลาที่มีการเลี้ยงในกระชังจะเป็นปลาทับทิม ปลาจะละเม็ดน้ำจืด+ปลาแรด จำนวน 36 กระชัง จำนวนปลาประมาณ 36,000 ตัว จะมีการเลี้ยงหมุนเวียนตลอดปี โดยปีละประมาณ 3 รุ่น
2. การเลี้ยงปลาในบ่อดิน มีเกษตรกรเลี้ยงจำนวน 104 คร้วเรือน ซึ่งจะมีปลากินพืชและปลากินสัตว์จำนวน 182 บ่อ สามารถใช้น้ำเพื่อการเกษตรในการปลูกผักและผลไม้
3. การเลี้ยงปลาในบ่อปูนซีเมนต์ มีเกษตรกรจำนวน 16 คร้วเรือน ที่มีการเลี้ยงปลาดุกในการบริโภคและจำหน่าย

2. ความหมายของ CAMELS Analysis

2.1 มิติที่ 1 ความเพียงพอของเงินทุนต่อความเสี่ยง

- เงินทุนดำเนินงาน หมายถึง หนี้สินและทุนของสหกรณ์ในงบดุล
- ผลตอบแทนต่อส่วนของทุน หมายถึง ร้อยละของผลตอบแทนจากเงินลงทุน โดยใช้กำไรสุทธิเทียบกับทุนของสหกรณ์ถัวเฉลี่ย (ทุนของสหกรณ์ปีปัจจุบัน + ปีก่อนแล้วหาร 2)
- แหล่งเงินทุน หมายถึง แหล่งที่มาของเงินทุนดำเนินงาน ดูจากงบดุล แบ่งเป็นทุนภายในสหกรณ์ (เงินรับฝากสมาชิก และทุนของสหกรณ์ ฯลฯ) และทุนภายนอกสหกรณ์ (เงินกู้ยืม เงินรับฝากจากสหกรณ์และอื่นๆ)
- ทุนสำรองต่อสินทรัพย์ หมายถึง สัดส่วนของทุนสำรองเทียบกับสินทรัพย์รวมทั้งสิ้น ดูจากงบดุล

- สัดส่วนหนี้สินทั้งสิ้นต่อทุน หมายถึง การเทียบสัดส่วนระหว่างหนี้สินทั้งสิ้นกับทุนของสหกรณ์ดูจากงบดุล

- การเติบโตของสหกรณ์/หนี้สิน หมายถึง อัตราการเพิ่ม/ลดทุนของสหกรณ์และหนี้สิน เทียบปีปัจจุบัน กับ ปีก่อน

2.2 มิติที่ 2 คุณภาพของสินทรัพย์

- สินทรัพย์ หมายถึง สินทรัพย์ทั้งสิ้น ประกอบด้วย สินทรัพย์หมุนเวียน + สินทรัพย์ถาวร + สินทรัพย์อื่น ดูจากงบดุล

ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ หมายถึง ร้อยละของผลตอบแทนจากการลงทุน โดยกำไรจากการดำเนินงานเทียบกับสินทรัพย์ทั้งสิ้นถัวเฉลี่ย (สินทรัพย์ปีปัจจุบัน+ปีก่อนแล้วหาร2)

- การลงทุนในสินทรัพย์ หมายถึง การลงทุนในสินทรัพย์ต่าง ๆ ดูจากงบดุล อัตราการค้างชำระหนี้ หมายถึง ร้อยละของหนี้ค้างชำระ โดยหนี้ที่ชำระไม่ได้ตามกำหนดเทียบกับหนี้ที่กำหนดชำระ

- อัตราหมุนของสินทรัพย์ หมายถึง รอบของการใช้สินทรัพย์ โดยยอดขาย/บริการเทียบกับสินทรัพย์ทั้งสิ้นถัวเฉลี่ยสินทรัพย์ปีปัจจุบัน + ปีก่อนแล้วหาร2) หรือใช้ยอดรายได้ทั้งสิ้นเทียบกรณีสหกรณ์ออมทรัพย์

การเติบโตของสินทรัพย์ หมายถึง อัตราการเพิ่ม/ลดของสินทรัพย์ทั้งสิ้น เทียบปีปัจจุบันกับปีก่อน

2.3 มิติที่ 3 ชีตความสามารถในการบริหาร

- โครงสร้างธุรกิจ ประกอบด้วย จำนวนสมาชิก ขนาดของสหกรณ์ และธุรกิจสหกรณ์

ขนาดสหกรณ์ หมายถึง เกณฑ์ขนาดสหกรณ์ที่กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ได้จัดทำไว้แล้ว

ธุรกิจสหกรณ์ หมายถึง ปริมาณธุรกิจ (มูลค่าธุรกิจ) และร้อยละของธุรกิจสหกรณ์ คือ ยอดเพิ่ม ระหว่างปีแต่ละธุรกิจ (รับฝากเงิน ให้เงินกู้ยืม จัดหาสินค้ามาจำหน่าย แปรรูปผลิตผลทางการเกษตร และการผลิตสินค้า รวบรวมผลิตผล ให้บริการ)

- การเติบโตของธุรกิจ หมายถึง อัตราการเพิ่ม/ลดปริมาณธุรกิจรวม เทียบปีปัจจุบัน กับ ปีก่อน

การบริหารงานและการควบคุมภายใน หมายถึง การปฏิบัติตามข้อ กม. ระเบียบ และข้อบังคับของสหกรณ์ รวมถึงระดับชั้นคุณภาพการควบคุมภายในของสหกรณ์ ดูได้จากการจัดชั้นคุณภาพสหกรณ์

2.4 มิติที่ 4 การทำกำไร

- อัตรากำไรสุทธิ หมายถึง ร้อยละของการทำกำไร โดยใช้กำไรสุทธิเทียบกับ ยอดขาย/บริการดูจากงบกำไรขาดทุน หรือเทียบกับรายได้ทั้งสิ้นกรณีสหกรณ์ออมทรัพย์
- กำไร (ขาดทุน) หมายถึง กำไรสุทธิ หรือ ขาดทุนสุทธิของสหกรณ์ในรอบปีปัจจุบัน รายได้ หมายถึง รายได้รวมทุกรายการในงบกำไรขาดทุน
- ค่าใช้จ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายรวมทุกรายการในงบกำไรขาดทุน
- อัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อ หมายถึง ร้อยละของค่าใช้จ่ายดำเนินงานเทียบกับ กำไรก่อนหักค่าใช้จ่าย
- อัตราเฉลี่ยต่อสมาชิก หมายถึง ค่าเฉลี่ยโดยรวมต่อคน
- กำไรต่อสมาชิก หมายถึง ค่าเฉลี่ยกำไรต่อคน คำนวณจากกำไรสุทธิหารด้วยจำนวนสมาชิก

เงินออมต่อสมาชิก หมายถึง ค่าเฉลี่ยเงินออมต่อคน คำนวณจากเงินหุ้นรวมกับเงินฝากของสมาชิกหารด้วยจำนวนสมาชิก

หนี้สินต่อสมาชิก หมายถึง ค่าเฉลี่ยหนี้ต่อคน คำนวณจากลูกหนี้เงินกู้ยืมของสมาชิก รวมกับลูกหนี้การค้าของสมาชิก และลูกหนี้อื่นๆ ของสมาชิก หารด้วยจำนวนสมาชิก

การเติบโต/กำไร หมายถึง อัตราการเพิ่ม/ลดทุนของกำไร/ทุนสำรอง/ทุนสะสมอื่น เทียบปีปัจจุบัน/ทุนสำรองกับปีก่อน/ทุนสะสมอื่น

2.5 มิติที่ 5 สภาพคล่อง

- อัตราส่วนทุนหมุนเวียน หมายถึง อัตราส่วนวัดสภาพคล่องทางการเงินโดย สินทรัพย์หมุนเวียนเทียบกับหนี้สินหมุนเวียนดูจากงบดุล
- ร้อยละของสินทรัพย์หมุนเวียน หมายถึง ร้อยละของรายการสินทรัพย์หมุนเวียน ต่างๆ เทียบกับสินทรัพย์หมุนเวียนทั้งสิ้น ดูจากงบดุล
- อัตราลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นที่ชำระหนี้ หมายถึง ร้อยละของลูกหนี้เงินกู้ระยะสั้นที่ ชำระได้ตามกำหนดเทียบกับหนี้ถึงกำหนดชำระได้ตามกำหนดต่อหนี้ถึงกำหนดชำระ
- ร้อยละของหนี้สินหมุนเวียน หมายถึง ร้อยละของรายการหนี้สินหมุนเวียนต่างๆ เทียบกับหนี้สินหมุนเวียนรวมทั้งสิ้น ดูจากงบดุล
- ระยะเวลา หมายถึง การคำนวณอายุเฉลี่ยของสินค้าที่จำหน่ายออกได้

2.6 มิติที่ 6 ผลกระทบของธุรกิจ

ความเสี่ยง/ผลกระทบของธุรกิจ หมายถึง สภาพแวดล้อมต่างๆ มีผลกระทบต่อ ธุรกิจ เช่น ภาวะคู่แข่งทางธุรกิจ นโยบายการเงินของรัฐ อัตราดอกเบี้ย นโยบายช่วยเหลือของภาครัฐ ระเบียบ ข้อบังคับพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง สภาพตลาด เทคโนโลยี และวิทยาการใหม่ ภัยธรรมชาติ ฯลฯ ย่อมส่งผลกระทบต่อสหกรณ์ หากสหกรณ์ไม่สามารถวางแผนกลยุทธ์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

3. ข้อมูลงบทางการเงินของสหกรณ์กองทุนสวนยางพาราพ่วงพรหมนคร จำกัด

3.1 งบดุลสหกรณ์กองทุนสวนยางพาราพ่วงพรหมคร จำกัด ณ วันที่ 31 มีนาคม
2551 – 2556

สหกรณ์กองทุนสวนยางพาราพ่วงพรหมคร จำกัด			
งบดุล			
ณ วันที่ 31 มีนาคม 2556 2555 และ 2554			
สินทรัพย์	ปี 2556	ปี 2555	ปี 2554
	บาท	บาท	บาท
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและเงินฝากธนาคาร	12,609,573.50	9,205,382.89	12,234,519.48
เงินให้กู้ระยะสั้น	9,234,572.00	4,845,000.00	4,776,000.00
ลูกหนี้ระยะสั้น	358,020.00	1,442,850.00	537,320.00
สินค้าคงเหลือ	459,060.89	1,135,620.00	340,090.09
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	<u>347,323,060</u>	<u>107,138.58</u>	<u>76,574.92</u>
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	<u>23,008,549.99</u>	<u>16,735,991.47</u>	<u>17,964,504.49</u>
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
เงินลงทุนระยะยาว	46,600.00	46,600.00	39,600.00
เงินให้กู้ระยะยาว	3,902,029.00	4,211,500.00	2,008,000.00
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ – สุทธิ	1,843,381.65	2,660,584.51	3,113,433.72
สิทธิการใช้ประโยชน์ที่ดิน	1,951,883.56	30,000.00	32,500.00
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	638,255.45	0.00	0.00
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น	1,011,493.00	446,973.20	230,356.80
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	<u>9,393,642.66</u>	<u>7,395,657.71</u>	<u>5,423,890.52</u>
รวมสินทรัพย์	<u>32,402,192.65</u>	<u>24,131,649.18</u>	<u>23,388,395.01</u>
หนี้สินและทุนของสหกรณ์			

หนี้สินหมุนเวียน				
เงินกู้ระยะสั้น	800,000.00	800,259.37	800,000.00	
เจ้าหนี้การค้า	0.00	1,258,023.00	0.00	
	ปี 2556	ปี 2555	ปี 2554	
	บาท	บาท	บาท	
สินทรัพย์				
ส่วนของหนี้สินไม่หมุนเวียนที่ถึงกำหนดชำระ				
ภายในหนึ่งปี	343,226.85	295,506.28	349,200.00	
เงินรับฝากออมทรัพย์	9,898,999.38	10,632,537.52	9,313,564.88	
ค่าบำรุงสนับนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทยค้าง	10,000.00	0.00	0.00	
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	<u>92,245.00</u>	<u>72,432.00</u>	<u>52,293.00</u>	
รวมหนี้สินหมุนเวียน	<u>11,144,471.23</u>	<u>13,058,758.17</u>	<u>10,515,057.88</u>	
หนี้สินไม่หมุนเวียน				
เงินกู้ระยะยาว	0.00	380,486.76	622,299.32	
หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น	<u>324,768.67</u>	<u>264,105.31</u>	<u>209,750.77</u>	
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	<u>324,768.67</u>	<u>644,592.07</u>	<u>832,050.09</u>	
รวมหนี้สิน	<u>11,469,257.90</u>	<u>13,703,350.24</u>	<u>11,347,107.97</u>	
ทุนของสหกรณ์				
ทุนเรือนหุ้น (มูลค่าหุ้นละ 10.00 บาท)				
หุ้นที่ชำระเต็มมูลค่าแล้ว	3,692,830.00	2,869,750.00	2,500,710.00	
ทุนสำรอง	3,807,384.18	3,645,103.28	2,761,44.91	
ทุนสะสมตามข้อบังคับ ระเบียบและอื่นๆ	2,813,620.76	2,789,880.76	1,832,833.76	
กำไรสุทธิประจำปี	10,619,099.81	1,123,564.90	4,946,298.37	
รวมทุนของสหกรณ์	<u>20,932,934.75</u>	<u>10,428,298.94</u>	<u>12,041,287.04</u>	
รวมหนี้สินและทุนของสหกรณ์	<u>32,402,192.65</u>	<u>24,131,649.18</u>	<u>23,388,395.01</u>	

สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด

งบดุล

ณ วันที่ 31 มีนาคม 2553 2552 และ 2551

สินทรัพย์	ปี 2553	ปี 2552	ปี 2551
	บาท	บาท	บาท
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและเงินฝากธนาคาร	6,568,169.30	1,888,108.22	3,679,706.25
เงินให้กู้ระยะสั้น	5,138,000.00	4,035,000.00	3,565,000.00
ลูกหนี้ระยะสั้น	283,392.000	479,920.00	172,650.00
สินค้าคงเหลือ	521,745.83	878,003.92	232,353.65
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	<u>55,705.00</u>	<u>38,198.00</u>	<u>142,408.00</u>
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	<u>12,567,012.13</u>	<u>7,319,230.14</u>	<u>7,792,117.90</u>
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
เงินลงทุนระยะยาว	36,700.00	26,700.00	48,000.00
เงินให้กู้ระยะยาว	0.00	0.00	0.00
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ – สุทธิ	1,098,071.95	1,114,228.82	823,321.45
สิทธิการใช้ประโยชน์ที่ดิน	35,000.00	37,500.00	40,000.00
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	0.00	0.00	0.00
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น	108,908.00	158,593.60	70,223.20
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	<u>1,278,679.95</u>	<u>1,337,022.42</u>	<u>981,535.65</u>
รวมสินทรัพย์	<u>13,845,692.08</u>	<u>8,656,252.56</u>	<u>8,773,653.55</u>
หนี้สินและทุนของสหกรณ์			
หนี้สินหมุนเวียน			
เงินกู้ระยะสั้น	500,000.00	0.00	0.00

สินทรัพย์	ปี 2553	ปี 2552	ปี 2551
	บาท	บาท	บาท
เจ้าหนี้การค้า	500,000.00	0.00	0.00
ส่วนของหนี้สินไม่หมุนเวียนที่ถึงกำหนดชำระ ภายในหนึ่งปี	0.00	0.00	0.00
เงินรับฝากออมทรัพย์	4,788,508.39	2,723,788.84	2,736,737.42
ค่าบำรุงสันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทยค้าง	0.00	0.00	0.00
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	<u>50,000.00</u>	<u>45,806.00</u>	<u>80,204.00</u>
รวมหนี้สินหมุนเวียน	<u>5,338,508.39</u>	<u>2,769,594.84</u>	<u>3,065.42</u>
หนี้สินไม่หมุนเวียน			
เงินกู้ระยะยาว	0.00	0.00	0.00
หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น	152,042.02	112,294.77	78,709.48
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	<u>152,042.02</u>	<u>112,294.77</u>	<u>78,709.48</u>
รวมหนี้สิน	<u>5,490,550.41</u>	<u>2,881,889.61</u>	<u>3,144,501.90</u>
ทุนของสหกรณ์			
ทุนเรือนหุ้น (มูลค่าหุ้นละ 10.00 บาท)			
หุ้นที่ชำระเต็มมูลค่าแล้ว	2,008,360.00	1,722,600.00	1,353,900.00
ทุนสำรอง	2,294,226.19	2,191,572.89	1,564,144.10
ทุนสะสมตามข้อบังคับ ระเบียบและอื่นๆ	1,141,899.76	1,022,615.76	651,239.76
กำไรสุทธิประจำปี	<u>2,910,655.72</u>	<u>873,574.30</u>	<u>2,059,867.79</u>
รวมทุนของสหกรณ์	<u>8,355,141.67</u>	<u>5,774,362.95</u>	<u>5,629,151.65</u>
รวมหนี้สินและทุนของสหกรณ์	<u>13,845,692.08</u>	<u>8,656,252.56</u>	<u>8,773,653.55</u>

3.2 งบกำไรขาดทุนสหกรณ์กองทุนสวนยางพาราพ่วงพรมนคร จำกัด ณ วันที่
31 มีนาคม 2551 – 2556

สหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรมนคร จำกัด
งบกำไรขาดทุน
ณ วันที่ 31 มีนาคม 2556 และ 2555

	ปี 2556		ปี 2555	
	บาท	%	บาท	%
ขาย/บริการ	279,135,064.99	100.00	140,917,833.81	100.00
หัก ต้นทุนขาย/บริการ	<u>266,097,892.22</u>	<u>95.53</u>	<u>136,896,559.52</u>	<u>97.15</u>
กำไรขั้นต้น	13,037,172.02	4.67	4,021,274.29	2.85
บวก รายได้เฉพาะธุรกิจ	<u>110,507.02</u>	<u>0.04</u>	<u>139,082.00</u>	<u>0.10</u>
รวม	13,147,697.79	4.71	4,160,356.29	2.95
หัก ค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ	<u>1,685,608.60</u>	<u>0.60</u>	<u>2,124,906.83</u>	<u>1.51</u>
กำไรเฉพาะธุรกิจ	11,462,071.19	4.11	2,035,449.46	1.44
บวก รายได้อื่น	<u>282,559.35</u>	<u>0.10</u>	<u>114,662.22</u>	<u>0.08</u>
รวม	11,744,630.54	4.21	2,150,111.68	1.52
หัก ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	<u>1,125,530.73</u>	<u>0.40</u>	<u>1,026,546.78</u>	<u>0.73</u>
กำไรสุทธิ	<u>10,619,099.81</u>	<u>3.81</u>	<u>1,123,564.90</u>	<u>0.79</u>

สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรมคร จำกัด
งบกำไรขาดทุน
ณ วันที่ 31 มีนาคม 2554 และ 2553

	ปี 2554		ปี 2553	
	บาท	%	บาท	%
ขาย/บริการ	136,246,894.31	100.00	49,539,941.56	100.00
หัก ต้นทุนขาย/บริการ	<u>130,214,770.42</u>	<u>95.57</u>	<u>45,813,092.07</u>	<u>92.48</u>
กำไรขั้นต้น	6,032,123.89	4.43	3,726,849.49	7.52
บวก รายได้เฉพาะธุรกิจ	<u>166,475.84</u>	<u>0.12</u>	<u>71,644.51</u>	<u>0.15</u>
รวม	6,198,599.73	4.55	3,798,494.00	7.67
หัก ค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ	<u>593,522.76</u>	<u>0.43</u>	<u>352,514.24</u>	<u>0.71</u>
กำไรเฉพาะธุรกิจ	5,605,076.97	4.12	3,445,979.76	6.96
บวก รายได้อื่น	<u>140,347.69</u>	<u>0.10</u>	<u>44,214.33</u>	<u>0.09</u>
รวม	5,745,424.66	4.22	3,490,194.09	7.05
หัก ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	<u>799,126.29</u>	<u>0.59</u>	<u>576,538.37</u>	<u>1.17</u>
กำไรสุทธิ	<u>4,946,298.37</u>	<u>3.63</u>	<u>2,910,655.72</u>	<u>5.88</u>

สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรมคร จำกัด
งบกำไรขาดทุน
ณ วันที่ 31 มีนาคม 2552 และ 2551

	ปี 2552		ปี 2551	
	บาท	%	บาท	%
ขาย/บริการ	54,025,051.44	100.00	49,524,712.25	100.00
หัก ต้นทุนขาย/บริการ	<u>52,258,402.32</u>	<u>96.73</u>	<u>46,687,198.05</u>	<u>94.27</u>
กำไรขั้นต้น	1,766,649.12	3.27	2,837,514.20	5.73
บวก รายได้เฉพาะธุรกิจ	<u>65,973.01</u>	<u>0.12</u>	<u>48,591.75</u>	<u>0.10</u>
รวม	1,832,622.13	3.39	2,886,105.95	5.83
หัก ค่าใช้จ่ายเฉพาะธุรกิจ	<u>413,908.09</u>	<u>0.77</u>	<u>319,842.22</u>	<u>0.79</u>
กำไรเฉพาะธุรกิจ	1,418,714.04	2.62	2,494,263.73	5.04
บวก รายได้อื่น	<u>57,193.85</u>	<u>0.11</u>	<u>26,987.10</u>	<u>0.05</u>
รวม	1,475,907.89	2.73	2,521,250.83	5.09
หัก ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	<u>638,333.59</u>	<u>1.18</u>	<u>461,383.04</u>	<u>0.93</u>
กำไรสุทธิ	<u>837,574.30</u>	<u>1.55</u>	<u>2,059,867.79</u>	<u>4.16</u>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล นางสาวพัชรา สุวรรณพิวัฒน์

รหัสประจำตัวนักศึกษา 5445521067

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2553
มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนเทพมิตรศึกษา	2549
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนเทพมิตรศึกษา	2546
ประถมศึกษา	โรงเรียนบ้านทรัพย์ทวี	2543

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

พัชรา สุวรรณพิวัฒน์

เปรียบเทียบต้นทุนและอัตราผลตอบแทนของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิก

สหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรหมคร จำกัด อ.เคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การประชุมวิชาการด้านการจัดการระดับชาติ “วลัยลักษณ์วิจัยทางการจัดการครั้งที่ 3”

วัน ศุกร์ ที่ 2 พฤษภาคม 2557 ณ โรงแรมทวินโลตัส จังหวัดนครศรีธรรมราช

เป็นการประชุมระดับชาติ